လူသားမျိုးနွယ်
တိုးတက်ရေး
ဖြေရှင်းချက်

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်သည်
ပညာရေးတွင်မရှိသေးသော လမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်

SEAN GRINYER

worldeducation.online
q2l.online

မာတိကာ

ကလေးများအတွက်L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း
ကိရိယာအစုံလိုအပ်သည့် အကြောင်း 4-16

L2Q စနစ်သည် ပညာရေးတွင်မရှိသေးသော
လမ်းကြောင်း ဖြစ်သည့် အကြောင်း 17-21

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ

1. အရင်းအမြစ်နှင့်မူလအစ 22-50
2. အထောက်အထား စံနှုန်း 51-82
3. လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ် 83-109
4. အကျင့်စရိုက်နှင့်တသမတ်တည်းဖြစ်မှု 110-137
5. မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှု 138-166
6. စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု 167-208
7. ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရား 209-240
8. စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု 241-266
9. နေရာတိုင်းတွင်တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချပါ 267-292

လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှု 293-324

သင် မမြင်နိုင်သည့်အရာမှ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ

ကလေးများအတွက် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ လိုအပ်သည့်အကြောင်း

ကလေးများ၏ စိတ်ကို ကာကွယ်ရန်၊ သင်ယူမှုကို တိုးတက်စေရန်၊ အမှန်တရားကို ခွဲခြားသိမြင်ရန်နှင့် လှည့်ဖြားမှု ပြန်လည်ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်နေခြင်းကို ဖြတ်တောက်ရန် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံကို ကလေးများအား ပေးခြင်း

ကလေးများသည် မည်သည့်အရာက မိမိတို့ကို ပုံသွင်းနေသည်ကို အပြည့်အဝ နားမလည်မီကတည်းက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က သူတို့၏ စိတ်နှင့် သင်ယူမှုကို ပုံသွင်းနေသည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးများအတွက် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ လိုအပ်သည်။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံသည် သာမန်ပညာရေးအရင်းအမြစ်တစ်ခု မဟုတ်ပါ။

၎င်းသည် အထောက်အထားစာအုပ်မှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာပြီး World Education Online မှတစ်ဆင့် စီစဉ်တည်ဆောက်ထားသည့်၊ ကမ္ဘာတွင် အသစ်ဖြစ်သော ဖွဲ့စည်းတက္ကပညာရေးနည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကလေးများအား လက်တွေ့ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ အမှန်တရားကို မည်သို့ ခွဲခြားသိမြင်ရမည်၊ လွှတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ် ခြင်းကို မည်သို့ ဖွံ့ဖြိုးစေရမည်နှင့် ဖန်တီးထားသော မုသားများက သူတို့၏ စိတ်နှင့် သင်ယူမှုကို ပုံသွင်းမသွားစေရန် မည်သို့ တားဆီးရမည်ကို သင်ယူနိုင်ရန် ဖွဲ့စည်းတက္ကနည်းလမ်းကို ပေးသည်။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံသည် ကလေးများအား ဘာကို စဉ်းစားရမည်ဟု မပြောပါ။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံသည် ကလေးများအား သူတို့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသည့်အရာအားလုံးကို တူညီသော စံနှုန်းဖြင့် မေးခွန်းထုတ်နိုင်ရန် ဖွဲ့စည်းတကျနည်းလမ်း ပေးသည်။

ထိုအရာများတွင် သတင်းအချက်အလက်၊လူကြီးများ၊ ကျောင်းများ၊ စနစ်များ၊ ငွေကြေး၊ အာဏာပိုင်မှု၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ အပြုအမူ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုနှင့် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ယူဆချက်များ ပါဝင်သည်။

၎င်းက ဘာက အမှန်ဖြစ်သည်ကို စမ်းသပ်ရန်၊ လှည့်ဖြားမှုကို မှတ်မိရန်၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို နားလည်ရန်နှင့် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချရန် သင်ပေးသည်။

ဤအကြောင်းအရာသည် သတင်းအချက်အလက် ပိုမိုသင်ယူခြင်းအကြောင်းသာ မဟုတ်ပါ။

ဖန်တီးထားသော မုသားများ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြသည့် ဇာတ်ကြောင်းများ၊ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ အာဏာပိုင်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ မှိုခိုမှုနှင့် လှည့်ဖြားမှုတို့က ကလေးများ၏ ကမ္ဘာကို မြင်ပုံကို ပုံသွင်းမည်မှာမီ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်ရန် ကိရိယာများပေးခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်။

ကလေးများအား မေးခွန်းကို မှန်ကန်စွာ မည်သို့ ထုတ်ရမည်ကို မ**သင်ပေးထားပါက၊ သူတို့၏ စိတ်များသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အရာ၊ ကာကွယ်ထားသည့်အရာ၊ ဖုံးကွယ်ထားသည့်အရာ၊** သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်ထားသည့်အရာနှင့် အမှန်တရားအဖြစ် တင်ပြထားသည့်အရာတို့၏ သက်ရောက်မှုအောက်တွင် ကျန်ရစ်နေသည်။

ဖန်တီးထားသော မုသားများသည် ကလေးများကို လမ်းလွဲစေရုံသာ မဟုတ်ပါ။

၎င်းတို့က ကလေးများ ကမ္ဘာကို မည်သို့ မြင်သည်၊ သင်ယူသည်၊ စဉ်းစားသည်၊ ယုံကြည်သည်၊ နားလည်သည်နှင့် တုံ့ပြန်သည်တို့ကို သက်ရောက်စေသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုနှင့် ကလေးများ၏ စိတ်

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း
ကိရိယာအစုံ၏ အရေးအကြီးဆုံး အပိုင်းများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည်။

လူည့်ဖြားမှုသည် ကလေးများက ၎င်းကို ခွဲခြားသိမြင်နိုင်မည့်
ကိရိယာများ မရရှိမီ စိတ်မှတစ်ဆင့် လုပ်ဆောင်နေသောကြောင့် စိတ်
ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် အရေးကြီးသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အရာ၊ ဆုလာဘ်ပေးထားသည့်
အရာ၊ ကြောက်ရွံ့စေသည့်အရာ၊ ဖိုးကွယ်ထားသည့်အရာ၊ သာမန်
ဖြစ်အောင် လုပ်ထားသည့်အရာ၊ ကာကွယ်ထားသည့်အရာ သို့မဟုတ်
အမှန်တရားအဖြစ် တင်ပြထားသည့်အရာတို့က ကလေးများ၏
အမြင်၊ သင်ယူမှု၊ ယုံကြည်မှု၊ နားလည်မှုနှင့် အပြုအမူကို
ပုံသွင်းသည်။

သတင်းအချက်အလက်၊ ဇာတ်လမ်းများ၊ စနစ်များ၊ အာဏာပိုင်မှု၊
ကြောက်ရွံ့မှု၊ ဖိအား၊ ဆုလာဘ်၊ ပြစ်ဒဏ်၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ထပ်
ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းနှင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုတို့က
သူတို့၏ စိတ်ကို မည်သို့ သက်ရောက်သည်ကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်ရန်
ကလေးများအား ကိရိယာများ ပေးရမည်။

ကလေးများက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို မေးခွန်းထုတ်တတ်
လာသည့်အခါ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူများကို အတွင်းပိုင်းမှ
မည်သို့ ပုံသွင်းသည်ကို စတင်နားလည်လာကြသည်။

ထိုနားလည်မှုသည် သူတို့၏ စိတ်ကို ကာကွယ်ပေးသည်။

၎င်းက သင်ယူမှုကို တိုးတက်စေသည်။

၎င်းက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

၎င်းက ကလေးများအား အမှန်တရားကို ခွဲခြားသိမြင်နိုင်စွမ်း
ပေးသည်။

ဖန်တီးထားသော မုဆားများကို လက်ခံခြင်း၊ ထပ်ဖြေခြင်းနှင့် အမွေဆက်ခံခြင်းအစား မေးခွန်းထုတ်ခြင်း၊ စမ်းသပ်ခြင်းနှင့် ဖော်ထုတ်ခြင်း ပြုလုပ်သဖြင့် လှည့်ဖြားမှုသည် ကလေးများ၏ စိတ်မှ တစ်ဆင့် ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် လမ်းကြောင်းတစ်ခုအဖြစ် ပျောက်ကွယ် သွားသည်။

စိတ်ကျန်းမာချမ်းသာမှုနှင့် လှည့်ဖြားမှုကို ဖယ်ရှားခြင်း

လှည့်ဖြားမှုသည် အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်ရုံသာ မဟုတ်ပါ။

ငင်းက ကလေးများ မည်သို့ ခံစားသည်၊ စဉ်းစားသည်၊ ယုံကြည် သည်၊ သင်ယူသည်နှင့် ကမ္ဘာကို မြင်သည်တို့ကို သက်ရောက် စေသည်။

ကလေးများသည် ဖန်တီးထားသော မုဆားများ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ စိတ်ခံစားမှု ဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု၊ ဖိအား၊ အာဏာပိုင်မှုနှင့် လှည့်ဖြားမှုတို့ ဝန်းရံ ထားသည့်အခါ ကမ္ဘာကို အမှန်တကယ် လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို မှောင်မိုက်၊ ပိုမိုရှုပ်ထွေး၊ ပိုမိုခြိမ်းခြောက်ပြီး မျှော်လင့်ချက်မဲ့သကဲ့သို့ မြင်လာစေသည်။

ထိုအရာက ကလေးများ၏ စိတ်ကို သက်ရောက်စေသည်။

ငင်းက သူတို့၏ သင်ယူမှုကို သက်ရောက်စေသည်။

ငင်းက ကမ္ဘာကို နားလည်နိုင်မည်ဟု သူတို့၏ ယုံကြည်ချက်ကို သက်ရောက်စေသည်။

ငင်းက အမှန်ဖြစ်သည့်အရာကို ယုံကြည်နိုင်စွမ်းကို သက်ရောက် စေသည်။

ထို့ကြောင့် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံသည် ကလေး များ၏ စိတ်ကို ကာကွယ်ခြင်း၊ သင်ယူမှုကို အားကောင်းစေခြင်းနှင့် ပညာရေးမှတစ်ဆင့် စိတ်ကျန်းမာချမ်းသာမှုကို မြှင့်တင်ခြင်းတို့၏ အချက်အချာဖြစ်သည်။

ကလေးများအား မေးခွန်းကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်နိုင်သည့် ကိရိယာများ ပေးသည့်အခါ လှည့်ဖြားမှုသည် သူတို့၏ အမြင်အပေါ် ကိုင်စွဲထားသည့် သက်ရောက်မှုကို စတင်ဆုံးရှုံးသည်။

ဖန်တီးထားသော မှုသားများကို စုပ်ယူလက်ခံခြင်းအစား မေးခွန်းထုတ်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုအပေါ် အခြေခံသည့် ဇာတ်ကြောင်းများကို ထပ်ပြောခြင်းအစား စမ်းသပ်စစ်ဆေးသည်။

အာဏာပိုင်မှုကို မျက်စိမှိတ် လက်ခံခြင်းအစား စစ်ဆေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက သူတို့၏ အတွေးအခေါ်ကို ထိန်းချုပ်ခွင့်ပေးခြင်းအစား ၎င်းကို ခွဲခြားသိမြင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကြောင့် ဖုံးကွယ်ထားသော ထိခိုက်မှု ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ပေးခြင်းအစား တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မေးခွန်းထုတ်သည်။

ကလေးများကို မည်သို့ နားလည်ရမည်ဟု မသင်ပေးထားသည့် ကမ္ဘာအတွင်း တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါ။

သူတို့၏ စိတ်ကို ပုံသွင်းနေသည့်အရာကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်ရန် ဖွဲ့စည်းတကျနည်းလမ်းတစ်ခု ပေးသည်။

အမှန်တရားကို ဖန်တီးထားသော မုသားများမှ ခွဲခြားနိုင်မည့် နည်းလမ်းကို ပေးသည်။

လှည့်ဖြားမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုတို့ကြောင့် ဖန်တီးထားသော ပိုမို မှောင်မိုက်သည့် ပုံရိပ်ကိုသာ မြင်ခြင်းအစား ကမ္ဘာကို ပိုမိုရှင်းလင်းစွာ မြင်နိုင်မည့် နည်းလမ်းကို ပေးသည်။

လှည့်ဖြားမှုကို ကလေးများ၏ နားလည်မှုမှ ဖယ်ရှားလိုက်သည့်အခါ ကမ္ဘာသည် မျှော်လင့်ချက်မဲ့၊ ရှုပ်ထွေး သို့မဟုတ် မှောင်မိုက်သကဲ့သို့ မြင်ရန် မလိုတော့ပါ။

အပြုအမူ၊ စနစ်များ၊ လှုံ့ဆော်မှုများ၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတည်မှုမေးခွန်းထုတ်ခြင်းလမ်းကြောင်း မရှိခြင်းတို့က ပြဿနာများကို ဖန်တီး၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေ၊ ကာကွယ်ပြီး ဆက်လက်တည်ရှိစေသည်ကို ကလေးများ စတင်မြင်လာကြသည်။

ထိုအခါ ကမ္ဘာသည် သူတို့ မေးခွန်းထုတ်သည့်၊ နားလည်သည့်၊ ၎င်းမှသင်ယူသည့်နှင့် ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် ကူညီသည့်အရာတစ်ခုဖြစ်လာသည်။

ကလေးများသည် ကမ္ဘာ၏ အလေးချိန်ကိုသာ ခုပ်ယူနေခြင်း မဟုတ်တော့သောကြောင့် ယင်းက စိတ်ကျန်းမာချမ်းသာမှုကို အားကောင်းစေသည်။

သူတို့သည် ကမ္ဘာကို မည်သို့ နားလည်ရမည်ကို သင်ယူနေကြသည်။
မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူနေကြသည်။
ဘာက အမှန်ဖြစ်သည်ကို မည်သို့ မြင်ရမည်ကို သင်ယူနေကြသည်။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို မည်သို့ ဖွံ့ဖြိုးစေရမည်ကို သင်ယူနေကြသည်။

ကလေးများအား L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ ပေးခြင်းသည် ကမ္ဘာအပေါ် သူတို့၏ အမြင်မှ လှည့်ဖြားမှုကို ဖယ်ရှားနိုင်မည့် နည်းလမ်းပေးခြင်းဖြင့် သူတို့၏ စိတ်ကို ကာကွယ်ပေးသည်။

လှည့်ဖြားမှုက ကလေးများ၏ စိတ်မှတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်သည့် လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည့်အခါ ကြောက်ရွံ့မှု၊ ရှုပ်ထွေးမှု၊ အတုအယောင်မှောင်မိုက်မှုနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်ကြောင်းများသည် ကလေးများ လက်တွေ့အမှန်တရားကို မြင်ပုံကို ပုံသွင်းနိုင်သည့် အာဏာကို ဆုံးရှုံးသည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ငွေကြေးနှင့် လှည့်ဖြားမှုကို ကာကွယ်ပေးနေသည့် ယန္တရားကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်း လှည့်ဖြားမှုကို တိတ်ဆိတ်နေ

ခြင်းက ကာကွယ်ပေးနေသောကြောင့်လည်း ကလေးများအတွက် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ လိုအပ်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ဗလာသက်သက် မဟုတ်ပါ။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် မေးခွန်းမထုတ်ထားသည့်အရာကို ကာကွယ်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် လူများ ပြောရန် ကြောက်ရွံ့သည့်အရာကို ကာကွယ်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် စနစ်များက ဖော်ထုတ်ခြင်း မလိုလားသည့် အရာကို ကာကွယ်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ငွေကြေး၊ မိုခိုမှု၊ အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး၊ ဂုဏ်သတင်း၊ အာဏာပိုင်မှုနှင့် ကြောက်ရွံ့မှုတို့က ဖုံးကွယ်ထားသည့် အရာကို ကာကွယ်သည်။

ကလေးများသည် တိတ်ဆိတ်နေခြင်း လုပ်ဆောင်နေပြီးသား ကမ္ဘာ အတွင်း ပညာသင်ကြားနေသောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

သူတို့ကို သင်ပေးသူများမှာ ကိုယ်တိုင်ပင် သင်ကြားခံရ၊ လေ့ကျင့်ခံရ၊ လစာပေးခံရပြီး မိမိတို့ကို ပညာပေးခဲ့သည့် စနစ်အတွင်း သတင်း အချက်အလက်ကို သင်ကြား၊ ပို့ဆောင်၊ ထပ်ပြောနှင့် အကဲဖြတ်ရန် တာဝန်ပေးထားသော လူကြီးများ ဖြစ်သည်။

ယင်းက ဆရာ၊ ဆရာမများသည် လူဆိုးများဖြစ်သည်ဟု မဆိုလိုပါ။

ပညာရေးကိုယ်တိုင်သည် L2Q က ကလေးများအား မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည့် တူညီသော ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရှိနေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

လက်ရှိပညာရေးသည် ကလေးများအား တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏ နောက်ကွယ်ရှိ ယန္တရားကို မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်တတ်အောင် မသင်ပေးပါ။

ငွေကြေးက ဘာကို ကာကွယ်သလဲ၊ မှီခိုမှုက ဘာကို ထိန်းချုပ်သလဲ၊ အလုပ်အကိုင်က ဘာကို လှိုအပ်စေသလဲ၊ အာဏာပိုင်မှုက ဘာကို တားဆီးသလဲ၊ ဂုဏ်သတင်းက ဘာကို ဖုံးကွယ်သလဲ၊ ကြောက်ရွံ့မှုက ဘာကို တိတ်ဆိတ်စေသလဲ၊ လှုံ့ဆော်မှုများက ဘာကို ပုံသွင်းသလဲ နှင့် စနစ်များက ဘာကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ပြုသလဲတို့ကို မေးတတ်အောင် ကလေးများအား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးပါ။

ကလေးများအား တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မေးခွန်းထုတ်တတ်အောင် မသင်ပေးထားပါက သူတို့သည် ကမ္ဘာကို မိမိတို့အား ပြသထားသည့် အတိုင်း လက်ခံတတ်လာသည်။

သူတို့သည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အရာကို သင်ယူ

သော်လည်း ဖုံးကွယ်ထားသည့်အရာကို မသင်ယူကြပါ။

ခွင့်ပြုထားသည့်အရာကို သင်ယူသော်လည်း ကာကွယ်ထားသည့်အရာကို မသင်ယူကြပါ။

သင်ပေးထားသည့်အရာကို သင်ယူသော်လည်း ရှောင်လွှဲထားသည့် အရာကို မသင်ယူကြပါ။

သူတို့သည် ဖန်တီးထားသော မုသားများ၊ လှည့်ဖြားမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ မှီခိုမှုနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် ပုံစံများကို ဆက်လက်တည်ရှိစေသည့် ယန္တရားကို နားမလည်ဘဲ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်တတ်လာကြသည်။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံသည် ကလေးများအား ထိုယန္တရားကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်မည့် နည်းလမ်း ပေးသည်။

ငင်းက သူတို့အား အောက်ပါအတိုင်း မေးတတ်အောင် သင်ပေးသည်။

မည်သည့်အရာကို မပြောထားသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် မပြောထားသနည်း။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

ငွေကြေးက ဘာကို ကာကွယ်သနည်း။

မိုခိုမှုက ဘာကို ထိန်းချုပ်သနည်း။

ကြောက်ရွံ့မှုက ဘာကို တားဆီးသနည်း။

အာဏာပိုင်မှုက လူများကို ဘာအကြောင်း မေးခွန်းမထုတ်စေရန် တားဆီးသနည်း။

လူများ တိတ်ဆိတ်နေသောကြောင့် မည်သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံက ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသနည်း။

ထို့ကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသည် ကလေးများ၏ စိတ်ကို ကာကွယ်ရန်နှင့် သူတို့၏ သင်ယူမှုကို တိုးတက်စေရန် မရှိမဖြစ် အရေးကြီးသည်။

ကလေးများက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မေးခွန်းထုတ်တတ်လာသည့် အခါ ပညာရေး၊ စနစ်များ၊ အာဏာပိုင်မှု၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ငွေကြေးနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူတို့၏ မျက်နှာပြင်အောက်တွင် ဘာတွေ ဖုံးကွယ်ထားသည်ကို စတင်မြင်လာကြသည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ဘာကို ကာကွယ်ထားသည်ကို မြင်သည့်အခါ လှည့်ဖြားမှု၏ နောက်ကွယ်ရှိ ယန္တရားကို စတင်နားလည်လာကြသည်။

ထိုယန္တရားကို နားလည်သည့်အခါ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည့်အခါ ဖန်တီးထားသော မုသားများသည် ကလေးများ၏ စိတ်မှတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်သည့် လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ဤနည်းဖြင့် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံသည် ကလေးများအား ကမ္ဘာအပေါ် သူတို့၏ အမြင်မှ လှည့်ဖြားမှုကို ဖယ်ရှားနိုင်မည့် နည်းလမ်း ပေးသည်။

ငင်းက ပြသထားသည့်အရာ၊ ဖုံးကွယ်ထားသည့်အရာ၊ ကာကွယ်ထား သည့်အရာ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အရာ၊ ငွေပေးထား သည့်အရာ၊ ကြောက်ရွံ့သည့်အရာ၊ တိတ်ဆိတ်စေထားသည့်အရာနှင့် အမှန်တရားအဖြစ် တင်ပြထားသည့်အရာတို့ကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်စွမ်း ပေးသည်။

ပညာရေးက ကလေးများအား သတင်းအချက်အလက်ကို ထပ်ပြော ရန်သာ သင်ပေးပြီး ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပိုသွင်းနေသည့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ငွေကြေး၊ မိုခိုမှု၊ လုံခြုံမှုနှင့် အာဏာပိုင်မှုတို့ ကို မေးခွန်းထုတ်ရန် မသင်ပေးသမျှ ပညာရေး မတိုးတက်နိုင် သောကြောင့် ဤအချက်သည် ပညာရေးတိုးတက်ရေး၏ အချက်အချာဖြစ်သည်။

Q2L နှင့် YOUNG QUESTIONERS အတွက် ဤအချက် အချက်အချာဖြစ်သည့်အကြောင်း ဤအချက်သည် Q2L နှင့် Young Questioners အတွက် အချက်အချာဖြစ်သည်။

ကလေးများထံသို့ မိဘများ၊ ဆရာများ၊ စောင့်ရှောက်သူများ၊ ကျောင်းများ၊ ပညာရေးဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် တာဝန်ရှိ လူကြီးများမှတစ်ဆင့် လုံခြုံစွာ ရောက်ရှိစေပြီး၊ တူညီသောကမ္ဘာက သူတို့ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်မည့် လူများအဖြစ် ပုံသွင်းမထားမီ မေးခွန်းကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်နိုင်ရန်၊ လက်တွေ့ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန်နှင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးရန် ကိရိယာ များ ပေးသည်။

တာဝန်မှာ ကလေးများအား ဘာကို စဉ်းစားရမည်ဟု ပြောရန် မဟုတ် ပါ။

တာဝန်မှာ ကလေးများအား L2Q နည်းလမ်းပေးပြီး မေးခွန်းထုတ် စေရန်၊ မြင်စေရန်၊ နားလည်စေရန်၊ အမှန်တရားကို ခွဲခြားသိမြင်စေ ရန်၊ သူတို့၏ စိတ်ကို ကာကွယ်စေရန်၊ သင်ယူမှုကို တိုးတက်စေရန် နှင့် လက်တွေ့ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူစေရန် ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများထံမှသာ သင်ယူကြသည် မဟုတ်ပါ။

ကလေးများသည် အခြားကလေးများထံမှလည်း သင်ယူကြသည်။
သူတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်ရှုလေ့လာကြသည်။
တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သက်ရောက်စေကြသည်။
အတွေးအမြင်များ၊ အပြုအမူများ၊ အလေ့အကျင့်များ၊ စိတ်ဝင်စားမှုများ၊ နားလည်မှုနှင့် စဉ်းစားပုံများကို မျှဝေကြသည်။
ကလေးများတွင် မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည့်အခါ ကလေးတစ်ဦးမှ တစ်ဦးသို့ ပုံနှိပ်သွားသည်။
နားလည်မှု ဖွံ့ဖြိုးလာသည့်အခါ ကလေးတစ်ဦးမှ တစ်ဦးသို့ ပုံနှိပ်သွားသည်။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည့်အခါ ကလေးတစ်ဦးမှ တစ်ဦးသို့ ပုံနှိပ်သွားသည်။
မေးခွန်းထုတ်တတ်လာသည့် ကလေးများသည် အခြားကလေးများကို မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် ကူညီပေးသည်။
နားလည်တတ်လာသည့် ကလေးများသည် အခြားကလေးများကို နားလည်တတ်ရန် ကူညီပေးသည်။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးသည့် ကလေးများသည် အခြားကလေးများကိုလည်း ထိုစွမ်းရည် ဖွံ့ဖြိုးရန် ကူညီပေးသည်။
ထို့ကြောင့် ကလေးများသည် ပြောင်းလဲမှုအတွက် အဓိကလမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်။
အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် ကလေးတစ်ဦးတည်းတွင် ရပ်မနေပါ။
၎င်းသည် ကလေးအုပ်စုများ၊ ဓာသင်ခန်းများ၊ ကျောင်းများ၊ လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းများနှင့် အနာဂတ်မျိုးဆက်များအထိ ဆက်လက်ရွှေ့လျားသည်။
ကလေးများ မေးခွန်းထုတ်တတ်လာသည့်အခါ စတင်မြင်လာကြသည်။

မြင်လာသည့်အခါ စတင်နားလည်လာကြသည်။

နားလည်မှု ဖွံ့ဖြိုးလာသည့်အခါ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည့်အခါ လှည့်ဖြားမှုသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

လှည့်ဖြားမှုက လမ်းကြောင်းဆုံးရှုံးသည့်အခါ လှည့်ဖြားမှုကြောင့် ဖန်တီးသည့် ထိခိုက်မှုသည်လည်း လူများ၊ ပညာရေး၊ စနစ်များနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းမှတစ်ဆင့် သွားလာနိုင်သည့် လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးများအား မေးခွန်းကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်နိုင်စွမ်းပေးခြင်းသည် ပညာရေးက လုပ်ဆောင်ရမည့် အရေးအကြီးဆုံး အရာများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည်။

ၚင်းက ကလေးများ၏ စိတ်ကို ကာကွယ်ပေးသည်။

သင်ယူမှုကို အားကောင်းစေသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

အနာဂတ်မျိုးဆက်အား အမှန်တရားကို ခွဲခြားသိမြင်နိုင်စွမ်း ပေးခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာမှ လှည့်ဖြားမှုကို ဖယ်ရှားပေးသည်။

ကလေးများအတွက် မေးခွန်းကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်နိုင်မည့် ကိရိယာများ လိုအပ်သည်။

ထိုနည်းဖြင့် သင်ယူမှု တိုးတက်လာသည်။

ထိုနည်းဖြင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည်။

ထိုနည်းဖြင့် လှည့်ဖြားမှုသည် လမ်းကြောင်းဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် ကမ္ဘာ ပိုမိုကောင်းမွန်လာရန် ပညာရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာသည်။

အမှန်တရားအပေါ် အခြေခံသော ကမ္ဘာတစ်ခုသည် ကလေးများအား မေးခွန်းကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်နိုင်မည့် ကိရိယာများ ပေးသည့်အခါ စတင်သည်။

L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်သည် ပညာရေးတွင် မရှိသေးသော လမ်းကြောင်း ဖြစ်သည့်အကြောင်း

L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း စနစ်သည် ၎င်း၏ မူလအစကြောင့် ထူးခြားသည်။

၎င်းကို အထောက်အထားစာအုပ်မှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေခဲ့သည်။

အထောက်အထားစာအုပ်သည် အချိန်မှတ်တမ်းပါသော ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့မှုများ၊ အထောက်အထားများ၊ အများပြည်သူမှတ်တမ်းများ၊ စိန်ခေါ်မှုများနှင့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်က ပြသခဲ့သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို နှစ် ၃၀ ကျော်ကြာ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

အထောက်အထားများ များပြားလာသည်နှင့်အမျှ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲချက် တစ်ခု ပိုမိုရှင်းလင်းလာသည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

သို့သော် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဆက်လက်ရှိနေသည်။

တူညီသော လှည့်ဖြားမှု ဆက်လက်ရှိနေသည်။

တူညီသော တိတ်ဆိတ်နေခြင်း ဆက်လက်ရှိနေသည်။

တူညီသော မှိုခိုမှု ဆက်လက်ရှိနေသည်။

တူညီသော ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲချက်များ ဆက်လက်ရှိနေသည်။

တူညီသော ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ ဆက်လက်ရှိနေသည်။

အထောက်အထားစာအုပ်က မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မရှိခြင်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်နေသော်လည်း တူညီသောကမ္ဘာသည် ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသည်ကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဤဆန့်ကျင်ကွဲလွဲချက်သည် L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်၏ အချက်အချာတွင် ရှိသည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်ပါက အဘယ်ကြောင့် တူညီသော ပုံစံများ ဆက်လက်ရှိနေသနည်း။

အထောက်အထားစာအုပ်က ထိုဆန့်ကျင်ကွဲလွဲချက်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

သို့သော် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဆက်လက်ရှိနေသည်။

ယင်းက ပြဿနာမှာ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မရှိခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပြသခဲ့သည်။

ပြဿနာမှာ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူရန် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခု မရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် မေးခွန်းများ မေးနိုင်ပြီး မိမိတို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကမ္ဘာကို ပင် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေဆဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

လူများသည် မေးခွန်းများ မေးနိုင်ပြီး ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို ဖန်တီးပေးနေသည့် တူညီသော ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ပုံသွင်းမှု အောက်တွင်ပင် ဆက်လက်ရှိနေနိုင်သည်။

လူများသည် မေးခွန်းများ မေးနိုင်ပြီး ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို အမွေဆက်ခံ၊ လက်ခံ၊ ကာကွယ်ပြီး ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနေနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိနေခြင်းသည် လူများအား မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ပေးထားပြီးဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိနေခြင်းသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဘာက ဖန်တီးနေသည်ကို မည်သို့နားလည်ရမည်ဟု လူများအား သင်ပေးထားပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ပျောက်ဆုံးနေသည့် အစိတ်အပိုင်းမှာ သတင်းအချက်အလက် ပိုမို ရရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

သတင်းအချက်အလက် ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသည့် အစိတ်အပိုင်းမှာ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ပိုမိုရှိလာခြင်း မဟုတ်ပါ။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသည့် အစိတ်အပိုင်းမှာ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူရန် အထောက်အထား အခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ ဆက်လက်ဖြစ်နေသည့်အရာကို စစ်ဆေးရန် အထောက်အထား အခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခု။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဖန်တီးနေသည့် ယန္တရားများကို စစ်ဆေးရန် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခု။

ထိုမရှိသေးသော လမ်းကြောင်းသည် L2Q အထောက်အထား အခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်ကို အထောက်အထားစာအုပ်မှတစ်ဆင့် တည်ဆောက်ခဲ့သည့် အထောက်အထားအခြေခံမှ ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို အထောက်အထားစာအုပ်က ဖော်ထုတ်ခဲ့သောကြောင့် ၎င်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

အထောက်အထားစာအုပ်က ပညာရေးတွင် မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သောကြောင့် ၎င်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

အထောက်အထားစာအုပ်က မေးခွန်းထုတ်ခြင်းနှင့် မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူခြင်းသည် အတူတူမဟုတ်ကြောင်း ပြသခဲ့သောကြောင့် ၎င်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှုပ်ပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသည့်အရာကို စစ်ဆေးရန် L2Q ကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသည့် ရလဒ်များကိုသာ စစ်ဆေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထိုထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဖန်တီးနေသည့် ယန္တရားများကို စစ်ဆေးရန် L2Q ကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရှိးရှိးလုပ်ဆောင်ရုံ မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို စစ်ဆေးရန် L2Q ကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရှိးရှိးလည်ပတ်ရုံ မဟုတ်ဘဲ လူများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို နားလည်စေရန် L2Q ကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်သည် ထူးခြားသည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်သည် ပညာရေးတွင် မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း၏ အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် အရေးကြီးသည်။

L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်၏ အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည်လည်း အရေးကြီးသည်။

L2Q အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတက္ကု မေးခွန်းထုတ်ခြင်း စနစ်သည် အထောက်အထားစာအုပ်မှတစ်ဆင့် တည်ဆောက်ခဲ့သည့် အထောက်အထားအခြေခံမှ စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည်။

စနစ်သည် မည်သည့်နေရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို နားလည်ခြင်း သည် ၎င်းက အဘယ်ကြောင့် ထူးခြားသည်ကို နားလည်ရန် ပထမ ခြေလှမ်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပထမအပိုင်းသည် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစဖြင့် စတင်သည်။

အပိုင်း ၁ – အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစ

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစ ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ယူပါ (L2Q) မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ၏ အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမှာအရာအားလုံးသည် သတင်းအချက်အလက် မည်သည့် နေရာမှ လာသည်နှင့် ၎င်းကို ဘာက ပုံသွင်းနေသည်ဟူသော မေးခွန်းမှ စတင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူများသည် သတင်းအချက်အလက်များဖြင့် အမြဲဝန်းရံခံနေရ သော်လည်း ၎င်းကို မည်သို့ မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးရမည် သို့မဟုတ် မိမိတို့ကို ဝန်းရံထားသည့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို မသင်ကြားခံရပါ။

လူများအား သတင်းအချက်အလက်များ ပြသပေးသည်။

လူများအား သတင်းအချက်အလက်များ ပြောပြပေးသည်။

လူများအား သတင်းအချက်အလက်များ သင်ပေးသည်။

လူများထံမှ သတင်းအချက်အလက်ကို မှတ်မိရန် မျှော်လင့်သည်။

ထပ်ပြောရန် မျှော်လင့်သည်။

အကောင်အထည်ဖော်ရန် မျှော်လင့်သည်။

ကာကွယ်ထောက်ခံရန် မျှော်လင့်သည်။

သို့သော် သူတို့အား မိမိတို့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသည့်အရာကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရမည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို မသင်ပေးပါ။

လူသားများသည် လက်ရှိတွင် ရှိသမျှအနက် အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှု ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်နေကြသော်လည်း ထိုပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို မှန်ကန်စွာ မသင်ကြားခံရသေးပါ။

လူများသည် မည်သို့ နားလည်ရမည်ကို မှန်ကန်စွာ မသင်ထားသည့် ကမ္ဘာအတွင်း အလုပ်လုပ်နေထိုင်ရသော လုပ်ဆောင်နေရသည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က သူတို့၏ စိတ်၊ ယုံကြည်ချက်များ၊ စိတ်ခံစားမှုများ၊ ယုံကြည်မှု၊ အပြုအမူ၊ အမြင်နှင့် နားလည်မှုတို့ကို မည်သို့ ပုံသွင်းသည်ကို အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခုမှတစ်ဆင့် မသင်ပေးပါ။

ငွေကြေး၊ မီဒီယာ၊ အာဏာပိုင်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ လှုံ့ဆော်မှုများ၊ လက်လှမ်းမီမှု၊ အဆင့်အတန်းနှင့် ဖန်တီးထားသော မုသားများက လူသားများကို မည်သို့ သက်ရောက်သည်ကိုလည်း မသင်ပေးပါ။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်သည် သင်ယူမှု ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ငင်းသည် လူသားများအား သင်ယူရန် အခွင့်အလမ်းများကို အဆက်မပြတ် တင်ပြနေသည်။

လူများသည် ရှိသမျှအနက် အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှု ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရှိနေပြီးသားဖြစ်သော်လည်း တစ်ခုတစ်ယောက်က သင်ပေးမည်ကို စောင့်နေတတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် လူများက ငင်းကို သိရှိသည်ဖြစ်စေ မသိရှိသည်ဖြစ်စေ နေ့စဉ် ပညာပေးနေသည်။

ပြဿနာမှာ လူများစွာသည် ထိုသင်ခန်းစာများကို မည်သို့ မြင်ရမည်ကို မသင်ကြားခံရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့အား အောက်ပါမေးခွန်းများကို မည်သို့ မေးရမည်ကို မသင်ပေးပါ။

ငါ့အတွေးအခေါ်ကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့ယုံကြည်ချက်များကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့စိတ်ခံစားမှုများကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့ယုံကြည်မှုကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့အပြုအမူကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့အမြင်ကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့နားလည်မှုကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကမ္ဘာကို ဘာက ပိုသွင်းနေသနည်း။
ဤမေးခွန်းများ မရှိပါက လူများသည် မိမိတို့ ပိုသွင်းခံနေရသည်ကို
မသိဘဲ တစ်သက်လုံး ပိုသွင်းခံနေရနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်၌ ဘာရှိသည်ကို နားမလည်ဘဲ ကမ္ဘာ၏
မျက်နှာပြင်ပေါ်အရာများကို အမွေဆက်ခံလေ့ရှိသည်။
သူတို့သည် စနစ်များကို မြင်နိုင်သည်။
စည်းမျဉ်းများကို မြင်နိုင်သည်။
အာဏာပိုင်မှုကို မြင်နိုင်သည်။
ဒွေကြေးကို မြင်နိုင်သည်။
ပညာရေးကို မြင်နိုင်သည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ပြဿနာများကို မြင်နိုင်သည်။
သို့သော် ထိုအရာများကို ဘာက ဖန်တီးနေသည်၊ ကာကွယ်နေသည်၊
ပိုသွင်းနေသည် သို့မဟုတ် ဆက်လက်ရှိနေခွင့်ပေးနေသည်ကို မဖြစ်
မနေ နားလည်ကြသည် မဟုတ်ပါ။
ထို့ကြောင့် လူများသည် မမြင်နိုင်သည့်အရာမှ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။
မြင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ရိုးရိုးကြည့်ခြင်းသာ မဟုတ်ပါ။

မြင်ခြင်းဆိုသည်မှာ အပေါ်ယံရှင်းလင်းချက်များကို ကျော်လွန်ပြီး ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပုံသွင်းနေသည့် ယန္တရားများကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်နိုင်အောင် လုံလောက်စွာ နက်ရှိုင်းစွာ မေးခွန်းထုတ်သည့် လုပ်ငန်းစဉ် ဖြစ်သည်။

မြင်ခြင်းက နားလည်မှုကို ဖန်တီးသည်။

နားလည်မှုက သင်ယူမှုကို ဖန်တီးသည်။

သင်ယူမှုက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖန်တီးသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် သတင်းအချက်အလက် မည်သည့်နေရာမှ လာသည်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်းအကြောင်းသာ မဟုတ်ပါ။

သတင်းအချက်အလက်ကိုယ်တိုင်ကို ဘာက ပုံသွင်းနေသည်ကို မြင်နိုင်အောင် လုံလောက်စွာ နက်ရှိုင်းစွာ မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ယူခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် အောက်ပါမေးခွန်းများကို မေးတတ်ရန် သင်ယူရမည်။

ဤအရာကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်က လာသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

မည်သည့် လှုံ့ဆော်မှုများ ရှိသနည်း။

ဘာက ၎င်းကို သက်ရောက်နေသနည်း။

ဘာက ၎င်းကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘာကို ဖုံးကွယ်ထားသနည်း။

ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေသနည်း။

ပါဝင်နေသော လူများကို ဘာက ပုံသွင်းနေသနည်း။

မည်သည့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က ၎င်းကို ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ဤမေးခွန်းများသည် အရေးကြီးသည်။
အကြောင်းမှာ လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကိုသာ အမွေ
ဆက်ခံကြသည် မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံသည်။
စနစ်များကို အမွေဆက်ခံသည်။
ဇာတ်ကြောင်းများကို အမွေဆက်ခံသည်။
မှီခိုမှုကို အမွေဆက်ခံသည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို အမွေဆက်ခံသည်။
အာဏာပိုင်မှုကို အမွေဆက်ခံသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို အမွေဆက်ခံသည်။
ဖန်တီးထားသော မုသားများကိုလည်း အမွေဆက်ခံသည်။
ဖန်တီးထားသော မုသားများသည် သီးခြားဖြစ်သော မှားယွင်း
သတင်းအချက်အလက် အပိုင်းအစများအဖြစ်သာ မတည်ရှိပါ။
၎င်းတို့သည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်အတွင်း ဝင်ရောက်
ပေါင်းစည်းသွားသည်။
သာမန်အရာအဖြစ် သတ်မှတ်ခံလာသည်။
ကာကွယ်ခံလာသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြခံလာသည်။
ကာကွယ်ထောက်ခံခံလာသည်။
နောက်ဆုံးတွင် အမှန်တရားအဖြစ် လက်ခံခံလာသည်။
ထို့နောက် လူများသည် ထိုမုသားများကို မူလက ဖန်တီးထားခဲ့သည်
ကို မသိတဲ့ အမွေဆက်ခံကြသည်။

လူများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း မည်သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို သင်ပေးသော်လည်း အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခုမှတစ်ဆင့် ၎င်းကို မည်သို့ နားလည်ရမည်ကို မသင်ပေးပါ။

လူများသည် မိမိတို့ မှန်ကန်စွာ မနားလည်သည့် ကမ္ဘာအတွင်း လုပ်ဆောင်ရာတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သည်။

လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းက စနစ်များအတွင်း အသက်ရှင်ရပ်တည်နိုင်စေသည်။

နားလည်ခြင်းက စနစ်များမှ သင်ယူနိုင်စေသည်။

ပညာရေးသည် လူများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်ရုံသာ သင်ပေးပါက ထိုပညာရေးက တူညီသော ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်လာကြသည်။

လူသားများသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အဆက်မပြတ် ပြန်လည်ဖန်တီးနေသည့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်နေကြသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူကြီးများကို ပုံသွင်းသည်။

လူကြီးများက ဆရာ၊ ဆရာမများကို ပုံသွင်းသည်။

ဆရာ၊ ဆရာမများက ကလေးများကို ပုံသွင်းသည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများ ဖြစ်လာသည်။

ထို့နောက် လူကြီးများက တူညီသော ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးသည်။

လူများက အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းလမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် ၎င်းကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ယူသမျှ ဤစက်ဝန်းသည် အဆုံးမရှိ ဆက်လက်နေမည်။

လူများက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် မိမိတို့၏ စိတ်သည် အရေးအကြီးဆုံး ကိရိယာဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်ရမည်။

မည်သည့်ဘွဲ့အမည်၊ အာဏာပိုင်မှု၊ စနစ်၊ အဖွဲ့အစည်း၊ အရင်းအမြစ် သို့မဟုတ် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အခြားလူတစ်ဦးအတွက် နားလည်မှုကို လွတ်လပ်စွာ ဖန်တီးပေး၍ မရနိုင်ပါ။

နားလည်မှုကို တစ်ဦးချင်းစီ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်က ဖွံ့ဖြိုးရမည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက နားလည်မှုကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

နားလည်မှုက သင်ယူမှုကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

သင်ယူမှုက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

ထို့ကြောင့် လူများသည် အကျိုးဆက်များကို အဆုံးမရှိ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်မည့်အစား အကြောင်းရင်းများမှ သင်ယူရမည်။

ကမ္ဘာနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ရုံ မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာကို ဘာက ပုံသွင်းနေသည်ကို သင်ယူရမည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ယူပါ (L2Q) မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ၏ အစတွင် ရှိသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစ အားနည်းပါက အခြားအပိုင်းတိုင်းလည်း အားနည်းသွားသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်း အားနည်းသွားသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ် အားနည်းသွားသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု အားနည်းသွားသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု အားနည်းသွားသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု အားနည်းသွားသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရား အားနည်းသွားသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု အားနည်းသွားသည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်း အားနည်းသွားသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် မူဘောင်တစ်ခုလုံး၏ အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်သည်။

၎င်းသည် လူများအား ကမ္ဘာကိုယ်တိုင်မှ စတင်သင်ယူနိုင်စေသည့် အစပြုနေရာ ဖြစ်သည်။

တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းမှာ -

မေးခွန်းထုတ်ပါ။

မြင်ပါ။

နားလည်ပါ။

သင်ယူပါ။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးပါ။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် မိမိတို့ မှန်ကန်စွာ မနားလည်သည့် ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းမှ ရပ်တန့်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များသာ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် စတင် ပြောင်းလဲကြသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ယူပါ (L2Q) မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ၏ ပထမအပိုင်း ဖြစ်သည်။

အမြင်

လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က မိမိတို့ကို ပုံသွင်းနေသည်ကို မသိမိကတည်းက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ပုံသွင်းမှုခံနေရသည်။

ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အကြောင်းရင်းအကြီးများထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများသည် မိမိတို့ ထပ်ခါတလဲလဲ မြင်နေရသည့်အရာကို ယုံကြည်တတ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူများသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကို အမှန်တရားဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

ရင်းနှီးမှုကို အထောက်အထားဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

လူကြိုက်များမှုကို ယုံကြည်စိတ်ချရမှုဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

အာဏာပိုင်မှုကို မှန်ကန်မှုဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

မြင်တွေ့ရလွယ်မှုကို အရေးပါမှုဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုကို ကျွမ်းကျင်မှုဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

အဆင့်အတန်းကို နားလည်မှုဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

လူများစွာသည် မိမိတို့၏ အမြင်သည် အဆက်မပြတ် ပုံသွင်းခံနေရသည်ကို မသိကြပါ။

သူတို့၏ ယုံကြည်ချက်များ မည်သို့ ဖွဲ့စည်းလာသည်ကို အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတက္ကပညာရေးလမ်းကြောင်းမှ တစ်ဆင့် မသင်ပေးပါ။

ဘာကို ယုံကြည်ရမည်ကိုသာ သင်ပေးသည်။

ဘယ်လိုနည်းဖြင့် ထိုယုံကြည်ချက် ရလာသည်ကို မသင်ပေးပါ။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဒီအရာကို ငါ ဘယ်လို ယုံကြည်လာသနည်း။

ဒီယုံကြည်ချက်ကို ဘယ်သူ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သနည်း။

ငါ ဒီအရာကို ဘယ်လောက်ကြာ ယုံကြည်လာသနည်း။

ဒီအရာကို ဘယ်နှကြိမ်လောက် ထိတွေ့ခဲ့သနည်း။

ဘာက ဒီယုံကြည်ချက်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ အားဖြည့်ပေးခဲ့သနည်း။
ငါကိုယ်တိုင် လွတ်လပ်စွာ စစ်ဆေးခဲ့ဖူးသလား။
ဒါမှမဟုတ် အမွေဆက်ခံထားတာလား။
လက်ရှိပညာရေးက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူရန် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ လမ်းကြောင်းကို မသင်ပေးသေးသည့်အချိန်တွင် ကလေးများကို လည်း ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က ပုံသွင်းနေသည်။
ကလေးများသည် လူကြီးများကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
အပြုအမူကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
စနစ်များကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
အာဏာပိုင်မှုကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
ငွေကြေးကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
မှီခိုမှုကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
ဇာတ်ကြောင်းများကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
ဆုချခံရသည့်အရာကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
အားမပေးခံရသည့်အရာကိုလည်း ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။
ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် ကလေးများကို စတင်သင်ကြား နေပြီး လက်ရှိပညာရေးက ၎င်းကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူရန် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ လမ်းကြောင်းကို မပေးသေးပါ။
လူကြီးများလည်း မိမိတို့ သိရှိသည်ဖြစ်စေ မသိရှိသည်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ အဆက်မပြတ် ပညာပေးခံနေရသည်။

ပညာရေးက ကလေးများနှင့် လူကြီးများအား လက်တွေ့ကမ္ဘာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးပါက သူတို့သည် မိမိတို့မသိဘဲ ယခင်လူများကို ပုံသွင်းခဲ့သည့် တူညီသော ထပ်ခါတလဲလဲ စက်ဝန်းများထဲ ဝင်ရောက်သွားကြသည်။

လူများသည် ရိုးရှင်းလွန်းသည့် ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်းလည်း ပိတ်မိနိုင်သည်။

မိမိတို့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသည့်အရာမှ သင်ယူမည့်အစား ဘက်ခွေးရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပုံသွင်းနေသည့် ယန္တရားများကို နားလည်မည့် အစား သူရဲကောင်းနှင့် လူဆိုးဆိုသည့် အမြင်ဖြင့် စဉ်းစားရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။

တစ်ခုံတစ်ရာကို ပို၍ ထပ်ခါတလဲလဲ မြင်လေလေ ပို၍ သာမန်အရာ သက့ဲသို့ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ပို၍ သာမန်ဖြစ်လာလေလေ မေးခွန်းထုတ်ခံရနိုင်ခြေ ပိုနည်းလာသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ငါ့အမြင်ကို ဘာက ပုံသွင်းနေသနည်း။

ငါ့ယုံကြည်မှုကို ဘာက ပုံသွင်းနေသနည်း။

ငါ့နားလည်မှုကို ဘာက ပုံသွင်းနေသနည်း။

ငါ့ယုံကြည်ချက်များကို ဘာက ပုံသွင်းနေသနည်း။

ငါ ကမ္ဘာကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရသလား။

ဒါမှမဟုတ် ငါ့ရှေ့တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ တင်ပြထားသည့်အရာကိုသာ မြင်နေရသလား။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် လူများကို အမြင်အဆင့်ကို ကျော်လွန်ပြီး နားလည်မှုဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းစေရန် ရှိသည်။

လက်လှမ်းမီမှု၊ အဆင့်အတန်းနှင့် သတင်းအချက်အလက် ပတ်ဝန်းကျင်များလူများသည် လက်လှမ်းမီမှုအကြီးဆုံး သတင်း အချက်အလက်သည် အရေးအကြီးဆုံး သတင်းအချက်အလက် ဖြစ် မည်ဟု မကြာခဏ ယူဆကြသည်။

ဤယူဆချက်ကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

လူများစွာသည် မသိမသာဖြင့် အသံအကြီးဆုံးသူများ၊ ပရိသတ် အများဆုံးသူများ၊ ပလက်ဖောင်းအကြီးဆုံးများနှင့် အဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံးများကို လိုက်နာကြသည်။

လူများသည် မိမိတို့၏ စူးစမ်းလိုစိတ်ကို အခြားသူများထံ အပ်နှံတတ် ကြသည်။

လူများစွာသည် အာဏာရှိသူတစ်ဦးက ဘာအရေးကြီးသည်ကို ပြော ပြမှ စိတ်ဝင်စားလာရန် စောင့်နေကြသည်။

တစ်ခုံတစ်ရာကို စုံစမ်းမီ လူကြိုက်များလာရန် စောင့်နေကြသည်။

မိမိတို့ကို သင်ယူခွင့်ပေးမီ အဆင့်အတန်းရှိလာရန် စောင့်နေကြ သည်။

ဘာက မိမိတို့၏ အာရုံစိုက်မှုရထိုက်သည်ကို အခြားသူတစ်ဦး ဆုံးဖြတ်ပေးရန် စောင့်နေကြသည်။

ယင်းကြောင့် လက်လှမ်းမီမှုနှင့် အဆင့်အတန်း စနစ်များက မိမိတို့၏ စိတ်အတွက် ဘာကို အရေးကြီးဟု သတ်မှတ်ခွင့်ရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ် ပေးလာနိုင်သည်။

လူများသည် မသိမသာဖြင့် တက်ကြွစွာ သင်ယူသူများမဟုတ်ဘဲ မ တက်ကြွသော သင်ယူသူများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ဒီအရင်းအမြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဒီလောက်ကြီးမားသည့် လက်လှမ်းမီမှု ပေးထားသနည်း။

ဒီသတင်းအချက်အလက် ဖြန့်ဝေနေသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘယ်သူ ထိန်းချုပ်သနည်း။
ဘာကို မြှင့်တင်ပေးမည်ကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်သနည်း။
ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်မည်ကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်သနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်မည်ကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်သနည်း။
ဘာကို ဖယ်ရှားမည်ကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်သနည်း။
ဘာက မြင်တွေ့ရလွယ်လာမည်ကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်သနည်း။
ဘာက မြင်တွေ့ရမှု ဆုံးရှုံးမည်ကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်သနည်း။
လက်လှမ်းမီမှုကိုယ်တိုင်က မြင်ယူခံရသည့် အမှန်တရားကို စတင် ဖန်တီးနိုင်ကြောင်းလည်း လူများ နားလည်ရမည်။
တစ်ခုံတစ်ရာကို ပိုမိုမြင်လေလေ ပိုမိုရင်းနှီးလာသည်။
ပိုမိုရင်းနှီးလာလေလေ ပိုမိုလက်ခံနိုင်စရာ ဖြစ်လာသည်။
ပိုမိုလက်ခံလာလေလေ ပိုမိုအမှန်ဖြစ်သကဲ့သို့ ထင်ရလာနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် မြင်တွေ့ရမှုကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ငါ ဒီအရင်းအမြစ်ကို အထောက်အထားကြောင့် လိုက်နာနေတာလား။
ဒါမှမဟုတ် လက်လှမ်းမီမှုကြောင့်လား။
နားလည်မှုကြောင့် လိုက်နာနေတာလား။
ဒါမှမဟုတ် အဆင့်အတန်းကြောင့်လား။
လက်လှမ်းမီမှု မပေးထားသောကြောင့် သတင်းအချက်အလက်ကို လျစ်လျူရှုနေတာလား။
အခြားသူတစ်ဦးက အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောပေးမည်ကို စောင့်နေတာလား။

ဘာက စုံစမ်းရထိုက်သည်ကို အခြားသူတစ်ဦး ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးနေတာလား။

လူများသည် သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက် စောင့်နေခြင်းကို ရပ်တန့်ရမည်။
မတက်ကြွသော သင်ယူသူများမဟုတ်ဘဲ တက်ကြွစွာ သင်ယူသူများဖြစ်လာရမည်။
မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်သည် သင်ယူမှုအတွက် အရေးအကြီးဆုံး ကိရိယာဖြစ်လာရမည်။

ငွေကြေး၊ မှီခိုမှုနှင့် စနစ်များ

ငွေကြေးသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်လျှောက် အပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို ဝန်းရံထားသည့် ယန္တရားများကို မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ယူရမည်။
ငွေကြေးက မှီခိုမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
မှီခိုမှုက အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
အပြုအမူက ဘာကို ပြောမည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်မည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ဘာကို ကာကွယ်မည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ဘာကို ဖုံးကွယ်မည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ဘာကို စိန်ခေါ်မည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ဘာကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ပေးမည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဒီအရင်းအမြစ်က ငွေကြေးလမ်းကြောင်းကို ဖန်တီးသလား။
ငွေကြေးလမ်းကြောင်းကို ထိန်းချုပ်သလား။

ငွေကြေးလမ်းကြောင်းကို ရန်ပုံငွေပံ့ပိုးသလား။
ငွေကြေးလမ်းကြောင်းအပေါ် သက်ရောက်သလား။
လူများ မှီခိုရသည့် စနစ်များကို ဖန်တီးသလား သို့မဟုတ် သက်ရောက်သလား။
လူများသည် ထိုစနစ်များကို မှီခိုနေကြသလား။
မှီခိုမှုက အပြုအမူကို သက်ရောက်သလား။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို သက်ရောက်သလား။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို သက်ရောက်သလား။
လူများ စိန်ခေါ်ရန် ဆန္ဒရှိသည့်အရာကို သက်ရောက်သလား။
ဤအကြောင်းအရာသည် တစ်ဦးချင်းလူများကို အပြစ်တင်ခြင်း အကြောင်း မဟုတ်ပါ။
အပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသည့် ယန္တရားများကို နားလည်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သည်။
ဆရာ၊ ဆရာမများသည် အရင်းအမြစ်များအဖြစ်
ဆရာ၊ ဆရာမများသည် ကလေးများအတွက် သတင်း အချက်အလက်အရင်းအမြစ်များ ဖြစ်လာသည်။
ထို့ကြောင့် ဆရာ၊ ဆရာမများကိုယ်တိုင်လည်း မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူရမည်။
ဆရာ၊ ဆရာမများစွာသည် ယခု ကလေးများ ဝင်ရောက်နေသည့် တူညီသော ပညာရေးစနစ်များကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြသည်။
သူတို့အား သတင်းအချက်အလက် သင်ပေးခဲ့သည်။
သတင်းအချက်အလက် ပို့ဆောင်ရန် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။
သတင်းအချက်အလက်အပေါ် အကဲဖြတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် နောက်မျိုးဆက်ထံ သတင်းအချက်အလက် ပို့ဆောင်ရမည့် တာဝန်များအတွင်း ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

ဤအကြောင်းအရာသည် ဆရာ၊ ဆရာမများကို အပြစ်တင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။

သူတို့ကို ပုံသွင်းနေသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို နားလည်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာ၊ ဆရာမများသည်လည်း တူညီသော ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင် အတွင်း ပါဝင်နေသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့လည်း သတင်းအချက်အလက်ကို အမွေဆက်ခံထားသည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို ကိုယ်တိုင်မသင်ကြားခံ ရသည့် လူများထံမှလည်း သင်ယူလာခဲ့ကြသည်။

လူများအား စနစ်များအတွင်း မည်သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို သင်ပေး သော်လည်း စနစ်များကို မည်သို့ နားလည်ရမည်ကို မသင်ပေးပါ။

လူများသည် မိမိတို့ မှန်ကန်စွာ မနားလည်သည့် စနစ်များအတွင်း လုပ်ဆောင်ရာတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သည်။

ဆရာ၊ ဆရာမများကိုယ်တိုင်လည်း ဤတူညီသော လမ်းကြောင်းကို မကြာခဏ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် မျိုးဆက်များတစ်လျှောက် ဆက်လက်ရှိနေနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဆရာကို ဘယ်သူ သင်ပေးခဲ့သနည်း။

ဆရာကို ဘယ်သူ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သနည်း။

ဘယ်စနစ်များက ဆရာကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်း။

ဆရာအား လက်တွေ့ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း သင်ပေးခဲ့သလား။

ငွေကြေး၊ မိုဘိုမှု၊ အာဏာပိုင်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၊ လက်လွှမ်းမီမှုနှင့် အဆင့်အတန်းတို့က လူသားများကို မည်သို့ ပုံသွင်းသည်ကို ဆရာအား သင်ပေးခဲ့သလား။

ဒါမှမဟုတ် ရှိပြီးသားစနစ်အတွင်း မည်သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကိုသာ သင်ပေးခဲ့သလား။

ထို့ကြောင့် ဆရာ၊ ဆရာမများသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်း၊ မြင်ခြင်း၊ နားလည်ခြင်း၊ သင်ယူခြင်းနှင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းတို့ကို ကူညီပံ့ပိုးပေးသူများ ဖြစ်သင့်သည်။

မုသားများမှ သင်ယူခြင်း

လူများသည် မုသားများသည့် လှည့်ဖြားရန်အတွက်သာ ရှိသည်ဟု မကြာခဏ ထင်တတ်ကြသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက ထိုအဆင့်ကို ကျော်လွှန်စဉ်းစားရန် သင်ပေးသည်။

စိတ်များက မုသားများကို မေးခွန်းထုတ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်လာသည့် အခါ မုသားများသည် ပညာရေးကိရိယာများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

မုသားများက အပြုအမူကို ဖော်ထုတ်သည်။

မိုဘိုမှုကို ဖော်ထုတ်သည်။

လှုံ့ဆော်မှုများကို ဖော်ထုတ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများကို ဖော်ထုတ်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖော်ထုတ်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို ဖော်ထုတ်သည်။

မုသားများက ဖော်ပြသည့်အရာကို လူများ မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရ
မည်ကို မသင်ကြားခဲ့ရသောအခါ ဘာဖြစ်သည်ကိုလည်း
ဖော်ထုတ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ဒီမုသားက ဘာကို ဖော်ထုတ်သနည်း။

ဒီမုသား ဆက်လက်ရှိနေနိုင်အောင် ဘယ်ယန္တရားက ခွင့်ပြုခဲ့သနည်း။

ဒီမုသားမှ ဘယ်သူ အကျိုးရခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ပြောခဲ့သနည်း။

ဒီမုသားက မည်သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံကို ဖော်ထုတ်သနည်း။

လူသားများက ဒီမုသားမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူများအား မုသားများကို မုန်းတီးရန် သင်ပေး
ခြင်း မဟုတ်ပါ။

မုသားများမှ သင်ယူတတ်ရန် သင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြသထားသည့်အရာမှ သင်ယူခြင်း

လူများစွာသည် မိမိတို့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသည့်အရာမှ သင်ယူမည့်
အစား ထိုအရာကို တုံ့ပြန်ကြသည်။

တုံ့ပြန်မှုသည် တိုးတက်မှုကို မကြာခဏ ရပ်တန့်စေသည်။

လူများ ဒေါသထွက်လာသည်။

ကြောက်ရွံ့လာသည်။

ဘက်ခွေးလာသည်။

မိမိတို့၏ ရပ်တည်ချက်ကို ကာကွယ်လာသည်။

အခြားရပ်တည်ချက်များကို တိုက်ခိုက်လာသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း ပိတ်မိလာသည်။
အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက တို့ပြန်မှုအဆင့်ကို ကျော်လွှန်ရန် သင်ပေးသည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဒီအရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။
မည်သည့် အပြုအမူကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။
မည်သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။
ဒီအရာက လူသားများအကြောင်း ဘာဖော်ပြသနည်း။
မိုခိုမှုအကြောင်း ဘာဖော်ပြသနည်း။
ငွေကြေးအကြောင်း ဘာဖော်ပြသနည်း။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းအကြောင်း ဘာဖော်ပြသနည်း။
ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း ဘာဖော်ပြသနည်း။
လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကိုသာ သင်ယူနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းလည်း နားလည်ရမည်။
သူတို့သည် ကမ္ဘာကို မည်သို့ မြင်ရမည်ကို သင်ယူနေကြသည်။
တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းမှာ -
မေးခွန်းထုတ်ပါ။
မြင်ပါ။
နားလည်ပါ။
သင်ယူပါ။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးပါ။

ကျွန်ုပ်အဖြစ် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များအဖြစ် ရှိနေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြသည်။

မြင်တွေ့ရသည့် အရင်းအမြစ်နှင့် အဆုံးစွန် အရင်းအမြစ် လူသားတို့၏ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းတွင် အကြီးမားဆုံး ကန့်သတ်ချက်များထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများက ပထမဆုံး မြင်တွေ့ရသည့် အရင်းအမြစ်တွင် ရပ်တန့်သွားတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦးကို မြင်သည်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို မြင်သည်။

အစိုးရတစ်ရပ်ကို မြင်သည်။

အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို မြင်သည်။

မီဒီယာတစ်ခုကို မြင်သည်။

ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးကို မြင်သည်။

အွန်လိုင်းအကြောင်းအရာဖန်တီးသူတစ်ဦးကို မြင်သည်။

ထို့နောက် အရင်းအမြစ်ကို ဖော်ထုတ်ပြီးပြီဟု ယုံကြည်ကြသည်။

သို့သော် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက ဆက်လက် မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။

မြင်တွေ့ရသည့် အရင်းအမြစ်သည် အဆုံးစွန် အရင်းအမြစ် မဟုတ်နိုင်ပါ။

ငှင်းသည် သတင်းအချက်အလက်ကို အကောင်အထည်ဖော်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သတင်းအချက်အလက်ကို ထပ်ပြောနေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သတင်းအချက်အလက်ကို ကာကွယ်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အခြားအရင်းအမြစ်တစ်ခုအပေါ် မှီခိုနေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ရင်းကိုယ်တိုင်လည်း ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ပုံသွင်းမှုခံနေရနိုင်သည်။
ရင်းကိုယ်တိုင်လည်း ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူနေဆဲ ဖြစ်နိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့အား ပေးသည့် ပထမဆုံးရှင်းလင်းချက်တွင် မကြာခဏ ရပ်တန့်ကြသည်။
ပထမရှင်းလင်းချက်က သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
ပြည့်စုံသကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
ကျေနပ်ဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
သို့သော် ကျေနပ်သည်ဟု ခံစားရခြင်းသည် နားလည်ခြင်းနှင့် တူညီခြင်း မဟုတ်ပါ။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဒါက အမှန်တကယ် အရင်းအမြစ်လား။
ဒါမှမဟုတ် ငါ ပထမဆုံး တွေ့ရသည့် အရင်းအမြစ်လား။
ဒီအရင်းအမြစ်နောက်ကွယ်မှာ ဘယ်သူ ရှိသနည်း။
ဘယ်သူ သက်ရောက်နေသနည်း။
ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။
ဒီအရင်းအမြစ်က ဘယ်လိုပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်နေသနည်း။
ဘယ်ယန္တရားများက ဒီအရင်းအမြစ်ကို ပုံသွင်းနေသနည်း။
လူများသည် မကြာခဏ အလွန်စောစွာ ရပ်တန့်ကြသည်။
အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက ဆက်လက် စူးစမ်းရန် သင်ပေးသည်။

ဖြစ်နိုင်သော ရည်ရွယ်ချက်များ

လူများသည် ရိုးရှင်းလွန်းသည့် ကောက်ချက်များတွင် မကြာခဏ ရပ်တန့်ကြသည်။

အစိုးရက ဆိုးတယ်။

မီဒီယာက ဆိုးတယ်။

ရဲက ဆိုးတယ်။

အာဏာပိုင်မှုက ဆိုးတယ်။

အဖွဲ့အစည်းတွေက ဆိုးတယ်။

လူများသည် မိမိတို့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသည့်အရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သည်ကို စစ်ဆေးမည့်အစား စိတ်ခံစားမှုဖြင့် တုံ့ပြန်တတ်ကြသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက ရိုးရှင်းသော ကောက်ချက်များကို ကျော်လွန်ရန် သင်ပေးသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘာယူဆချက်တွေ လုပ်နေတာလဲ။

ပထမဆုံးရှင်းလင်းချက်ကိုပဲ လက်ခံနေတာလား။

မည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်များကို မစဉ်းစားရသေးသနည်း။

မည်သည့် ရှင်းလင်းချက်များကို မစဉ်းစားရသေးသနည်း။

မည်သည့် ရေရှည်ရလဒ်များကို မစဉ်းစားရသေးသနည်း။

ငါ့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသော ဇာတ်ကြောင်းအတွင်း၌သာ မေးခွန်းထုတ်နေတာလား။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူများကို ကောက်ချက်တစ်ခုအတွင်း ပိတ်ထားရန် မဟုတ်ပါ။

ဖြစ်နိုင်ချေများကို လွတ်လပ်စွာ စုံစမ်းပြီး မိမိတို့ရှေ့တွင် တင်ပြထားသည့်အရာမှ သင်ယူနိုင်ရန် ကူညီခြင်း ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် အဆက်မပြတ် သင်ပေးနေသည်

လူများသည် ရှိသမျှအနက် အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှု ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရှိနေပြီးသားဖြစ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်က သင်ပေးမည်ကို စောင့်နေတတ်ကြသည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် အဆက်မပြတ် သင်ပေးနေသည်။

အပြုအမူမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုများမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

မှိုခိုမှုမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

အာဏာပိုင်မှုမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

အကျိုးဆက်များမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းမှတစ်ဆင့် သင်ပေးသည်။

ပြဿနာမှာ သင်ခန်းစာများ မရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာမှာ လူများအား ထိုသင်ခန်းစာများကို မြင်ပြီး သင်ယူနိုင်ရန် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်း မပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဒီအရာက ငါ့ကို ဘာသင်ပေးနေသနည်း။

မည်သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။

မည်သည့် အကျိုးဆက်ကို ပြသနေသနည်း။

မည်သည့် အပြုအမူကို ဖော်ပြနေသနည်း။
လူသားများက ဒီအရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။
လူသားများသည် လူသားများထံမှ သင်ယူနေသည်
လူသားများကို အဓိကအားဖြင့် လူသားများကပင် သင်ကြား
နေသည်။
သို့သော် လူသားများကိုယ်တိုင် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရ
မည်ကို မသင်ကြားခံရသေးပါ။
လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို လွတ်လပ်စွာ မစစ်ဆေး
တတ်မီ အမွေဆက်ခံကြသည်။
မနားလည်မီ ကာကွယ်ထောက်ခံကြသည်။
မသင်ယူမီ တုံ့ပြန်ကြသည်။
မေးခွန်းမထုတ်မီ လိုက်နာကြသည်။
မနားလည်မီ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ကြသည်။
ပိုမိုနက်ရှိုင်းသည့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေရန် ဖွဲ့စည်းတကျ
လမ်းကြောင်း မသင်ထားသောကြောင့် လူများသည် ရိုးရှင်းသော
ရှင်းလင်းချက်များတွင် ရပ်တန့်ကြသည်။
ယင်းက လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ကြောင်း မဆိုလိုပါ။
လူသားများအတွက် သင်ယူရန် ပိုကောင်းသော ကိရိယာများ လိုအပ်
ကြောင်း ဆိုလိုသည်။
လိုက်နာခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် စဉ်းစားခြင်းတာဝန်ကို အခြားသူထံ
လွှဲပြောင်းခြင်းကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီး
နေသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခုမှာ စဉ်းစားခြင်း
တာဝန်ကို အခြားသူများထံ လွှဲပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများအား ဤအရာကို မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် မသင်ပေးဘဲ လိုက်နာရန် သင်ပေးသည်။
အချို့သော လူများက မိမိတို့ထက် ပိုသိသည်ဟု သင်ပေးသည်။
ဘွဲ့အမည်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
အာဏာပိုင်မှုကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
ရာထူးများကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
အဆင့်အတန်းကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
မိမိတို့အား ပြောထားသည့်အရာကို မှတ်မိရန် သင်ပေးသည်။
ထို့နောက် လိုက်နာရန် ပြောထားသည့်အရာကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် လာပေးသည်။
လူများစွာသည် နောက်ဆုံးတွင် အခြားလူများအား မိမိတို့အစား စဉ်းစားခွင့်ပေးလာသည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
အခြားသူတစ်ဦးကို ငါ့အစား စဉ်းစားခွင့်ပေးနေတာလား။
ငါ့အစား မေးခွန်းထုတ်ခွင့်ပေးနေတာလား။
ငါ့အတွက် အမှန်တရားကို ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးနေတာလား။
အထောက်အထားအစား ဘွဲ့အမည်ကို ယုံကြည်နေတာလား။
အပြုအမူအစား အဆင့်အတန်းကို ယုံကြည်နေတာလား။
နားလည်မှုအစား အာဏာပိုင်မှုကို ယုံကြည်နေတာလား။
ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုမှ ထွက်လာခြင်းသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို အလိုအလျောက် ဖန်တီးပေးခြင်း မဟုတ်ကြောင်းလည်း လူများ နားလည်ရမည်။

အာဏာပိုင်မှုတစ်ခုကို စွန့်လွှတ်ပြီး အခြားအာဏာပိုင်မှုတစ်ခုကို လက်ခံနိုင်သည်။

အုပ်စုတစ်ခုမှ ထွက်ပြီး အခြားအုပ်စုတစ်ခုသို့ ဝင်နိုင်သည်။

ရှင်းလင်းချက်တစ်ခုကို စွန့်လွှတ်ပြီး အခြားရှင်းလင်းချက်တစ်ခုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

လွှတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် ဘက်ပြောင်းခြင်း မဟုတ်ပါ။

ဘက်အားလုံးကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသားအသိစိတ် တိုးတက်မှု

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစဇ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည့် လူများအား သတင်းအချက်အလက်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ပေးခြင်းထက် အများကြီး ပိုကျယ်ပြန့်သည်။

လူသားများ၏ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူနိုင်စွမ်းကို တိုးတက်စေရန် ဖြစ်သည်။

လူသားအသိစိတ် တိုးတက်မှုသည် သတင်းအချက်အလက် ပိုမို စုဆောင်းခြင်းအကြောင်းသာ မဟုတ်ပါ။

ပိုကောင်းသော သင်ယူသူများ ဖြစ်လာခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်။

လူသားများ၏ မေးခွန်းထုတ်နိုင်စွမ်းကို မြှင့်တင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်။

မြင်နိုင်စွမ်းကို မြှင့်တင်ခြင်း။

နားလည်နိုင်စွမ်းကို မြှင့်တင်ခြင်း။

သင်ယူနိုင်စွမ်းကို မြှင့်တင်ခြင်း။

လွှတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းကို မြှင့်တင်ခြင်း။

လူတိုင်းသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရှိနေကြောင်းလည်း လူများ နားလည်ရမည်။
မည်သူမျှ ၎င်း၏ အပြင်ဘက်တွင် မရှိပါ။
အစိုးရများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
မီဒီယာများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
ဆရာ၊ ဆရာမများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
ရဲများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
အဖွဲ့အစည်းများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
မိဘများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
ကလေးများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
ကျွမ်းကျင်သူများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
စာရေးသူများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
စာဖတ်သူများလည်း အတွင်းတွင် ရှိသည်။
လူတိုင်းက ၎င်းကို သက်ရောက်စေသည်။
လူတိုင်းက ၎င်း၏ သက်ရောက်မှုခံရသည်။
လူတိုင်းက ၎င်းအတွင်း ပါဝင်နေသည်။
ဆုံးဖြတ်ချက်တိုင်းသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ကူညီခြင်း သို့မဟုတ် သင်ယူမှုကို ကူညီခြင်း တစ်ခုခု ဖြစ်သည်။
လက်ခံခြင်း။
ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်း။
လိုက်နာခြင်း။
မျှဝေခြင်း။

ကာကွယ်ထောက်ခံခြင်း။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်း။
အားလုံးတွင် အကျိုးဆက် ရှိသည်။
မူလအဆင့် တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းမှာ မကြာခဏ ဤသို့ ဖြစ်သည်
–
လိုက်နာပါ။
တို့ပြန်ပါ။
ကာကွယ်ပါ။
ထပ်လုပ်ပါ။
ဘက်ခွေးပါ။
ပိုမိုတိုးတက်သော လမ်းကြောင်းမှာ –
မေးခွန်းထုတ်ပါ။
မြင်ပါ။
နားလည်ပါ။
သင်ယူပါ။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးပါ။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူပါ။
ရည်မှန်းချက်သည် အဆုံးမရှိ မေးခွန်းထုတ်နေခြင်း မဟုတ်ပါ။
ရည်မှန်းချက်သည် နားလည်မှု ဖြစ်သည်။
ရည်မှန်းချက်သည် သင်ယူမှု ဖြစ်သည်။
ရည်မှန်းချက်သည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကိုသာ ပိုကောင်းစေရန် မဟုတ်ပါ။

လူသားများ၏ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူနိုင်စွမ်းကို ပိုမို ကောင်းမွန်စေရန် ဖြစ်သည်။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များအဖြစ် ရှိနေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြသည်။

အပိုင်း ၂ – အထောက်အထား စံနှုန်း

အထောက်အထား စံနှုန်း ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထူတ်ကုန်များသာ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသည် သတင်းအချက်အလက်၊ စနစ်များ၊ ဇာတ်လမ်းများ၊ စည်းမျဉ်းများ၊ ဘွဲ့အမည်များ၊ အပြုအမူနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ မည်သည့်နေရာမှ လာသနည်း၊ ဘာက ၎င်းတို့ကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်း၊ အချိန်တစ်လျှောက် ဘာတွေ ပြသခဲ့သနည်းနှင့် မည်သည့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က ၎င်းတို့ကို ဖန်တီးခဲ့သနည်းဟု မေးခြင်းဖြင့် စတင်သည်။

ယခု အပိုင်း ၂ သည် အထောက်အထား စံနှုန်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အဆိုထားသည့်အရာ၊ သင်ကြားထားသည့်အရာ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြနေသည့်အရာ၊ ကာကွယ်ထားသည့်အရာ၊ မှတ်တမ်းတင်ထားသည့်အရာ၊ တင်ပြထားသည့် အရာ သို့မဟုတ် အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက အမှန်တကယ် ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

အထောက်အထားဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲကို မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးဘဲ ဘာကို ယုံကြည်ရမည်ဟု လူများအား သင်ပေးနေသောကြောင့် အထောက်အထား စံနှုန်း ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများအား သတင်းအချက်အလက် ပြသပေးသည်။

ပြောပြပေးသည်။

သင်ပေးသည်။

လက်ခံရန် မျှော်လင့်သည်။

ထပ်ပြောရန် မျှော်လင့်သည်။

ကာကွယ်ထောက်ခံရန် မျှော်လင့်သည်။

သို့သော် ပြောဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မည်သို့ မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးရမည်ကို မသင်ပေးပါ။

ယင်းက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း အကြီးမားဆုံး ပြဿနာများထဲမှ တစ်ခုကို ဖန်တီးသည်။

သတင်းအချက်အလက်ကို မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းမထုတ်မီ အမှန်တရား အဖြစ် တင်ပြနိုင်သည်။

အထောက်အထားကို မစစ်ဆေးမီ ဇာတ်လမ်းများကို အမှန်တရား အဖြစ် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနိုင်သည်။

ဘွဲ့အမည်များကို အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

အာဏာပိုင်မှုကို အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

စနစ်များကို အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

လူကြိုက်များမှုကို အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

ရေးသားထားသော မှတ်တမ်းများကို အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြထားသည့် အဆိုများကို
အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုကို အထောက်အထားအဖြစ် တင်ပြနိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းများကို အထောက်အထားဟု ယူဆနိုင်သည်။

ဖန်တီးထားသည့်၊ ပြုပြင်ထားသည့်၊ ချွေးချယ်ထားသည့် သို့မဟုတ် တမင်ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောင်းအရာများကို
အထောက်အထားအဖြစ် တင်ပြနိုင်သည်။

သို့သော် ထိုအရာများထဲမှ တစ်ခုမျှ မိမိဘာသာ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်သည် လက်ခံထားသည့် အမှန်တရား ဖြစ်မလာစေရန် အထောက်အထား စံနှုန်း ရှိသည်။

ၚင်းက လက်ခံမိ လူများအား အရှိန်လျှော့ရန် သင်ပေးသည်။

အမှန်တကယ် ဘာပြထားသနည်း၊ ဘာကို အဆိုထားသနည်း၊ ထိုအဆိုချက်ကို ဘာက ထောက်ခံသနည်း၊ ဘာပျောက်နေ သနည်း၊ ဘာက ဆန့်ကျင်နေသနည်း၊ ဘာကို ကြောက်ရွံ့မှု သို့မဟုတ် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖိအားမှတစ်ဆင့် တင်ပြနေသနည်းနှင့် ဘာကို အမှန်သက့်သို့ ထင်လာအောင်သာ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောထားသနည်း ဟု မေးတတ်ရန် သင်ပေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစကို အစားထိုးခြင်း မဟုတ်ပါ။

ၚင်းအပေါ် အခြေခံ၍ ဆက်တည်ဆောက်သည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပံ့ပွင်းသနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက ထိုအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောဆိုထား **သည့် အဆိုချက်ကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု** မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူများအား ဘာကို ယုံကြည်ရမည်ဟု ပြောရန် မဟုတ်ပါ။

ယုံကြည်ခြင်း၊ ထပ်ပြောခြင်း၊ ကာကွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် အခြေခံ၍ လုပ်ဆောင်ခြင်း မပြုမီ သတင်းအချက်အလက်ကို မည်သို့ စစ်ဆေးရ မည်ကို သင်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

အထောက်အထားက ဘာလုပ်နိုင်ရမည်နည်း

အထောက်အထားသည် ရှိနေသည့် သတင်းအချက်အလက်တစ်ခုသာ မဟုတ်ပါ။

အထောက်အထားက တစ်ခုံတစ်ရာကို ပြသရမည်။

အဆိုထားသည့်အရာကို ထောက်ခံရမည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ခံနိုင်ရမည်။

နောက်ထပ် စစ်ဆေးမှုအတွက် ဖွင့်ထားရမည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားနှင့် ဆက်စပ်ရမည်။

အပြုအမူနှင့် ကိုက်ညီရမည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ဖော်ထုတ်ရမည်။

အချိန်တစ်လျှောက် တသမတ်တည်း ဖြစ်ရမည်။

လူများအား ပြထားသည့်အရာမှ သင်ယူနိုင်အောင် ကူညီရမည်။

အထောက်အထားသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကိုလည်း ကြိုဆိုသည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးရန် မလိုအပ်ပါ။

စစ်ဆေးမှုကို မကြောက်ပါ။

ရှင်သန်ရန် ဘွဲ့အမည်၊ အာဏာပိုင်မှု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ အဆင့်အတန်း သို့မဟုတ် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖိအားကို အားကိုးရန် မလိုပါ။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက အထောက်အထားကို ပိုမိုခိုင်မာစေသည်။

နားလည်မှုကို ပိုကောင်းစေသည်။

အားနည်းချက်ကို ဖော်ထုတ်သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ဖော်ထုတ်သည်။

ပျောက်နေသည့်အရာကို ဖော်ထုတ်သည်။

မထောက်ခံထားသည့်အရာကို ဖော်ထုတ်သည်။

လူများအား သင်ယူရန် ကူညီသည်။

မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်သည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက မှန်ကန်စွာ မထောက်ခံနိုင်သည့်အရာကို ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို မကြာခဏ ခုခံတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထား စံနှုန်းက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသည် အမှန်တရား၏ ရန်သူ မဟုတ်ကြောင်း သင်ပေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသည် အမှန်တရားဆီသို့ သွားသည့် လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

သတင်းအချက်အလက်သည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ

သတင်းအချက်အလက်သည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ဖော်ပြချက်တစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ဘွဲ့အမည်တစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

တာဝန်တစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

စနစ်တစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ရေးသားထားသည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အမွေဆက်ခံထားသည့် ယုံကြည်ချက်တစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ကာကွယ်ထားသည့် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

သတင်းအချက်အလက်ကို ထပ်ပြောရန် လစာပေးထားသည့် လူတစ်ဦးသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

စနစ်တစ်ခုက တစ်စုံတစ်ရာ အမှန်ဟု ပြောခြင်းသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

သတင်းအချက်အလက်နှင့် ပူးတွဲထားသည့် ကြောက်ခွံ့မှုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို ဆန့်ကျင်သည့် ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

AI ဖြင့် ဖန်တီးထားသော၊ ပြုပြင်ထားသော၊ အကျဉ်းချုပ်ထားသော၊ ရွေးချယ်ထားသော သို့မဟုတ် တင်ပြထားသော သတင်းအချက်အလက်သည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

လူများ မေးရမည် -

ဘာကို အဆိုထားနေသနည်း။

ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။

အထောက်အထား ဘယ်က လာသနည်း။

စစ်ဆေးနိုင်သလား။

မေးခွန်းထုတ်နိုင်သလား။

အထောက်အထားက အဆိုကို ထောက်ခံသလား။

အပြုအမူက ထောက်ခံသလား။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထောက်ခံသလား။

မည်သည့် အထောက်အထား ပျောက်နေသနည်း။

မည်သည့် အထောက်အထားကို ဖိုးကွယ်ထားသနည်း။

မည်သည့် အထောက်အထားက အဆိုချက်နှင့် ဆန့်ကျင် သနည်း။

အထောက်အထားမရှိဘဲ ဘာကို လက်ခံထားသနည်း။

ဤအထောက်အထားကို ဖန်တီး၊ ပြုပြင်၊ ရွေးချယ်၊ အကျဉ်းချုပ်၊ မူဘောင်ပြောင်း သို့မဟုတ် လမ်းလွဲစေနိုင်သည့် နည်းဖြင့် တင်ပြထားသလား။

ဤအချက်သည် အရေးကြီးသည်။

အကြောင်းမှာ လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို မှန်ကန်စွာ ထောက်ခံထားသလားဟု မသင်ယူဘဲ လက်ခံရန် သင်ကြားခံရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်ကို မှတ်မိနိုင်သည်။

ထပ်ပြောနိုင်သည်။

ကာကွယ်နိုင်သည်။

နောက်မျိုးဆက်ထံ လက်ဆင့်ကမ်းနိုင်သည်။

ထို့နောက် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် မှန်ကန်စွာ မစစ်ဆေးမီ လက်ခံခဲ့သည့် သတင်းအချက်အလက်မှတစ်ဆင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်လာသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်လမ်းများ အမှန်တရား ဖြစ်လာခြင်း

လူသားတို့၏ သင်ယူမှုတွင် အကြီးမားဆုံး ပျက်ကွက်မှုများထဲမှ တစ်ခုမှာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကို အမှန်တရားဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ဘွဲ့အမည်တစ်ခုက အာဏာပေးနိုင်သည်။

စနစ်တစ်ခုက လက်လှမ်းမီမှု ပေးနိုင်သည်။

ငွေကြေးက လူများအား ထပ်ပြောရန် အကြောင်းပြချက် ပေးနိုင်သည်။

အချိန်က ရင်းနှီးမှု ပေးနိုင်သည်။

ရေးသားထားသည့် မှတ်တမ်းများက အမြဲတမ်းတည်ရှိသကဲ့သို့ ပုံရိပ် ပေးနိုင်သည်။

လူအများအပြားက ထပ်ပြောလာခြင်းက လူမှုအတည်ပြုချက် ပေး နိုင်သည်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ၎င်းကို အမှန်တရားအဖြစ် အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

သို့သော် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ထပ်ပြောထားသည့် ဇာတ်လမ်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ရေးသားထားသည့် ဇာတ်လမ်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အမွေဆက်ခံထားသည့် ဇာတ်လမ်းသည် အထောက်အထား မဟုတ် ပါ။

ကာကွယ်ထားသည့် ဇာတ်လမ်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ဘွဲ့အမည်များ၊ စနစ်များ၊ ငွေကြေး၊ လက်လှမ်းမီမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ အဆင့်အတန်းနှင့် အချိန်တို့က ထောက်ထားသည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ခု သည် မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးပြီး ထောက်ခံနိုင်ခြင်း မရှိသရွေ့ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးရမည် -

ဒီဇာတ်လမ်းကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ အာဏာပေးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ပြောခဲ့သနည်း။

ယုံကြည်ခံရခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရခဲ့သနည်း။
ထိန်းသိမ်းရန် ဘယ်သူ လစာရခဲ့သနည်း။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ ဘယ်သူ ကာကွယ်ခဲ့သနည်း။
ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘာအထောက်အထားက ဆန့်ကျင်သနည်း။
စိန်ခေါ်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
ဒါက အထောက်အထားလား။
ဒါမှမဟုတ် အမွေဆက်ခံထားသည့် ယုံကြည်ချက်လား။
အထောက်အထား စံနှုန်း မရှိပါက လူအများအပြားက ထပ်ပြော၊ ရေးသား၊ ကာကွယ် သို့မဟုတ် မျိုးဆက်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းနေသောကြောင့်သာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်လမ်းများသည် အမှန်တရား အဖြစ် လက်ခံခံလာနိုင်သည်။
ဘွဲ့အမည်များ၊ အာဏာပိုင်မှုနှင့် လစာရသည့် တာဝန်များသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ
လူများအား ဘွဲ့အမည်များကို ယုံကြည်ရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။
အာဏာပိုင်မှုကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
တရားဝင်တာဝန်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
စနစ်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
ပြောဆိုရန်၊ အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ရန်၊ သင်ကြားရန်၊ တင်ပြရန် သို့မဟုတ် သတင်းအချက်အလက်ကို ထပ်ပြောရန် လစာရထားသူများကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။
သို့သော် ဘွဲ့အမည်သည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အာဏာပိုင်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
လစာရသည့် တာဝန်သည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
တရားဝင်ရာထူးသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဒီဘွဲ့အမည်ကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဒီအာဏာပိုင်မှုကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဒီတာဝန်ကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဒီလူ ပြောသည့်အရာကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဒီစနစ်က အဆိုထားသည့်အရာကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံ
သနည်း။
ယုံကြည်ခံရပါက ဘယ်သူ အကျိုးရသနည်း။
မေးခွန်းမထုတ်ခံရပါက ဘယ်သူ အကျိုးရသနည်း။
ထပ်ပြောရန် ဘယ်သူ လစာရသနည်း။
အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ရန် ဘယ်သူ လစာရသနည်း။
ကာကွယ်ရန် ဘယ်သူ လစာရသနည်း။
အထောက်အထား တောင်းဆိုသည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
ဤအကြောင်းအရာသည် ဘွဲ့အမည်၊ တာဝန်၊ စနစ် သို့မဟုတ်
အာဏာပိုင်မှုတိုင်းကို အလိုအလျောက် ငြင်းပယ်ရန် မဟုတ်ပါ။
၎င်းတို့ကို အထောက်အထားဟု မှားယွင်းမယူဆရန် ဖြစ်သည်။
အထောက်အထား စံနှုန်းက အာဏာပိုင်မှုကိုလည်း စစ်ဆေးရမည်ဟု
သင်ပေးသည်။
ဘွဲ့အမည်များကိုလည်း စစ်ဆေးရမည်။

စနစ်များကိုလည်း စစ်ဆေးရမည်။
လစာရသည့် တာဝန်များကိုလည်း စစ်ဆေးရမည်။
နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချရမည်။
စနစ်များ၊ အရင်းအမြစ်နှင့် အထောက်အထား
စနစ်တစ်ခု ရှိနေခြင်းသည် ထိုစနစ်ကို အမှန်တရားမှ ဖန်တီးထား ကြောင်း အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ဤအချက်သည် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ် သည်။
အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက မေးသည် -
ဒီစနစ် ဘယ်က လာသနည်း။
ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်း။
အချိန်တစ်လျှောက် ဘယ်လို အပြုအမူ ပြသခဲ့သနည်း။
ဘာကို ကာကွယ်သနည်း။
ဘာကို ထပ်ပြောသနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်သနည်း။
ဘာကို ခွင့်ပြုသနည်း။
ထို့နောက် အထောက်အထား စံနှုန်းက မေးသည် -
စနစ်၏ အဆိုများကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံ သနည်း။
ဘာအထောက်အထားက ဆန့်ကျင်သနည်း။
ဘာအထောက်အထား ပျောက်နေသနည်း။

စိန်ခေါ်ပြီးနောက် ဘာအထောက်အထား ပေါ်ထွက်လာသနည်း။

အထောက်အထားက အမှန်တရားကို ပြသသလား။

ဒါမှမဟုတ် အာဏာပိုင်မှု၊ လိုက်နာမှု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုလုပ်မှုနှင့် ကာကွယ်မှုကိုသာ ပြသသလား။

တစ်ခုံတစ်ရာ ရှိနေသောကြောင့် အမှန်တရားမှ ဖန်တီးထားမည်ဟု လူများ မကြာခဏ ယုံကြည်ကြသည်။

ဤယူဆချက်ကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

အမှန်တရားအပေါ် မလုပ်ဆောင်သည့် လူများက စနစ်များကို ဖန်တီး၊ ထိန်းသိမ်း သို့မဟုတ် ကာကွယ်ခဲ့ပါက ထိုစနစ်များက ထုတ်လုပ်သည့် သတင်းအချက်အလက်၊ ဘွဲ့အမည်၊ စည်းမျဉ်း၊ မှတ်တမ်း၊ အာဏာပိုင်မှုနှင့် ဇာတ်ကြောင်းများကို ရှိနေသောကြောင့်သာ အမှန်တရားဟု လက်ခံ၍ မရပါ။

စနစ်ဟောင်းဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တရား၏ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အားကောင်းခြင်းသည် အမှန်တရား၏ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

တရားဝင်ဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တရား၏ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

မျိုးဆက်များတစ်လျှောက် ထပ်ခါတလဲလဲ တည်ရှိခြင်းသည် အမှန်တရား၏ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ငွေကြေး၊ အဆင့်အတန်း၊ အာဏာပိုင်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု သို့မဟုတ် အင်အားဖြင့် ကာကွယ်ထားခြင်းသည် အမှန်တရား၏ အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။

ဘာအထောက်အထားက ဆန့်ကျင်သနည်း။

ဘာအထောက်အထား ပျောက်နေသနည်း။
ဘာအထောက်အထားကို လျစ်လျူရှုခဲ့သနည်း။
စနစ်က ဘယ်လို အပြုအမူ ပြသသနည်း။
စိန်ခေါ်သည့်အခါ စနစ်က ဘာလုပ်သနည်း။
အဖြေပေးသလား။
ပြင်ဆင်သလား။
ရှောင်ရှားသလား။
မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်သလား။
အမှန်တရားကို ထုတ်ပေးသလား။
ဒါမှမဟုတ် လိုက်နာမှုကို ထုတ်ပေးသလား။
ဤနေရာတွင် အထောက်အထား စံနှုန်းသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်လာသည်။
အထောက်အထားသည် ဖော်ပြချက်များအပေါ်သာ သက်ဆိုင်သည် မဟုတ်ပါ။
စနစ်များအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
စည်းမျဉ်းများအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
အာဏာပိုင်မှုအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
ဘွဲ့အမည်များအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
အပြုအမူအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းများအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု တင်ပြမှုအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းများအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။

ဖန်တီးထားသည့်၊ ပြုပြင်ထားသည့်၊ ရွေးချယ်ထားသည့် သို့မဟုတ် တမင်ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောင်းအရာများအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထား စံနှုန်းသည် ပညာရေးတွင် မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

၎င်းမရှိပါက လူများအား စနစ်များအတွင်း မည်သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို သင်ပေးနိုင်သော်လည်း ထိုစနစ်များကို အမှန်တရား၊ အထောက်အထား၊ တသမတ်တည်းဖြစ်မှုနှင့် အပြုအမူတို့က ထောက်ခံသလားဟု မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးနိုင်ပါ။

မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်သည် လက်ခံထားသည့် အမှန်တရား ဖြစ်မလာစေရန် အထောက်အထား စံနှုန်း ရှိသည်။

၎င်းက လူများအား လက်ခံခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ စတင် ရွှေ့ပြောင်းစေသည်။

ယုံကြည်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့စေသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ သတင်းအချက်အလက်၏ ထုတ်ကုန်များဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် ရွှေ့စေသည်။

အချိန်တစ်လျှောက် အထောက်အထား

ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် သတင်းအချက်အလက်၊ ဘွဲ့အမည်များ၊ အာဏာပိုင်မှု၊ လစာရသည့် တာဝန်များ၊ စနစ်များ၊ ရေးသားထားသည့် မှတ်တမ်းများ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်လမ်းများ၊ အမွေဆက်ခံထားသည့် ယုံကြည်ချက်များ၊ ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု တင်ပြမှု၊ ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် ဖန်တီး၊ ပြုပြင်၊ ရွေးချယ် သို့မဟုတ် တမင်ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောင်းအရာများသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

အထောက်အထားက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ကြိုဆိုကြောင်းလည်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယခုအပိုင်းသည် အချိန်တစ်လျှောက် အထောက်အထားကို မည်သို့ စစ်ဆေးရမည်ဆိုသည့်အပိုင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် တစ်ခဏတည်းကိုသာ မစစ်ဆေးပါ။

အချိန်တစ်လျှောက် ပြသထားသည့်အရာကို စစ်ဆေးသည်။

ဖော်ပြချက်တစ်ခုတည်းက လမ်းလွဲစေနိုင်သည်။

မှတ်တမ်းတစ်ခုတည်းက မပြည့်စုံနိုင်သည်။

ရှင်းလင်းချက်တစ်ခုတည်းက ရွေးချယ်ထားနိုင်သည်။

အဖြေတစ်ခုတည်းက ပိုကျယ်ပြန့်သည့် ပုံစံကို ရှောင်နိုင်သည်။

နောက်ကျမှ ပြောသည့် ဖော်ပြချက်ကို လက်တွေ့အချိန်တွင် ပြသခဲ့သည့်အရာ အစားထိုးရန် အသုံးပြုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထားကို အချိန်တစ်လျှောက် စစ်ဆေးရမည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

အချိန်တစ်လျှောက် ဘာပြထားသနည်း။

ဘယ်အချိန် ပြထားသနည်း။

လက်တွေ့အချိန်တွင် ပြထားသလား။

ဖြစ်ရပ်ပြီးနောက် မှတ်တမ်းတင်ထားသလား။

နောက်မှ ရှင်းပြထားသလား။

နောက်ပိုင်းရှင်းလင်းချက်က လက်တွေ့အချိန် အထောက်အထားနှင့် ကိုက်ညီသလား။

အထောက်အထားက တသမတ်တည်း ရှိနေသလား။

အပြုအမူက တသမတ်တည်း ရှိနေသလား။

ဇာတ်လမ်း ပြောင်းသွားသလား။

ရှင်းလင်းချက် ပြောင်းသွားသလား။

တူညီသော ပုံစံ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်သလား။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု ပေါ်လာသလား။

အထောက်အထား ထပ်ဖြည့်ထားသလား။

အထောက်အထား ဖယ်ရှားထားသလား။

အထောက်အထားကို လျစ်လျူရှုထားသလား။

စိန်ခေါ်ပြီးနောက် ဘာဖြစ်သနည်း။

နောက်ကျမှ ပေးသည့် ရှင်းလင်းချက်များကို အစဉ်လိုက် လက်တွေ့ အချိန် အထောက်အထားထက် ဦးစားပေးခွင့် မပေးသင့်ပါ။

ပို၍ညှဉ်းသည့် ပုံစံက တခြားအရာတစ်ခု ပြုသနေ့ချိန်တွင် အမှန်တရား သည် သီးခြားတစ်ခဏတည်းအပေါ် မမှီခိုသင့်သောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

အချိန်တစ်လျှောက် အထောက်အထားက ပုံစံများကို မြင်နိုင်စေသည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို မြင်နိုင်စေသည်။

ဘာကို ကာကွယ်ထားသည်ကို မြင်နိုင်စေသည်။

ဘာကို ရှောင်ထားသည်ကို မြင်နိုင်စေသည်။

စကားလုံးများ၊ အပြုအမူ၊ မှတ်တမ်းများ၊ အချိန်နှင့် ရလဒ်များ ကိုက်ညီသလားကို မြင်နိုင်စေသည်။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထား စံနှုန်းက အထောက်အထားကို ဆက်စပ်မထားသည့် သတင်းအချက်အလက်အပိုင်းအစများအဖြစ် မဟုတ်ဘဲ အစဉ်တစ်ခုဏ၏ အစိတ်အပိုင်းအဖြစ် စစ်ဆေးရန် သင်ပေးသည်။

အပြုအမူကို အထောက်အထားအဖြစ် စစ်ဆေးခြင်း
စကားလုံးများတင် မလုံလောက်ပါ။
လူများ ပြောသည့်အရာကို လုပ်သည့်အရာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရမည်။
အပြုအမူက ဖော်ပြချက်များ ဖုံးကွယ်သည့်အရာကို ဖော်ထုတ်
နိုင်သည်။
ဘွဲ့အမည်များ ကာကွယ်သည့်အရာကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။
စနစ်များ ရှောင်သည့်အရာကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။
ငွေကြေး၊ မီဒီယာ၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ ရာထူး၊ ဝဏ်သတင်း သို့မဟုတ်
လွှဲဆောမှုက ဘာကို ပိုသွင်းသည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။
လူတစ်ဦးက အမှန်တရားအပေါ် လုပ်ဆောင်သည်ဟု ပြောနိုင်သည်။
စနစ်တစ်ခုက တရားမျှတမှုအပေါ် လုပ်ဆောင်သည်ဟု ပြော
နိုင်သည်။
အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက ဂရုစိုက်မှုအပေါ် လုပ်ဆောင်သည်ဟု ပြော
နိုင်သည်။
လစာရသည့် တာဝန်တစ်ခုက တာဝန်ဝတ္တရားအရ လုပ်ဆောင်သည်
ဟု ပြောနိုင်သည်။
ဘွဲ့အမည်တစ်ခုက အာဏာဖြင့် လုပ်ဆောင်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။
သို့သော် အထောက်အထား စံနှုန်းက အပြုအမူသည် အဆိုထား
သည့်အရာကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
အပြုအမူက စကားလုံးများနှင့် ကိုက်ညီသလား။
လုပ်ဆောင်ချက်က အဆိုချက်နှင့် ကိုက်ညီသလား။
စိန်ခေါ်သည့်အခါ စနစ်က အဖြေပေးသလား။

အထောက်အထား ပြသသည့်အခါ အာဏာပိုင်မှက ပြင်ဆင်သလား။

လစာရသည့် တာဝန်က အမှန်တရားကို ကာကွယ်သလား။

ဒါမှမဟုတ် ရာထူး၊ စနစ်၊ ငွေကြေး၊ ဝုဏ်သတင်း သို့မဟုတ် ဇာတ်ကြောင်းကို ကာကွယ်သလား။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက အဆိုချက်နှင့် ဆန့်ကျင်သလား။

ရှောင်ရှားခြင်းက ဆန့်ကျင်သလား။

နှောင့်နှေးခြင်းက ဆန့်ကျင်သလား။

ဖယ်ရှားခြင်း၊ ပိတ်ပင်ခြင်း၊ ပယ်ချခြင်း သို့မဟုတ် အပြစ်ပေးခြင်းက ဆန့်ကျင်သလား။

အချိန်တစ်လျှောက် အပြုအမူသည် အရှင်းလင်းဆုံး အထောက်အထားလမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အကြောင်းမှာ ၎င်းက လူများနှင့် စနစ်များက ဘာလုပ်နေသည်ဟု ပြောသည့်အရာတင် မဟုတ်ဘဲ အမှန်တကယ် ဘာလုပ်နေသည်ကို ပြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စကားလုံးနှင့် အပြုအမူ ကွာသွားပါက အထောက်အထား စံနှုန်းက ထိုကွာဟမှုကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

အဆိုချက်က တစ်ခုဆိုပြီး အပြုအမူက ထပ်ခါတလဲလဲ အခြား တစ်ခု ပြနေပါက အပြုအမူကို စစ်ဆေးရမည်။

စိန်ခေါ်ပြီးနောက် အထောက်အထား

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် သတင်းအချက်အလက်ကို စိန်ခေါ်ပြီးနောက် ဘာဖြစ်သည်ကိုလည်း စစ်ဆေးရမည်။

အထောက်အထား တောင်းဆိုမှု အဆိုချက်များစွာသည် ခိုင်မာ သကဲ့သို့ ပေါ်နိုင်သည်။

အဖြေပေးရန် မေးမှု စနစ်များစွာသည် အမှန်တရားရှိသကဲ့သို့ ပေါ်နိုင်သည်။

အဆိုချက်များကို မစစ်ဆေးမီ ဘွဲ့အမည်များစွာသည် ယုံကြည်စိတ်ချရသကဲ့သို့ ပေါ်နိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများ မပြမီ ဇာတ်ကြောင်းများစွာသည် တည်ငြိမ်သကဲ့သို့ ပေါ်နိုင်သည်။

စိန်ခေါ်မှုသည် အထောက်အထား စံနှုန်းကို ဖော်ထုတ်ပေးသည်။

အထောက်အထားသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ကြိုဆိုသည်။

အကြောင်းမှာမေးခွန်းထုတ်ခြင်းက အမှန်ဖြစ်သည့်အရာကို ပိုမိုခိုင်မာစေပြီး အားနည်းသည့်အရာ၊ ပျောက်နေသည့်အရာ၊ ဆန့်ကျင်နေသည့်အရာ သို့မဟုတ် မထောက်ခံထားသည့်အရာကို ဖော်ထုတ်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်သည့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက မှန်ကန်စွာ မထောက်ခံနိုင်သည့်အရာကို ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို မကြာခဏ ခုခံတတ်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

အထောက်အထား တောင်းသည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။

အထောက်အထား ပေးသလား။

မေးခွန်းကို အဖြေပေးသလား။

ပြဿနာကို ပြင်ဆင်သလား။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ကိုင်တွယ်သလား။

အထောက်အထားကို လျစ်လျူရှုသလား။

မေးသူကို တိုက်ခိုက်သလား။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို အသုံးပြုသလား။

အထောက်အထားအစား အာဏာပိုင်မှုကို အသုံးပြုသလား။

အမှန်တရားအစား လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို အသုံးပြုသလား။

လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်သွားသည်အထိ အကြောင်းအရာကို နှောင့်နှေးသလား။

အထောက်အထားကို စစ်ဆေးမည့်အစား စနစ်ကို ကာကွယ်သလား။

စိန်ခေါ်ပြီးနောက် ဘာဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ အရေးကြီးသည်။

အကြောင်းမှာတုံ့ပြန်မှုကိုယ်တိုင် အထောက်အထား ဖြစ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဖြေပေးခြင်းသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ပြင်ဆင်ခြင်းသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အဖြေပေးရန် ငြင်းဆန်ခြင်းသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ရှောင်ရှားခြင်းသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ကာကွယ်မှုသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အဖြေမပေးခြင်းသည် အထောက်အထား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက မူလအဆိုချက်ကိုသာ မစစ်ဆေးဘဲ ထိုအဆိုချက်ကို မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် အပြုအမူကိုလည်း စစ်ဆေးရန် သင်ပေးသည်။

အထောက်အထား၊ အချိန်လိုင်းနှင့် တုံ့ပြန်မှု

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အချိန်လိုင်းနှင့် တုံ့ပြန်မှုတစ်လျှောက် အထောက်အထားကို လိုက်ကြည့်ရန်လည်း လိုအပ်စေသည်။

အထောက်အထားကို ဘယ်အချိန် ပြသခဲ့သနည်း၊ ဘယ်က လာသနည်း၊ ဘယ်သူ မြင်ခဲ့သနည်း၊ ဘယ်သူ လက်ခံခဲ့သနည်း၊ ဘယ်သူ

စိန်ခေါ်နိုင်ခဲ့သနည်းနှင့် နောက်ပိုင်း ဘာဖြစ်သနည်းဆိုသည့် အချက်များမှ ခွဲထုတ်မထားသင့်ပါ။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဘယ်အချိန် ပြသခဲ့သနည်း။

ဘယ်နေရာတွင် ပြသခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ထုတ်လုပ်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ လက်ခံခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ မြင်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ စိန်ခေါ်ခံခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ အဖြေပေးရန် အခွင့်အရေး ရခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ပြင်ဆင်ရန် အခွင့်အရေး ရခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ချေပရန် အခွင့်အရေး ရခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သနည်း။

နောက်ဘာဖြစ်သနည်း။

ဘယ်လို အပြုအမူ ဆက်ဖြစ်သနည်း။

ဘယ်ပုံစံ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်သနည်း။

အထောက်အထားကို ၎င်း၏ အချိန်လိုင်းမှ ခွဲထုတ်သည့်အခါ အားနည်းသွားနိုင်သောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

ဘယ်သူ မြင်ခဲ့သနည်း၊ ဘယ်သူ လက်ခံခဲ့သနည်း၊ ဘယ်သူ အဖြေပေးနိုင်ခဲ့သနည်းနှင့် နောက်ဘာဖြစ်သနည်းတို့ကို လျစ်လျူရှုသည့် အခါလည်း အထောက်အထား အားနည်းသွားနိုင်သည်။

လက်တွေ့အချိန် အထောက်အထားသည် ထိုအချိန်တွင် ဘာကို တင်ထား၊ ပြထား၊ မှတ်တမ်းတင်ထား၊ စိန်ခေါ်ထား သို့မဟုတ် မြင်သာစေထားသနည်းကို ပြသောကြောင့် အရေးကြီးသည်။

နောက်ကျမှ ပေးသည့် ရှင်းလင်းချက်များကို လက်တွေ့အချိန်တွင် ပြထားသည့်အရာနှင့် နှိုင်းယှဉ် မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

နောက်ပိုင်းရှင်းလင်းချက်က လက်တွေ့အချိန် အထောက်အထားနှင့် ကိုက်ညီသလား။

နောက်ပိုင်းဖော်ပြချက်က ပြထားသည့်အရာကို ပြန်ရေးနေသလား။

နောက်ပိုင်းမှတ်တမ်းက စိန်ခေါ်ထားသည့်အရာကို ရှောင်နေသလား။

နောက်ပိုင်းရှင်းလင်းချက်က အခြေအနေအကျဉ်းကို ဖယ်ရှားနေသလား။

အချိန်လိုင်းက အဆိုချက်ကို ထောက်ခံသလား။

မြင်သာပြီးနောက် အပြုအမူက အဆိုချက်ကို ထောက်ခံသလား သို့မဟုတ် ဆန့်ကျင်သလား။

အမှန်တကယ် အထောက်အထား စံနှုန်းတစ်ခုသည် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိသလားဟုသာ မမေးပါ။

ပိုကျယ်ပြန့်သော မှတ်တမ်းအတွင်း ၎င်း ဘယ်လို ရှိနေသနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထားများကို အစဉ်လိုက် တင်သည့်အခါ ဘာပြသနည်းဟု မေးသည်။

အချိန်လိုင်းက အဆိုချက်ကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

မြင်သာပြီးနောက် အပြုအမူက အဆိုချက်ကို ထောက်ခံသလား သို့မဟုတ် ဆန့်ကျင်သလားဟု မေးသည်။

ကျွန်ုပ်ဖြင့် လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို ရိုးရိုးစုဆောင်း ခြင်းအစား အထောက်အထားမှ စတင်သင်ယူလာကြသည်။

မြင်ထားသည့်အရာ၊ ဖိုးကွယ်ထားသည့်အရာ၊ ပျောက်နေသည့်အရာ နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည့်အရာအထောက်အထား စံနှုန်းက ပြထားသည့် အရာနှင့် မပြထားသည့်အရာကို နှိုင်းယှဉ်ရန် သင်ပေးရမည်။

လူများကို မိမိတို့ရှေ့တွင် တင်ထားသည့် အထောက်အထားက မကြာခဏ ဦးဆောင်သွားသည်။

သို့သော် ပျောက်နေသည့်အရာလည်း အတူတူ အရေးကြီးနိုင်သည်။

ဖိုးကွယ်ထားသည့်အရာလည်း အတူတူ အရေးကြီးနိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်နေသည့်အရာလည်း အတူတူ အရေးကြီးနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ထားသည့်အရာလည်း အတူတူ အရေးကြီးနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဘာပြထားသနည်း။

ဘာမပြထားသနည်း။

ဘာပျောက်နေသနည်း။

ဘာဖိုးကွယ်ထားသနည်း။

ဘာမထောက်ခံထားသနည်း။

ဘာဆန့်ကျင်နေသနည်း။

ဘာကာကွယ်ထားသနည်း။

ဘာကို ရှောင်ထားသနည်း။

ဘာကို ဖယ်ရှားထားသနည်း။

ဘာကို အဖြေမပေးထားသနည်း။

ခွေးချယ်ထားသည့် အထောက်အထားက လူများကို ဦးဆောင်နိုင်သောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

ပုံတစ်ပုံ၏ အပိုင်းတစ်ခုကိုသာ ပြပြီး ကျန်အပိုင်းကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။

ဖော်ပြချက်တစ်ခုကို ပြနိုင်သော်လည်း အပြုအမူက ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်နေနိုင်သည်။

မှတ်တမ်းတစ်ခုကို ပြနိုင်သော်လည်း အချိန်လိုင်းကို လျစ်လျူရှုနိုင်သည်။

အထောက်အထား ပျောက်နေချိန်တွင် အာဏာပိုင်မှုကို ပြနိုင်သည်။

ထောက်ခံမှုမရှိချိန်တွင် ယုံကြည်မှုကို ပြနိုင်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက လူများအား ခွေးချယ်ထားသည့် တင်ပြမှုကို ကျော်လွန်မြင်နိုင်ရန် ကူညီသည်။

ပြထားသည့်အရာကို ပျောက်နေသည့်၊ ဖုံးကွယ်ထားသည့်၊ ဆန့်ကျင်နေသည့်၊ ရှောင်ထားသည့် သို့မဟုတ် ကာကွယ်ထားသည့်အရာများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရန် ကူညီသည်။

အထောက်အထား တင်ပြပုံ၊ ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် လိုက်နာမှု

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အထောက်အထားကို မည်သို့ တင်ပြထားသည်ကိုလည်း မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

အထောက်အထားကို တင်ပြသည့် ယန္တရား အားကောင်းလေလေ

အထောက်အထားကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ပိုအရေးကြီးလေလေ ဖြစ်သည်။

လူများအား ကြောက်ရွံ့မှု ပြပြီး ထိုကြောက်ရွံ့မှုပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို အထောက်အထားဟု ယူဆလာစေနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုက အရေးပေါ် ခံစားချက် ဖန်တီးနိုင်သည်။

လိုက်နာမှု ဖန်တီးနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။

အားနည်း၊ မပြည့်စုံ၊ ရွေးချယ်ထား သို့မဟုတ် မထောက်ခံထားသည့် အထောက်အထားကို မှန်ကန်စွာ မစစ်ဆေးမိ လက်ခံစေနိုင်သည်။

အထောက်အထားက အဆိုချက်ကို ထောက်ခံသလားဟု မမေး

ဘဲ ဘွဲ့အမည်များ၊ စနစ်များ၊ လစာရသည့် တာဝန်များ၊ တရားဝင် ဖော်ပြချက်များ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ သတိပေးချက်များနှင့် အများပြည် သူဖိအားကို လိုက်နာစေနိုင်သည်။

သို့သော် ကြောက်ရွံ့မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အရေးပေါ်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

တရားဝင်ဖိအားသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ထပ်ခါတလဲလဲ သတိပေးချက်များသည် အထောက်အထား မဟုတ် ပါ။

လစာရပြီး လိုက်နာခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

လူအများအပြားဏ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုလုပ်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အထောက်အထား စံနှုန်းက လူများအား အထောက်အထား ပြနေ သလား သို့မဟုတ် အထောက်အထားမရှိဘဲ လက်ခံစေရန် ဒီဇိုင်းလုပ် ထားသည့် ကြောက်ရွံ့မှု ပြနေသလားဟု မေးရမည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဘာအထောက်အထား ပြထားသနည်း။

ဘယ်လို တင်ပြထားသနည်း။

ဘာကြောက်ရွံ့မှု ပူးတွဲထားသနည်း။

ဘယ်လို တုံ့ပြန်မှု ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘာအထောက်အထား ပျောက်နေသနည်း။

ဘာအထောက်အထား ဆန့်ကျင်နေသနည်း။

ဘာအထောက်အထားကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ထား သနည်း။

လူများအား နားလည်ရန် ကူညီနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် လိုက်နာရန် တွန်းအားပေးနေသလား။

ဤအချက်သည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု၊ ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရား၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုတို့နှင့် ထပ်နေ သော်လည်း ကြောက်ရွံ့မှုကို အထောက်အထား အစားထိုးအဖြစ် အသုံးပြုနေသလားဟု အထောက်အထား စံနှုန်းက မေးရမည်ဖြစ် သောကြောင့် ဤနေရာတွင် ပါဝင်သည်။

ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းနှင့် အထောက်အထား စံနှုန်း

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းများကိုလည်း မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

လူများသည် မှားယွင်းသော ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို မြင်၊ ငြင်းပယ် ပြီး ထိုပထမဇာတ်ကြောင်းကို ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ထင်ရသောကြောင့် ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းကို လက်ခံနိုင်သည်။

သို့သော် ဆန့်ကျင်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းကိုလည်း ဖန်တီးနိုင်သည်။

ရန်ပုံငွေ ပေးနိုင်သည်။

လက်လှမ်းမီမှု ပေးနိုင်သည်။

ထိန်းချုပ်နိုင်သည်။

အထောက်အထားမရှိဘဲ လူများအား ယုံကြည်စေနိုင်သည်။

လူများသည် ဖန်တီးထားသည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမှ လွတ်မြောက်ပြီး ချက်ချင်းပင် အခြားဖန်တီးထားသည့် ဇာတ်လမ်းထဲ ဝင်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထား စံနှုန်းသည် ဇာတ်ကြောင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်း နှစ်ခုစလုံးကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဆန့်ကျင်ဇာတ်ကြောင်းကို ဘာအထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။

ဘယ်က လာသနည်း။

ဘယ်သူ လက်လှမ်းမီမှု ပေးသနည်း။

ယုံကြည်ခံရခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရသနည်း။

လူများအား အထောက်အထား စစ်ဆေးရန် ကူညီသလား။

ဒါမှမဟုတ် ယုံကြည်ချက်တစ်ခုမှ အခြားယုံကြည်ချက်တစ်ခုဆီသို့သာ ရွှေ့ပေးသလား။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစကို မေးခွန်းထုတ်သလား။

အထောက်အထား စံနှုန်းကို မေးခွန်းထုတ်သလား။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်ကို မေးခွန်းထုတ်သလား။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချသလား။

အထောက်အထား စံနှုန်းက လူများအား မထောက်ခံထားသည့် ယုံကြည်ချက်တစ်ခုကို အခြားမထောက်ခံထားသည့် ယုံကြည်ချက်တစ်ခုဖြင့် အစားထိုးခွင့် မပေးရပါ။

လမ်းကြောင်းသည် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုမှ အခြားဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုသို့ မဟုတ်ပါ။

မထောက်ခံထားသည့် ယုံကြည်ချက်မှ အထောက်အထားအခြေပြု မေးခွန်းထုတ်ခြင်း၊ မြင်ခြင်း၊ နားလည်ခြင်း၊ သင်ယူခြင်းနှင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသို့ သွားရမည့် လမ်းကြောင်းဖြစ်သည်။

AI၊ တမင်ထုတ်လုပ်ထားသော အထောက်အထားနှင့် အရင်းအမြစ်သမိုင်းအထောက်အထား စံနှုန်းက ဖန်တီး၊ ပြုပြင်၊ အကျဉ်းချုပ်၊ ခွေးချယ်၊ မူဘောင်ပြောင်း သို့မဟုတ် တမင်ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် အထောက်အထားကို မေးခွန်းထုတ်ရန် လူများကို ပြင်ဆင်ပေးရမည်။

တမင်ထုတ်လုပ်ထားသည့် အထောက်အထား ယုံကြည်ဖွယ် ပိုဖြစ်လာလေလေ အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစ ပိုအရေးကြီးလာလေလေ ဖြစ်သည်။

AI သည် မှားယွင်းသော အထောက်အထားကို အမှန်သကဲ့သို့ ထင်ရစေနိုင်သည်။

မှားယွင်းသော ဇာတ်လမ်းများကို ထောက်ခံထားသကဲ့သို့ ထင်ရစေနိုင်သည်။

မှားယွင်းသော ပုံများ၊ အသံများ၊ ဓာတ္တုက်ဓာတမ်းများ၊ အကျဉ်းချုပ်များနှင့် ရှင်းလင်းချက်များကို ယုံကြည်ဖွယ် ထင်ရစေနိုင်သည်။

အထောက်အထားကို ဖုံးကွယ်၊ မူဘောင်ပြောင်း၊ အကျဉ်းချုပ်၊ ခွေးချယ် သို့မဟုတ် ပုံပျက်စေရန်လည်း AI ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် AI ဖြင့် ဖန်တီးထားသော သို့မဟုတ် AI ဖြင့် တင်ပြထားသော သတင်းအချက်အလက်ကို စစ်ဆေးမှုမရှိဘဲ အထောက်အထားဟု မယူဆရပါ။

ဤအချက်သည် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစသို့ တိုက်ရိုက် ပြန်ဆက်သည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက မေးသည် -

ဒီအထောက်အထား ဘယ်က လာသနည်း။

ပထမဆုံး ဘယ်အချိန် ရှိလာသနည်း။

ဘယ်သူ ထုတ်လုပ်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်လိုသမိုင်း ရှိသနည်း။
ဖန်တီး၊ ပြုပြင် သို့မဟုတ် တမင်ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် ကိရိယာများ မရှိမီ
ကတည်းက မြင်နိုင်ခဲ့သလား။
ထို့နောက် အထောက်အထား စံနှုန်းက မေးသည် -
ထိုသမိုင်းကို စစ်ဆေးနိုင်သလား။
အချိန်လိုင်းက ထောက်ခံသလား။
မူရင်းအရင်းအမြစ်ကို စစ်ဆေးနိုင်သလား။
ဖန်တီး၊ ပြုပြင်၊ အကျဉ်းချုပ် သို့မဟုတ် မူဘောင်ပြောင်းထားသည့်
အကြောင်းအရာမှ အထောက်အထားကို ခွဲထုတ်နိုင်သလား။
AI ဖြင့် ပြုပြင်နိုင်ခြင်း မတိုင်မီကတည်းက ရှင်းလင်းသော သမိုင်းရှိ
သည့် အထောက်အထားသည် ဖန်တီး၊ ပြုပြင် သို့မဟုတ် တမင်
ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် ကိရိယာများ ရှိလာပြီးနောက်မှသာ ပေါ်လာသည့်
အထောက်အထားနှင့် မတူပါ။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဒီအထောက်အထားကို ဘာက ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ဖန်တီးထားသလား။
ပြုပြင်ထားသလား။
အကျဉ်းချုပ်ထားသလား။
ခွေးချယ်ထားသလား။
အခြေအနေအကျဉ်းမှ ခွဲထုတ်ထားသလား။
မူရင်းကို စစ်ဆေးနိုင်သလား။
အရင်းအမြစ်ကို စစ်ဆေးနိုင်သလား။
အချိန်လိုင်းကို စစ်ဆေးနိုင်သလား။

အပြုအမူက ထောက်ခံသလား။

ပိုကျယ်ပြန့်သည့် အထောက်အထားမှတ်တမ်းက ထောက်ခံသလား။

အထောက်အထား စံနှုန်းက လူများအား မိမိတို့ အထောက်အထားကို မြင်နေရသလား သို့မဟုတ် အထောက်အထားသက့ဲသို့ ထင်ရသည့် တမင်ထုတ်လုပ်ထားသော တင်ပြမှုကို မြင်နေရသလားဟု မေးခွန်းထုတ်နိုင်ရန် ကူညီရမည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းနှင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် တစ်ဦးချင်း အဆိုချက်များကို
မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြခြင်း သို့မဟုတ် မှားယွင်းကြောင်း သက်သေပြခြင်းအကြောင်းသာ မဟုတ်ပါ။

၎င်းသည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုဆီသို့ မရှိသေးသော လမ်းကြောင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အထောက်အထားကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းအကြောင်းသာ မဟုတ်ပါ။

တင်ပြမှုကို အမှန်တရားနှင့် မှားယွင်းမရောထွေးစေရန် လူသားများကို ကူညီခြင်း ဖြစ်သည်။

တင်ပြမှုကို အမှန်တရားဟု၊ ကြောက်ရွံ့မှုကို အထောက်အထားဟု၊ အာဏာပိုင်မှုကို အမှန်တရားဟု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတ်လမ်းများကို အထောက်အထားဟု မှားယွင်းယူဆနေပြီး မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်ကို အနာဂတ်မျိုးဆက်များ အမွေဆက်ခံနေသမျှ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဤလမ်းကြောင်း ထပ်ခါတလဲလဲ မဖြစ်စေရန် အထောက်အထား စံနှုန်း ရှိသည်။

နားလည်မှုဆီသို့ သွားသည့် လမ်းကြောင်းကို ကာကွယ်ရန် ကူညီသည်။

လက်ခံမှီ အရှိန်လျှော့ရန် သင်ပေးသည်။

ပြထားသည့်အရာကို စစ်ဆေးရန် သင်ပေးသည်။
ပျောက်နေသည့်အရာကို သတိပြုရန် သင်ပေးသည်။
စကားလုံးများကို အပြုအမူနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရန် သင်ပေးသည်။
အချိန်တစ်လျှောက် အထောက်အထားကို လိုက်ကြည့်ရန် သင်ပေးသည်။
စိန်ခေါ်ပြီးနောက် တုံ့ပြန်မှုကို မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။
ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု တင်ပြမှုကို မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။
ဆန့်ကျင်ဘက်ကြောင်းများကို မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။
တမင်ထုတ်လုပ် သို့မဟုတ် ပြုပြင်ထားသည့် အထောက်အထားကို မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။
နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချရန် သင်ပေးသည်။
ဤနည်းဖြင့် အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အရင်းအမြစ်နှင့် မူလ အစမှ ဆက်လက်တည်ဆောက်လာသည်။
အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက သတင်းအချက်အလက်၊ စနစ်များ၊ ဇာတ်လမ်းများ၊ ဘွဲ့အမည်များ၊ အပြုအမူနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ ဘယ်က လာသနည်းဟု မေးခွန်းထုတ်ရန် ကူညီသည်။
ထို့နောက် အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်၊ ပြထား သည့်၊ ထပ်ပြောထားသည့်၊ ကာကွယ်ထားသည့်၊ စိန်ခေါ်ထားသည့်၊ ဖုံးကွယ်ထားသည့် သို့မဟုတ် ဆန့်ကျင်ထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု စမ်းသပ်ရန် ကူညီသည်။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်၏ ထုတ်ကုန်များဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းသည် အရေးကြီးသည်။

အကြောင်းမှာ ရည်ရွယ်ချက်သည် အထောက်အထားကို မေးခွန်းထုတ်ရန်သာ မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်တွင် ပြထားသည့် အထောက်အထားမှ လူသားများ သင်ယူနိုင်စွမ်းကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေရန် ဖြစ်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်း မရှိပါက လူများသည် မထောက်ခံထားသည့် သတင်းအချက်အလက်ကို အမွေဆက်ခံပြီး အမှန်တရားအဖြစ် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနိုင်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်း ရှိပါက ဘာက ထောက်ခံထားသနည်း၊ ဘာပျောက်နေသနည်း၊ ဘာဆန့်ကျင်နေသနည်း၊ ဘာကာကွယ်ထားသနည်း၊ ဘာကို တမင်ထုတ်လုပ်ထားသနည်း၊ ဘာက ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြုသနည်းနှင့် ဘာကို ဆက်လက် မေးခွန်းထုတ်ရမည်နည်းကို လူများ စတင်မြင်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထား စံနှုန်းသည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုဆီသို့ မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းအတွင်း ပါဝင်ရမည်။

အပိုင်း ၃ – လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ် ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များသာ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြထားသည့်၊ ကာကွယ်ထားသည့်၊ တင်ပြထားသည့် သို့မဟုတ် အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု လူများ စစ်ဆေးရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၃ သည် လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

အပြုအမူတစ်ခုကို ဘာက ဆုချနေသနည်း၊ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း၊ ဘာအပေါ် မှီခိုနေသနည်း သို့မဟုတ် ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နေသနည်းကို မနားလည်သရွေ့ လူသားအပြုအမူကို မှန်ကန်စွာ နားလည်၍ မရသောကြောင့် လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ် ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများအား လုပ်ဆောင်ချက်များကို ကြည့်ရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။

သို့သော် ထိုလုပ်ဆောင်ချက်များကို ဘာက တွန်းအားပေးနေသနည်းဟု မေးခွန်းထုတ်ရန် မသင်ပေးပါ။

လူများအား ရလဒ်များကို ကြည့်ရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။

သို့သော် ထိုရလဒ်များကို ဖန်တီးနေသည့် လှုံ့ဆော်မှုများကို မေးခွန်းထုတ်ရန် မသင်ပေးပါ။

လူများအား စနစ်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

သို့သော် ထိုစနစ်များ ဆက်လက်တည်ရှိခြင်းမှ ဘာရရှိသနည်းဟု မေးခွန်းထုတ်ရန် မသင်ပေးပါ။

လူများအား တစ်ဦးချင်းလူများကို စီရင်ရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။

သို့သော် ထိုတစ်ဦးချင်းလူကို ပုံသွင်းနေသည့် ယန္တရားများကို မေးခွန်းထုတ်ရန် မသင်ပေးပါ။

လုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က လူများအား မေးတတ်ရန် သင်ပေးသည် –

ဘယ်သူ ရရှိသနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

ဘယ်သူ ဤအရာအပေါ် မှီခိုနေသနည်း။

ဘယ်သူ ဤအရာကို ကာကွယ်သနည်း။

ဘယ်သူ ဤအရာ ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်သနည်း။

ဘယ်သူ ဤအရာကြောင့် ဆုချခံရသနည်း။

ဘယ်သူ ဤအရာအတွက် လစာရသနည်း။

ဘယ်သူ ဤအရာ ဆက်လက်တည်ရှိနေအောင် အထောက်အကူပြုနေသနည်း။

လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်ရုံသာ မဟုတ်ပါ။

လုံ့ဆော်မှုက ပုံသွင်းထားသည့် အပြုအမူမှတစ်ဆင့် ၎င်းကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီကြသည်။

ဤအချက်သည် လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနေသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

လူများသည် ဆိုးယုတ်သူများဖြစ်သောကြောင့် တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖန်တီးနေခြင်း မဟုတ်ပါ။

တူညီသော ကမ္ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးခြင်းအတွက် လုံ့ဆော်မှုများက သူတို့ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူသားများသည် မိမိတို့ ဘာကို အထောက်အကူပြုနေသည်ကို အပြည့်အဝ မနားလည်ဘဲ တူညီသော ကမ္ဘာကို မကြာခဏ ပြန်လည် ဖန်တီးကြသည်။

ဤအချက်သည် ကမ္ဘာပြဿနာများ ထပ်ခါတလဲလဲ ဆက်လက် တည်ရှိနေသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ငွေကြေး၊ မှီခိုမှုနှင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်

ငွေကြေးသည် လူသားအပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ငွေကြေးက မှီခိုမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

မှီခိုမှုက လိုက်နာမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

လိုက်နာမှုက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက စနစ်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများက စနစ်များအပေါ် မှီခိုနေသောကြောင့် စနစ်များ ဆက်လက် တည်ရှိနိုင်သည်။

လူများအား ငွေကြေးကို ပေးချေမှုအဖြစ်သာ စဉ်းစားရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။

သို့သော် ငွေကြေးက အပြုအမူကိုလည်း ပုံသွင်းသည်။

လူများ ဘာပြောသည်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။

ဘာမပြောသည်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။

ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောသည်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို ကာကွယ်သည်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ ရှောင်သည်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်သည်ကို သက်ရောက်စေ
နိုင်သည်။
ဘာကို ဆက်လက်တည်ရှိခွင့်ပေးသည်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို သာမန်အဖြစ် သတ်မှတ်လာသည်ကို သက်ရောက်စေ
နိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဘယ်သူ လစာရသနည်း။
ဘယ်သူက ပေးသနည်း။
ဘာလုပ်ရန် လစာရသနည်း။
ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် လစာရသနည်း။
ဘာကို ထပ်ပြောရန် လစာရသနည်း။
ဘာကို အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ရန် လစာရသနည်း။
ဘာကို ကာကွယ်ရန် လစာရသနည်း။
စိန်ခေါ်လျှင် ဘာဖြစ်သနည်း။
ဖော်ထုတ်လျှင် ဘာဖြစ်သနည်း။
ငွေကြေးသည် အတွေးတိုင်းကို ထိန်းချုပ်ရန် မလိုပါ။
မှိုခိုမှုတစ်ခုတည်းကပင် လုံလောက်နိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ သတိမထားဘဲ လှုံ့ဆော်မှုများ၏ ထုတ်ကုန်များ
ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူသားဆုလာဘ်များ၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုနှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရန် ကြိုးစား
ခြင်းလူများကို ငွေကြေးကသာ သက်ရောက်သည် မဟုတ်ပါ။
အောက်ပါအရာများကလည်း သက်ရောက်နိုင်သည် -
လက်ခံခံရမှု။
လူကြိုက်များမှု။
အသိအမှတ်ပြုမှု။
အာရုံစိုက်မှု။
အဆင့်အတန်း။
ခွင့်ပြုထောက်ခံမှု။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု။
သက်သောင့်သက်သာဖြစ်မှု။
လုံခြုံမှု။
ဝေဖန်မှုကို ရှောင်ရှားခြင်း။
ငြင်းပယ်မှုကို ရှောင်ရှားခြင်း။
ဖယ်ထုတ်ခံရမှုကို ရှောင်ရှားခြင်း။
လူများသည် "ဒါ အမှန်လား" ဟု မမေးတတ်ကြပါ။
အစား "အခြားလူတွေ ဘာလုပ်နေတာလဲ" ဟု မေးနိုင်သည်။
"လူတွေ ငါ့ကို လက်ခံမလား" ဟု မေးနိုင်သည်။
"ငါ သဘောမတူရင်တောင် ဒီအုပ်စုထဲ ပါဝင်နေဆဲ ဖြစ်မလား" ဟု
မေးနိုင်သည်။
တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ရမည်ဟူသော ကြောက်ရွံ့မှုသည်
နားလည်လိုစိတ်ထက် ပိုမိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် လက်ခံမှု ရရှိရန်၊ ဖယ်ထုတ်ခံရမှုကို ရှောင်ရန်၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် မိမိတို့ မှီခိုသည်ဟု ယုံကြည်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်များအတွင်း အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရန် မိမိတို့၏ အပြုအမူကို ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

အချို့နာ်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ လူများသည် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို နားလည်မှုထက် ပိုအရေးကြီးလာခွင့် ပေးနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ အမှန်တရားကို လိုက်နာနေတာလား။

ဒါမှမဟုတ် လူတွေကို လိုက်နာနေတာလား။

ငါ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနေတာလား။

ဒါမှမဟုတ် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရန် ကြိုးစားနေတာလား။

လူများက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားခြင်း ရပ်သွားသည့်အခါ ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူတွေကို ကူးယူနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူတွေကို သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။

လူများသည် လူများကို ကူးယူကြသည်

လူများသည် အခြားလူများထံမှ အပြုအမူကို မကြာခဏ အမွေဆက်ခံကြသည်။

လူများ ကူးယူသည် -

ဘာသာစကား။

အမြင်များ။

ခေတ်ရေစီးကြောင်းများ။

လူနေမှုပုံစံများ။

အသွင်အပြင်များ။

သဘောထားများ။

အလေ့အကျင့်များ။

လူမှုအပြုအမူများ။

အွန်လိုင်းအပြုအမူများ။

မိမိတို့ လွတ်လပ်စွာ နားလည်သောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ သာမန်၊ လူကြိုက်များ၊ အောင်မြင် သို့မဟုတ် လက်ခံခံရသကဲ့သို့ ထင်ရသောကြောင့် ဖြစ်တတ်သည်။

လူအများအပြား ပြုလုပ်နေသောကြောင့်သာ ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူတစ်ခုကို သာမန်အဖြစ် သတ်မှတ်လာနိုင်သည်။

အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရန် ကြိုးစားခြင်းက သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

သာမန်ဖြစ်လာခြင်းက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းက အမွေဆက်ခံထားသည့် အပြုအမူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံထားသည့် အပြုအမူက လက်ခံထားသည့် လက်တွေ့ အဖြစ် ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အပြုအမူတစ်ခု ကြာကြာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်လေလေ ၎င်း နောက်ကွယ်ရှိ ယန္တရား ပိုမို မမြင်သာလာနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကိုယ်တိုင်က အမှန်တရား၏ ပုံရိပ်ဖန်တီးနိုင်သောကြောင့် လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်သွားနိုင်သည်။

အပေါ်ယံပတ်ဝန်းကျင်များ

ခေတ်သစ်ပတ်ဝန်းကျင်များသည် လူများအား နားလည်မှုထက် အသွင်အပြင်ကို ဦးစားပေးစေနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအရာများနှင့် အလွန်အကျွံ အာရုံစိုက်လာနိုင်သည် -

မိမိတို့ ဘယ်လို မြင်ရသလဲ။

အွန်လိုင်းတွင် ဘယ်လို ပေါ်သလဲ။

ဘယ်လောက် အောင်မြင်သကဲ့သို့ ပေါ်သလဲ။

ဘယ်လောက် ပျော်ရွှင်သကဲ့သို့ ပေါ်သလဲ။

ဘယ်လောက် လူကြိုက်များသကဲ့သို့ ပေါ်သလဲ။

အခြားသူများ မိမိတို့အကြောင်း ဘာထင်သလဲ။

လူများသည် လက်တွေ့အခြေအနေကို ဖုံးကွယ်ပြီး မိမိတို့၏ အကောင်းဆုံးပုံစံကိုသာ တင်ပြနိုင်သည်။

အတုအယောင်အပြုံးများက အမှန်တကယ် စိတ်ချမ်းသာမှုကို အစားထိုးနိုင်သည်။

ပြသထားသည့် အောင်မြင်မှုက အမှန်တရားကို အစားထိုးနိုင်သည်။

အွန်လိုင်းအမှတ်သညာက အစစ်အမှန်ဖြစ်မှုကို အစားထိုးနိုင်သည်။

ပုံရိပ်က နားလည်မှုထက် ပိုအရေးကြီးလာနိုင်သည်။

လူများသည် အထီးကျန်ခံစားနေသော်လည်း ချိတ်ဆက်နေသကဲ့သို့ ပေါ် နိုင်သည်။

မပျော်ရွှင်သော်လည်း ပျော်ရွှင်သကဲ့သို့ ပေါ် နိုင်သည်။

အတွင်းပိုင်းတွင် ရုန်းကန်နေရသော်လည်း အောင်မြင်သကဲ့သို့ ပေါ် နိုင်သည်။

အသွင်အပြင်က အမှန်တရားထက် ပိုအရေးကြီးလာသောအခါ အပေါ်ယံပတ်ဝန်းကျင်များ ဖွံ့ဖြိုးလာနိုင်သည်။

လူကြိုက်များမှု၊ အဆင့်အတန်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်မှု
လူများသည် မိမိတို့ကို အခြားသူများနှင့် နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတာနိုင်သည်။
ငွေပိုများခြင်း။
ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုပိုများခြင်း။
Follower ပိုများခြင်း။
အဆင့်အတန်းပိုများခြင်း။
အာရုံစိုက်မှုပိုများခြင်း။
အသိအမှတ်ပြုမှုပိုများခြင်း။
ယင်းက နားလည်မှုမရှိဘဲ အဆုံးမရှိ နှိုင်းယှဉ်သည့် စက်ဝန်းများကို
ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူကြိုက်များမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
အာရုံစိုက်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
Follower အရေအတွက်သည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
အဆင့်အတန်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မြင်တွေ့ရခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာကို
အလိုအလျောက် အမှန်ဖြစ်စေခြင်း မဟုတ်ပါ။
လူများသည် မြင်တွေ့ရမှုကို အမှန်တရား၊ လူကြိုက်များမှုကို မှန်ကန်
မှု၊ သက်ရောက်မှုကို ယုံကြည်စိတ်ချရမှုဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်သောကြောင့်
လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရှောင်နိုင်သည်။
လူများ ကြောက်ရွံ့နိုင်သည် –
ဝေဖန်မှု။

လျောင်ပြောင်မှု။

ငြင်းပယ်မှု။

ဖယ်ထုတ်ခံရမှု။

အရှက်ရမှု။

အထီးကျန်မှု။

အခွင့်အလမ်းများ ဆုံးရှုံးခြင်း။

တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ရခြင်း။

ကြောက်ရွံ့မှုက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို အားပေးနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုက သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

သာမန်အဖြစ် သတ်မှတ်လာသည့် အပြုအမူကို အနာဂတ်မျိုးဆက်များ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ ဘာကို အထောက်အကူပြုနေသည်ကို အပြည့်အဝ မနားလည်ဘဲ စက်ဝန်း ဆက်လက်ရှိနေနိုင်သည်။

လှုံ့ဆော်မှုများသည် အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်ကြောင်းလည်း လူများ နားလည်ရမည်။

မေးခွန်းထုတ်သင့်သည်ကို သိနေသော်လည်း လှုံ့ဆော်မှုများက အပြုအမူကို ကာကွယ်နေသောကြောင့် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

ပညာရေး၊ ဆရာများနှင့် ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်း

ပညာရေးသည် လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်၏ အရှင်းလင်းဆုံး ဥပမာများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဆရာ၊ ဆရာမများသည် မိမိတို့ ပညာသင်ကြားခဲ့သည့် တူညီသော ပညာရေးစနစ်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်တတ်သည်။

ထိုစနစ်အတွင်း ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

ထိုစနစ်အတွင်း လေ့ကျင့်ခံခဲ့သည်။

ထိုစနစ်အတွင်း လစာရသည်။

ထိုစနစ်အတွင်း အကဲဖြတ်ခံရသည်။

ထိုစနစ်အတွင်း တာဝန်များ ချမှတ်ခံရသည်။

ထိုစနစ်အတွင်း သင်ကြားရန် မျှော်လင့်ခံရသည်။

သတင်းအချက်အလက် ပို့ဆောင်ရန် မျှော်လင့်ခံရသည်။

သတင်းအချက်အလက် အကဲဖြတ်ရန် မျှော်လင့်ခံရသည်။

သို့သော် ကလေးများအား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်ရန် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတက္ကလမ်းကြောင်းကို သင်ပေးတတ်ရန် သူတို့ကို မသင်ပေးပါ။

ဤအကြောင်းအရာသည် ဆရာများကို တိုက်ခိုက်ရန် မဟုတ်ပါ။

စနစ်ကို နားလည်ရန် ဖြစ်သည်။

ဆရာများသည် တူညီသော လုံ့ဆော်မှုက မောင်းနှင်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်နေသောကြောင့် တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးရာတွင် ပါဝင်သူများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ပညာရေးသည် မည်သည့်အခါမျှ ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိဘဲ တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ပညာရေးက ဘာကို ဆုချနေသနည်း။

ဘာကို ထပ်တလဲလဲ လုပ်နေသနည်း။

ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘာကို ရှောင်နေသနည်း။

ဘာကို သင်ပေးရန် ပျက်ကွက်နေသနည်း။

ပညာရေး ပြောင်းလဲလျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။

ကလေးများကို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ပေးလျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ် အရေးကြီးသည့်အကြောင်း

လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို အဘယ်ကြောင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေသည်ကို နားလည်ရန် ထိုထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဘာက ဆုချနေသည်ကို နားလည်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ် အရေးကြီးသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်က လာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က မေးသည် –

ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

ဘယ်သူ မှီခိုသနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်သနည်း။

ဘယ်သူ ဆုံးရှုံးသနည်း။

ဒီလှုံ့ဆော်မှုက ဘယ်လို အပြုအမူ ဖန်တီးသနည်း။

ဒီအပြုအမူက ဘယ်လို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အောက်တွင်
လုပ်ဆောင်နေသည့် ယန္တရားများကို စတင်မြင်လာကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်း
ကြသည်။

မိမိတို့ ဘာကို အထောက်အကူပြုနေသည်ကို မနားလည်ဘဲ ယခင်လူ
များ လုပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆက်လက်လုပ်နေသမျှ လူသားမျိုးနွယ် မ
တိုးတက်နိုင်ပါ။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် လုံ့ဆော်မှုက မောင်းနှင်သည့် စနစ်များ၏
ထုတ်ကုန်များအဖြစ်ရှိနေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ
အဖြစ် ပြောင်းလဲလာကြသည်။

လုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်

အချိန်တစ်လျှောက် လုံ့ဆော်မှု

ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်
အတွင်း နေထိုင်ရုံသာ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

လုံ့ဆော်မှုက ပုံသွင်းထားသည့် အပြုအမူမှတစ်ဆင့် ၎င်းကို ပြန်လည်
ဖန်တီးရန် ကူညီကြသည်။

ယခုအပိုင်းသည် လုံ့ဆော်မှုများ အချိန်တစ်လျှောက် မည်သို့
ဆက်လက်တည်ရှိသည်ကို ဆက်လက်လေ့လာသည်။

လူများသည် မိမိတို့၏ လုံ့ဆော်မှုများကို ချက်ချင်း မဖော်ပြတတ်ကြ
ပါ။

အချိန်တစ်လျှောက် အပြုအမူက ၎င်းတို့ကို မကြာခဏ ဖော်ထုတ်ပေးသည်။

လူတစ်ဦးက တစ်ခု ပြောပြီး အခြားပုံစံဖြင့် ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

စနစ်တစ်ခုက ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုအတွက် ရှိသည်ဟု ပြောပြီး အခြားအရာတစ်ခုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နိုင်သည်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက ဘက်မလိုက်ဟု အဆိုထားသော်လည်း တူညီသော ရလဒ်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖန်တီးနိုင်သည်။

တာဝန်တစ်ခုက တာဝန်ဝတ္တရားဟု ပြောပြီး လိုက်နာမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖန်တီးနိုင်သည်။

လစာရသည့် ရာထူးတစ်ခုက အမှန်တရားဟု ပြောပြီး မိမိ မှီခိုသည့် စနစ်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နိုင်သည်။

အချိန်တစ်လျှောက် လှုံ့ဆော်မှုကို ကြည့်ခြင်းက တစ်ခဏတည်းက ဖုံးကွယ်နိုင်သည့် ပုံစံများကို မြင်စေသည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

အချိန်တစ်လျှောက် ဘယ်အပြုအမူ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်ရလဒ်များ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်လှုံ့ဆော်မှုများ ဆက်လက် ကာကွယ်ခံထားရသနည်း။

ဘယ်လှုံ့ဆော်မှုများ ဆက်လက် ဖုံးကွယ်ထားရသနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ခါတလဲလဲ အကျိုးရသနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုံးရှုံးမှုကို ရှောင်နိုင်သနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ခါတလဲလဲ ငွေကြေးရသနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ခါတလဲလဲ အဆင့်အတန်းရသနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ခါတလဲလဲ တာဝန်ခံရမှုကို ရှောင်နိုင်သနည်း။

ဘယ်သူ တူညီသော ပတ်ဝန်းကျင် ဆက်လက်တည်ရှိနေအောင် ထပ်ခါတလဲလဲ အထောက်အကူပြုနေသနည်း။

အချိန်တစ်လျှောက် ပုံစံများက ဖော်ပြချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် မရှင်းပြနိုင်သည့် လှုံ့ဆော်မှုများကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

ဤအချက်သည် အထောက်အထား စံနှုန်းနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အပြုအမူသည် အဆိုထားသည့် အရာကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ထိုအပြုအမူကို ဘယ်လှုံ့ဆော်မှုက ပုံသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

အမွေဆက်ခံထားသည့် တာဝန်များနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပါဝင်မှု

လှုံ့ဆော်မှုများကို တာဝန်များမှတစ်ဆင့် အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

လူတစ်ဦးသည် အခြားသူတစ်ဦး ထွက်သွား၊ အငြိမ်းစားယူ၊ သေဆုံး သို့မဟုတ် အစားထိုးခံရပြီးနောက် တာဝန်တစ်ခုထဲ ဝင်လာနိုင်သည်။

သူသည် အလုပ်တစ်ခုယူခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်နိုင်သည်။

သို့သော် ထိုတာဝန်တွင် ပုံစံတစ်ခု ရှိပြီးသား ဖြစ်နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူ ပါရှိနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း ပါရှိနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်မှု ပါရှိနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်မှု ပါရှိနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ လိုက်နာမှု ပါရှိနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ သင်ကြားမှု ပါရှိနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ လိုက်လျောမှု ပါရှိနိုင်သည်။

တာဝန်ထဲ ဝင်လာသူသည် မိမိမတိုင်မီ လူများ ဆက်လက်လုပ်ခဲ့သည့် အရာကို ဆက်လုပ်နိုင်သည်။

ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် မျိုးဆက်များမှတစ်ဆင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

မူလယန္တရားကို ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးထားရန် မလိုဘဲ ထိုယန္တရား ဆက်လက်တည်ရှိရာတွင် ပါဝင်နိုင်သည်။

တာဝန်တစ်ခုကို အမွေဆက်ခံပြီး ယန္တရားကို ဆက်လက်တည်ရှိစေနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဒီလူ မဝင်ခင် ဒီတာဝန်က ဘယ်လို အပြုအမူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ယခု ဒီတာဝန်က ဘယ်လို အပြုအမူ လိုအပ်သနည်း။

ဒီလူ ထွက်သွားပြီးနောက် ဒီတာဝန်က ဘယ်လို အပြုအမူ ဆက်လက်ဖြစ်စေမည်နည်း။

တာဝန်က ဘာကို ကာကွယ်သနည်း။

ဘာကို ထပ်လုပ်သနည်း။

ဘာကို အားမပေးသနည်း။

လူများ ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်နိုင်အောင် တားဆီးသနည်း။

ဘာကို သာမန်အဖြစ် ပြုလုပ်သနည်း။

လူများသည် မိမိတို့မတိုင်မီ လူများ လုပ်ခဲ့သည့်အတိုင်းသာ လုပ်နေသည်ဟု ထင်ရင်း ထပ်ခါတလဲလဲ ထိခိုက်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ လိုက်လျောမှုနှင့် စနစ်ကို ကာကွယ်ခြင်းတို့တွင် ပါဝင်နိုင်သောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ကာကွယ်မှုနှင့် လုံခြုံဆော်မှု

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် လုံခြုံဆော်မှု၏ အားအကောင်းဆုံး အညွှန်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်နိုင်သည်။

လူများသည် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ဘာမှမဆိုလိုဟု မကြာခဏ ထင်တတ်ကြသည်။

သို့သော် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် အပြုအမူတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

စနစ်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ငွေကြေးကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

အာဏာပိုင်မှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

မိုခိုမှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ဝုဏ်သတင်းကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ရာထူးများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

မှားယွင်းလုပ်ရပ်ကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဘယ်သူ တိတ်ဆိတ်နေသနည်း။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း အဆုံးသတ်လျှင် ဘယ်သူ ဆုံးရှုံးမည်နည်း။

တစ်ယောက်ယောက် ပြောလျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။

ဘယ်လို အကျိုးဆက်များ ကြုံရနိုင်သနည်း။

လူများ တိတ်ဆိတ်နေအောင် ဘယ်လို့ဆော်မှုများ အားပေးနေသနည်း။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ဘာကို ဆက်လက်တည်ရှိခွင့်ပေးခဲ့သနည်း။

ပြောခြင်းက မိမိတို့ မှီခိုသည့်အရာကို အန္တရာယ်ပေးသောကြောင့် လူများ တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

ဝင်ငွေကို အန္တရာယ်ပေးသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

ဂုဏ်သတင်းကို အန္တရာယ်ပေးသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

စနစ်အတွင်း မိမိတို့၏ ရာထူးကို အန္တရာယ်ပေးသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံထားသည့် တာဝန်ကို အန္တရာယ်ပေးသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်ထားမှုက မေးခွန်းမထုတ်ရန် သင်ပေးထားသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် မေးခွန်းထုတ်ရမည့် အပြုအမူဖြစ်လာသည်။

ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း

လူများသည် ရရှိသည့်အရာကြောင့်သာ လုပ်ဆောင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။

ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်သည့်အရာကြောင့်လည်း လုပ်ဆောင်ကြသည်။

ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် ရရှိမှုကိုယ်တိုင်ကဲ့သို့ အပြုအမူကို အားကောင်းစွာ ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လူများ ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည် -

ငွေကြေး။

အလုပ်အကိုင်။
အဆင့်အတန်း။
ရာထူး။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု။
ခွင့်ပြုထောက်ခံမှု။
ကာကွယ်မှု။
အာဏာပိုင်မှု။
သက်ရောက်မှု။
လုံခြုံမှု။
ဝုဏ်သတင်း။
အနာဂတ်။
ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းက မေးခွန်းမစတင်မီကတည်းက
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်း ဖန်တီးနိုင်သည်။
လိုက်နာခြင်း ဖန်တီးနိုင်သည်။
နာခံမှု ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများ အပြည့်အဝ သဘောမတူနိုင်သည့် အရာများတွင်ပင် ပါဝင်မှု
ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဒီလူက ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်သနည်း။
ဒီတာဝန်က ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်သနည်း။
ဒီစနစ်က ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်သနည်း။

လူများ ယုံကြည်ခြင်း ရပ်လျှင် ဘာဖြောင်းလဲမည်နည်း။
လိုက်လျောခြင်း ရပ်လျှင် ဘာဖြောင်းလဲမည်နည်း။
မေးခွန်းထုတ်လာလျှင် ဘာဖြောင်းလဲမည်နည်း။
ယခင်လူများ လုပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆက်လုပ်ခြင်း ရပ်လျှင် ဘာဖြောင်းလဲမည်နည်း။
အင်အားသုံးရန် မလိုမီကတည်းက ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းက လိုက်လျောမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
အမှန်တရားသည် လှုံ့ဆော်မှုများကို ကျော်လွှားရန် အမြဲလုံလောက်စွာ အားမကောင်းနိုင်ကြောင်းလည်း လူများ နားလည်ရမည်။
မေးခွန်းထုတ်သင့်သည်ကို သိနေသော်လည်း ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းက အပြုအမူကို ကာကွယ်နေသောကြောင့် ဆက်လုပ်နိုင်သည်။
စုပေါင်းပါဝင်မှုနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ကမ္ဘာ
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို လူတစ်ဦးတည်းက များသောအားဖြင့်
ထိန်းသိမ်းထားခြင်း မဟုတ်ပါ။
လူသန်းပေါင်းများစွာက တူညီသော ယန္တရား၏ အပိုင်းသေးသေးများကို ပါဝင်ပံ့ပိုးခြင်းဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားသည်။
တစ်ယောက် သင်ပေးသည်။
တစ်ယောက် အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်သည်။
တစ်ယောက် ထပ်ပြောသည်။
တစ်ယောက် ခွင့်ပြုသည်။
တစ်ယောက် ရေးသည်။
တစ်ယောက် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

တစ်ယောက် လိုက်နာသည်။

တစ်ယောက် ကာကွယ်သည်။

တစ်ဦးချင်းစီအနေဖြင့် ထိုအပြုအမူများသည် အန္တရာယ်မရှိသကဲ့သို့ ပေါ်နိုင်သည်။

စုပေါင်းလိုက်သောအခါ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ပြန်လည် ဖန်တီးနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့၏ တာဝန်ကိုသာ မြင်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ အလုပ်ကိုသာ မြင်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ လစာကိုသာ မြင်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ ညွှန်ကြားချက်ကိုသာ မြင်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားကိုသာ မြင်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ ရှင်သန်မှုကိုသာ မြင်နိုင်သည်။

သို့သော် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် တူညီသော ယန္တရား၏ အပိုင်း သေးသေးမွှားကို လူများစွာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြုလုပ်နေသည့် စုပေါင်း ပါဝင်မှုမှ တည်ဆောက်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘာကို အထောက်အကူပြုနေသနည်း။

မည်သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံကို ဆက်လက်တည်ရှိစေရန် ကူညီနေ သနည်း။

ငါ့အပြုအမူက ဘယ်လို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

လူသန်းပေါင်းများစွာ တူညီသောအရာကို ဆက်လုပ်နေပါက ဘာဖြစ် မည်နည်း။

ဤအချက်သည် လုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်၏ အရေးအကြီးဆုံး အပိုင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ပညာရေး၊ ဆရာများနှင့် လုံ့ဆော်မှု

ပညာရေးက နောက်မျိုးဆက်ကို ပုံသွင်းသောကြောင့် ပညာရေးကို လုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်မှတစ်ဆင့် မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

ဆရာများသည် တူညီသော လုံ့ဆော်မှုက မောင်းနှင်သည့် စနစ်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်သည်။

ထိုစနစ်အတွင်း ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

လေ့ကျင့်ခံခဲ့သည်။

လစာရသည်။

အကဲဖြတ်ခံရသည်။

တာဝန်များ ချမှတ်ခံရသည်။

သတင်းအချက်အလက် ပို့ဆောင်ရန် မျှော်လင့်ခံရသည်။

သတင်းအချက်အလက် အကဲဖြတ်ရန် မျှော်လင့်ခံရသည်။

ကလေးများအား ထိုစနစ်အတွင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ကူညီရန် မျှော်လင့်ခံရသည်။

သို့သော် ကလေးများအား လက်တွေ့ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ပေးနိုင်မည့် အထောက်အထားအခြေပြု ဖွဲ့စည်းတကျ ပညာရေးလမ်းကြောင်းကို သူတို့အား မပေးထားပါ။

ဆရာများသည် ကလေးများအတွက် သတင်းအချက်အလက် အရင်းအမြစ်များ ဖြစ်လာသောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

ကလေးများအား ဘာသင်ပေးသနည်း၊ ဘာထပ်ပြောစေသနည်း၊ ဘာအတွက် ဆုချသနည်းနှင့် ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် အားမပေးသနည်းတို့ကို ပုံသွင်းနေသည့် လုံ့ဆော်မှုဖွဲ့စည်းပုံ၏ အစိတ်အပိုင်းလည်း ဖြစ်လာသည်။

ဤအကြောင်းအရာသည် ဆရာများကို တိုက်ခိုက်ရန် မဟုတ်ပါ။
သူတို့ လုပ်ဆောင်နေသည့် လှုံ့ဆော်မှုက မောင်းနှင်သည့် စနစ်ကို နားလည်ရန် ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ပညာရေးသည် မည်သည့်အခါမျှ ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိဘဲ တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ပညာရေးက ဘာကို ဆုချနေသနည်း။
ဘာကို ထပ်တလဲလဲ လုပ်နေသနည်း။
ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ဘာကို သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။
ဘာကို အားမပေးနေသနည်း။
ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ပျက်ကွက်နေသနည်း။
ဆရာများ ဘာကို ပို့ဆောင်ရန် လစာရသနည်း။
ဘာကို အကဲဖြတ်ရန် လေ့ကျင့်ပေးထားသနည်း။
ကလေးများကို ဘာအတွင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်နေသနည်း။
ဆရာများက စနစ်ကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်လျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။
ကလေးများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ပေးလျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။
ပညာရေးအတွင်း လှုံ့ဆော်မှုများကို မေးခွန်းမထုတ်ပါက ပညာရေးသည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။
ဆရာများကို လစာပေး၊ လေ့ကျင့်၊ အကဲဖြတ်ပြီး တူညီသော စနစ်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်သည့် တာဝန်များအတွင်း ထည့်ထားပါက ပညာရေးသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူမည့်အစား ထို

ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ထားသည့် လူများကို ဆက်လက် ထုတ်လုပ်နိုင်သည်။

စနစ်များ၊ လှုံ့ဆော်မှုနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ရလဒ်များ

စနစ်များအတွင်း လှုံ့ဆော်မှုများကို ထည့်သွင်းတည်ဆောက်ထားသောကြောင့် စနစ်များသည် အချိန်ကြာကြာ ရှင်သန်နိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ လွတ်လပ်သည်ဟု ယုံကြည်ပြီး စနစ်များထဲ ဝင်နိုင်သည်။

သို့သော် စနစ်များသည် မှီခိုမှုမှတစ်ဆင့် အပြုအမူကို တဖြည်းဖြည်း ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လှုံ့ဆော်မှုများ မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ ကြာလေလေ ပိုမို သာမန်အဖြစ် ထင်ရလာနိုင်သည်။

စနစ်များက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဆုချနိုင်သည်။

လိုက်လျောမှုကို ဆုချနိုင်သည်။

သစ္စာရှိမှုကို ဆုချနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းကို ဆုချနိုင်သည်။

အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကို ဆုချနိုင်သည်။

စနစ်ကိုယ်တိုင်ကို ကာကွယ်ခြင်းကို ဆုချနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

ဖော်ထုတ်ခြင်းကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

အမှန်တရားကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

ငြင်းဆန်ခြင်းကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် –

စနစ်က ဘယ်အပြုအမူကို ဆုချသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို အားမပေးသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို အပြစ်ပေးသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ကာကွယ်သနည်း။

ဘယ်ရလဒ်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖန်တီးသနည်း။

ဘယ်ပြဿနာများ ထပ်ခါတလဲလဲ ပေါ်လာနေသနည်း။

ဘယ်လို့ဆော်မှုများက ထိုရလဒ်များကို ဖန်တီးနေသနည်း။

လူများသည် လှုံ့ဆော်မှုများကို မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ ရလဒ်များကိုသာ ပြင်ဆင်ရန် မကြာခဏ ကြိုးစားကြသည်။

လှုံ့ဆော်မှုများ မပြောင်းလဲပါက အပြုအမူလည်း မကြာခဏ မပြောင်းလဲပါ။

အပြုအမူ မပြောင်းလဲပါက ရလဒ်များလည်း မကြာခဏ မပြောင်းလဲပါ။

ထို့ကြောင့် လူသားများသည် ကမ္ဘာကို တိုးတက်အောင် ကြိုးစားနေသည်ဟု ယုံကြည်နေရင်း တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နိုင်သည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်သည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုဆီသို့ မရှေးသော လမ်းကြောင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။

လှုံ့ဆော်မှုများ မမြင်သာနေသမျှ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

မိမိတို့ ဘာကို အထောက်အကူပြုနေသည်ကို မနားလည်ဘဲ ယခင်လူများ လုပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆက်လက်လုပ်နေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုက အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းနေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူကြိုက်များမှုက နားလည်မှုကို အစားထိုးနေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အပေါ်ယံပတ်ဝန်းကျင်များက အစစ်အမှန်ဖြစ်မှုကို အစားထိုးနေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဖယ်ထုတ်ခံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်ထားမှုက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကို လက်ခံထားသည့် လက်တွေ့အဖြစ် ပြောင်းနေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

စနစ်များက နားလည်မှုအစား ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းကို ဆုချနေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ပညာရေးက ကလေးများအား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ပေးပြီး ၎င်းကို မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် မသင်ပေးသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ မှီခိုနေသောကြောင့် မိမိတို့ကို ထိခိုက်စေသည့် အရာကို ကာကွယ်နေသမျှ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်က လာသနည်းနှင့် ဘာက ပံ့ပိုးခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို

အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က မေးသည် -

ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

ဘယ်သူ မှီခိုသနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်သနည်း။

ဘယ်သူ ဆုံးရှုံးသနည်း။

ဘယ်သူ လစာရသနည်း။

ဘယ်သူ တိတ်ဆိတ်နေသနည်း။

ဘယ်သူ လိုက်နာသနည်း။
ဘယ်သူ သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်သနည်း။
ဒီလို့ဆော်မှုက ဘယ်လို အပြုအမူ ဖန်တီးသနည်း။
ဒီအပြုအမူက ဘယ်လို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီသနည်း။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အောက်တွင် လုပ်ဆောင်နေသည့် ယန္တရားများကို စတင်မြင်လာကြသည်။
ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
လှုံ့ဆော်မှုများ မြင်သာလာသည့်အခါ အပြုအမူ မြင်သာလာသည်။
အပြုအမူ မြင်သာလာသည့်အခါ ပါဝင်မှု မြင်သာလာသည်။
ပါဝင်မှု မြင်သာလာသည့်အခါ နားလည်မှု ဖြစ်နိုင်လာသည်။
နားလည်မှု ဖြစ်နိုင်လာသည့်အခါ လူသားများသည် တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းကို စတင်ရပ်တန့်နိုင်သည်။

အပိုင်း ၄ – အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များသာ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြင်တတ်ရန် သင်ယူရမည် ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု လူများ စစ်ဆေးရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၃ တွင် အပြုအမူကို ဘာက ဆုချနေသနည်း၊ ကာကွယ်နေ သနည်းနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေနေသနည်းကို လူများ နားလည်ရ မည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၄ သည် အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

လူများ၊ စနစ်များ၊ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်များ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာကိုယ်တိုင်ကို မှန်ကန်စွာ နားလည်ရန် အချိန်တစ်လျှောက် မည် သည့် အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသနေသည်ကို နားလည်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများအား စကားလုံးများကို နားထောင်ရန် မကြာခဏ သင်ပေး သည်။

သို့သော် အပြုအမူကို မှန်ကန်စွာ လေ့လာရန် မသင်ပေးပါ။

ဘွဲ့အမည်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးရန် မသင်ပေးပါ။

ကတိများကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

ပုံစံများကို မေးခွန်းထုတ်ရန် မသင်ပေးပါ။
သီးခြားတစ်ခဏကို ဆုံးဖြတ်ရန် သင်ပေးသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူမှ သင်ယူရန် မသင်ပေးပါ။
အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက လူများအား မေးတတ်ရန် သင်ပေးသည် –ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ရှောင်နေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူက အချိန်တစ်လျှောက် တသမတ်တည်း ရှိနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူက အခြေအနေပေါ်မူတည်၍ ပြောင်းလဲသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီသနည်း။
အကျင့်စရိုက်သည် တစ်ခဏတည်း မဟုတ်ပါ။
အကျင့်စရိုက်သည် အချိန်တစ်လျှောက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသသည့် အပြုအမူ ဖြစ်သည်။
တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် ဖော်ပြချက်တစ်ခုတည်း မဟုတ်ပါ။
တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် အချိန်တစ်လျှောက် စကားလုံးများ၊ အပြုအမူနှင့် ရလဒ်များ ထပ်ခါတလဲလဲ ကိုက်ညီနေခြင်း ဖြစ်သည်။
အကျင့်စရိုက်သည် လူသားတို့၏ အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှုကိရိယာများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။
အကြောင်းမှာ ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူက စကားလုံးများ၊ပုံရိပ်၊ ဝုဏ်သတင်းနှင့် တင်ပြပုံတို့ ဖုံးကွယ်ထားသည့်အရာကို မကြာခဏ ဖော်ထုတ်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူက သီးခြားတစ်ခဏများထက် ပိုများသော အရာကို မကြာခဏ ဖော်ပြသောကြောင့် ယင်းက အရေးကြီးသည်။

ဘာကို ပြသနေသနည်း

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် မည်သို့ လုပ်ဆောင်နေသည်ကို လူသားများအား ပြနေပြီးသား ဖြစ်သည်။

ပြဿနာမှာ အမြဲတမ်း ဘာမှ မပြထားခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြသထားသည့်အရာကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရမည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် မုသားများကို မြင်နိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို မြင်နိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မြင်နိုင်သည်။

မှိုခိုမှုကို မြင်နိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုကို မြင်နိုင်သည်။

ငွေကြေးက အပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသည်ကို မြင်နိုင်သည်။

စနစ်များက မိမိတို့ကိုယ်ကို ကာကွယ်နေသည်ကို မြင်နိုင်သည်။

မီဒီယာက ဇာတ်ကြောင်းများကို ထပ်ပြောနေသည်ကို မြင်နိုင်သည်။

အာဏာပိုင်မှုက အထောက်အထားကို ရှောင်နေသည်ကို မြင်နိုင်သည်။

လူများ လိုက်နာနေသည်ကို မြင်နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို မြင်နိုင်သည်။

သို့သော် မှန်ကန်သော မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မူဘောင် မရှိပါက လူများသည် ပြသထားသည့်အရာမှပင် မှားယွင်းသော နားလည်မှုသို့ ရောက်နိုင်သည်။

လူများသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်း၊ မြင်ခြင်း၊ နားလည်ခြင်းနှင့် ပြသထားသည့်အရာမှ သင်ယူခြင်းကို မှန်ကန်စွာ မသင်ကြားခံရသောကြောင့် မကြာခဏ မှားယွင်းသော နားလည်မှုများသို့ ရောက်တတ်ကြသည်။

ပြသထားသည့်အရာကို မြင်ရသော်လည်း ၎င်း ဘာဆိုလိုသည်ကို မနားလည်နိုင်သေးပါ။

အပြုအမူကို မြင်ပြီး တစ်ဦးချင်းလူများအပေါ်သာ အာရုံစိုက်နိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို မြင်ပြီး ဒေါသတွင် ရပ်တန့်နိုင်သည်။

မုသားကို မြင်ပြီး အပြစ်တင်မှုတွင် ရပ်တန့်နိုင်သည်။

စနစ်များကို မြင်ပြီး အပေါ်ယံရှင်းလင်းချက်များတွင် ရပ်တန့်နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြဿနာများကို မြင်သော်လည်း ၎င်းတို့ကို ဖန်တီးနေသည့် ယန္တရားများကို နားမလည်နိုင်သေးပါ။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူမှ ပြသထားသည့်အရာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။

၎င်းက “ဘာဖြစ်ခဲ့သနည်း” ဟုသာ မမေးဘဲ -

ဒီအရာက ဘာပြနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။

ဘယ်ပုံစံကို ဖော်ပြနေသနည်း။

ဘယ်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ပြသနေသနည်း။

ဒီအရာက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း ဘာသင်ပေးသနည်း။

လူသားများက ဒီအရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်းဟုလည်း မေးစေသည်။

ကမ္ဘာသည် အမှန်တကယ် ကျောင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။
အကြောင်းမှာ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် အပြုအမူ၊ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၊ လှုံ့ဆော်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ မိုခိုမှု၊ အာဏာပိုင်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် အကျိုးဆက်များကို အဆက်မပြတ် ပြနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
လူများသည် မမြင်နိုင်သည့်အရာမှ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။
သို့သော် မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးထားသည့်အရာမှလည်း သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။
စကားလုံးများ၊ အပြုအမူနှင့် ပုံစံများ
လူများသည် လူတစ်ဦး ဘာပြောသည်ကို မကြာခဏ ဆုံးဖြတ်ကြသည်။
သို့သော် အပြုအမူက စကားလုံးများ ဖုံးကွယ်သည့်အရာကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။
စကားလုံးများကို ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားနိုင်သည်။
ခွေးချယ်ထားနိုင်သည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောထားနိုင်သည်။
ကာကွယ်ထားနိုင်သည်။
တင်ပြထားနိုင်သည်။
အချိန်ကြာကြာတွင် အပြုအမူကို ဖုံးကွယ်ရန် ပိုခက်ခဲတတ်သည်။
သတင်းအချက်အလက်က ဘာဖြစ်ခဲ့သနည်းကို ပြောပြနိုင်သည်။
အပြုအမူက ဘာကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သနည်းကို သင်ပေးနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
စကားလုံးများက အပြုအမူနှင့် ကိုက်ညီသလား။

လုပ်ဆောင်ချက်များက အဆိုချက်များနှင့် ကိုက်ညီသလား။

ရလဒ်များက ကတိများနှင့် ကိုက်ညီသလား။

အပြုအမူက အချိန်တစ်လျှောက် တူညီနေသလား။

ဘယ်သူ ကြည့်နေသည်ပေါ်မူတည်၍ ပြောင်းလဲသလား။

ဘယ်သူ အကျိုးရှိသည်ပေါ်မူတည်၍ ပြောင်းလဲသလား။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူက သီးခြားဖော်ပြချက်များ မဖော်ထုတ်နိုင်သည့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

ပုံစံများက ကတိများထက် ပိုမိုဖော်ပြနိုင်သည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ဝဏ်သတင်းထက် ပိုမိုဖော်ပြနိုင်သည်။

အပြုအမူက ဘွဲ့အမည်များထက် ပိုမိုဖော်ပြနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများသည် သီးခြားတစ်ခဏများအစား ပုံစံများကို လေ့လာတတ်ရမည်။

အပြုအမူသည် သီးခြားမတည်ရှိပါ

အပြုအမူသည် သီးခြားတစ်ခုအဖြစ် မတည်ရှိပါ။

လူများက လူများကို သက်ရောက်စေသည်။

စနစ်များက လူများကို သက်ရောက်စေသည်။

လူများက စနစ်များကို သက်ရောက်စေသည်။

လူကြီးများက ကလေးများကို သက်ရောက်စေသည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများ ဖြစ်လာသည်။

အနာဂတ်မျိုးဆက်များက အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံသည်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီကြသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူတိုင်းတွင် တစ်ဦးချင်းကို ကျော်လွန်သည့် အကျိုးဆက်များ ရှိသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူတစ်ခုက သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။
သာမန်ဖြစ်လာခြင်းက အမွေဆက်ခံမှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
အမွေဆက်ခံမှုက လက်ခံထားသည့် လက်တွေ့အဖြစ် ဖြစ်လာနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဒီအရာက ဘယ်အပြုအမူ ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်သူတွေ ဒီအပြုအမူမှ သင်ယူနေသနည်း။
ဘယ်သူတွေ ဒီအပြုအမူကို အမွေဆက်ခံမည်နည်း။
ဒီအပြုအမူက ဘယ်လို အနာဂတ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည် ဖန်တီးရန် ကူညီမည်နည်း။
အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက လူများအား တစ်ဦးချင်းကို ကျော်လွန်စဉ်းစားပြီး ပိုကျယ်ပြန့်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် သင်ပေးသည်။
ဂုဏ်သတင်းထက် အကျင့်စရိုက်
လူများအား ဂုဏ်သတင်းကို ယုံကြည်ရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။
သို့သော် ဂုဏ်သတင်းသည် အလိုအလျောက် အကျင့်စရိုက် မဟုတ်ပါ။
ဂုဏ်သတင်းကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ကာကွယ်နိုင်သည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနိုင်သည်။
မြှင့်တင်နိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
အကျင့်စရိုက်က မတူပါ။
အကျင့်စရိုက်ကို အပြုအမူမှတစ်ဆင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသသည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသနေသနည်း။
ဖိအားပေါ်လာသည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
ဘယ်သူမှ မကြည့်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
ရရှိစရာ တစ်စုံတစ်ရာ ရှိသည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
ဆုံးရှုံးစရာ တစ်စုံတစ်ရာ ရှိသည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
အမှန်တရားနှင့် လှုံ့ဆော်မှု တိုက်မိသည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
လှုံ့ဆော်မှုများ ပါဝင်သည့်အခါ အကျင့်စရိုက်သည် မကြာခဏ အရှင်းလင်းဆုံး ဖြစ်လာသည်။
ထို့ကြောင့် အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်သည်။
အချိန်တစ်လျှောက် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု
တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ဆုံးဖြတ်၍ မရပါ။
အချိန်တစ်လျှောက် စစ်ဆေးရမည်။
လူများက အမှန်တရားကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောနိုင်သည်။
သင်ယူမှုကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောနိုင်သည်။
တရားမျှတမှုကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောနိုင်သည်။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောနိုင်သည်။

သို့သော် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် ထိုအဆိုချက်
များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

အချိန်တစ်လျှောက် ဘယ်အပြုအမူ ပြသခဲ့သနည်း။

ဘယ်ပုံစံများ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခဲ့သနည်း။

ဘယ်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများ ပေါ်လာသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူများ မပြောင်းလဲဘဲ ရှိနေသနည်း။

အခြေအနေပြောင်းသည့်အခါ ဘယ်အပြုအမူများ ပျောက်သွား သနည်း။

လူများက မိမိတို့ ထပ်ခါတလဲလဲ ဘာလုပ်နေသည်ကို နောက်ဆုံးတွင် ပြသသောကြောင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် အားအကောင်းဆုံး အထောက်အထားလမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ဤအချက်သည် အထောက်အထား စံနှုန်းနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ် သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အပြုအမူသည် အဆိုထားသည့်
အရာကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အချိန် တစ်လျှောက် ထပ်ခါတလဲလဲ ကိုက်ညီနေသလားဟု မေးသည်။

ပုံရိပ်နှင့် အကျင့်စရိုက်

လူများသည် ပုံရိပ်ကို စိမံရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သည်။

ပုံရိပ်ဆိုသည်မှာ အခြားသူများကို မိမိတို့ မြင်စေလိုသည့်အရာ ဖြစ်သည်။

အကျင့်စရိုက်ဆိုသည်မှာ အပြုအမူက ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသသည့်အရာ ဖြစ်သည်။

ပုံရိပ်ကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ကာကွယ်နိုင်သည်။
ပြသနိုင်သည်။
မြှင့်တင်နိုင်သည်။
ဆုချနိုင်သည်။
သို့သော် ပုံရိပ်သည် အလိုအလျောက် အကျင့်စရိုက် မဟုတ်ပါ။
လူများ မေးသင့်သည် -
ငါ ပုံရိပ်ကို မြင်နေတာလား။
ဒါမှမဟုတ် အပြုအမူကို မြင်နေတာလား။
ငါ တင်ပြပုံကို မြင်နေတာလား။
ဒါမှမဟုတ် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို မြင်နေတာလား။
ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖုံးကွယ်နေသနည်း။
ဖိအားဖယ်လိုက်သည့်အခါ ဘယ်အပြုအမူ ပေါ်လာသနည်း။
ဖိအားထည့်လိုက်သည့်အခါ ဘယ်အပြုအမူ ပေါ်လာသနည်း။
လူများသည် ပုံရိပ်တစ်ခုကို နှစ်များစွာ ကာကွယ်နေရင်း သူတို့၏ အပြုအမူက အခြားတစ်ခုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြနိုင်သည်။
လူများ၊ စနစ်များနှင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်
အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် တစ်ဦးချင်းလူများ အပေါ်သာ မသက်ဆိုင်ပါ။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်နေသည့် အရာအားလုံးအပေါ် သက်ဆိုင်သည်။

လူများ။

ဆရာများ။

မိဘများ။

ကျောင်းများ။

အစိုးရများ။

မိဒီယာ။

အဖွဲ့အစည်းများ။

စနစ်များ။

အဖွဲ့အစည်းအမျိုးမျိုး။

လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းများ။

ပတ်ဝန်းကျင်များ။

လူများသည် ထိုအရာများ ဘာပြောသည်ကို မကြာခဏ စစ်ဆေးကြသည်။

သို့သော် ထိုအရာများ ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်နေသည်ကို မှန်ကန်စွာ မစစ်ဆေးကြပါ။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ရှောင်နေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ အမွေဆက်ခံနေသနည်း။

လူသားမျိုးနွယ်က ၎င်းမှ သင်ယူရမည့်အရာအဖြစ် မည်သည့်
အပြုအမူကို ပြသနေသနည်း။
အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရ
မည်။
ပညာရေး၊ ဆရာများနှင့် အကျင့်စရိုက်
ပညာရေးကိုလည်း အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုမှတစ်ဆင့်
မေးခွန်းထုတ်ရမည်။
ဆရာများသည် ကလေးများအတွက် သတင်းအချက်အလက်
အရင်းအမြစ်များ ဖြစ်လာသည်။
ကလေးများသည် သတင်းအချက်အလက်မှသာ သင်ယူကြသည်
မဟုတ်ပါ။
အပြုအမူမှလည်း သင်ယူကြသည်။
ကလေးများ ကြည့်ရှုသည် –
လူကြီးများ ဘာလုပ်သနည်း။
ဆရာများ ဘာလုပ်သနည်း။
စနစ်များ ဘာကို ဆုချသနည်း။
စနစ်များ ဘာကို ရှောင်သနည်း။
ဘာကို ကာကွယ်သနည်း။
ဘာကို ထပ်လုပ်သနည်း။
ဘာကို သာမန်အဖြစ် ပြသသနည်း။
ဤအကြောင်းအရာသည် ဆရာများကို တိုက်ခိုက်ရန် မဟုတ်ပါ။
သူတို့ လုပ်ဆောင်နေသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို နားလည်ရန် ဖြစ်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ကလေးများ ဘယ်အပြုအမူများကို ထပ်ခါတလဲလဲ မြင်နေရသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူများအတွက် ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချခံနေရသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူများကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် ထပ်ခါတလဲလဲ အားမပေး ခံနေရသနည်း။

ကလေးများကို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ရန် ပြင်ဆင်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ၎င်းမှ သင်ယူရန် ပြင်ဆင်နေသလား။

ကလေးများအား အပြုအမူ၊ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု၊ လှုံ့ဆော်မှု၊ တိတ်ဆိတ် နေခြင်းနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးပါက မိမိတို့ရှေ့တွင် ပြထားသည့်အရာကို မနှားလည်ဘဲ တူညီသော ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု အရေးကြီးသည့်အကြောင်း

လူများသည် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူကို မနှားလည်သရွေ့ ကမ္ဘာ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မှန်ကန်စွာ နှားလည်၍ မရသောကြောင့် အကျင့် စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု အရေးကြီးသည်။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဒေါသ၊ အပြစ်တင်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု သို့မဟုတ် အဆိုးမရှိ ဆန့်ကျင်မှုအတွင်း ပိတ်မိရန် မဟုတ်ပါ။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က ပြနေပြီးသားအရာမှ သင်ယူရန် ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် ပညာရေးပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်လာသည်။

အပြုအမူက သင်ခန်းစာ ဖြစ်လာသည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုက သင်ခန်းစာ ဖြစ်လာသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းက သင်ခန်းစာ ဖြစ်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် ဆရာ ဖြစ်လာသည်။

လူများသည် မိမိတို့ မြင်သည့်အရာကို တုံ့ပြန်ခြင်း ရပ်ပြီး ထိုအရာမှ စတင်သင်ယူသည့်အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်က လာသနည်းနှင့် ဘာက ပံ့ပိုးခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က အပြုအမူကို ဘာက ဆုချနေသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက မေးသည် -

အပြုအမူသည် အဆိုထားသည့်အရာနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ကိုက်
ညီသလား။

အပြုအမူက ဘာပြနေသနည်း။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုက ဘာသင်ပေးသနည်း။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံက ဘာဖော်ထုတ်သနည်း။

ပြထားသည့်အရာမှ လူသားများ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။

ကျွန်ုပ်ဖြင့် လူများသည် သီးခြားတစ်ခဏများကို ကျော်လွန် စတင် မြင်လာကြသည်။

ပုံစံများကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က ပြနေပြီးသားအရာမှ စတင်သင်ယူလာကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များအဖြစ်ရှိနေခြင်းမှ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် သီးခြားအခိုက်အတန့်များအကြောင်းသာ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

၎င်းသည် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်ပေါ်သည့် အပြုအမူကို နားလည်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်။

ယခု ဤအပိုင်းသည် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု မည်သို့ လုပ်ဆောင်သည်ကို ဆက်လက်ကြည့်ရှုသည်။

လူများသည် မိမိတို့၏ အကျင့်စရိုက်ကို အမြဲတမ်း ချက်ချင်း ဖော်ပြလေ့မရှိပါ။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အပြုအမူက ထိုအရာကို မကြာခဏ ဖော်ထုတ်ပေးသည်။

လူတစ်ဦးသည် တစ်မျိုးပြောသော်လည်း အခြားတစ်မျိုးကို ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်နိုင်သည်။

စနစ်တစ်ခုသည် ရည်ရွယ်ချက်တစ်မျိုးရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ကွဲပြားသော ရလဒ်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည် ဘက်မလိုက်ဟု ဆိုသော်လည်း အချို့သော အပြုအမူများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နိုင်သည်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည် မျှတမှုကို ဆိုသော်လည်း ခက်ခဲသော မေးခွန်းများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ရှောင်လွှဲနိုင်သည်။

တာဝန်တစ်ခုသည် တာဝန်ဝတ္တရားကို ဆိုသော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ လိုက်နာမှုကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အကျင့်စရိုက်ကို ကြည့်ခြင်းက သီးခြား အခိုက်အတန့်များက ဖုံးကွယ်ထားနိုင်သည့် ပုံစံများကို လူများ မြင်နိုင်ရန် ကူညီပေးသည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

မည်သည့်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသခဲ့သနည်း။

မည်သည့်ရလဒ်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သနည်း။

မည်သည့်ပုံစံများ ဆက်လက်ပေါ်လာနေသနည်း။

မည်သည့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများ ဆက်လက်ပေါ်လာနေသနည်း။

မည်သည့်အပြုအမူသည် မပြောင်းလဲဘဲ ကျန်နေသနည်း။

အခြေအနေပေါ်မူတည်၍ မည်သည့်အပြုအမူ ပြောင်းလဲသနည်း။

ဘယ်သူက ကြည့်နေသလဲဆိုသည့်အပေါ် မူတည်၍ မည်သည့် အပြုအမူ ပြောင်းလဲသနည်း။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ပေါ်လာသည့် ပုံစံများသည် စကားဖြင့် ဖော်ပြချက်များတစ်ခုတည်းထက် အကျင့်စရိုက်ကို ပိုမိုတိကျစွာ ဖော်ပြပေးလေ့ရှိသည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုနှင့် လူသားအပြုအမူ

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုသည် အကျင့်စရိုက်ကို နားလည်ရန် အားကောင်းဆုံး လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် အမှန်တရားကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောသော်လည်း ခက်ခဲသော အမှန်တရားများကို ရှောင်လွှဲနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောသော်လည်း မေးခွန်းများကို အားမပေးနိုင်သည်။

သင်ယူမှုကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောသော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်မှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

မျှတမှုကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောသော်လည်း မမျှတသော ရလဒ်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို တန်ဖိုးထားသည်ဟု ပြောသော်လည်း အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မှုကို ဆုချနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

စကားနှင့် အပြုအမူသည် ဘယ်နေရာတွင် ကွာခြားသွားသနည်း။

မည်သည့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများ ထပ်ခါတလဲလဲ ပေါ်လာသနည်း။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုရှိနေသော်လည်း မည်သည့်ပုံစံများ ဆက်လက်တည်ရှိနေသနည်း။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု ဆက်လက်တည်ရှိခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

မည်သည့်လှုံ့ဆော်မှုများက ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ကာကွယ်ပေးနေသနည်း။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုသည် မကောင်းသော ရည်ရွယ်ချက်ရှိကြောင်း အလိုအလျောက် သက်သေမပြပါ။

သို့သော် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုက မျက်နှာပြင်အောက်တွင် လုပ်ဆောင်နေသည့် ယန္တရားများကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူသားမျိုးနွယ်အား ပြဿနာပြီးသားအရာ

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် မည်သို့ လုပ်ဆောင်နေသည်ကို လူသားမျိုးနွယ်အား ပြဿနာပြီးသား ဖြစ်သည်။

ပြဿနာမှာ အမြဲတမ်း ဘာမှ မပြထားခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာမှာ ပြထားသည့်အရာမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူသားမျိုးနွယ်အား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို မြင်ပြီး အပြစ်တင်ခြင်းတွင် ရပ်သွားနိုင်သည်။

မုသားများကို မြင်ပြီး ဒေါသတွင် ရပ်သွားနိုင်သည်။

စနစ်များကို မြင်ပြီး မျက်နှာပြင်ပေါ် ရှင်းလင်းချက်များတွင် ရပ်သွားနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် ပြဿနာများကို မြင်ပြီး စိတ်ပျက်မှုတွင် ရပ်သွားနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူများကို မြင်ပြီး စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်မှုများတွင် ရပ်သွားနိုင်သည်။

မြင်နိုင်သော ဖြစ်ရပ်များကို မြင်သော်လည်း ၎င်းတို့ကို ဖန်တီးနေသည့် ယန္တရားများကို မနားလည်နိုင်သေးသည်။

လူများသည် လုံလောက်သော အသိပညာ၊ နားလည်မှု သို့မဟုတ် မေးခွန်းထုတ်နိုင်စွမ်း မရှိသေးသောကြောင့် မမှန်ကန်သော နားလည်မှုများသို့ မကြာခဏ ရောက်ရှိကြသည်။

လူများ မြင်နိုင်သည်မှာ –

ဖြစ်ရပ်တစ်ခု။

လူတစ်ဦး။

စနစ်တစ်ခု။

မုသားတစ်ခု။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုတစ်ခု။

ရလဒ်တစ်ခု။

ထို့နောက် ထိုနေရာတွင် ရပ်သွားနိုင်သည်။
အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက လူများအား ဆက်လက်
ကြည့်ရှုရန် သင်ပေးသည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ဤအရာက မည်သည့်အပြုအမူကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။
မည်သည့်ယန္တရားကို ဖော်ပြနေသနည်း။
မည်သည့်ထပ်ခါတလဲလဲပုံစံကို ပြနေသနည်း။
မည်သည့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ပြသနေသနည်း။
လူသားမျိုးနွယ်သည် ဤအရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။
ရည်ရွယ်ချက်မှာ အဆုံးမရှိ မေးခွန်းထုတ်နေခြင်း မဟုတ်ပါ။
ရည်ရွယ်ချက်မှာ နားလည်မှု ဖြစ်သည်။
တို့ပြန်ခြင်းနှင့် သင်ယူခြင်း
လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှုအတွက် အကြီးမားဆုံး ကန့်သတ်ချက်များ
ထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများသည် မိမိတို့မြင်သည့်အရာမှ သင်ယူမည့်အစား
ထိုအရာကို မကြာခဏ တို့ပြန်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။
တို့ပြန်မှုက တိုးတက်မှုကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
လူများ ဒေါသထွက်လာသည်။
လူများ ကြောက်ရွံ့လာသည်။
လူများ ဘက်ခွဲးကြသည်။
လူများ ရပ်တည်ချက်များကို ကာကွယ်ကြသည်။
လူများ ရပ်တည်ချက်များကို တိုက်ခိုက်ကြသည်။
လူများ ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း ပိတ်မိနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ ဘာကိုတို့ပြုန်နေကြောင်း မနားလည်ဘဲ တို့ပြုန်ရာတွင် အင်အားအမြောက်အမြား သုံးစွဲနိုင်သည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက လူများအား တို့ပြုန်မှုကို ကျော်လွှန်ရွှေ့ပြောင်းရန် သင်ပေးသည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ဤအရာက ဘာပြုနေသနည်း။

ဤအရာက ဘာသင်ပေးနေသနည်း။

မည်သည့်အပြုအမူကို ဖော်ပြနေသနည်း။

မည်သည့်ထပ်ခါတလဲလဲပုံစံကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။

မည်သည့်ယန္တရား လုပ်ဆောင်နေသနည်း။

လူသားမျိုးနွယ်သည် ဤအရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။

ဦးတည်ရာသည် တို့ပြုန်မှု မဟုတ်ပါ။

ဦးတည်ရာသည် နားလည်မှု ဖြစ်သည်။

ရွေးချယ်သည့် အကျင့်စရိုက်နှင့် ရွေးချယ်သည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု

လူများသည် အမြဲတမ်း တသမတ်တည်း အပြုအမူ မပြုကြပါ။

လူများ၏ အပြုအမူသည် အောက်ပါအရာများအပေါ် မူတည်၍ ကွဲပြားနိုင်သည် –

ငွေကြေး။

အဆင့်အတန်း။

ပရိသတ်။

အာဏာပိုင်မှု။

အတည်ပြုမှု။

လူကြိုက်များမှု။
ကြောက်ရွံ့မှု။
အကျိုးအမြတ်။
ဆုံးရှုံးမှု။
လူများသည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုတွင် အမှန်တရားကို လိုက်နာသက်သို့ မြင်ရသော်လည်း အခြားပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုတွင် အမှန်တရားကို ရှောင်လွှဲနိုင်သည်။
အကြောင်းအရာတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်သော်လည်း အခြားတစ်ခုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
စနစ်တစ်ခုကို စိန်ခေါ်သော်လည်း အခြားတစ်ခုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
မူဝါဒနှင့် အခြေခံမူများကို ရွေးချယ်၍သာ အသုံးချနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ဤအပြုအမူသည် နေရာတိုင်းတွင် တသမတ်တည်း ရှိသလား။
ဒါမှမဟုတ် အခြေအနေအချိုအောက်တွင်သာ ပေါ်လာသလား။
လှုံ့ဆော်မှုများ ပေါ်လာသည့်အခါ ဘာပြောင်းလဲသနည်း။
ဖိအား ပေါ်လာသည့်အခါ ဘာပြောင်းလဲသနည်း။
တန်ဖိုးရှိသည့်အရာတစ်ခု အန္တရာယ်ရှိသည့်အခါ ဘာပြောင်းလဲသနည်း။
လှုံ့ဆော်မှုနှင့် ဖိအားတို့ တိုက်ဆိုင်သည့်အခါ အကျင့်စရိုက်သည် အများဆုံး မြင်သာလာလေ့ရှိသည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ပါဝင်မှုနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူ အကျင့်စရိုက်ကို လုပ်ဆောင်မှုဖြင့်သာ ဖော်ပြသည် မဟုတ်ပါ။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကလည်း အကျင့်စရိုက်ကို ဖော်ပြနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် အပြုအမူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ကာကွယ်မှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ပါဝင်မှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ဘယ်သူ တိတ်ဆိတ်နေသနည်း။
ဘာကို ကာကွယ်ထားသနည်း။
မည်သည့်ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ပြုထား သနည်း။
မည်သည့်အမှန်တရားကို ရှောင်လွဲနေသနည်း။
မည်သည့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို လျစ်လျူရှုနေသနည်း။
ပြောဆိုခြင်းက မိမိတို့မြို့ခိုနေသည့်အရာကို ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် လူများ တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
ပြောဆိုခြင်းက မိမိတို့၏ ရာထူးကို ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
ပြောဆိုခြင်းက ပါဝင်ပတ်သက်မှုနှင့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ခြိမ်းခြောက် သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
ပြောဆိုခြင်းက အတည်ပြုမှုကို ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ် နေနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် အကျင့်စရိုက်တွင် လူများက ထပ်ခါတလဲလဲ မလုပ်ရန် ရွေးချယ်သည့်အရာများလည်း ပါဝင်သည်။
အပြုအမူ၊ သက်ရောက်မှုနှင့် အနာဂတ်မျိုးဆက်များ
အပြုအမူသည် ဘယ်တော့မှ သီးခြားတည်ရှိခြင်း မရှိပါ။
လူများက လူများကို သက်ရောက်စေသည်။

စနစ်များက လူများကို သက်ရောက်စေသည်။
လူများက စနစ်များကို သက်ရောက်စေသည်။
လူကြီးများက ကလေးများကို သက်ရောက်စေသည်။
ကလေးများ လူကြီးများ ဖြစ်လာကြသည်။
အနာဂတ်မျိုးဆက်များက အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။
ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရာတွင် ကူညီကြသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူတိုင်းတွင် လူတစ်ဦးချင်းကို ကျော်လွန်သည့် အကျိုးဆက်များ ရှိသည်။
လူများသည် မိမိတို့က သေးငယ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုသာ ချနေသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။
သို့သော် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် အပြုအမူ သန်းပေါင်းများစွာက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ပြန်လည်ဖန်တီးနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အပြုအမူအတွက် ပါဝင်ကူညီနေသနည်း။
မည်သည့်အပြုအမူကို ပံ့မှန်ဖြစ်လာအောင် ကူညီနေသနည်း။
အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် မည်သည့်အပြုအမူကို အမွေဆက်ခံမည်နည်း။
ဤအပြုအမူက မည်သည့်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရာတွင် ကူညီမည်နည်း။
ပညာရေး၊ ဆရာများနှင့် အကျင့်စရိုက်
ပညာရေးကိုလည်း အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုမှတစ်ဆင့် စစ်ဆေးရမည်။

ကလေးများသည် သတင်းအချက်အလက်ကိုသာ အမွေဆက်ခံကြသည် မဟုတ်ပါ။

ကလေးများသည် အပြုအမူကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ကလေးများ စောင့်ကြည့်သည်မှာ -

လူကြီးများ မည်သို့ပြုမူသည်။

ဆရာများ မည်သို့ပြုမူသည်။

အာဏာပိုင်မှူ မည်သို့ပြုမူသည်။

စနစ်များ မည်သို့ပြုမူသည်။

လူများ မည်သို့တုံ့ပြန်သည်။

လူများ မည်သို့တိတ်ဆိတ်နေသည်။

လူများ မည်သို့မေးခွန်းထုတ်သည်။

လူများ မည်သို့မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရှောင်လွှဲသည်။

ကလေးများသည် ထိုအပြုအမူများကို တဖြည်းဖြည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အမွေဆက်ခံလာနိုင်သည်။

ဤအရာသည် ဆရာများကို တိုက်ခိုက်ခြင်းအကြောင်း မဟုတ်ပါ။

ငှင်းတို့ကို ပုံသွင်းနေသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို နားလည်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ကလေးများသည် မည်သည့်အပြုအမူများကို ထပ်ခါတလဲလဲ မြင်နေရသနည်း။

ကလေးများသည် မည်သည့်အပြုအမူများကို ထပ်ခါတလဲလဲ အမွေဆက်ခံနေရသနည်း။

ကလေးများသည် မည်သည့်အပြုအမူများအတွက် ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချခံနေရသနည်း။

ကလေးများကို မည်သည့်အပြုအမူများ မေးခွန်းမထုတ်ရန် ထပ်ခါတလဲလဲ အားမပေးနေသနည်း။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူ မမြင်သာနေသရွေ့ ပညာရေးသည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူသားအသိစိတ်နှင့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူခြင်း

လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှုအတွင်း အကြီးမားဆုံး ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခုမှာ မြင်နိုင်နေပြီးသားအရာမှ သင်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသားမျိုးနွယ်အား အမြဲတမ်း ပြသနေသည့်အရာများမှာ -

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု။

မှီခိုမှု။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း။

အာဏာပိုင်မှု။

ကြောက်ရွံ့မှု။

လိုက်နာခြင်း။

ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း။

လှုံ့ဆော်မှုများ။

ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်မှု။

အပြုအမူ။

သို့သော် ဤယန္တရားများမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူသားမျိုးနွယ်အား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားပါ။

လူများသည် ရှိသမျှထဲတွင် အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှုပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရပ်နေပြီးသားဖြစ်သော်လည်း သင်ပေးခံရရန် မကြာခဏ စောင့်နေကြသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် သင်ခန်းစာ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် အထောက်အထား ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် သင်ယူရန် အခွင့်အရေး ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် ဆရာ ဖြစ်သည်။

လူများသည် မိမိတို့မြင်သည့်အရာကို တုံ့ပြန်ခြင်း ရပ်ပြီး ထိုအရာမှ စတင်သင်ယူသည့်အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ဤအရာက ဘာပြနေသနည်း။

ဤအရာက ဘာသင်ပေးနေသနည်း။

လူသားမျိုးနွယ်သည် ဤအရာမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။

မည်သည့်ထပ်ခါတလဲလဲပုံစံကို ဖော်ထုတ်နေသနည်း။

မည်သည့်အပြုအမူကို ဖော်ပြနေသနည်း။

မည်သည့်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။

လူများသည် ဤမေးခွန်းများကို မေးတတ်လာသည့်အခါ တုံ့ပြန်ခြင်းကို ကျော်လွန်ပြီး နားလည်မှုဆီသို့ စတင်ရွေ့ပြောင်းကြသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှု

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှုဆီသို့ မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းဏာ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် ဆန့်ကျင်ဘွဲ့လွဲမှုများ မမြင်သာနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် တစ်မျိုးပြောပြီး အခြားတစ်မျိုးကို ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ပုံရိပ်သည် အပြုအမူထက် ပိုအရေးကြီးလာသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဝုဏ်သတင်းသည် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုထက် ပိုအရေးကြီးလာသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးချခြင်း ပုံမှန်ဖြစ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လှုံ့ဆော်မှုများက အခြေခံမူများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကျော်လွှားနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူများကို စစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ အမွေဆက်ခံနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကလေးများသည် အပြုအမူများကို မည်သို့မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ယူဘဲ အမွေဆက်ခံနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ပြသခံရသည့်အရာမှ သင်ယူမည့်အစား ထိုအရာကို တုံ့ပြန်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဘာက အပြုအမူကို ဆုချပြီး ကာကွယ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက မေးသည် –

အပြုအမူသည် အဆိုထားသည့်အရာနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ကိုက်ညီသလား။

အပြုအမူက ဘာပြနေသနည်း။
ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုက ဘာသင်ပေးနေသနည်း။
ထပ်ခါတလဲလဲပုံစံက ဘာဖော်ထုတ်နေသနည်း။
ပြဿနာသည့်အရာမှ လူသားမျိုးနွယ် ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ပုံစံများကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က ပြနေပြီးသားအရာမှ စတင်သင်ယူလာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များအဖြစ် ရှိနေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများအဖြစ် ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

အပိုင်း ၅ – မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထူတ်ကုန်များသာ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြင်တတ်ရန် သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု လူများ စစ်ဆေးရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၃ တွင် အပြုအမူကို ဘယ်လို့ဆော်မှုများက ဆုချနေသနည်း၊ ကာကွယ်နေသနည်းနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေနေသနည်းကို လူများ နားလည်ရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၄ တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူက လူသားများအား ပြနေပြီးသားအရာမှ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၅ သည် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

လက်ခံရန်၊ လိုက်နာရန်၊ ထပ်ပြောရန်၊ နာခံရန်နှင့် တိတ်ဆိတ်နေရန် သင်ပေးသည့် ပတ်ဝန်းကျင်များက လူများကို ပုံသွင်းသော်လည်း ယင်းကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးသောကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ လူများအား ဘာစဉ်းစားရမည်ကို သင်ပေးသည်။

ယုံကြည်ချက် မည်သို့ ဖွဲ့စည်းလာသည်ကို မသင်ပေးဘဲ ဘာယုံကြည်ရမည်ကို သင်ပေးသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေသည့်အရာကို မည်သို့ စစ်ဆေးရမည်ကို မ သင်ပေးဘဲ ဘာကို ထပ်ပြောရမည်ကို သင်ပေးသည်။

ယုံကြည်မှုကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ ဘယ်သူ့ကို ယုံကြည်ရမည်ကို သင်ပေးသည်။

အာဏာကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ ဘယ် အာဏာကို လက်ခံရမည်ကို သင်ပေးသည်။

စနစ်များကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ စနစ်များ အတွင်း မည်သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို သင်ပေးသည်။

ဤအရာက လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုအတွက် အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးများထဲမှ တစ်ခုကို ဖန်တီးသည်။

လူများသည် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက် လိုအပ်သည်ဟု စတင် ခံစားလာနိုင်သည်။

အာဏာထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

စနစ်များထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

ဆရာများထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

မိဘများထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

အလုပ်ရှင်များထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

အစိုးရထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

မီဒီယာထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

ကျွမ်းကျင်သူများထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

အုပ်ခုများထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

လူကြိုက်များမှုထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

လူမှုရေး လက်ခံမှုထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက လူများအား မေးရန် သင်ပေးသည် -
ဤအရာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်အား ခွင့်ပြုထားသလား။
ခွင့်ပြုချက်လိုအပ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ဘယ်သူ သင်ပေးခဲ့သနည်း။
မေးခွန်းထုတ်ပါက ဘာဖြစ်မည်ကို ကျွန်ုပ် ကြောက်နေသနည်း။
ကျွန်ုပ် မမေးခွန်းထုတ်ပါက ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အားမပေးသည့်အခါ ဘယ်အပြုအမူကို ကာ
ကွယ်ထားသနည်း။
လူများ မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်သည့်အခါ ဘယ်ကမ္ဘာ
ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးသနည်း။
မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုသည် မေးခွန်းများ မေးခြင်းသာ မဟုတ်ပါ။
လူများ ဘာကြောင့် အစကတည်းက မိမိတို့ကိုယ်ကို မေးခွန်းမထုတ်
ရန် ရပ်တန့်စေသနည်းကို နားလည်ခြင်း ဖြစ်သည်။
မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ခွင့်ပြုချက်ကိုယ်တိုင်ကိုလည်း
မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ပေးသည်။
အလေ့အထဖန်တီးမှုနှင့် ဘဝတစ်လျှောက် ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများ
လူများသည် မိမိတို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ခွင့်ပြုချက် ရှာဖွေရန်
မကြာခဏ အလေ့အထဖန်တီးခံရသည်။
ကလေးများသည် လူကြီးများထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။
ကျောင်းသားများသည် ဆရာများထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။
အလုပ်သမားများသည် အလုပ်ရှင်များထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။
လူများသည် စနစ်များထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။
လူများသည် အုပ်စုများထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။
လူများသည် အာဏာထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။

လူများသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကိုယ်တိုင်ထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရှာနိုင်သည်။
အချိန်ကြာလာသည်နှင့် ဤအပြုအမူသည် သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်လေ့လာတွေ့ရှိချက်များကို
တဖြည်းဖြည်း မယုံကြည်တော့နိုင်သည်။
မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်သင်ယူနိုင်စွမ်းကို တဖြည်းဖြည်း မယုံကြည်တော့
နိုင်သည်။
ပြထားသည့်အရာကို တဖြည်းဖြည်း မေးခွန်းမထုတ်တော့နိုင်သည်။
ခွင့်ပြုချက် ရှာဖွေခြင်းနှင့် အလွန်အကျွံမ်းတဝင် ဖြစ်လာသဖြင့် မိမိ
တို့ ထိုသို့ လုပ်နေသည်ကိုပင် မသိတော့နိုင်သည်။
ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများသည် နောက်ဆုံးတွင် မမြင်သာတော့
နိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ ထိုဖွဲ့စည်းပုံများအတွင်း လည်ပတ်နေသည်ကို မ
သိတော့နိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ခွင့်ပြုချက် ရှာဖွေရန် ကျွန်ုပ်အား ဘယ်သူ သင်ပေးခဲ့သနည်း။
ဘယ်အချိန်က ခွင့်ပြုချက် ရှာဖွေစတင်ခဲ့သနည်း။
ဘယ်ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများကို ကျွန်ုပ် အမွေဆက်ခံထားသနည်း။
ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ပိုင်သင်ယူနိုင်စွမ်းကို ယုံကြည်သလား။
ဒါမှမဟုတ် သင်ယူမှီ အတည်ပြုခံရရန် စောင့်နေသလား။
သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်ခြင်း
လူများသည် တည်ရှိသမျှအတွင်း အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှု
ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ရပ်နေပြီးသားဖြစ်သော်လည်း သင်ကြားပေးခံ
ရရန် မကြာခဏ စောင့်နေကြသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က အပြုအမူ၊ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၊ မှီခိုမှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ အာဏာ၊ လှုံ့ဆော်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ အကျိုးဆက်နှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို ပြုနေပြီးသား ဖြစ်သည်။

သို့သော် လူများသည် ဘာအရေးကြီးသည်ကို အခြားသူတစ်ဦးက ပြောပေးရန် စောင့်နေနိုင်သေးသည်။

အာဏာက အတည်ပြုပေးရန် စောင့်နိုင်သည်။

မီဒီယာက ပြသရန် စောင့်နိုင်သည်။

ကျွမ်းကျင်သူများက ရှင်းပြရန် စောင့်နိုင်သည်။

ဆရာများက သင်ပေးရန် စောင့်နိုင်သည်။

အုပ်စုများက လက်ခံရန် စောင့်နိုင်သည်။

စစ်ဆေးမီ လူကြိုက်များလာရန် စောင့်နိုင်သည်။

သင်ယူမီ ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နိုင်သည်။

လူသားများသည် မြင်သာနေပြီးသား ကမ္ဘာတစ်ခုမှ သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်ကို မကြာခဏ စောင့်ကြသည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်နိုင်သော်လည်း ၎င်းမှ မသင်ယူဘဲ ရှိနိုင်သည်။

ပြထားသည့်အရာကို မြင်နိုင်သော်လည်း မေးခွန်းမထုတ်နိုင်သေးသည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို မြင်နိုင်သော်လည်း အခြားသူတစ်ဦး ရှင်းပြပေးရန် စောင့်နေနိုင်သေးသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူကို မြင်နိုင်သော်လည်း ၎င်းကို မေးခွန်းထုတ်ရန် အခြားသူတစ်ဦး အတည်ပြုပေးရန် စောင့်နေနိုင်သေးသည်။

စနစ်များသည် တူညီသော ပုံစံများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေသည်ကို မြင်နိုင်သော်လည်း အရေးကြီးသည်ဟု အခြားသူတစ်ဦးပြောပေးရန် စောင့်နေနိုင်သေးသည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ကျွန်ုပ် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ၎င်းမှ သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေသလား။

ပြထားသည့်အရာကို ကျွန်ုပ် မေးခွန်းထုတ်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အခြားသူတစ်ဦး အရင်မေးခွန်းထုတ်ရန် စောင့်နေသလား။

ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကို အသုံးပြုနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ဘာကို အာရုံစိုက်သင့်သည်ဟု အခြားအရင်းအမြစ်တစ်ခုက ဆုံးဖြတ်ပေးရန် စောင့်နေသလား။

ကမ္ဘာသည် တကယ့်ကျောင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် လူများသည် ကမ္ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေပါက ကမ္ဘာမှ မသင်ယူနိုင်ပါ။

အာဏာ၊ အတည်ပြုမှုနှင့် လွှဲအပ်ထားသော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုအာဏာကို မည်သို့မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ အာဏာကို ယုံကြည်ရန် လူများအား သင်ပေးသည်။

ဘွဲ့အမည်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

တာဝန်အခန်းကဏ္ဍများကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

ရာထူးများကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

စနစ်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

တရားဝင် ထုတ်ပြန်ချက်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

အတည်ပြုထားသော အရင်းအမြစ်များကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

လက်ခံနိုင်ဖွယ်အဖြစ် တင်ပြထားသည့်အရာကို ယုံကြည်ရန် သင်ပေးသည်။

ဤအရာက လွဲအပ်ထားသော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

လွဲအပ်ထားသော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဆိုသည်မှာ လူတစ်ဦး၊ အခန်းကဏ္ဍတစ်ခု၊ စနစ်တစ်ခု၊ အရင်းအမြစ်တစ်ခု၊ အုပ်စုတစ်ခု သို့မဟုတ် အာဏာတစ်ခုအား မိမိတို့ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ခွင့်၊ ယုံကြည်ခွင့်၊ လက်ခံခွင့်၊ ထပ်ပြောခွင့် သို့မဟုတ် ပယ်ချခွင့်ရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် အခြားသူများ ဖန်တီးထားသည့် နယ်နိမိတ်များအတွင်း စဉ်းစားနေသေးသော်လည်း မိမိတို့ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနေသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

ပိုကျယ်ပြန့်သော ဘောင်ကို မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ အရာတစ်ခုကိုသာ မေးခွန်းထုတ်နိုင်သည်။

အာဏာတစ်ခုကို ပယ်ချပြီး အခြားတစ်ခုကို လက်ခံနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုမှ ထွက်ပြီး အခြားဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုထဲ ဝင်နိုင်သည်။

မိမိတို့ ယုံကြည်ပြီးသားသူတစ်ဦးက အတည်ပြုပေးထားသောကြောင့် နိဂုံးတစ်ခုတွင် ရပ်နိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက လူများအား မေးရန် သင်ပေးသည် - ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အခြားအရင်းအမြစ်တစ်ခုအား ကျွန်ုပ်အတွက် စဉ်းစားပေးခွင့်ပြုနေသလား။

ဘောင်ကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ပေးထားသည့် ဘောင်အတွင်း၌သာ မေးခွန်းထုတ်နေသလား။

အထောက်အထားကို ယုံကြည်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အတည်ပြုမှုကို ယုံကြည်နေသလား။

နားလည်မှုကို လိုက်နာနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အာဏာကို လိုက်နာနေသလား။

လူများသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အခြားသူများထံ လွှဲအပ်ထားပါက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု မဖွံ့ဖြိုးနိုင်ပါ။

ကြောက်ရွံ့မှု၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ရန် ကြိုးစားခြင်းမေးခွန်းထုတ်ခြင်းက အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်သောကြောင့် လူများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် မကြာခဏ ရပ်တန့်ခေသည်။

ပယ်ချခံရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

ဝေဖန်ခံရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

လှောင်ပြောင်ခံရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အထီးကျန်သွားမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အတည်ပြုခံရမှု ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အဆင့်အတန်း ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အလုပ် ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

ဆက်ဆံရေးများ ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

အတည်ပြုခံရမှုသည် အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုသည် နားလည်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် အများနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်ချင်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

အုပ်စုနှင့် ဆက်နွယ်နေချင်သောကြောင့် အခြားသူများ ထပ်ပြော သည့်အရာကို ထပ်ပြောနိုင်သည်။

ဖယ်ထုတ်ခံရမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် အခြားသူများ ကာကွယ် သည့်အရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

မတူညီသူပုံ မပေါ်ချင်သောကြောင့် မေးခွန်းများ မမေးဘဲ ရှောင် နိုင်သည်။

ဘာကို လိုက်နာနေသည်ကို မနားလည်မီ အခြားသူများ၏ အပြုအမူ ကို လိုက်နာနိုင်သည်။

ဤအရာသည် လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ် သည်။

တစ်စုံတစ်ရာ မှန်သည်ဟု ယုံကြည်သောကြောင့်သာ မေးခွန်းမထုတ် ဘဲ ရှောင်သည် မဟုတ်နိုင်ပါ။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက မိမိတို့ မှိခိုနေသည့်အရာ၊ ပါဝင်နေသည့်အရာ သို့မဟုတ် ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နေသည့်အရာကို ခြိမ်းခြောက် သောကြောင့်လည်း မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ ရှောင်နိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ဤအရာကို မေးခွန်းထုတ်ပါက ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကျွန်ုပ် ကြောက်နေ သနည်း။

နားလည်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ဖယ်ထုတ်ခံရမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေ သလား။

စစ်ဆေးပြီးသောကြောင့် သဘောတူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ချင်သောကြောင့် သဘောတူနေသလား။

မှန်သောကြောင့် ဤအရာကို ထပ်ပြောနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အခြားသူများ ထပ်ပြောနေသောကြောင့် ထပ်ပြောနေသလား။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက အမှန်တရားနှင့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ခွဲခြားရန် သင်ပေးသည်။

လိုက်နာခြင်း၊ အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ခြင်းနှင့် လူမှုရေးလက်ခံမှုလူသားပတ်ဝန်းကျင်များသည် လိုက်နာခြင်းကို မကြာခဏဆုချသည်။

သဘောတူခြင်းအတွက် လူများ ဆုချခံရနိုင်သည်။

ထပ်ပြောခြင်းအတွက် ဆုချခံရနိုင်သည်။

လိုက်နာခြင်းအတွက် ဆုချခံရနိုင်သည်။

လက်ခံထားသော နယ်နိမိတ်များအတွင်း နေခြင်းအတွက် ဆုချခံရနိုင်သည်။

အခြားသူများ လက်ခံသည့်အရာကို မေးခွန်းမထုတ်ခြင်းအတွက် ဆုချခံရနိုင်သည်။

အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မှုသည် သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်းသည် အမွေဆက်ခံလာနိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံထားသော အပြုအမူသည် လက်ခံထားသော လက်တွေ့အမှန်တရား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ထို့နောက် လူများသည် လူမှုရေး လက်ခံမှုကို အမှန်တရားဟုမှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

လူအများ လက်ခံသောကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာ မှန်သည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

လူအများ လိုက်နာသောကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာ လုံခြုံသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်သူ နည်းသောကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မှားသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

အတည်ပြုမှု၊ ရောက်ရှိမှု၊ အဆင့်အတန်း သို့မဟုတ် လူကြိုက်များမှု မပေးထားသောကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာ အရေးမကြီးဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

လူများသည် မတူညီသူ ဖြစ်ရမည်ကိုလည်း ကြောက်နိုင်သည်။

သီးခြား ရပ်တည်ရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အများနှင့် မကိုက်ညီရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

မှားယွင်းသူပုံ ပေါ်မည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်မည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

နားလည်သောကြောင့် လိုက်နာနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အခြားသူများ လိုက်နာသောကြောင့် လိုက်နာနေသလား။

အထောက်အထားက ထောက်ခံသောကြောင့် လက်ခံနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် လူမှုရေးအရ လက်ခံထားသောကြောင့် လက်ခံနေသလား။

စစ်ဆေးပြီးသောကြောင့် မေးခွန်းမထုတ်တဲ့ ရှောင်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက မိမိကို အများနှင့် ခွဲထွက်စေမည် ဖြစ်သောကြောင့်လား။

လိုက်နာခြင်းသည် နားလည်မှု မဟုတ်ပါ။

အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
လူမှုရေး လက်ခံမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ကမ္ဘာ့ပြဿနာများ ဆက်လက်ရှိနေခွင့်ပေးသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူမှုရေး အတည်ပြုမှုကို အားထား၍ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်သည် ဟု ဆုံးဖြတ်နေသရွေ့ လူများသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု အရေးကြီးသည်။
ကလေးများ၊ ပညာရေးနှင့် မေးခွန်းထုတ်နိုင်စွမ်း ဆုံးရှုံးခြင်း
ကလေးများသည် သဘာဝအလျောက် မေးခွန်းများ မေးကြသည်။
ကလေးများသည် ဘာကြောင့်လဲဟု သိချင်လေ့ရှိသည်။
အရာများ ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သနည်းဟု မေးကြသည်။
လူများ ဘာကြောင့် အချို့သော နည်းလမ်းများဖြင့် ပြုမူသနည်းဟု မေးကြသည်။
စည်းမျဉ်းများ ဘာကြောင့် ရှိသနည်းဟု မေးကြသည်။
လူကြီးများ ဘာကြောင့် တစ်မျိုးပြောပြီး အခြားတစ်မျိုး လုပ်သနည်းဟု မေးကြသည်။
နားလည်ရန် ကြိုးစားနေသောကြောင့် မေးကြသည်။
သို့သော် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က ကလေးများကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ တဖြည်းဖြည်း ဝေးကွာအောင် လွှဲကျင့်ပေးနိုင်သည်။
ကလေးများကို တိတ်တိတ်နေရန် သင်ပေးနိုင်သည်။
လက်ခံရန် သင်ပေးနိုင်သည်။
ထပ်ပြောရန် သင်ပေးနိုင်သည်။
နာခံရန် သင်ပေးနိုင်သည်။

ဘာကြောင့်လဲဟု မမေးတော့ရန် သင်ပေးနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသည် ရိုင်းပျခြင်းဖြစ်သည်ဟု သင်ပေးနိုင်သည်။

အာဏာကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မှားသည်ဟု သင်ပေးနိုင်သည်။

ပိုကောင်းသော မေးခွန်းများထက် မှန်ကန်သော အဖြေများက ပို အရေးကြီးသည်ဟု သင်ပေးနိုင်သည်။

နားလည်မှုထက် အတည်ပြုခံရမှုက ပိုအရေးကြီးသည်ဟု သင်ပေး နိုင်သည်။

လက်ခံထားသော နယ်နိမိတ်များကို စိန်ခေါ်သည့် မေးခွန်းများ မေး ခြင်းကြောင့်သာ ကလေးများကို ခက်ခဲသူ၊ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေ သူ၊ ပြဿနာရှိသူ သို့မဟုတ် ပြဿနာဖန်တီးသူဟု တံဆိပ်ကပ် နိုင်သည်။

ပညာရေးသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းထက် အဖြေများကို မကြာခဏ ပို ဆုချသည်။

စစ်ဆေးခြင်းထက် ထပ်ပြောခြင်းကို မကြာခဏ ပိုဆုချသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းထက် နာခံခြင်းကို မကြာခဏ ပို ဆုချသည်။

ကလေးများကို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်ရန် ပြင်ဆင် ပေးသော်လည်း ၎င်းကို မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် မ သင်ပေးလေ့ရှိသည်။

ဒါကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုသည် ပညာရေးအတွက် အရေးကြီးသည်။

ကလေးများ မေးခွန်းထုတ်နိုင်စွမ်း ဆုံးရှုံးပါက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘာက ပုံသွင်းနေသည်ကို မနားလည်ဘဲ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ကလေးများအား မည်သို့ လုံခြုံစွာနှင့် မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးပါက မိမိတို့ မွေးဖွားလာသော တူညီသည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ကလေးများအား မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ပေးနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အဖြေမည်သို့ ပေးရမည်ကိုသာ သင်ပေးနေသလား။

ကလေးများအား မည်သို့ စစ်ဆေးရမည်ကို သင်ပေးနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် မည်သို့ ထပ်ပြောရမည်ကိုသာ သင်ပေးနေသလား။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို ကလေးများအား သင်ပေးနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ၎င်းအတွင်း လုပ်ဆောင်ရန်သာ ပြင်ဆင်ပေးနေသလား။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသည် မြင်ခြင်း၊ နားလည်ခြင်း၊ သင်ယူခြင်းနှင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသို့ သွားရာ လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ကလေးများသည် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု လိုအပ်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု အရေးကြီးသည့်အကြောင်း

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်မရှိဟု ခံစားရသည့် ကမ္ဘာတစ်ခုမှ လူများ မသင်ယူနိုင်သောကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှု အရေးကြီးသည်။

မမြင်သာသော ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများသည် လူများ မမြင်တော့သည့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နယ်နိမိတ်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် လွတ်လပ်သော်လည်း အမွှေဆက်ခံထားသော နယ်နိမိတ်များအတွင်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လည်ပတ်နေနိုင်သည်။

မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ပါဝင်နေသည့် ပြဿနာများကို အခြားသူတစ်ဦး ဖြေရှင်းပေးရန် ဘဝတစ်လျှောက် စောင့်နေနိုင်သည်။

ခေါင်းဆောင်များကို စောင့်နိုင်သည်။

စနစ်များကို စောင့်နိုင်သည်။

ကျွမ်းကျင်သူများကို စောင့်နိုင်သည်။

အာဏာကို စောင့်နိုင်သည်။

အခြားသူတစ်ဦး လုပ်ဆောင်ရန် စောင့်နိုင်သည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေသရွေ့ လူသားများသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဘာက အပြုအမူကို ဆုချပြီး ကာကွယ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆိုထားသည့်အရာနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက မေးသည် –

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက် လိုအပ်သည်ဟု လူများအား ဘယ်သူသို့မဟုတ် ဘာက ယုံကြည်စေခဲ့သနည်း။

လူများ မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။

လူများ မမေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အားမပေးသည့်အခါ ဘယ်အပြုအမူကို ကာကွယ်ထားသနည်း။

လူများ မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်သည့်အခါ ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် မိမိတို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ပတ်လည်ရှိ မမြင်သာသော နယ်နိမိတ်များကို စတင်မြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လွဲအပ်ထားသော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လူမှုရေး အတည်ပြုမှုကို ယန္တရားတစ်ခုအဖြစ် စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လက်ခံခြင်းမှ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

မိမိကိုယ်ကို ဆင်ဆာလုပ်ခြင်းနှင့် အတွင်းပိုင်းခွင့်ပြုမှု

ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် လူများသည် မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက် လိုအပ်သည်ဟု စတင်ခံစားလာနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယခု ဤအပိုင်းသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လုပ်ဆောင်နေသည့် အကြီးမားဆုံး မမြင်သာသော ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခုသို့ ဆက်လက် ရွှေ့ပြောင်းသည်။

အခြားသူတစ်ဦးက မတားမီပင် လူများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မေးခွန်း မထုတ်ရန် မကြာခဏ ရပ်တန့်စေကြသည်။

မိမိတို့ကိုယ်ကို ဆင်ဆာလုပ်ကြသည်။

မိမိတို့ကိုယ်ကို တိတ်ဆိတ်စေကြသည်။

မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်တွေ့ရှိချက်များကို ပယ်ချကြသည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို လျစ်လျူရှုကြသည်။

ခက်ခဲသော မေးခွန်းများကို ရှောင်လွှဲကြသည်။

သိလိုစိတ်ကို ဖိနှိပ်ကြသည်။

မိမိတို့ကိုယ်ကို မပြောရန် ရပ်တန့်စေကြသည်။

လူများ စဉ်းစားနိုင်သည်မှာ –

ဒါကို မေးခွန်းမထုတ်သင့်ဘူး။

အဲဒါကို မပြောသင့်ဘူး။

မမေးသင့်ဘူး။

ဒါကို မထိသင့်ဘူး။

အဲဒါကို မစိန်ခေါ်သင့်ဘူး။

အများနှင့် ကွဲထွက်မနေသင့်ဘူး။

လူများသည် တဖြည်းဖြည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၏ သင်ယူမှုအတွက် အတားအဆီး ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ဘာကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ရပ်တန့်နေသနည်း။

ဘာကို ကြောက်နေသနည်း။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ကြောက်ရန် ဘယ်သူက သင်ပေးခဲ့သနည်း။

မည်သည့်အကျိုးဆက်များ ဖြစ်လာမည်ဟု စိတ်ကူးနေသနည်း။

အမှန်တရားကို ကာကွယ်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် သက်သာမှု၊ အတည်ပြုမှု၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု သို့မဟုတ် မှီခိုမှုကို ကာကွယ်နေသလား။

မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုက သင်ယူခြင်း မစတင်မီပင် သင်ယူမှုကို ရပ်တန့်စေသည့် အတွင်းပိုင်းအတားအဆီးများကို ခွဲခြားသိမြင်တတ်ရန် လူများအား သင်ပေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုက ခွင့်ပြုချက်ကိုယ်တိုင်ကိုလည်း မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် လူများအား သင်ပေးသည်။

မမြင်သာသော ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများ

ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများသည် နောက်ဆုံးတွင် မမြင်သာလာနိုင်သည်။ လူများသည် မိမိတို့ ထိုဖွဲ့စည်းပုံများအတွင်း လည်ပတ်နေကြောင်းကို မသိတော့နိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံထားသော နယ်နိမိတ်များအတွင်း လည်ပတ်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့သည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

ခွင့်ပြုထားသည့် မေးခွန်းထုတ်ရာနယ်ပယ်များအတွင်းသာ နေသေးသော်လည်း မိမိတို့ မေးခွန်းထုတ်နေသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

အခြားသူများထံမှ အတည်ပြုမှုကို ရှာဖွေနေဆဲဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့
လွတ်လပ်သည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။

လူများသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် လွတ်လပ်သော်လည်း စိတ်ပိုင်း
ဆိုင်ရာ ကန့်သတ်ခံနေနိုင်သည်။

အခြားသူတစ်ဦးက ကိုယ်ထိလက်ရောက် တားဆီးနေသောကြောင့်
မဟုတ်ဘဲ မမြင်သာသော ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများ ပုံမှန်ဖြစ်လာ
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူများသည် ခွင့်ပြုချက်တောင်းရခြင်းကို အလွန်ကျင့်သားရလာနိုင်
ပြီး မိမိတို့ ထိုသို့ လုပ်နေကြောင်းကိုပင် မသိတော့နိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ကျွန်ုပ်အား ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ခွင့်ပြုထားသနည်း။

ထိုနယ်နိမိတ်များကို ဘယ်သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သနည်း။

ကျွန်ုပ် ဘယ်အရာကို ဘယ်တော့မှ မေးခွန်းမထုတ်ခဲ့သနည်း။

ကျွန်ုပ်အား ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် သင်ပေးခဲ့သနည်း။

ဘယ်အရာကို မေးခွန်းထုတ်ရသည်က မသက်မသာ ဖြစ်စေသနည်း။

မေးခွန်းထုတ်လိုက်လျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို ကြောက်နေသနည်း။

မမြင်သာသော ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများသည် လူများ မမြင်တော့သည့်
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နယ်နိမိတ်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အဖွဲ့လိုက်အပြုအမူနှင့် စုပေါင်းခွင့်ပြုမှု

လူသားများသည် လူမှုရေးအရ သင်ယူသူများ ဖြစ်သည်။

လူများသည် အခြားသူများ၏ အပြုအမူမှ မကြာခဏ သင်ယူကြ
သည်။

လူများ အဖွဲ့များကို ကြည့်ကြသည်။

အဖွဲ့များကို ကူးယူကြသည်။

အဖွဲ့များ၏ လုပ်ရပ်များကို ထပ်တလဲလဲ လိုက်လုပ်ကြသည်။

အဖွဲ့များနောက် လိုက်ကြသည်။

အဖွဲ့များကို ကာကွယ်ကြသည်။

အဖွဲ့များထံမှ လက်ခံမှုကို ရှာဖွေကြသည်။

ထို့ကြောင့် အဖွဲ့များသည် စုပေါင်းခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

အခြားသူများ မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ လူများ မေးခွန်းထုတ်ရန် လုံခြုံသည်ဟု ခံစားနိုင်သည်။

အခြားသူများ တိတ်ဆိတ်နေသည့်အခါ မိမိတို့လည်း တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

အခြားသူများ လိုက်သည့်အခါ မိမိတို့လည်း လိုက်နိုင်သည်။

အခြားသူများ ထပ်ပြောသည့်အခါ မိမိတို့လည်း ထပ်ပြောနိုင်သည်။

မည်သူမျှ မေးခွန်းမထုတ်သောကြောင့်သာ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရှောင်လွှဲနိုင်သည်။

စုပေါင်းအပြုအမူသည် တစ်ဦးချင်း နားလည်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ဤအဖွဲ့က မည်သည့်အပြုအမူကို ဆုချနေသနည်း။

ဤအဖွဲ့က မည်သည့်အပြုအမူကို အားမပေးနေသနည်း။

ဤအဖွဲ့က မည်သည့်အပြုအမူကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။

ဤအဖွဲ့က မည်သည့်အပြုအမူကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ကျွန်ုပ် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အဖွဲ့၏ အပြုအမူကို ကူးယူနေသလား။

အဖွဲ့များသည် နားလည်မှုကို အလိုအလျောက် ဖန်တီးပေးခြင်း မဟုတ်ပါ။

အဖွဲ့များသည် ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်မှုကိုလည်း ပြန်လည်ဖန်တီး နိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ နာခံခြင်းနှင့် ပါဝင်မှု

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လှုပ်ဆောင်နေသည့် အားအကောင်းဆုံး ခွင့်ပြုမှုယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

လူများသည် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ဘာမှ မဆိုလိုဟု မကြာခဏ ထင်ကြသည်။

သို့သော် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ပါဝင်မှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ကာကွယ်မှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် အထောက်အကူပြုမှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အကျိုးဆက်များကို ကြောက်သောကြောင့် လူများ တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

စနစ်များအပေါ် မှီခိုနေသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

အများနှင့် ကွဲထွက်မည်ကို ကြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ပုံမှန်အပြုအမူအဖြစ် အမွေဆက်ခံထားသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

နာခံခြင်းကို ဆုချသည်ဟု သင်ယူထားသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။

မည်သည့်အပြုအမူကို ကာကွယ်ထားသနည်း။

မည်သည့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ပြုထားသနည်း။
မည်သည့်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။
လူများသည် နာခံခြင်းသည် နားလည်မှုဟု အလိုအလျောက် မဆိုလို ကြောင်း နားလည်ရမည်။
နာခံခြင်းသည် အမှန်တရားဟု အလိုအလျောက် မဆိုလိုပါ။
ပါဝင်မှုသည် အမြဲတမ်း တက်ကြွသော လုပ်ဆောင်မှု ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ။
မိမိတို့ ဘယ်တော့မှ မစစ်ဆေးဖူးသည့် အပြုအမူများကို ဆက်လုပ်နေ ခြင်းဖြင့်ပင် လူများ ပါဝင်ကူညီနိုင်သည်။
ခွင့်ပြုချက်ဖွဲ့စည်းပုံများသည် ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကမ္ဘာ ပြဿနာများကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ပြုသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
အပေါ်ယံဆန်မှု၊ ပုံရိပ်နှင့် လူမှုရေးလက်ခံမှု
လူများသည် နားလည်မှု ဖွံ့ဖြိုးမလာမီ ပုံရိပ်ကို မည်သို့ စီမံရမည်ကို မကြာခဏ သင်ယူကြသည်။
အောင်မြင်နေသကဲ့သို့ မြင်အောင် ပြုလုပ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာ နိုင်သည်။
ပျော်ရွှင်နေသကဲ့သို့ မြင်အောင် ပြုလုပ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာ နိုင်သည်။
အသိပညာရှိသကဲ့သို့ မြင်အောင် ပြုလုပ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာ နိုင်သည်။
အရေးကြီးသူတစ်ဦးကဲ့သို့ မြင်အောင် ပြုလုပ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာ နိုင်သည်။
လက်ခံခံရသကဲ့သို့ မြင်အောင် ပြုလုပ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာ နိုင်သည်။

လူမှုရေးပတ်ဝန်းကျင်များသည် တင်ပြပုံကို ဆုချနိုင်သည်။
လူများသည် အခြားသူများ၏ စကားများကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ၏ အပြုအမူကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ကူးယူနိုင်သည်။
လူကြိုက်များသည်ဟု ယုံကြည်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
မိမိတို့ အမှန်တကယ် ခံစားနေရသည့်အရာကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။
လက်တွေ့အမှန်တရားကို မထင်ဟပ်သည့် ဘဝများကို တင်ပြ
နိုင်သည်။
အမှန်တရားအစား ပုံရိပ်ကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
အမှန်တကယ် မည်သို့ခံစားနေသည်ကို ဖုံးကွယ်လျက် နှစ်ပေါင်းများ
စွာ ပျော်ရွှင်နေသကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်နေနိုင်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် မိမိကိုယ်ကိုပင် မမှတ်မိတော့သည့် ပုံရိပ်တစ်ခုကို
ထိန်းသိမ်းရာတွင် ပိတ်မိနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ဘာကို ကာကွယ်ရန် ကြိုးစားနေသနည်း။
လက်တွေ့အမှန်တရားကို ပြနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ပုံရိပ်တစ်ခုကို ပြနေသလား။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အောင်မြင်သကဲ့သို့ မြင်ရသည့်အရာကို ကူးယူနေ
သလား။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ၎င်းအတွင်း ကိုက်ညီအောင် နေထိုင်နည်းကို သင်ယူနေ
သလား။

အပေါ်ယံဆန်မှုသည် လူများ မေးခွန်းမထုတ်အောင် တားဆီးသည့် နောက်ထပ်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်ဆောက်ထားသည့် ပုံရိပ်ကို ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

မတူညီရန် ခွင့်ပြုမှု

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းအတွက် အကြီးမားဆုံး မမြင်သာသော အတားအဆီးများထဲမှ တစ်ခုမှာ မတူညီမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများ အများနှင့် ကွဲထွက်မည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

သဘောမတူညီမှုကို ကြောက်နိုင်သည်။

မှားနေသူကဲ့သို့ မြင်ရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အကဲဖြတ်ခံရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်မည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

လက်ခံမှု ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

အပြင်လူ ဖြစ်လာမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။

ဤအရာက အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ရန် အလွန်ကြီးမားသော ဖိအားကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လူများသည် နားလည်ခြင်းထက် ကိုက်ညီအောင် နေခြင်းက ပိုလိုချင်သည်ဟု သင်ယူလာနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

နားလည်ရန် ကြိုးစားနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ကိုက်ညီအောင် နေရန် ကြိုးစားနေသလား။

အမှန်တရားကို ကာကွယ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ကာကွယ်နေသလား။
နားလည်မှုနောက် လိုက်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် လက်ခံမှုနောက် လိုက်နေသလား။
လူများ မတူညီမည်ကို ကြောက်ခွံ့ခြင်း ရပ်တန့်သည့်အခါ လူသားမျိုး နွယ်တိုးတက်မှုသည် မကြာခဏ စတင်သည်။
ပြဿနာများကို အခြားသူများ ဖြေရှင်းပေးရန် စောင့်နေခြင်း
လူများသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဖန်တီးနေသည့် ပြဿနာများကို အခြားသူတစ်ဦး ဖြေရှင်းပေးရန် မကြာခဏ စောင့်နေကြသည်။
ခေါင်းဆောင်များကို စောင့်နိုင်သည်။
စနစ်များကို စောင့်နိုင်သည်။
ကျွမ်းကျင်သူများကို စောင့်နိုင်သည်။
အာဏာပိုင်မှုကို စောင့်နိုင်သည်။
အခြားသူတစ်ဦး လုပ်ဆောင်ရန် စောင့်နိုင်သည်။
သို့သော် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ပါဝင်ကူညီမှု သန်းပေါင်းများစွာဖြင့် စုပေါင်း၍ ပြန်လည်ဖန်တီးနေခြင်း ဖြစ်သည်။
လူတစ်ဦး သင်ပေးသည်။
လူတစ်ဦး ထပ်ပြောသည်။
လူတစ်ဦး အကောင်အထည်ဖော်ဆေသည်။
လူတစ်ဦး အတည်ပြုသည်။
လူတစ်ဦး ကာကွယ်သည်။
လူတစ်ဦး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

လူတစ်ဦး လိုက်နာသည်။
တစ်ဦးချင်း ကြည့်လျှင် ဤအပြုအမူများသည် သေးငယ်သကဲ့သို့ မြင်ရနိုင်သည်။
ခုပေါင်းလိုက်လျှင် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ပြန်လည်ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ကျွန်ုပ် ဘာအတွက် ပါဝင်ကူညီနေသနည်း။
ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
မည်သည့်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်နေသနည်း။
မည်သည့်အပြုအမူကို ကာကွယ်နေသနည်း။
မည်သည့်အပြုအမူကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။
အခြားသူတစ်ဦးက ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးရန် စောင့်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ်သည် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။
လူသားအသိစိတ်နှင့် မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှု
လူများသည် သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေခြင်း ရပ်တန့်သည့် အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။
လူများသည် ရှိသမျှထဲတွင် အကြီးမားဆုံး သင်ယူမှုပတ်ဝန်းကျင် အတွင်း ရပ်နေပြီးသားဖြစ်သော်လည်း သင်ပေးခံရရန် မကြာခဏ စောင့်နေကြသည်။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် သင်ခန်းစာ ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် အထောက်အထား ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် သင်ယူရန် အခွင့်အရေး ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် ဆရာ ဖြစ်သည်။

မြင်နိုင်နေပြီးသားအရာမှ သင်ယူရန် လူများ ခွင့်ပြုချက် မလိုအပ်ပါ။
ငင်းတို့သည် ထိုအရာကို နားလည်နိုင်မည့် ကိရိယာများ လိုအပ်သည်။
လူသားမျိုးနွယ်သည် မြင်နိုင်နေပြီးသား ကမ္ဘာတစ်ခုမှ သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်ကို မကြာခဏ ဆောင့်နေသည်။
ထို့ကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုသည် အရေးကြီးသည်။
ငင်းက သင်ယူမှုကို ရပ်တန့်စေသည့် မမြင်သာသော အတားအဆီးများကို ဖယ်ရှားပေးသည်။
မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုနှင့် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှု
မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုသည် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှုဆီသို့ မရှိသေးသော လမ်းကြောင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။
လူများ မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုချက်ကို ဆောင့်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
လွဲအပ်ထားသော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို အစားထိုးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုက အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
ကြောက်ရွံ့မှုက နားလည်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
လူမှုရေးလက်ခံမှုက အပြုအမူကို ထိန်းချုပ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
အပေါ်ယံဆန်မှု ပုံမှန်ဖြစ်လာသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကလေးများသည် မေးခွန်းထုတ်နိုင်စွမ်း ဆုံးရှုံးပြီး သင်ယူခြင်းမစတင်မီ ခွင့်ပြုချက်ကို ဆက်လက်ရှာဖွေသည့် လူကြီးများအဖြစ် ကြီးပြင်းလာသဖွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် သင်ယူခြင်း မစတင်မီပင် မိမိတို့ကိုယ်ကို သင်ယူမှုမှ ရပ်တန့်စေသဖွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေသဖွေ့ လူသားများသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေသဖွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပံ့ပွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဘာက အပြုအမူကို ဆုချပြီး ကာကွယ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူ **သည် အဆိုထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။**

မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုက မေးသည် –

ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်သူ သို့မဟုတ် ဘာက ထိန်းချုပ်နေသနည်း။

လူများ မေးခွန်းမထုတ်အောင် ဘာက တားဆီးနေသနည်း။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အားမပေးသည့်အခါ မည်သည့်အပြုအမူကို ကာကွယ်ထားသနည်း။

လူများ ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေသည့်အခါ မည်သည့်ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။

လူများ သင်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်နေခြင်း ရပ်တန့်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် မိမိတို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ပတ်လည်ရှိ မမြင်သာသော အတားအဆီးများကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဆင်ဆာလုပ်ခြင်းကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် အဖွဲ့လိုက်အပြုအမူကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် အပေါ်ယံဆန်မှုကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လက်ခံခြင်းမှ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

အပိုင်း ၆ – စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထူတ်ကုန်များသာ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြင်တတ်ရန် သင်ယူရမည် ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက
ထောက်ခံသလားဟု လူများ စစ်ဆေးရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၄ တွင် အပြုအမူကို ဘယ်လို့ဆော်မှုများက ဆုချနေသနည်း၊ ကာကွယ်နေသနည်းနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေနေသနည်းကို လူများ နားလည်ရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၄ တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူက လူသားများအား ပြန် ပြီးသားအရာမှ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၅ တွင် သင်ယူခြင်း မစတင်မီပင် လူများ ဘာကြောင့် မိမိတို့ ကိုယ်ကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် ရပ်တန့်စေနိုင်သနည်းကို နားလည်ရမည် ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၆ သည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

နားလည်မှု မဖွံ့ဖြိုးမီ စိတ်ခံစားမှုက စိတ်ကို မည်သို့ ပုံသွင်းနိုင် သနည်းကို မနားလည်သရွေ့ လူသားအပြုအမူ၊ ယုံကြည်ချက်၊ ယုံကြည်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ တုံ့ပြန်မှု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း သို့မဟုတ် သင်ယူမှုကို မှန်ကန်စွာ နားမလည်နိုင်သောကြောင့် စိတ် ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် အပြည့်အဝ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများ မဖြစ်မီ စိတ် ခံစားမှုရှိသော သတ္တဝါများ ဖြစ်သည်။

နားမလည်မီ တုံ့ပြန်နိုင်သည်။

မစစ်ဆေးမီ ကြောက်နိုင်သည်။
မေးခွန်းမထုတ်မီ ကာကွယ်နိုင်သည်။
အထောက်အထား မစမ်းသပ်မီ ယုံကြည်နိုင်သည်။
မသင်ယူမီ ဘက်ခွေးနိုင်သည်။
ဘာက ထိုစွဲလမ်းမှုကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်းကို မနားလည်မီ စိတ်ခံစားမှု အရ စွဲလမ်းနိုင်သည်။
ဤအရာက လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုအတွက် အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးများထဲမှ တစ်ခုကို ဖန်တီးသည်။
စိတ်ခံစားမှုက လူများ ဘာကို လက်ခံသနည်းကို သက်ရောက်စေ နိုင်သည်။
ဘာကို ပယ်ချသနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘယ်သူ့ကို ယုံကြည်သနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို ကြောက်သနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို ကာကွယ်သနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို ရှောင်သနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာအကြောင်း တိတ်ဆိတ်နေသနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို ထပ်ပြောသနည်းကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် ငြင်းဆန်သနည်းကို သက်ရောက်စေ နိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက လူများအား မေးရန် သင်ပေး သည် –
ဘယ်စိတ်ခံစားမှုကို လှုံ့ဆော်နေသနည်း။
ဘယ်တုံ့ပြန်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကြောက်ရွံ့မှုကို လုံ့ဆော်နေသနည်း။
ဘယ်ဒေါသကို အသုံးပြုနေသနည်း။
ဘယ်စွဲလမ်းမှုကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ဘယ်ယုံကြည်ချက်ကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုက ဘယ်အပြုအမူကို ဖြစ်ပေါ်စေနေသနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်မှုက ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် လူသားများထံမှ စိတ်ခံစားမှုကို ဖယ်ရှားရန် မဟုတ်ပါ။
နားလည်မှု မဖွံ့ဖြိုးမီ စိတ်ခံစားမှုက လူသားများကို မည်သို့ ပုံသွင်းသနည်းကို သင်ယူရန် ဖြစ်သည်။
စိတ်ခံစားမှုသည် ရန်သူ မဟုတ်ပါ
စိတ်ခံစားမှုသည် ရန်သူ မဟုတ်ပါ။
စိတ်ခံစားမှုသည် လူသားဖြစ်ခြင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။
စိတ်ခံစားမှုက တစ်စုံတစ်ရာ အရေးကြီးသည်ကို ပြနိုင်သည်။
အန္တရာယ်ရှိသည်ကို လူများအား သတိပေးနိုင်သည်။
နာကျင်မှုကို ဖော်ပြနိုင်သည်။
ဂရုစိုက်မှုကို ဖော်ပြနိုင်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုကို ဖော်ပြနိုင်သည်။
စွဲလမ်းမှုကို ဖော်ပြနိုင်သည်။
လူများ ဘာကို တန်ဖိုးထားသနည်းကို ဖော်ပြနိုင်သည်။
သို့သော် စိတ်ခံစားမှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

ကြောက်ရွံ့မှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
ဒေါသသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
ပြင်းထန်သော မကျေနပ်မှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
စိတ်လှုပ်ရှားမှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
ဝမ်းနည်းမှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
ပျော်ရွှင်မှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
အရေးပေါ်ဖြစ်နေသည့် ခံစားချက်သည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြမှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

လူများသည် တစ်စုံတစ်ရာကို အလွန်ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရသော်လည်း ပြထားသည့်အရာကို မှားယွင်းနားလည်နိုင်သည်။
သေချာသည်ဟု ခံစားရသော်လည်း မှားနိုင်သည်။
ကြောက်နေသော်လည်း ထိုကြောက်ရွံ့မှုကို ဘာက ဖန်တီးခဲ့သနည်းကို မနားလည်နိုင်သေးသည်။
ဒေါသထွက်နေသော်လည်း ဒေါသအောက်ရှိ ယန္တရားကို မနားလည်နိုင်သေးသည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ကျွန်ုပ် ဘာခံစားနေရသနည်း။
ဘာကြောင့် ထိုသို့ ခံစားနေရသနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုကို ဘာက ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ကျွန်ုပ် ခံစားနေရသည့်အရာကို ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။

ဤစိတ်ခံစားမှုက ကျွန်ုပ်အား ဘယ်အပြုအမူဆီသို့ တွန်းပို့နေသနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုက ကျွန်ုပ်ကို နားလည်ရန် ကူညီနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် သင်ယူခြင်းကို ရပ်တန့်နေသလား။
စိတ်ခံစားမှုကို မျက်စိမှိတ် နာခံမည့်အစား မေးခွန်းထုတ်ရမည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
လူတစ်ဦး ကြင်နာသည့်အသံဖြင့် ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ဒေါသတကြီး ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ရိုးသားဟန်ဖြင့် ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြစွာ ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ငြိမ်သက်စွာ ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ဂရုစိုက်ဟန်ဖြင့် ပြောခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ဘွဲ့အမည်ရှိခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ကျွမ်းကျင်သူဟု ခေါ်ခံရခြင်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

အဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလား

မစစ်ဆေးမီ လူများသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံ၏ သက်ရောက်မှုကို ခံရနိုင်သည်။
လူတစ်ဦးသည် နူးညံ့စွာ ပြောပြီးလည်း လှည့်ဖြားနိုင်သည်။
ကြင်နာဟန်ဖြင့် ပြောပြီးလည်း လှည့်ဖြားနိုင်သည်။

စိတ်အားထက်သန်ဟန်ရှိပြီးလည်း မှားနိုင်သည်။
ဒေါသထွက်ဟန်ရှိပြီးလည်း ထိန်းချုပ်ရန် ကြိုးစားနေနိုင်သည်။
ရိုးသားဟန်ရှိပြီးလည်း သရုပ်ဆောင်နေနိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြဟန်ရှိပြီးလည်း အထောက်အထား မရှိနိုင်သည်။
အမှန်တရားကို မစစ်ဆေးမီ ယုံကြည်မှု ဖန်တီးရန် ဘွဲ့အမည်ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
အထောက်အထားကို ယုံကြည်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် တင်ပြပုံကို ယုံကြည်နေသလား။
အမှန်တရားကို ကြားနေရသလား။
ဒါမှမဟုတ် စိတ်ခံစားမှုကို တုံ့ပြန်နေသလား။
အထောက်အထားကို ပြနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် လက်ခံစေရန် စိတ်ခံစားမှုဖြင့် သက်ရောက်နေသလား။
ဤအရာသည် အထောက်အထား စံနှုန်းနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်သည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ လူများ လက်ခံစေရန် စိတ်ခံစားမှုကို အသုံးပြုနေသလားဟု မေးသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သရုပ်ဆောင်မှုနှင့် အတူအယောင် အကျင့်စရိုက်ပုံရိပ်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သရုပ်ဆောင်မှုသည် အချိန်ကြာလာသည်နှင့် အတူအယောင် အကျင့်စရိုက်ပုံရိပ်ကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူတစ်ဦးသည် ကြင်နာမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

ရိုးသားမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ငြိမ်သက်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
စိုးရိမ်ဂရုစိုက်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အာဏာရှိဟန်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ကျွမ်းကျင်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အချိန်ကြာလာသည်နှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ
သရုပ်ဆောင်မှုက လူများ အကျင့်စရိုက်ဟု မှားယွင်းယူဆသည့်
အများပြည်သူပုံရိပ်တစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ဤအရာသည် အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုနှင့် တိုက်ရိုက်
ဆက်စပ်သည်။
အကျင့်စရိုက်သည် လူတစ်ဦး စိတ်ခံစားမှုအရ သရုပ်ဆောင်ပြသ
သည့်အရာ မဟုတ်ပါ။
အကျင့်စရိုက်သည် အချိန်တစ်လျှောက် အပြုအမူက ထပ်ခါတလဲလဲ
ပြသသည့်အရာ ဖြစ်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤစိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ဘယ်အပြုအမူက ထောက်ခံ
သနည်း။
ဤပုံရိပ်ကို ဘယ်တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထောက်ခံသနည်း။
ဤယုံကြည်မှုကို ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဤသရုပ်ဆောင်မှုကို ဘယ်လို့ဆော်မှုက ပုံသွင်းနေနိုင်သနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပုံရိပ်ကို မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ ဘာဖြစ်
သနည်း။

အတူအယောင် အကျင့်စရိုက်ပုံရိပ်သည် လူများကို မစစ်ဆေးမီ ယုံကြည်စေနိုင်သောကြောင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သရုပ်ဆောင်မှုကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

နားမလည်မီ တို့ပြန်ခြင်း

လူသားသင်ယူမှုအတွက် အကြိမ်များဆုံး ကန့်သတ်ချက်များထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများသည် နားမလည်မီ မကြာခဏ တို့ပြန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တို့ပြန်မှုသည် မြန်မြန် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။

နားလည်မှုက အားထုတ်မှု လိုအပ်သည်။

တို့ပြန်မှုသည် ချက်ချင်းဖြစ်သလို ခံစားရနိုင်သည်။

နားလည်မှုက မေးခွန်းထုတ်ခြင်း လိုအပ်သည်။

တို့ပြန်မှုသည် သေချာသည်ဟု ခံစားရနိုင်သည်။

နားလည်မှုက စစ်ဆေးခြင်း လိုအပ်သည်။

တို့ပြန်မှုက လူများအား မိမိတို့ သိပြီးသားဟု ယုံကြည်စေနိုင်သည်။

နားလည်မှုက နှေးကွေးစွာ စစ်ဆေး၍ သင်ယူရန် လိုအပ်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို မြင်ပြီး ချက်ချင်း ဒေါသထွက်နိုင်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို ကြားပြီး ချက်ချင်း ကြောက်နိုင်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို ဖတ်ပြီး ချက်ချင်း ဘက်ခွဲနိုင်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို ကြည့်ပြီး ချက်ချင်း ရပ်တည်ချက်တစ်ခုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို တွေ့ကြုံပြီး ချက်ချင်း နိဂုံးတစ်ခုကို လက်ခံနိုင်သည်။

သို့သော် တို့ပြန်မှုသည် နားလည်မှု မဟုတ်ပါ။

လူများ မေးသင့်သည် -
ကျွန်ုပ် တို့ပြန်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် သင်ယူနေသလား။
ကာကွယ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် စစ်ဆေးနေသလား။
ဘက်ခြေးနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် နားလည်ရန် ကြိုးစားနေသလား။
စိတ်ခံစားမှုက ကျွန်ုပ်ကို ဆွဲခွေ့နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ရှင်းလင်းစွာ မြင်နေသလား။
ဦးတည်ရာမှာ တို့ပြန်ခြင်း မဟုတ်ပါ။
ဦးတည်ရာမှာ နားလည်မှု ဖြစ်သည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ယန္တရားအဖြစ် ကြောက်ရွံ့မှု
ကြောက်ရွံ့မှုသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း လည်ပတ်နေသော
အားအကောင်းဆုံး စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု
ဖြစ်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
ပြောဆိုခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
ဖော်ထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
သင်ယူခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
အမှန်တရားကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုက လိုက်နာမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
နာခံမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများသည် အာဏာကို ကြောက်နိုင်သည်။
စနစ်များကို ကြောက်နိုင်သည်။
ငွေဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
အလုပ်ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
အတည်ပြုခံရမှု ဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
မှားမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်မည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
အများနှင့် ခွဲထွက်ရမည်ကို ကြောက်နိုင်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။
အထောက်အထားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။
တသမတ်တည်းဖြစ်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။
အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဘယ်ကြောက်ရွံ့မှု လည်ပတ်နေသနည်း။
ဤကြောက်ရွံ့မှုမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။
ဤကြောက်ရွံ့မှုက ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဤကြောက်ရွံ့မှုက ကျွန်ုပ်အား ဘာကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် ရပ်တန့်နေသနည်း။

ဘာကို မသင်ယူရန် ရပ်တန့်နေသနည်း။

ဤကြောက်ရွံ့မှုက ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

ကြောက်ရွံ့မှုက အပြုအမူကို အလိုအလျောက် မထိန်းချုပ်သင့်ပါ။

ကြောက်ရွံ့မှုကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

ဒေါသ၊ ပြင်းထန်သော မကျေနပ်မှုနှင့် စိတ်ခံစားမှုက ဖမ်းဆီးထားခြင်းဒေါသက တစ်စုံတစ်ရာ အရေးကြီးသည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

သို့သော် ဒေါသက သင်ယူခြင်းကိုလည်း ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။

ပြင်းထန်သော မကျေနပ်မှုက နားလည်မှုကို တားဆီးရင်း လူများအား အင်အားရှိသည်ဟု ခံစားစေနိုင်သည်။

လူများသည် ဒေါသ၏ စိတ်ခံစားမှုအတွင်း ဖမ်းဆီးခံရနိုင်သည်။

မစစ်ဆေးမီ တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

နားမလည်မီ အပြစ်တင်နိုင်သည်။

မေးခွန်းမထုတ်မီ ထပ်ဖြောနိုင်သည်။

မသင်ယူမီ ကာကွယ်နိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်မှုအတွင်း ပိတ်မိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ၊ စနစ်များ၊ အုပ်စုများ၊ မီဒီယာနှင့် လူမှုရေးပတ်ဝန်းကျင်များက လူများကို နားလည်ခြင်းထက် ဆက်လက် တုံ့ပြန်နေစေရန် ဒေါသကိုလည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် ဒေါသကို အမှန်တရားဟုလည်း မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

လူတစ်ဦး ဒေါသထွက်သည့်အသံကြောင့် ထိုလူကို ယုံကြည်နိုင်သည်။

စိတ်အားထက်သန်ပုံကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှု အင်အားပြင်းပြစွာ ပြောသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
သို့သော် ဒေါသသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
စိတ်အားထက်သန်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ အင်အားသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤဒေါသက ဘာပြနေသနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်နေသနည်း။
ကျွန်ုပ်အား ဘာလုပ်ရန် တွန်းပို့နေသနည်း။
ဤဒေါသမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။
ဤပြင်းထန်သော မကျေနပ်မှုက ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဤဒေါသက ကျွန်ုပ်အား သင်ယူရန် ကူညီနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် တို့ပြန်မှုအတွင်း ပိတ်မိစေသလား။
ဒေါသသည် သင်ယူမှု၏ အဆုံး မဖြစ်ရပါ။
ဒေါသသည် လူများက ၎င်းမှ သင်ယူရမည့် အရာတစ်ခု ဖြစ်လာရမည်။
ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်မှုနှင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လှည့်ဖြားမှု ယုံကြည်မှုကို စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ဖန်တီးနိုင်သည်။
အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ ယုံကြည်စေရန် လူများကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
လူတစ်ဦး ကြင်နာဟန်ရှိသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။

ငြိမ်သက်ဟန်ရှိသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ရိုးသားဟန်ရှိသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြဟန်ရှိသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ဂရုစိုက်ဟန်ရှိသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ပရော်ဖက်ရှင်နယ်ပုံ ပေါ်သောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ဘွဲ့အမည်တစ်ခု အသုံးပြုသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် တင်ပြထားသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုပါသော ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ပြောသောကြောင့် ယုံကြည်
နိုင်သည်။
သို့သော် အသွင်အပြင်သည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ကြင်နာမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ငြိမ်သက်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ရိုးသားမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ပရော်ဖက်ရှင်နယ်အသွင်အပြင်သည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ကျွမ်းကျင်သူအဆင့်အတန်းသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
စိတ်ခံစားမှုပါသော ဇာတ်လမ်းတစ်ခုသည် သူ့အလိုလို
အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
လူများသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သရုပ်ဆောင်မှုကြောင့် လှည့်ဖြားခံရ
နိုင်သည်။
လူတစ်ဦးသည် ကြင်နာမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ရိုးသားမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ဂရုစိုက်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အာဏာရှိဟန်ကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ကျွမ်းကျင်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤယုံကြည်မှုကို ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူက ထောက်ခံသနည်း။
ဘယ်တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထောက်ခံသနည်း။
ဤတင်ပြပုံကို ဘယ်လို့ဆော်မှုက ပုံသွင်းနေနိုင်သနည်း။
နားလည်ရန် ကူညီခံနေရသလား။
ဒါမှမဟုတ် ယုံကြည်စေရန် စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ဆွဲဆွေခံနေရသလား။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လှည့်ဖြားမှုက အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ
ယုံကြည်စေနိုင်သောကြောင့် ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်မှုကို
မေးခွန်းထုတ်ရမည်။
ယုံကြည်ချက်အပေါ် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ စွဲလမ်းမှု
လူများသည် ယုံကြည်ချက်များအပေါ် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်း
နိုင်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းများအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။
အုပ်စုများအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။
ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားများအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။
စနစ်များအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။
အာဏာအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။

မုသားများအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။
မိမိတို့ အမွေဆက်ခံထားသည့်အရာအပေါ် စွဲလမ်းနိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ စွဲလမ်းမှု ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက တိုက်ခိုက်မှုလို ခံစားရနိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက လူကိုယ်တိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းလို ခံစားရနိုင်သည်။
အုပ်စုကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက သစ္စာဖောက်မှုလို ခံစားရနိုင်သည်။
စနစ်ကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက အန္တရာယ်လို ခံစားရနိုင်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက ဆုံးရှုံးမှုလို ခံစားရနိုင်သည်။
ဤအရာက လူများကို သင်ယူခြင်းမှ ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
ထိုယုံကြည်ချက်များသည် မိမိတို့ ဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု ထင်သည့် အစိတ်အပိုင်းဖြစ်လာသောကြောင့် တစ်ခါမှ မစစ်ဆေးဖူးသည့် ယုံကြည်ချက်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
အမှန်တရားကို ကာကွယ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် စွဲလမ်းမှုကို ကာကွယ်နေသလား။
အထောက်အထားကို ကာကွယ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားကို ကာကွယ်နေသလား။
ဤအရာကို စစ်ဆေးနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် စိတ်ခံစားမှုအရ ကာကွယ်နေသလား။
ဤယုံကြည်ချက် မှားနေပါက ဘာဖြစ်မည်နည်း။
ငင်းကို မေးခွန်းထုတ်ပါက ဘာဆုံးရှုံးမည်နည်း။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ခွဲလမ်းမှုသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းအတွက် အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူမှုရေး ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု

ခေတ်သစ်ပတ်ဝန်းကျင်များသည် စိတ်ခံစားမှုကို အမြဲတမ်း လှုံ့ဆော်နိုင်သည်။

လူများအား ကြောက်ရွံ့မှုကို ပြသည်။

ပြင်းထန်သော မကျေနပ်မှုကို ပြသည်။

ပဋိပက္ခကို ပြသည်။

နှိုင်းယှဉ်မှုကို ပြသည်။

လူကြိုက်များမှုကို ပြသည်။

အဆင့်အတန်းကို ပြသည်။

မနာလိုမှုကို ပြသည်။

မနာလိုဝန်တိုမှုကို ပြသည်။

အရေးပေါ်ဖြစ်နေသည့် ခံစားချက်ကို ပြသည်။

အပေါ်ယံဆန်မှုကို ပြသည်။

ဤစိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်များသည် အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လူများကို တုံ့ပြန်စေနိုင်သည်။

နှိုင်းယှဉ်စေနိုင်သည်။

ကူးယူစေနိုင်သည်။

ကာကွယ်စေနိုင်သည်။

မလုံလောက်ဟု ခံစားစေနိုင်သည်။

အတည်ပြုခံရမှုကို ရှာဖေနိုင်သည်။
ဖယ်ထုတ်ခံရမည်ကို ကြောက်ဖေနိုင်သည်။
မြင်သာမှုကို အရေးကြီးမှုဟု မှားယွင်းယူဆဖေနိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သရုပ်ဆောင်မှုကို အမှန်တရားနှင့် ရောထွေးဖေနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်စိတ်ခံစားမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ဆုချနေသနည်း။
ဘယ်နိုင်းယှဉ်မှုကို အားပေးနေသနည်း။
ဘယ်တုံ့ပြန်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေနေသနည်း။
ဘယ်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ယုံကြည်နေသနည်း။
ဘယ်နားလည်မှုကို တားဆီးနေသနည်း။
လူမှုရေး ပတ်ဝန်းကျင်များသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ စာသင်ခန်းများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။
သို့သော် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို လူများအား မသင်ပေးပါက ထိုစာသင်ခန်းများသည် နားလည်မှုထက် တုံ့ပြန်မှုကို သင်ပေးနိုင်သည်။
ပညာရေး၊ ကလေးများနှင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု
ပညာရေးသည် ကလေးများအား စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကိုလည်း မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် သင်ပေးရမည်။
ကလေးများသည် သတင်းအချက်အလက်သာ လိုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။
မိမိတို့၏ စိတ်ကို မည်သို့ ပုံသွင်းနိုင်သနည်းကို နားလည်ရန် လိုအပ်သည်။

စိတ်ခံစားမှုက ယုံကြည်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ ယုံကြည်ချက်၊ တုံ့ပြန်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုနှင့် အပြုအမူကို မည်သို့ သက်ရောက်နိုင်သနည်းကို နားလည်ရန် လိုအပ်သည်။

ကလေးများကို ကြောက်စေနိုင်သည်။

ဒေါသထွက်စေနိုင်သည်။

ရှက်စေနိုင်သည်။

အရှက်ရစေနိုင်သည်။

ဖယ်ထုတ်ခံရသလို ခံစားစေနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မှားသည်ဟု ခံစားစေနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက မသက်မသာမှု ဖန်တီးသည်ဟု စိတ်ခံစားမှုက သင်ပေးထားသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေရန် သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ယုံကြည်တတ်ရန် လည်း သင်ယူနိုင်သည်။

ကြင်နာသည့်အသံကြောင့် တစ်ဦးကို ယုံကြည်နိုင်သည်။

ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြသည့်အသံကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။

စိတ်အားထက်သန်သည့်အသံကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။

ဘွဲ့အမည်ရှိသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။

ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် တင်ပြထားသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။

ဤအရာသည် ကလေးများထံမှ စိတ်ခံစားမှုကို ဖယ်ရှားရန် မဟုတ်ပါ။

ကလေးများအား စိတ်ခံစားမှုကို နားလည်ရန် ကူညီပေးရန် ဖြစ်သည်။

တစ်ဦးသည် ကြင်နာ၊ ဒေါသထွက်၊ ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြ၊ ရိုးသား၊ ကျွမ်းကျင် သို့မဟုတ် အာဏာရှိသူပုံ ပေါ်နေခြင်းက

အထောက်အထား၊ အပြုအမူ၊ တသမတ်တည်းဖြစ်မှုနှင့် လုံ့ဆော်မှုကို မေးခွန်းထုတ်ရန် လိုအပ်ချက်ကို မဖယ်ရှားကြောင်း ကလေးများ သင်ယူသင့်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

စိတ်ခံစားမှုက အပြုအမူကို မည်သို့ ပုံသွင်းသနည်းကို ကလေးများ အား သင်ပေးနေသလား။

ကြောက်ရွံ့မှုက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို မည်သို့ ရပ်တန့်နိုင်သနည်းကို သင်ပေးနေသလား။

ဒေါသက သင်ယူခြင်းကို မည်သို့ ရပ်တန့်နိုင်သနည်းကို သင်ပေးနေ သလား။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုက ယုံကြည်ချက်ကို မည်သို့ ပုံသွင်းနိုင်သနည်းကို သင်ပေးနေသလား။

ရှက်ရွံ့မှုက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မည်သို့ ဖန်တီးနိုင်သနည်းကို သင်ပေးနေသလား။

အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံက ယုံကြည်မှုကို မည်သို့ ဖန်တီးနိုင်သနည်းကို သင်ပေးနေသလား။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို လုံခြုံစွာ မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရ မည်ကို သင်ပေးနေသလား။

ကလေးများအား စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးပါက မိမိတို့ မနားလည်သော စိတ် ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်များ၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု အရေးကြီးသည့်အကြောင်း

စိတ်ခံစားမှုက နားလည်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကျော်လွှားနေသရွေ့ လူသားများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ မှန်ကန်စွာ မသင်ယူနိုင် သောကြောင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု အရေးကြီးသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပံ့ပိုးခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဘာက အပြုအမူကို ဆုချပြီး ကာကွယ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူ **သည် အဆိုထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။**

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်သူ သို့မဟုတ် ဘာက ထိန်းချုပ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက မေးသည် –

ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက ဤအရာကို ပံ့ပိုးနေသနည်း။

ဘယ်တုံ့ပြန်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကြောက်ရွံ့မှုကို အသုံးပြုနေသနည်း။

ဘယ်ဒေါသကို အသုံးပြုနေသနည်း။

ဘယ်ယုံကြည်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ခွဲလမ်းမှုကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဤစိတ်ခံစားမှုက ဘယ်အပြုအမူကို ဖြစ်ပေါ်စေနေသနည်း။

ဘယ်နားလည်မှုကို တားဆီးနေသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

တုံ့ပြန်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ခွဲလမ်းမှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။

ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လှည့်ဖြားမှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု အပြုအမူကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် တို့ပြန်မှမှ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်များ၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။
အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် စိတ်ခံစားမှုသည် ရန်သူ မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ခံစားမှုသည် အလိုအလျောက် အမှန်တရား မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံသည် အထောက်အထား မဟုတ်ကြောင်း၊ အထောက်အထားကို မစစ်ဆေးမီ ယုံကြည်မှုကို စိတ်ခံစားမှုမှ တစ်ဆင့် ဖန်တီးနိုင်ကြောင်းနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖော်ပြမှုက အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မမှန်ကန်သော အကျင့်စရိုက်ပုံရိပ်တစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်ကြောင်းလည်း ရှင်းပြခဲ့သည်။
ယခု ဤအပိုင်းသည် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု မည်သို့ လုပ်ဆောင်သည်ကို ဆက်လက်ကြည့်ရှုသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် အခိုက်အတန့်တစ်ခုတွင်သာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။

ရင်းကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေနိုင်သည်။
ပုံမှန်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်သည်။
အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူများသည် နားမလည်မီ ထပ်ခါတလဲလဲ တို့ပြန်နိုင်သည်။
မစစ်ဆေးမီ ထပ်ခါတလဲလဲ ကြောက်ရွံ့နိုင်သည်။
မေးခွန်းမထုတ်မီ ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နိုင်သည်။
အထောက်အထား မစမ်းသပ်မီ ယုံကြည်ချက်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကာကွယ်နိုင်သည်။
မသင်ယူမီ စိတ်ခံစားမှုနောက် ထပ်ခါတလဲလဲ လိုက်နိုင်သည်။
အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ တင်ပြပုံကို ထပ်ခါတလဲလဲ ယုံကြည်နိုင်သည်။
အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တို့ပြန်မှုများသည် ပုံစံများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပုံစံများသည် အပြုအမူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။
အပြုအမူက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရာတွင် ကူညီနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တို့ပြန်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုလုပ်ခဲ့သနည်း။
မည်သည့်ကြောက်ရွံ့မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေခဲ့သနည်း။
မည်သည့်ဒေါသကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေခဲ့သနည်း။
မည်သည့်စွဲလမ်းမှုကို ကာကွယ်ထားသနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ထပ်ခါတလဲလဲ ယုံကြည်ခဲ့သနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖော်ပြမှုက ထပ်ခါတလဲလဲ ယုံကြည်မှုဖန်တီးခဲ့သနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပုံစံ ဆက်လက်ပေါ်လာနေသနည်း။

ဤစိတ်ခံစားမှုက မည်သည့်အပြုအမူကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သနည်း။

ဤစိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပုံစံက မည်သည့်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရာတွင် ကူညီခဲ့သနည်း။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို ကြည့်ခြင်းက တို့ပြန်မှုများသည် အမြဲတမ်း သီးခြားဖြစ်ရပ်များ မဟုတ်ကြောင်း လူများ မြင်နိုင်ရန် ကူညီပေးသည်။

ၵင်းတို့သည် ထပ်ခါတလဲလဲ လူသားအပြုအမူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ပုံသွင်းမှု

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူများကို စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အချို့သော မေးခွန်းများကို ကြောက်ရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းအတွက် ရှက်ရွံ့ရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အများနှင့် ကွဲထွက်နေခြင်းအတွက် အပြစ်ရှိသလို ခံစားရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

နားမလည်မီ ဒေါသထွက်ရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

မစစ်ဆေးမီ သစ္စာဖောင်သိမှု ခံစားရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ယုံကြည်ချက်များကို မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ ခြိမ်းခြောက်ခံရသကဲ့သို့ ခံစားရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်သည့်အခါ လုံခြုံသကဲ့သို့ ခံစားရန် လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ယုံကြည်ရန်လည်း လေ့ကျင့်ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ယုံကြည်ချက်ပြင်းထန်မှုကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

စိတ်အားထက်သန်မှုကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

ကြင်နာမှုကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

ရာထူးအမည်များကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် တင်ပြပုံကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းများကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

ရိုးသားသကဲ့သို့ မြင်ရသည့်လူများကို ယုံကြည်တတ်လာနိုင်သည်။

ကျွမ်းစိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ပုံသွင်းမှုသည် ကလေးဘဝအစောပိုင်းကတည်းက စတင်နိုင်သည်။

ကလေးများသည် ဘာက အတည်ပြုမှု ရစေသနည်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

ဘာက ငြင်းပယ်ခံရစေသနည်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

ဘာက အရှက်ရစေသနည်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

ဘာက ပြစ်ဒဏ်ရစေသနည်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

ဘာက အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု ရစေသနည်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံက ယုံကြည်မှု ရစေသနည်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

ထို့နောက် ကလေးများသည် မိမိတို့ ဘယ်တော့မှ မေးခွန်းမထုတ်ဖူးသည့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပုံစံများကို သယ်ဆောင်ထားသည့် လူကြီးများအဖြစ် ကြီးပြင်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တို့ပြန်မှုများကို ကျွန်ုပ် အမွေဆက်ခံခဲ့သနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တို့ပြန်မှုများကို ကျွန်ုပ်အား သင်ပေးခဲ့သနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တို့ပြန်မှုများကို ဆုချခဲ့သနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တို့ပြန်မှုများကို ပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့သနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံများကို ယုံကြည်ရန် ကျွန်ုပ်အား သင်ပေးခဲ့သနည်း။

မည်သည့်အကြောင်းအရာများက ကျွန်ုပ်အား စိတ်ခံစားမှုအရ ကာကွယ်လိုစိတ် ဖြစ်စေသနည်း။

မည်သည့်မေးခွန်းများက ကျွန်ုပ်အား မသက်မသာ ဖြစ်စေသနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုများက မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးခြင်းမှ ကျွန်ုပ်အား တားဆီးသနည်း။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ပုံသင်းမှုသည် လူသားအပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသည့် မမြင်သာသော ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှု၊ အာဏာပိုင်မှုနှင့် နာခံခြင်း

ကြောက်ရွံ့မှုသည် အာဏာပိုင်မှုနှင့် အလွန်ခိုင်မာစွာ ဆက်နွယ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် အာဏာပိုင်မှုကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နိုင်သည်။ စနစ်များကို စိန်ခေါ်ရန် ကြောက်နိုင်သည်။

ဆရာများနှင့် သဘောမတူရန် ကြောက်နိုင်သည်။
အစိုးရကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နိုင်သည်။
မီဒီယာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နိုင်သည်။
ကျွမ်းကျင်သူများကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နိုင်သည်။
အလုပ်ရှင်များကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နိုင်သည်။
အကျိုးဆက်များကို ကြောက်နိုင်သည်။
ထို့နောက် နားလည်မှု မဖွံ့ဖြိုးမီပင် ကြောက်ရွံ့မှုက နာခံခြင်းကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများသည် နားလည်သောကြောင့် နာခံနိုင်သည်။
သို့သော် မနာခံလျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို ကြောက်သောကြောင့်လည်း နာခံနိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
နားလည်သောကြောင့် နာခံနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ကြောက်သောကြောင့် နာခံနေသလား။
အထောက်အထားက ထောက်ခံသောကြောင့် လက်ခံနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အာဏာပိုင်မှုက ကြောက်ရွံ့မှု ဖန်တီးသောကြောင့် လက်ခံနေသလား။
သဘောတူသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အကျိုးဆက်များကို ကြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေသလား။
ကြောက်ရွံ့မှုအခြေပြု နာခံခြင်းက အမှန်တရားကို မစစ်ဆေးမီ လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်တန့်သွားနိုင်သောကြောင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကမ္ဘာပြဿနာများကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ စွဲလမ်းမှုနှင့် ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသား
လူများသည် မိမိတို့ ဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ထားသည့်အရာနှင့်
စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းလာနိုင်သည်။
မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားနှင့် စွဲလမ်းလာနိုင်သည်။
မိမိတို့၏ အဖွဲ့။
မိမိတို့၏ အခန်းကဏ္ဍ။
မိမိတို့၏ အဆင့်အတန်း။
မိမိတို့၏ ယုံကြည်ချက်များ။
မိမိတို့၏ ထင်မြင်ချက်များ။
မိမိတို့၏ သမိုင်း။
မိမိတို့၏ ပုံရိပ်။
မိမိတို့၏ ဝုဏ်သတင်း။
မိမိတို့၏ အာဏာပိုင်မှု။
မိမိတို့၏ စနစ်။
ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားသည် ယုံကြည်ချက်နှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ
စွဲလမ်းလာသည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ
တိုက်ခိုက်မှုကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
မေးခွန်းတစ်ခုက တိုက်ခိုက်မှုကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
အထောက်အထားက ခြိမ်းခြောက်မှုကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုက အရှက်ရစေမှုကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
ပြင်ဆင်ခြင်းက ငြင်းပယ်ခံရမှုကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။
သင်ယူခြင်းက ဆုံးရှုံးမှုကဲ့သို့ ခံစားရနိုင်သည်။

ထို့နောက် လူများသည် အမှန်တရားကို ရှာဖွေမည့်အစား ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းက ခြိမ်းခြောက်ခံရသကဲ့သို့ ခံစားနေရသနည်း။

မည်သည့်ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားကို ကာကွယ်နေသနည်း။

မည်သည့်ယုံကြည်ချက်ကို မေးခွန်းထုတ်ရသည်က အလွန်နာကျင်သကဲ့သို့ ခံစားရသနည်း။

ကျွန်ုပ်၏ နားလည်မှု ပြောင်းလဲသွားလျှင် ဘာဆုံးရှုံးမည်နည်း။

အမှန်တရားကို ကာကွယ်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် မိမိကိုယ်ကို ဘယ်သူဟု ယုံကြည်ထားသည့်အရာကို ကာကွယ်နေသလား။

စိန်ခေါ်မှုတိုင်းကို ကိုယ်ပိုင်ပျက်စီးမှုတစ်ခုကဲ့သို့ မသဘောထားဘဲ သင်ယူနိုင်စွမ်း ရှိလာရန် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှုက လိုအပ်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လှည့်ဖြားမှုနှင့် တင်ပြပုံ

သတင်းအချက်အလက်ကို မည်သို့ လက်ခံရရှိမည်ကို စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ပုံသွင်းနိုင်သည်။

သတင်းအချက်အလက်ကို ကြောက်ရွံ့မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။

အရေးပေါ်သဘောဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။

ဒေါသနှင့် မကျေနပ်မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။

စာနာမှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။

ရှက်ရွံ့မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။

အပြစ်ရှိသလို ခံစားစေမှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။

ဝုဏ်ယူမှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ခြိမ်းခြောက်မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ကြင်နာမှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
တည်ငြိမ်မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ရိုးသားသည့်ပုံစံဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းထန်မှုဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် အမှတ်အသားဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ပရော်ဖက်ရှင်နယ် အဆင့်အတန်းဖြင့် တင်ပြနိုင်သည်။
ဤတင်ပြပုံသည် အထောက်အထားကို မစစ်ဆေးမီ လူများကို သက်ရောက်စေနိုင်သည်။
ကြောက်သောကြောင့် လက်ခံနိုင်သည်။
ဒေါသထွက်သောကြောင့် ထပ်ပြောနိုင်သည်။
သစ္စာစောင့်သိမှု ခံစားသောကြောင့် ကာကွယ်နိုင်သည်။
အပြစ်ရှိသလို ခံစားသောကြောင့် လိုက်နာနိုင်သည်။
ရှက်ရွံ့သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
တစ်စုံတစ်ဦးက ကြင်နာသကဲ့သို့ အသံထွက်သောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ရိုးသားသကဲ့သို့ အသံထွက်သောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ယုံကြည်မှုရှိသကဲ့သို့ အသံထွက်သောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
တည်ငြိမ်သကဲ့သို့ အသံထွက်သောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
ပရော်ဖက်ရှင်နယ်ကဲ့သို့ အသံထွက်သောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။

ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် တင်ပြထားသောကြောင့် ယုံကြည်နိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ဤသတင်းအချက်အလက်နှင့် မည်သည့်စိတ်ခံစားမှု တွဲဖက်ထားသနည်း။
စိတ်ခံစားမှုကို နားလည်မှုအတွက် ကူညီရန် အသုံးပြုနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်ရန် အသုံးပြုနေသလား။
အထောက်အထားကို ပြသနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အထောက်အထားအစား စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖိအားကို အသုံးပြုနေသလား။
ယုံကြည်မှုကို အထောက်အထားမှတစ်ဆင့် ရရှိနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် တင်ပြပုံမှတစ်ဆင့် ယုံကြည်မှုကို ဖန်တီးနေသလား။
ဤအရာသည် အထောက်အထား စံနှုန်းနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်နွယ်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ဒေါသပြင်းထန်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
အရေးပေါ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ခံစားရမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖိအားသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ကြင်နာမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ရိုးသားမှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းထန်မှုသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။
ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် တင်ပြပုံသည် အထောက်အထား မဟုတ်ပါ။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းများနှင့် ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်ချက်

ဇာတ်လမ်းများသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ယုံကြည်ချက်ကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်က လူများအား ဓာနာမှု ခံစားစေနိုင်သည်။

ဒေါသ ခံစားစေနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှု ခံစားစေနိုင်သည်။

သစ္စာစောင့်သိမှု ခံစားစေနိုင်သည်။

အပြစ်ရှိသလို ခံစားစေနိုင်သည်။

တာဝန်ရှိသလို ခံစားစေနိုင်သည်။

ဘက်ခွေးစေနိုင်သည်။

မစစ်ဆေးမီ လက်ခံစေနိုင်သည်။

ဇာတ်လမ်းများသည် အမှန် ဖြစ်နိုင်သည်။

ဇာတ်လမ်းများကို ခွေးချယ်ထားနိုင်သည်။

ပုံသွင်းထားနိုင်သည်။

ဖော်ပြထားနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောထားနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်မှုကို ဦးတည်စေရန် အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ဤဇာတ်လမ်းက မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

မည်သည့်အထောက်အထားက ဇာတ်လမ်းကို ထောက်ခံသနည်း။

မည်သည့်အထောက်အထား ပျောက်နေသနည်း။

မည်သည့်ရူထောင့်ကို ရွေးချယ်ထားသနည်း။
ဤဇာတ်လမ်းက မည်သည့်အပြုအမူကို ဖြစ်ပေါ်စေနေသနည်း။
လူများ ဤဇာတ်လမ်းကို ယုံကြည်ခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။
ဤဇာတ်လမ်းက လူများ နားလည်ရန် ကူညီနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် လူများကို စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ဦးတည်နေသလား။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းများသည့် လူများ မစစ်ဆေးမီ ခံစားစေနိုင်သောကြောင့် မေးခွန်းထုတ်ရမည်။
စိတ်ခံစားမှု၊ ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် ဘက်ခွေးခြင်း
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် ဇာတ်ကြောင်းများနှင့်လည်း ဆက်နွယ်သည်။
လူများသည် ဇာတ်လမ်းများအတွင်း စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ဆွဲသွင်းခံရနိုင်သည်။
ဘက်ခွေးရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။
အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ကာကွယ်ပြီး အခြားတစ်ဖွဲ့ကို တိုက်ခိုက်ရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။
ယန္တရားများကို မနှားလည်မီ သူရဲကောင်းများနှင့် လူဆိုးများအဖြစ် မြင်ရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။
အထောက်အထားကို မစစ်ဆေးမီ စိတ်ခံစားမှုဖြင့် တုံ့ပြန်ရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းများသည် စိတ်ခံစားမှုနှင့် ချိတ်ဆက်လာသည့်အခါ အားကောင်းလာနိုင်သည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု ပေးသောကြောင့် ဇာတ်ကြောင်းကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသား ပေးသောကြောင့် ကာကွယ်နိုင်သည်။
သေချာမှု ပေးသောကြောင့် ကာကွယ်နိုင်သည်။

ရန်သူတစ်ဦး ပေးသောကြောင့် ကာကွယ်နိုင်သည်။
သို့သော် ဘက်တစ်ဖက်ခွေးခြင်းသည် နားလည်ခြင်းနှင့် မတူပါ။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
ဘယ်ဇာတ်လမ်းအတွင်း ဆွဲသွင်းခံနေရသနည်း။
ဤဇာတ်လမ်းက မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။
လူများ ဘက်ခွေးခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးရှိသနည်း။
မည်သည့်အထောက်အထားကို လျစ်လျူရှုနေသနည်း။
မည်သည့်ယန္တရားကို ဖိုးကွယ်ထားသနည်း။
မည်သည့်နားလည်မှုကို တားဆီးနေသနည်း။
စိတ်ခံစားမှုက လူများကို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် ကူညီမည့် အစား ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း ပိတ်မိစေနေသရွေ့ လူသားမျိုး နွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ခြင်း
စိတ်ခံစားမှုက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ကြောက်သောကြောင့် လူများ တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
ရှက်ရွံ့သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
အရှက်ရသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
အပြစ်ရှိသလို ခံစားသောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
ငြင်းပယ်ခံရမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
မှားနေမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။
တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ရမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေနိုင်သည်။

ထို့နောက် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ထပ်ခါတလဲလဲဖြစ်မှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက စနစ်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
မှီခိုမှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
မှားယွင်းသော လုပ်ရပ်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင် ဆက်လက်တည်ရှိနေခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဤတိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်း အဆုံးသတ်သွားလျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။
မည်သည့်အမှန်တရားကို စိတ်ခံစားမှုက လူများ မပြောနိုင်အောင် တားဆီးနေသနည်း။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက မည်သည့်ထပ်ခါတလဲလဲပုံစံကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ရန် ကူညီနေသနည်း။
စိတ်ခံစားမှုကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် အားကောင်းသော ပါဝင်မှုပုံစံတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
ပညာရေး၊ ကလေးများနှင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လုံခြုံမှု
ကလေးများသည် မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်နိုင်ရန် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လုံခြုံမှု လိုအပ်သည်။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ကြောက်အောင် လုပ်ထားပါက ကလေးများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်တန့်နိုင်သည်။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းအတွက် ရှက်အောင် လုပ်ထားပါက မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်တန့်နိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းအတွက် လျှောင်ပြောင်ခံရပါက မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်တန့်နိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်သောကြောင့် ခက်ခဲသောကလေးဟု အမည်တပ်ခံရပါက မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်တန့်နိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်သောကြောင့် ပြဿနာရှာသူများကဲ့သို့ ဆက်ဆံခံရပါက မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်တန့်နိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းအတွက် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပြစ်ဒဏ်ပေးခံရပါက နားလည်ခြင်းထက် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းက ပိုလုံခြုံသည်ဟု သင်ယူလာနိုင်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသည် သင်ယူခြင်းသို့ သွားရာ လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ဤအရာ အရေးကြီးသည်။

ကလေးများသည် မေးခွန်းများကို လုံခြုံစွာ စစ်ဆေးနိုင်ကြောင်း သင်ယူရမည်။

စိတ်ခံစားမှုကို နားလည်နိုင်ကြောင်း သင်ယူရမည်။

မသက်မသာ ဖြစ်ခြင်းက မေးခွန်း မှားနေသည်ဟု အလိုအလျောက် မဆိုလိုကြောင်း သင်ယူရမည်။

ကြောက်ရွံ့မှုက ရပ်တန့်သင့်သည်ဟု အလိုအလျောက် မဆိုလိုကြောင်း သင်ယူရမည်။

ဒေါသထွက်ခြင်းက နားလည်နေပြီဟု အလိုအလျောက် မဆိုလိုကြောင်း သင်ယူရမည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံက လှည့်ဖြားနိုင်ကြောင်းလည်း သင်ယူရမည်။

ကြင်နာမှုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ကြောင်း သင်ယူရမည်။

ယုံကြည်ချက်ပြင်းထန်မှုသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ကြောင်း သင်ယူရမည်။

ရိုးသားသည့်ပုံစံသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ကြောင်း သင်ယူရမည်။

ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် တင်ပြပုံသည် အလိုအလျောက် အထောက်အထား မဟုတ်ကြောင်း သင်ယူရမည်။

လူတစ်ဦးသည် ကြင်နာ၊ ဒေါသထွက်၊ ယုံကြည်ချက်ရှိ၊ ရိုးသား၊ ကျွမ်းကျင်သူ သို့မဟုတ် အာဏာရှိသကဲ့သို့ မြင်ရခြင်းက အထောက်အထား၊ အပြုအမူ၊ တသမတ်တည်းဖြစ်မှုနှင့် လှုံ့ဆော်မှုကို မေးခွန်းထုတ်ရန် လိုအပ်ချက်ကို မဖယ်ရှားကြောင်း ကလေးများ သင်ယူသင့်သည်။

လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။

ကလေးများသည် မေးခွန်းထုတ်ရန် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လုံခြုံမှု ရှိသလား။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်မှုများကို နားလည်ရန် ကလေးများအား သင်ပေးနေသလား။

မေးခွန်းများသည် သင်ယူမှု၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ကြောင်း ကလေးများအား သင်ပေးနေသလား။

မသက်မသာ ဖြစ်မှုကို စစ်ဆေးနိုင်ကြောင်း ကလေးများအား သင်ပေးနေသလား။

စိတ်ခံစားမှုက ယုံကြည်ချက်၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် အပြုအမူကို မည်သို့ ပုံသွင်းနိုင်သည်ကို ကလေးများအား သင်ပေးနေသလား။

အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံက ယုံကြည်မှုကို မည်သို့ ဖန်တီးနိုင်သည်ကို ကလေးများအား သင်ပေးနေသလား။

ကလေးများကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ စိတ်ခံစားမှုအရ လေ့ကျင့်ပုံသင်း၍ ဝေးကွာစေထားသရွေ့ ပညာရေးသည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုနှင့် လူသားအသိစိတ်

လူများသည် စိတ်ခံစားမှု၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိနေမည့်အစား စိတ်ခံစားမှုကို နားလည်တတ်လာသည့်အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

ဤအရာက လူသားများ စိတ်ခံစားမှုကင်းမဲ့သွားရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ စိတ်ခံစားမှုများသည် သင်ယူမှု၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ကြောက်ရွံ့မှုသည် မေးခွန်းထုတ်ရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

ဒေါသသည် နားလည်ရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

စွဲလမ်းမှုသည် စစ်ဆေးရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

ရှက်ရွံ့မှုသည် ခွဲခြားသိမြင်ရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ၎င်းမှ သင်ယူရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

တုံ့ပြန်မှုသည် ကျော်လွှန်ရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံသည် မေးခွန်းထုတ်ရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်မှုသည် စစ်ဆေးရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းများသည် စမ်းသပ်ရမည့်အရာ ဖြစ်လာသည်။

လူများသည် စိတ်ခံစားမှုကို ဖျက်ဆီးရန် မလိုအပ်ပါ။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို နားလည်ရန် လိုအပ်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို အမြဲတမ်း ပြသနေသည်။
ကြောက်ရွံ့မှုကို ပြသည်။
ဒေါသကို ပြသည်။
မကျေနပ်မှုနှင့် အမျက်ဒေါသကို ပြသည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ပြသည်။
ရှက်ရွံ့မှုကို ပြသည်။
နှိုင်းယှဉ်မှုကို ပြသည်။
စွဲလမ်းမှုကို ပြသည်။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ပြသည်။
တုံ့ပြန်မှုကို ပြသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖော်ပြမှုကို ပြသည်။
ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်မှုကို ပြသည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လှည့်ဖြားမှုကို ပြသည်။
လူများသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးသင့်သည်။
မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို ပြသနေသနည်း။
မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ယုံကြည်နေသနည်း။
လူသားမျိုးနွယ်သည် ၎င်းမှ ဘာသင်ယူနိုင်သနည်း။
စိတ်ခံစားမှုက မည်သည့်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။
စိတ်ခံစားမှုက မည်သည့်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရာတွင် ကူညီနေသနည်း။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု မြင်သာလာသည့်အခါ အပြုအမူ မြင်သာလာသည်။

အပြုအမူ မြင်သာလာသည့်အခါ နားလည်မှု ဖြစ်နိုင်လာသည်။

နားလည်မှု ဖြစ်နိုင်လာသည့်အခါ သင်ယူမှု တိုးတက်နိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုနှင့် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှု

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် လူသားမျိုးနွယ်တိုးတက်မှုဆီသို့ မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းဇာ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။

စိတ်ခံစားမှုက နားလည်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကျော်လွှားနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကြောက်ရွံ့မှုက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဒေါသက သင်ယူခြင်းကို အစားထိုးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

မကျေနပ်မှုနှင့် အမျက်ဒေါသက စစ်ဆေးခြင်းကို အစားထိုးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ခွဲလမ်းမှုက အမွေဆက်ခံထားသော ယုံကြည်ချက်များကို ကာကွယ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ရှက်ရွံ့မှုက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဖိအားက အထောက်အထားကို အစားထိုးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အထောက်အထား မစစ်ဆေးမီ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံက ယုံကြည်မှုကို ဖန်တီးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

နားလည်မှု မဖွံ့ဖြိုးမီ စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းများက ယုံကြည်ချက်ကို ဖန်တီးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကလေးများကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ စိတ်ခံစားမှုအရ လွှဲကျွဲပုံသွင်းခြင်း ဝေးကွာစေထားသည်ဟု လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူမည့်အစား ထိုအရာကို တို့ပြန်နေသည်ဟု လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို

အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဘာက အပြုအမူကို ဆုချပြီး ကာကွယ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူ **သည် အဆိုထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။**

မေးခွန်းထုတ်ရန်ခွင့်ပြုမှုက ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်သူ သို့မဟုတ် ဘာက ထိန်းချုပ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက မေးသည် –

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုက ဤအရာကို ပုံသွင်းနေသနည်း။

မည်သည့်တို့ပြန်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

မည်သည့်ကြောက်ရွံ့မှုကို အသုံးပြုနေသနည်း။

မည်သည့်စွဲလမ်းမှုကို ကာကွယ်နေသနည်း။

မည်သည့်တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနေသနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို ယုံကြည်နေသနည်း။

မည်သည့်ယုံကြည်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

မည်သည့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းကို အသုံးပြုနေသနည်း။

ဤစိတ်ခံစားမှုက မည်သည့်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဤစိတ်ခံစားမှုက မည်သည့်နားလည်မှုကို တားဆီးနေသနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုက မည်သည့်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို စတင် ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ပုံသွင်းမှုကို စတင်ခွဲခြား သိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လှည့်ဖြားမှုကို စတင်ခွဲခြားသိမြင် လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တင်ပြပုံကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာ ကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် ဖန်တီးထားသော ယုံကြည်မှုကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာ ကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ဇာတ်လမ်းများကို စတင်ခွဲခြား သိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် စိတ်ခံစားမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သည့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို စတင်ခွဲခြားသိမြင်လာကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် တုံ့ပြန်မှုမှ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြ သည်။
ဤနည်းဖြင့် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြ သည်။
ဤနည်းဖြင့် မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ကျွန်ုပ်းဖြင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်များ၏ ထုတ်ကုန်များ
ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

အပိုင်း ၇ – ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်း

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်း ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထူတ်ကုန်များသာ ဖြစ်လာမည့်အစား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောထားသည့်၊ ကာကွယ်ထားသည့်၊ တင်ပြထားသည့် သို့မဟုတ် အကောင်အထည်ဖော်ဆောသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု လူများ စစ်ဆေးရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၃ တွင် တူညီသော ကမ္ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် လူများအား လှုံ့ဆော်မှုများက ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချနေသောကြောင့် လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနေကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၄ တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူသည် စကားလုံးများထက် မကြာခဏ ပိုများစွာ ဖော်ပြပေးကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၅ တွင် သင်ယူခြင်း မစတင်မီပင် လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မကြာခဏ အားမပေးခံရကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၆ တွင် နားလည်မှု မဖွံ့ဖြိုးမီ စိတ်ခံစားမှုက ယုံကြည်မှု၊ ယုံကြည်ချက်၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ တုံ့ပြန်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်ကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၇ သည် ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားကို မည်သို့ မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ လူများအား ဇာတ်ကြောင်းများ တင်ပြထားသောကြောင့် ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်း ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း မွေးဖွားကြသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများကို သင်ကြားခံရသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများကို ပြသခံရသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်ကြသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဇာတ်ကြောင်းများကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများသည် လူသားများကို ပုံသွင်းနေသော အကြိုးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုသည် ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ရှင်းလင်းချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ရပ်များ၏ မူကွဲတစ်ခု ဖြစ်သည်။

လူများအား လက်ခံရန် အားပေးထားသည့် ဘောင်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခု မှန်နိုင်သည်။

တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း မှန်နိုင်သည်။

မပြည့်စုံနိုင်သည်။

လှည့်စားပြင်ဆင်ထားနိုင်သည်။
ခွေးချယ်တင်ပြထားနိုင်သည်။
ဖန်တီးထားနိုင်သည်။
ကာကွယ်ထားနိုင်သည်။
အမွေဆက်ခံထားနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ကျွန်ုပ်အား ဘယ်ဇာတ်လမ်းကို ပြနေသနည်း။
ဤဇာတ်လမ်းကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူ ထပ်ပြောနေသနည်း။
ဘယ်သူ ကာကွယ်နေသနည်း။
လူများ ဤဇာတ်လမ်းကို ယုံကြည်ခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစား သနည်း။
ဤဇာတ်လမ်းကို ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘာကို ချန်ထားခဲ့သနည်း။
ဘာကို ထည့်ထားသနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်ထားသနည်း။
ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက တင်ပြ ထားသည့်အရာနှင့် အမှန်တကယ် ပြသနေသည့်အရာကို ခွဲခြားရန် လူ များအား သင်ပေးသည်။
လက်တွေ့အမှန်တရားသည် သီးခြားတည်ရှိသည်
လူများ ထိုအရာအကြောင်း ဘာယုံကြည်သနည်းနှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ လက်တွေ့အမှန်တရားသည် သီးခြားတည်ရှိသည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားသည် သဘောတူညီမှု မလိုအပ်ပါ။
လူကြိုက်များမှု မလိုအပ်ပါ။
ဘွဲ့အမည်များ မလိုအပ်ပါ။
အာဏာ မလိုအပ်ပါ။
စိတ်ခံစားမှု မလိုအပ်ပါ။
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှု မလိုအပ်ပါ။
လူများ သိမြင်သည်ဖြစ်စေ မသိမြင်သည်ဖြစ်စေ လက်တွေ့အမှန်တရားသည် ဆက်လက်တည်ရှိသည်။
လူများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားကို ငြင်းနိုင်သည်။
လျစ်လျူရှုနိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုအရ ပယ်ချနိုင်သည်။
လက်တွေ့အမှန်တရားကို ဆန့်ကျင်၍ ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လူများ စုပေါင်း၍ လက်တွေ့အမှန်တရားကို ချောင်ချားနိုင်သည်။
သို့သော် လက်တွေ့အမှန်တရားသည် ဆက်လက်တည်ရှိသည်။
ဤအရာသည် လူသားများ သင်ယူရမည့် အကြီးမားဆုံး သင်ခန်းစာများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ကျွန်ုပ် လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို ကာကွယ်နေသလား။
ပြသနေသည့်အရာကို မြင်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အမွေဆက်ခံထားသည့်အရာကို ကာကွယ်နေသလား။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမှ သင်ယူနေသလား။

လူသားများသည် ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း နေထိုင်နိုင်သည်

လူသားသင်ယူမှုအတွက် အကြီးမားဆုံး ကန့်သတ်ချက်များထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မစစ်ဆေးဖူးသော ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နေထိုင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် ဇာတ်လမ်းများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ဘွဲ့အမည်များကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

စနစ်များကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

အာဏာကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ယုံကြည်ချက်များကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ရှင်းလင်းချက်များကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့ မှုလဘယ်ကလာသည်ကို မနားလည်ဘဲ အားလုံးကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ထို့နောက် အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

မေးခွန်းမထုတ်ပါက အမွေဆက်ခံရန် ဖန်တီးပေးထားသည့်အရာကို ကာကွယ်ရင်း ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နေနိုင်သည်။

လူသားများက လူသားများကို သင်ကြားနေသည်
လူသားများကို အများအားဖြင့် လူသားများကပင် သင်ကြား
နေသည်။
လူများ စနစ်များ ဖန်တီးသည်။
ဇာတ်ကြောင်းများ ဖန်တီးသည်။
ဇာတ်လမ်းများ ဖန်တီးသည်။
ဘွဲ့အမည်များ ဖန်တီးသည်။
အခန်းကဏ္ဍများ ဖန်တီးသည်။
ရှင်းလင်းချက်များ ဖန်တီးသည်။
ထို့နောက် ယခင်မျိုးဆက်များ ဖန်တီးခဲ့သည့်အရာကို အနာဂတ်
မျိုးဆက်များအား သင်ပေးသည်။
အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်း
များကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။
ယခင်မျိုးဆက်များ လက်ခံခဲ့သည့်အရာကို ကိုယ်တိုင် မစစ်ဆေးဘဲ
အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
ဤအရာသည် တူညီသော ကမ္ဘာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ရသည့် အကြိုး
မားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။
လူသားများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို ဖန်တီးနိုင်သည်၊ အမွေ
ဆက်ခံနိုင်သည်၊ ကာကွယ်နိုင်သည်၊ ထို့နောက် ထိုဇာတ်ကြောင်းများ
ကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ဤအရာကို မူလဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူ မျိုးဆက်ဆက် လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူ ဆက်လက်သင်ပေးနေသနည်း။

ဘယ်သူ ဆက်လက်ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်သူ ဆက်လက်အကျိုးခံစားနေသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ငင်းကို ထောက်ခံသနည်း။

ဇာတ်ကြောင်းများကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ယူမီ ဇာတ်ကြောင်းများကို ဆက်လက်အမွေဆက်ခံနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဖန်တီးထားသော ဇာတ်လမ်းများ၊ ဖန်တီးထားသော ဘွဲ့အမည်များနှင့် ဖန်တီးထားသော အာဏာဇာတ်ကြောင်းများသည် သူ့အလိုလို ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါ။

လူများက ဖန်တီးသည်။

ဇာတ်လမ်းများကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ဘွဲ့အမည်များကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

အာဏာကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ရာထူးများကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

အခန်းကဏ္ဍများကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

စနစ်များကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ယုံကြည်ချက်များကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ထို့နောက် ဇာတ်ကြောင်းများကို ငင်းတို့အားလုံးနှင့် ချိတ်ဆက်နိုင်သည်။

လူများက ငင်းတို့ကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ထပ်ပြောနိုင်သည်။

ကာကွယ်နိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ၎င်းတို့ကို လက်တွေ့အမှန်တရားအဖြစ် အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဤဘွဲ့အမည်ကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဤအာဏာကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဤအခန်းကဏ္ဍကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဤဇာတ်လမ်းကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ၎င်းအား တရားဝင်မှု ပေးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်နေသနည်း။

ဆက်လက်ရှိနေခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသနည်း။

ဘွဲ့အမည်တစ်ခု ရှိခြင်းသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

အာဏာတစ်ခု ရှိခြင်းသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

အခန်းကဏ္ဍတစ်ခု ရှိခြင်းသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ရှိခြင်းသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

စနစ်တစ်ခု ရှိခြင်းသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။

လက်တွေ့အမှန်တရားကို ဇာတ်ကြောင်းကိုယ်တိုင်နှင့် သီးခြားစွာ အမြဲ စစ်ဆေးရမည်။

ငွေ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းနှင့် ဇာတ်ကြောင်း အားကောင်းခြင်း ငွေ ပါဝင်လာသည့်အခါ ဇာတ်ကြောင်းများသည် အလွန်အားကောင်း လာနိုင်သည်။

လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းများ ဖန်တီးရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ ထပ်ပြောရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ သင်ပေးရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ အကောင်အထည်ဖော်ဆေရန် ငွေကြေး ရရှိ နိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ ကာကွယ်ရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ ရေးသားရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ ဖြန့်ဝေရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ ထောက်ခံကာကွယ်ရန် ငွေကြေး ရရှိနိုင်သည်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောထားသော ဇာတ်ကြောင်းကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ဤအရာက ဇာတ်ကြောင်းတိုင်း မှားသည်ဟု အလိုအလျောက် မ ဆိုလိုပါ။

ယန္တရားကို မေးခွန်းထုတ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဤဇာတ်ကြောင်းကို ဘယ်သူ ငွေကြေးထောက်ပံ့နေသနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ပြောနေသနည်း။

ဘယ်သူ သင်ပေးနေသနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးခံစားနေသနည်း။

ငင်းကို စိန်ခေါ်ပါက ဘာဖြစ်သနည်း။
ဖော်ထုတ်ပါက ဘာဖြစ်သနည်း။
ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ငင်းကို ထောက်ခံသနည်း။
နောက်ဆုံးတွင် ဇာတ်ကြောင်းများသည် အလွန်သာမန်ဖြစ်လာသဖြင့် ငင်းတို့သည် ဇာတ်ကြောင်းများပင် ဖြစ်ကြောင်း လူများ မသိတော့နိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်စနစ်များနှင့် အမွေဆက်ခံထားသော လက်ခံမှု
လူများသည် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် မစစ်ဆေးနိုင်သော အရာများကို ယုံကြည်ရန် အားပေးခံရနိုင်သည်။
ထို့နောက် ထိုယုံကြည်ချက်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းနိုင်သည်။
ထပ်ပြောနိုင်သည်။
အနာဂတ်မျိုးဆက်များထံ လွှဲပြောင်းနိုင်သည်။
ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် ၎င်း၏ အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစကို ကိုယ်တိုင် မစစ်ဆေးဘဲ ယုံကြည်ချက်ကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ဤယုံကြည်ချက်ကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။
ဤယုံကြည်ချက်မှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။
ဤယုံကြည်ချက်ကို ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ထောက်ခံသနည်း။
ငင်းကို မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။
လူများ မယုံကြည်တော့ပါက ဘာဖြစ်သနည်း။

ယုံကြည်ချက်ကိုယ်တိုင်သည် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
လက်တွေ့အမှန်တရားကို အမြဲ ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးရမည်။
ဇာတ်ကြောင်းများ မည်သို့ လည်ပတ်သနည်းကို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများအား အမြဲပြနေသည်ဇာတ်ကြောင်းများ မည်သို့ လည်ပတ်သနည်းကို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများအား အမြဲပြနေသည်။
ပြထားသည့်အရာမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာသည် တကယ့်ကျောင်း ဖြစ်သည်။
လူသားများအား အမြဲတမ်း ပြသနေသည် –
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း။
ကာကွယ်ခြင်း။
ဘွဲ့အမည်များ။
အာဏာ။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု။
ကြောက်ရွံ့မှု။
မှီခိုမှု။
တိတ်ဆိတ်နေခြင်း။
လှုံ့ဆော်မှုများ။
စိတ်ခံစားမှု။
သရုပ်ဆောင်မှု။
ဇာတ်ကြောင်းများ။

လူများသည် ဤယန္တရားများမှ သင်ယူခြင်းအစား မကြာခဏ တို့ပြန်ကြသည်။

ဘာမှ မမြင်ရခြင်းက ပြဿနာ မဟုတ်ပါ။

မြင်ရသည့်အရာကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရမည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားခြင်းက ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်လူသားများ ရင်ဆိုင်ရသည့် အကြီးမားဆုံး အန္တရာယ်များထဲမှ တစ်ခုမှာ ဇာတ်ကြောင်းများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားသည် မြင်သာနိုင်သည်။

မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသထားနိုင်သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

လူသားအပြုအမူကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

သို့သော် လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကိုသာ ဆက်လက် ကာကွယ်နိုင်သည်။

ပြထားသည့်အရာကို ပယ်ချနိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံထားသည့်အရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ဇာတ်လမ်းများနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းနိုင်သည်။

စနစ်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

အာဏာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ရှင်းလင်းချက်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

မိမိတို့ မှီခိုနေသည့်အရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
မိမိတို့ကို လုံခြုံသလို ခံစားစေသည့်အရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
အခြားသူတိုင်း ကာကွယ်နေသည့်အရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လက်တွေ့အမှန်တရားက ကွဲပြားသည့်အရာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြနေ
သော်လည်း ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်လာ
နိုင်သည်ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခု ပိုကြာကြာ တည်ရှိလေ ပိုသာမန်
ဖြစ်လာနိုင်လေ ဖြစ်သည်။
ပိုသာမန် ဖြစ်လာလေ မေးခွန်းထုတ်မှု နည်းလာနိုင်လေ ဖြစ်သည်။
မေးခွန်းထုတ်မှု နည်းလာလေ ပိုကာကွယ်ခံရလေ ဖြစ်သည်။
ပိုကာကွယ်ခံရလေ အနာဂတ်မျိုးဆက်များ ပိုအမွေဆက်ခံလေ
ဖြစ်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် ဇာတ်ကြောင်းသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်၏
အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။
ကလေးများ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
လူကြီးများ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
ဆရာများ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
စနစ်များ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
အဖွဲ့အစည်းများ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
လူ့အဖွဲ့အစည်းများ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် ငှင်းသည် တစ်ချိန်က ဖန်တီးထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
လူများ မေ့သွားနိုင်သည်။

ထို့နောက် ဇာတ်ကြောင်းကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်အဖြစ် လက်ခံနိုင်သည်။

လူသားများသည် ခုပေါင်းချ အတုအယောင် လက်တွေ့အမှန်တရား တစ်ခု ဖန်တီးပြီးနောက် မျိုးဆက်များစွာတိုင် ကာကွယ်နိုင်သည်။

ဤအရာသည် လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးရသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်း အရေးကြီးသည့်အကြောင်းဇာတ်ကြောင်းများကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်နှင့် ရောထွေးနေသချွေ့ လူသားများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ မှန်ကန်စွာ မသင်ယူနိုင်သောကြောင့် ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့ အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်း အရေးကြီးသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဆက်လက်ရှိနေခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆို
ထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ဘာက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့် သနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက လက်ခံမှုကို ပုံသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက ယခု မေးသည် –

ဘယ်ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြနေသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်သနည်း။

ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ပြောနေသနည်း။

ဘယ်သူ အမွေဆက်ခံနေသနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးခံစားနေသနည်း။

ဤဇာတ်ကြောင်းက ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်ခြင်းမှ လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ စတင်ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများ၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူခြင်းအစား အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများကို ဆက်လက် ကာကွယ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အချိန်ကာလအလိုက် ဇာတ်ကြောင်းများ

ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် ဇာတ်ကြောင်းများကို ဖန်တီးနိုင်သည်၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနိုင်သည်၊ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်၊ ကာကွယ်နိုင်သည်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယုံကြည်ချက်၊ လူကြိုက်များမှု၊ ဘဲ့အမည်များ၊ အာဏာ၊ စိတ်ခံစားမှုနှင့် **ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုတို့နှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ လက်တွေ့အမှန်** တရားသည် သီးခြားတည်ရှိကြောင်းလည်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယခုအပိုင်းသည် ဇာတ်ကြောင်းများ အချိန်ကာလတစ်လျှောက် မည်သို့ ဆက်လက်တည်ရှိသနည်းဆိုသည်ကို ဆက်လက်လေ့လာသည်။

ဇာတ်ကြောင်းများသည် များသောအားဖြင့် တစ်ညတည်းဖြင့် အားကောင်းလာသည် မဟုတ်ပါ။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ တည်ဆောက်လေ့ရှိသည်။

ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

ထပ်ပြောနိုင်သည်။

ရေးသားမှတ်တမ်းတင်နိုင်သည်။

ဖြန့်ဝေနိုင်သည်။

ကာကွယ်နိုင်သည်။

သင်ပေးနိုင်သည်။

အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းနိုင်သည်။

ထို့နောက် လက်ခံထားသော လက်တွေ့အမှန်တရား ဖြစ်လာနိုင်သည်။
အချိန်ကြာလာသည်နှင့် ထိုအရာသည် တစ်ချိန်က ဇာတ်ကြောင်းဖြစ်ခဲ့
ကြောင်း လူများ မေ့သွားနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤဇာတ်ကြောင်း ဘယ်လောက်ကြာ တည်ရှိခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူများ ထပ်ပြောခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူများ ကာကွယ်ခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူများ အမွေဆက်ခံခဲ့သနည်း။
ဘယ်သူများ အကျိုးခံစားခဲ့သနည်း။
ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ထောက်ခံသနည်း။
ဘယ်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများ ရှိသနည်း။
အချိန်တစ်လျှောက် ဘာပြောင်းလဲခဲ့သနည်း။
ဘာက ဆက်လက်ကာကွယ်ခံခဲ့သနည်း။
အချိန်ကာလအလိုက် ဇာတ်ကြောင်းများကို လေ့လာခြင်းက လူသား
များ တူညီသော ကမ္ဘာကို မည်သို့ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီး
သနည်းကို ဖော်ပြနိုင်သည်။
လူသားများသည် စုပေါင်း၍ အတုအယောင် လက်တွေ့အမှန်တရား
တစ်ခု ဖန်တီးနိုင်သည်လူသားများသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင်
လက်တွေ့အမှန်တရားဟု မှားယွင်းယူဆမည့် အတုအယောင်
လက်တွေ့အမှန်တရားတစ်ခုကို စုပေါင်း၍ ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများသည် ယန္တရားတစ်ခုလုံးကို မမြင်နိုင်ပါ။

သူတို့ မြင်သည့်အရာက -
မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အခန်းကဏ္ဍ။
ကိုယ်ပိုင်အလုပ်။
ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်ချက်။
ကိုယ်ပိုင်ညွှန်ကြားချက်။
ကိုယ်ပိုင်ပါဝင်ပံ့ပိုးမှု။
ကိုယ်ပိုင်ရှင်သန်မှု။
သို့သော် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် မိမိတို့ မဖန်တီးခဲ့သည့် ဇာတ်
ကြောင်းများတွင် လူသန်းပေါင်းများစွာ ခုပေါင်းပါဝင်ခြင်းမှ
တည်ဆောက်ထားလေ့ရှိသည်။
လူတစ်ဦး ရေးသည်။
လူတစ်ဦး သင်ပေးသည်။
လူတစ်ဦး ထပ်ပြောသည်။
လူတစ်ဦး အကောင်အထည်ဖော်ဆေသည်။
လူတစ်ဦး ကာကွယ်သည်။
လူတစ်ဦး ငွေကြေးထောက်ပံ့သည်။
လူတစ်ဦး ထုတ်ဝေသည်။
လူတစ်ဦး ယုံကြည်သည်။
လူတစ်ဦး တိတ်ဆိတ်နေသည်။
တစ်ဦးချင်းကြည့်လျှင် ဤအပြုအမူများသည် သေးငယ်သည်ဟု
ထင်ရနိုင်သည်။
ခုပေါင်းကြည့်လျှင် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ပြန်လည်ဖန်တီး
နိုင်သည်။

ထို့နောက် လူသားများသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးခဲ့သည့်အရာကို မျိုးဆက်များစွာ ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် –

ကျွန်ုပ် ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းထဲ ပါဝင်ပံ့ပိုးနေသနည်း။

ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေရန် ကူညီနေသနည်း။

ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို ကာကွယ်ရန် ကူညီနေသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားကို အစားထိုးရန် ကူညီနေသနည်း။

ကျွန်ုပ်၏ ပါဝင်ပံ့ပိုးမှုက ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

ဤအရာသည် ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအတွင်း အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများသည် လူသားအပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်သည်

ဇာတ်ကြောင်းများသည် လူများ ဘာစဉ်းစားသနည်းကိုသာ ပုံသွင်းသည် မဟုတ်ပါ။

လူများ ဘာလုပ်သနည်းကိုလည်း ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ယုံကြည်မှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

နာခံမှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

မှီခိုမှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ခွဲလမ်းမှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသားကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အပြုအမူကိုယ်တိုင်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ ပုံသွင်းခံနေရသည်ကိုပင် မသိနိုင်ပါ။
မိမိတို့ လွတ်လပ်စွာ လုပ်ဆောင်နေသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သည်။
သို့သော် အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများက ၎င်းတို့၏
အပြုအမူကို အရင်ကတည်းက သက်ရောက်ထားနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဤဇာတ်ကြောင်းက ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်စိတ်ခံစားမှုများကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်ကြောက်ရွံ့မှုများကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်မှီခိုမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းများက မိမိတို့ကို ပုံသွင်းနေသည်ကို မ
ခွဲခြားသိတော့သည့်အခါ ဇာတ်ကြောင်းများ အန္တရာယ်ရှိလာသည်။
အများနှင့်ကိုက်ညီခြင်း၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုနှင့် လူမှုရေး ဇာတ်ကြောင်း
များလူများသည် လူမှုရေး သတ္တဝါများ ဖြစ်သည်။
လူများစွာ လက်ခံခံရချင်ကြသည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ချင်ကြသည်။
အတည်ပြုခံရချင်ကြသည်။
အများနှင့် ကိုက်ညီချင်ကြသည်။
ဤအရာသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို အားကောင်းစေသည့် အကြီး
မားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူများသည် အခြားသူများ ပြောသည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။

အခြားသူများ မည်သို့ ပြုမူသနည်းကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ မည်သို့ ဝတ်စားသနည်းကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ မည်သို့ ပြောဆိုသနည်းကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ မြှင့်တင်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ ကာကွယ်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ ယုံကြည်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ ကြောက်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ ပယ်ချသည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
အခြားသူများ ဝုဏ်ပြုသည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် တစ်ခုံတစ်ရာ မှန်သလားဟု မေးခြင်းကို ရပ်ပြီး မိမိတို့ကို အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်စေရန် ကျည်သလားဟု မေးလာနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ကျွန်ုပ် သင်ယူနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အများနှင့် ကိုက်ညီနေသလား။
မေးခွန်းထုတ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ကူးယူနေသလား။
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အုပ်စုကို လိုက်နာနေသလား။
လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်နည်းကို သင်ယူနေသလား။
မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် လူများအား မသင်ပေးပါက အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုသည် အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

ခေတ်သစ် ဇာတ်ကြောင်းပတ်ဝန်းကျင်များ

ခေတ်သစ်ပတ်ဝန်းကျင်များသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို မြန်မြန်ဖန်တီးပြီး ဖြန့်နိုင်သည်။

လူများအား လူနေမှုပုံစံများကို ပြနိုင်သည်။

အမြင်များကို ပြနိုင်သည်။

တုံ့ပြန်မှုများကို ပြနိုင်သည်။

ပြင်းထန်သော မကျေနပ်မှုကို ပြနိုင်သည်။

လူကြိုက်များမှုကို ပြနိုင်သည်။

အောင်မြင်မှုကို ပြနိုင်သည်။

အဆင့်အတန်းကို ပြနိုင်သည်။

အသွင်အပြင်ကို ပြနိုင်သည်။

စိတ်ခံစားမှုပါသော ဇာတ်လမ်းများကို ပြနိုင်သည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားကို မထင်ဟပ်သော ဘဝပုံစံများကို ပြနိုင်သည်။

ထို့နောက် လူများသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသထားသည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။

စကားလုံးများကို ကူးယူနိုင်သည်။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများကို ကူးယူနိုင်သည်။

လူနေမှုပုံစံများကို ကူးယူနိုင်သည်။

အသွင်အပြင်များကို ကူးယူနိုင်သည်။

အပြုအမူများကို ကူးယူနိုင်သည်။

လူကြိုက်များပုံပေါ်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။

အောင်မြင်ပုံပေါ်သည့်အရာကို ကူးယူနိုင်သည်။
ပျော်ရွှင်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ပြည့်စုံမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အရေးကြီးမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် ခေတ်သစ် ဇာတ်ကြောင်းပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုသည် လူများစုပေါင်းချ၍ ကူးယူသရုပ်ဆောင်သည့် အတုအယောင် လက်တွေ့အမှန်တရားတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ဆုချနေသနည်း။
ဘယ်သရုပ်ဆောင်မှုကို အားပေးနေသနည်း။
ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်နေသနည်း။
ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားကို အစားထိုးနေသနည်း။
ဘယ်နားလည်မှုကို တားဆီးနေသနည်း။
ခေတ်သစ် ဇာတ်ကြောင်းပတ်ဝန်းကျင်များသည် လူများကို လက်တွေ့အမှန်တရားအစား သရုပ်ဆောင်မှုအတွင်း နေထိုင်စေနိုင်သည်။
လူမှုရေး သရုပ်ဆောင်မှုနှင့် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုအတွင်း နေထိုင်ခြင်းလူများသည် မိမိတို့၏ မူကွဲများကို ဓာတ်သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ပျော်ရွှင်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အောင်မြင်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

အရေးကြီးမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အဆင့်အတန်းကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ပြည့်စုံမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
လက်တွေ့အမှန်တရားကို မထင်ဟပ်သော ဘဝတစ်ခုကို တင်ပြနိုင်သည်။
ထို့နောက် အခြားသူများသည် မိမိတို့ကို ထိုသရုပ်ဆောင်မှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်သည်။
နှိုင်းယှဉ်မှုက နောက်ထပ် သရုပ်ဆောင်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
သရုပ်ဆောင်မှုက နောက်ထပ် ကူးယူမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ကူးယူမှုက နောက်ထပ် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် လူများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်အစား စုပေါင်းဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုအတွင်း နေထိုင်နိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဘာကို ပြနေသနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်နေသနည်း။
ဤအရာသည် လက်တွေ့အမှန်တရားလား။
ဒါမှမဟုတ် သရုပ်ဆောင်မှုလား။
ကျွန်ုပ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို လက်တွေ့အမှန်တရားနှင့် နှိုင်းယှဉ်နေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုနှင့် နှိုင်းယှဉ်နေသလား။
ဤသရုပ်ဆောင်မှုက ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။
တင်ပြပုံသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ကြောင်း လူများ သင်ယူရမည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ကလေးများနှင့် အမွေဆက်ခံထားသော ယုံကြည်ချက်ကလေးများသည် မိမိတို့ မဖန်တီးခဲ့သည့် ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း မွေးဖွားကြသည်။

ကလေးများ ဇာတ်လမ်းများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

စနစ်များကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ဘွဲ့အမည်များကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

အာဏာကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ယုံကြည်ချက်များကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ကြောက်ရွံ့မှုများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ ခွဲလမ်းမှုများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

ထို့နောက် အမွေဆက်ခံထားသည့်အရာကို ကာကွယ်သော လူကြီးများအဖြစ် ကြီးပြင်းလာနိုင်သည်။

ဤအရာသည် လူသားများ တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ရသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးများ သင်ယူသင့်သည် –

ဤအရာကို ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘာကြောင့် ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။

ဘယ်အထောက်အထားက ထောက်ခံသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ထောက်ခံသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးသနည်း။
ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
ကလေးများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို ရိုးရိုး အမွေဆက်ခံရုံ မဖြစ်သင့်ပါ။
ၚင်းတို့ကို လုံခြုံစွာ မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူသင့်သည်။
စနစ်များ၊ ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်
ဇာတ်ကြောင်းများသည် စနစ်များအတွင်း ထည့်သွင်းတည်ရှိလာနိုင်သည်။
စနစ်များက ဇာတ်ကြောင်းများကို ထပ်ပြောနိုင်သည်။
ကာကွယ်နိုင်သည်။
သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်သည်။
ဆုချနိုင်သည်။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အားမပေးနိုင်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် လူများသည် စနစ်၏ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို အမှန်တရားဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။
သို့သော် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော စနစ်များသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်ပါ။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဤစနစ်က ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို ထပ်ပြောနေသနည်း။
ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို ဆုချနေသနည်း။
ဘယ်ဇာတ်ကြောင်းကို မေးခွန်းမထုတ်ရန် လူများကို အားမပေးနေသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်သနည်း။

လူများ ၎င်းကို မယုံကြည်တော့ပါက ဘာဖြစ်မည်နည်း။

လူများသည် ရလဒ်များကို ဖန်တီးနေသော ဇာတ်ကြောင်းများကို မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ ရလဒ်များကို ပြင်ရန် မကြာခဏ ကြိုးစားကြသည်။

ဤအရာက လူသားများ တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ မည်သို့ လည်ပတ်သနည်းကို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများအား အမြဲပြနေသည်ဇာတ်ကြောင်းများ မည်သို့ လည်ပတ်သနည်းကို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများအား အမြဲပြနေသည်။

ပြထားသည့်အရာမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာသည် တကယ့်ကျောင်း ဖြစ်သည်။

လူသားများအား အမြဲတမ်း ပြသနေသည် -

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း။

ကာကွယ်ခြင်း။

ဘွဲ့အမည်များ။

အာဏာ။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု။

ကြောက်ရွံ့မှု။

မှီခိုမှု။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း။

လှုံ့ဆော်မှုများ။

စိတ်ခံစားမှု။

သရုပ်ဆောင်မှု။

ဇာတ်ကြောင်းများ။

ဘာမှ မမြင်ရခြင်းက ပြဿနာ မဟုတ်ပါ။

မြင်ရသည့်အရာကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရမည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးထားခြင်းက ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြောင်းများ၊ အာဏာနှင့် လူသားအသိစိတ်

လူသားများ သင်ယူရမည့် အကြီးမားဆုံး သင်ခန်းစာများထဲမှ တစ်ခုမှာ အာဏာသည် အင်အားသုံးမှုမှတစ်ဆင့်သာ တည်ရှိသည် မဟုတ်ကြောင်း ဖြစ်သည်။

အာဏာသည် ဇာတ်ကြောင်းများမှတစ်ဆင့်လည်း တည်ရှိနိုင်သည်။

လူများ ဇာတ်ကြောင်းများကို ပုံသွင်းနိုင်ပါက အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်ပါက ရလဒ်များကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ရလဒ်များကို ပုံသွင်းနိုင်ပါက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လူသားများသည် တူညီသော ကမ္ဘာကို မိမိတို့ဆန္ဒဖြင့် ပြန်လုပ်နေပါက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေရန် အတင်းအကျပ် လုပ်ရန် မလိုနိုင်ပါ။

လူသားများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို ဖန်တီးနိုင်သည်၊ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်၊ ကာကွယ်နိုင်သည်၊ ထို့နောက် ထိုဇာတ်ကြောင်းများကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်သည်။

ဤအရာသည် လူသားသမိုင်းတစ်လျှောက် လည်ပတ်နေသော အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဇာတ်ကြောင်းကို ဘယ်သူ ပုံသွင်းနေသနည်း။
ဘယ်သူ အားကောင်းစေသနည်း။
ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်း။
ဘယ်သူ အမွေဆက်ခံနေသနည်း။
ဘယ်သူ ကာကွယ်နေသနည်း။
ဘယ်သူ စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းနေသနည်း။
ဘယ်သူ ဇာတ်ကြောင်းကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နေသနည်း။
ဤဇာတ်ကြောင်းက ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းများအတွင်း နေထိုင်ခြင်းကို ရပ်ဖြီး လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်မှ စတင်သင်ယူသည့်အခါ လူသား အသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။
ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းနှင့် လူသား မျိုးနွယ် တိုးတက်မှုဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသို့ သွားရန် ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။
ဇာတ်ကြောင်းများကို လက်တွေ့အမှန်တရားဟု ထပ်ခါတလဲလဲ မှားယွင်းယူဆနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
လူများသည် မေးခွန်းထုတ်တတ်ရန် မသင်ယူမီ ဇာတ်လမ်းများကို အမွေဆက်ခံနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။
မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် မစစ်ဆေးဖူးသော ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ် နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများ စုပေါင်း၍ အတုအယောင် လက်တွေ့အမှန်တရားတစ်ခု ဖန်တီးပြီးနောက် ၎င်းအတွင်း နေထိုင်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများ စုပေါင်း၍ အတုအယောင် လက်တွေ့အမှန်တရားတစ်ခု ဖန်တီးပြီးနောက် မျိုးဆက်များစွာ ကာကွယ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုက အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူခြင်းအစား အချင်းချင်း ကူးယူနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ကို နားလည်ခြင်းအစား မိမိတို့၏ မူကွဲများကို သရုပ်ဆောင်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများအား ဇာတ်ကြောင်းများကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ပေးဘဲ စနစ်များက ဇာတ်ကြောင်းများကို အားကောင်းစေနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ယုံကြည်ချက်စနစ်များက လက်တွေ့အမှန်တရားကို အစားထိုးနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် ဘာက ကမ္ဘာကို ဖန်တီးခဲ့သနည်းကို မနားလည်ဘဲ တူညီသော ကမ္ဘာကို အမွေဆက်ခံနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူခြင်းအစား အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများကို ဆက်လက်ကာကွယ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဆက်လက်ရှိနေခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆို
ထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ဘာက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်သနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက လက်ခံမှုကို ပုံသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက ယခု မေးသည် –

ဘယ်ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြနေသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသနည်း။

ဘယ်လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်သနည်း။

ဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဘယ်သူ ထပ်ပြောနေသနည်း။

ဘယ်သူ ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်သူ အမွေဆက်ခံနေသနည်း။

ဘယ်သူ အကျိုးခံစားနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများမှ လက်တွေ့အမှန်တရားဆီသို့ စတင်ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။
အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများ၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

အပိုင်း ၈ – စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းကို လူများ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၃ တွင် တူညီသော ကမ္ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် လူများအား လှုံ့ဆော်မှုများက ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုချနေသောကြောင့် လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနေကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၄ တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူသည် စကားလုံးများထက် မကြာခဏ ပိုများစွာ ဖော်ပြပေးကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၅ တွင် သင်ယူခြင်း မစတင်မီပင် လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မကြာခဏ အားမပေးခံရကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၆ တွင် နားလည်မှု မဖို့ဖြိုးမီ စိတ်ခံစားမှုက ယုံကြည်မှု၊ ယုံကြည်ချက်၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ တုံ့ပြန်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်ကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၇ တွင် လူသားများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို စုပေါင်း၍ ဖန်တီးနိုင်သည်၊ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်၊ ကာကွယ်နိုင်သည်နှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်ကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၈ သည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

လူများ မသိမီကတည်းက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူ့စိတ်ကို အမြဲတမ်း ပုံသွင်းနေသောကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် ကမ္ဘာကို နားလည်ပြီး မွေးဖွားလာသည် မဟုတ်ပါ။ မိမိတို့၏ စိတ်ကို မည်သို့ ကာကွယ်ရမည်ကို မနားလည်မီ ကမ္ဘာက လူများအား မည်သို့ စဉ်းစားရမည်ကို သင်ပေးသည်။

လူများသည် အမြဲတမ်း ထိတွေ့နေသည် -

ငွေ။

မှီခိုမှု။

အာဏာ။

ကြောက်ရွံ့မှု။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်း။

လှုံ့ဆော်မှုများ။

ဇာတ်ကြောင်းများ။

အပြုအမူ။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း။

နှိုင်းယှဉ်မှု။

သရုပ်ဆောင်မှု။

အပေါ်ယံဆန်မှု။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြဿနာများ။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု မဖို့ဖြိုးမီ ကြာမြင့်စွာကတည်းက ဤအရာအားလုံးက လူ့စိတ်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ဤပတ်ဝန်းကျင်က လူ့စိတ်ကို ဘာလုပ်နေသနည်း။
ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြနေသနည်း။
ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ လက်ခံနေသနည်း။
ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။
ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ အမွေဆက်ခံနေသနည်း။
ဘာက အပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသနည်း။
ဘာက နားလည်မှုကို ပုံသွင်းနေသနည်း။
ဘာက အနာဂတ်မျိုးဆက်များကို ပုံသွင်းနေသနည်း။
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကြွရှည် ထိတွေ့မှုက လူသားများကိုယ်တိုင်အပေါ် ဘာလုပ်နေသနည်းကို နားလည်ရန် သင်ပေးသည်။
လူ့စိတ်သည် လူသားများ ကာကွယ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည့် အကြိုးမားဆုံး ပတ်ဝန်းကျင်များထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်လူသားများ ရင်ဆိုင်နေရသည့် အကြီးမားဆုံး ပြဿနာများထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများသည် မိမိတို့ ပုံသွင်းခံနေရသည်ကို မသိမိကတည်းက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းခံရလေ့ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။
လူ့စိတ်သည် လူသားများ ကာကွယ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည့် အကြိုးမားဆုံး ပတ်ဝန်းကျင်များထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ မဖန်တီးခဲ့သည့် ပတ်ဝန်းကျင်များအတွင်း မွေးဖွားကြသည်။
စနစ်များကို အမွေဆက်ခံကြသည်။
အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။
ဇာတ်ကြောင်းများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။

အာဏာကို အမွေဆက်ခံကြသည်။
မိုခိုမှုကို အမွေဆက်ခံကြသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို အမွေဆက်ခံကြသည်။
ထို့နောက် အမွေဆက်ခံထားသည့်အရာကို ကာကွယ်သော လူကြီးများ အဖြစ် ကြီးပြင်းလာနိုင်သည်။
အစကတည်းက ဘာက မိမိတို့ကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်းကို တစ်ခါမှ မ နားလည်တဲ့ ဤအရာ ဖြစ်နိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဘာက ကျွန်ုပ်ကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်း။
ဘာကို အမွေဆက်ခံထားသနည်း။
ဘာကို လက်ခံထားသနည်း။
ဘာကို ထပ်ပြောထားသနည်း။
ဘာကို ကိုယ်တိုင် တစ်ခါမှ မစစ်ဆေးခဲ့သနည်း။
ဘာက ကျွန်ုပ်အတွက် သာမန်ဖြစ်လာသနည်း။
ဘယ်ပတ်ဝန်းကျင်က ကျွန်ုပ်၏ နားလည်မှုကို ဖန်တီးရန် ကူညီခဲ့ သနည်း။
မေးခွန်းမထုတ်ပါက လူများသည် မိမိတို့ မှန်ကန်စွာ မသင်ယူခဲ့သော ပတ်ဝန်းကျင်များကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းခံရင်း ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး နေနိုင်သည်။
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများကို အမြဲသင်ကြားနေသည်
ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်သည် သင်ကြားမှုကို မည်သည့်အခါမျှ မရပ်တန့် ပါ။
လူများသည် မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအရာများမှ အမြဲတမ်း သင်ယူနေ ကြသည်။

ကလေးများသည် ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။
လူကြီးများသည် ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။
ဆရာများသည် ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။
မိဘများသည် ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။
စနစ်များသည် ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။
လူ့အဖွဲ့အစည်းများသည် ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။
ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများကို အမြဲသင်ကြားနေသည်။
ပြထားသည့်အရာမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မှန်ကန်စွာ
မသင်ပေးထားခြင်းက ပြဿနာ ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာသည် တကယ့်ကျောင်း ဖြစ်သည်။
လူများ မသိနိုင်သော်လည်း ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က အပြုအမူကို
အမြဲတမ်း သက်ရောက်နေသည်။
လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာမည့်အစား
ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။
၎င်အရာသည် တူညီသော ကမ္ဘာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ရသည့် အကြိုး
မားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
၎င်ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာသင်ပေးနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို ဆုချနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို အားမပေးနေသနည်း။
ဘယ်အပြုအမူကို သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသနည်း။
ဘယ်ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို မသင်ပေးထားသည့် အခါ လူများသည် ၎င်းမှ သင်ယူခြင်းအစား စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲသွားလေ့ရှိသည်။

မကျန်းမာသော ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် လူများ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်လူသားများသည် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ဤအရာက အကျိုးရှိနိုင်သည်။

သို့သော် အန္တရာယ်လည်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် မကျန်းမာသော ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

မှီခိုမှုနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

စိုးရိမ်ပူပန်မှုနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

မရိုးသားမှုနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

အပေါ်ယံဆန်မှုနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ဖိအားနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

မကျန်းမာသော အပြုအမူများနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

မကျန်းမာသော စနစ်များနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပြဿနာများနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

လှည့်ဖြားမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်သည့်အခါ လှည့်ဖြားမှုကိုယ်တိုင်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မကျန်းမာသော ပတ်ဝန်းကျင်များသည် သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် ထိုပတ်ဝန်းကျင်များကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ကျွန်ုပ် ဘာနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနေသနည်း။

ဤအရာ သာမန်ဖြစ်သင့်သလား။

ဤအခြေအနေများကို ဘာက ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။

လူများသည် အကြောင်းရင်းများမှ သင်ယူခြင်းအစား လက္ခဏာများနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲလေ့ရှိသည်။

ငွေ၏ ယန္တရား

ငွေ၏ ယန္တရားသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို ပုံသွင်းနေသော အကြီးမားဆုံး သက်ရောက်မှုများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ငွေက သတင်းအချက်အလက်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

မှိုခိုမှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လှုံ့ဆော်မှုများကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်များကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လူများအား ဘာကို လက်ခံရန် အားပေးသနည်းကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေ၏ ယန္တရားက သတင်းအချက်အလက်၊ မှီခိုမှု၊ လှုံ့ဆော်မှုများ၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ အပြုအမူနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲခြင်းကိုယ်တိုင်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

လူများသည် ၎င်းတို့ကို ဖန်တီးနေသော ယန္တရားမှ တစ်ခါမှ မသင်ယူဘဲ ရလဒ်များနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ဤအရာသည် လူသားမျိုးနွယ်က ၎င်းမှ သင်ယူရမည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ဤနေရာတွင် ငွေက ဘာကို သက်ရောက်နေသနည်း။

ငွေက ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဘယ်မှီခိုမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကြောက်ရွံ့မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

ကလေးများသည် ကာကွယ်ရန် အရေးအကြီးဆုံး အုပ်စု ဖြစ်သည်

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုများမှ မိမိတို့ကိုယ်ကို ကာကွယ်ရန် လိုအပ်သည့် ကိရိယာများနှင့်အတူ ကလေးများ မွေးဖွားလာသည် မဟုတ်ပါ။

နားလည်ရန် သို့မဟုတ် မိမိတို့ကိုယ်ကို ကာကွယ်ရန် ကိရိယာများ မပိုင်ဆိုင်မီကတည်းက ကလေးများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထိတွေ့နေရသည်။

ကလေးများ တွေ့ကြုံနေရသည် -

ငွေ။

မိုခိုမှု။

အာဏာ။

ကြောက်ရွံ့မှု။

နှိုင်းယှဉ်မှု။

သရုပ်ဆောင်မှု။

ဇာတ်ကြောင်းများ။

အပေါ်ယံဆန်မှု။

လူမှုရေး ဖိအား။

ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ။

ၚင်းတို့ကို မနားလည်မီ ကြာမြင့်စွာကတည်းက ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြောက်ရွံ့မှုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

မိုခိုမှုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

နှိုင်းယှဉ်မှုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

မလုံခြုံမှုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

အပေါ်ယံဆန်မှုကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ဖိအားကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

မကျန်းမာသော အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ကမ္ဘာပြဿနာများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးဘဲ ကလေးများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရှင်သန်ကျော်ဖြတ်ရုံ မဖြစ်သင့်ပါ။

ဒါဟာ ပညာရေး တိုးတက်ရမည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးများ သင်ယူသင့်သည် -

မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်။

မည်သို့ မြင်ရမည်။

မည်သို့ နားလည်ရမည်။

မည်သို့ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားရမည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ လုံခြုံစွာ မည်သို့ သင်ယူရမည်။

ဒါကြောင့် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ကိရိယာအစုံ အလွန်အရေးကြီးသည်။

လူသားအသိစိတ်သည် ပုံသွင်းခံနေရသည်

လူသားအသိစိတ် မည်သို့ ပုံသွင်းခံနေရသနည်းကို လူသားများ မနားလည်မီကတည်းက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူသားအသိစိတ်ကို ပုံသွင်းနေသည်။

ကြောက်ရွံ့မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြပါက ကြောက်ရွံ့မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

နှိုင်းယှဉ်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြပါက နှိုင်းယှဉ်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

မှီခိုမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြပါက မှီခိုမှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

သရုပ်ဆောင်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြပါက သရုပ်ဆောင်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

အပေါ်ယံဆန့်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုပါက အပေါ်ယံဆန့်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုပါက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ဤအခြေအနေများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူခြင်းအစား ၎င်းနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲရန် အချိန်များစွာ သုံးနေသောကြောင့် လူများသည် မိမိတို့ဘယ်သူဖြစ်သည်ကို နောက်ဆုံးတွင် မေ့သွားနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ဤပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လို အသိစိတ်ကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်လို နားလည်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဤပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု အရေးကြီးသည့်အကြောင်း

မိမိတို့ မနားလည်သော ပတ်ဝန်းကျင်များက လူများကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်သောကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှု အရေးကြီးသည်။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ဆက်လက်ရှိနေခြင်းမှ ဘယ်သူအကျိုးခံစားသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆို
ထားသည့်အရောနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ဘာက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်
သနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက လက်ခံမှုကို
ပိုသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက ဘယ်
ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြနေသနည်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို
ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ယခု မေးသည် –

ဤပတ်ဝန်းကျင်က လူ့စိတ်ကို ဘာလုပ်နေသနည်း။

ဘယ်အပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်နားလည်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကြောက်ရွံ့မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်မှီခိုမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်နှိုင်းယှဉ်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

မကျန်းမာသော ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနေ
ခြင်းအစား ၎င်းတို့မှ သင်ယူပြီး တိုးတက်အောင် မလုပ်သရွေ့
လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို လူများအား မသင်ပေး
ထားသည့်အခါ ၎င်းမှ သင်ယူခြင်းအစား စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲသွားလေ့ရှိသည်။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်
နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

အချိန်ကာလအလိုက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းမှု

ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် လူများသည် မိမိတို့ ပုံသွင်းခံနေရသည်ကို မနားလည်မီ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းခံရလေ့ရှိကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယခုအပိုင်းသည် အချိန်ကာလတစ်လျှောက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းမှု မည်သို့ ဖွံ့ဖြိုးလာသနည်းဆိုသည်ကို ဆက်လက်လေ့လာသည်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် ပုံမှန်အားဖြင့် တစ်ခဏတည်း ဖြစ်ပေါ်သည် မဟုတ်ပါ။

ထပ်ခါတလဲလဲ ထိတွေ့မှုမှတစ်ဆင့် ဖွံ့ဖြိုးလေ့ရှိသည်။

လူများသည် တူညီသော အရာများကို ထပ်ခါတလဲလဲ မြင်ကြသည်။

တူညီသော အရာများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကြားကြသည်။

တူညီသော အရာများကို ထပ်ခါတလဲလဲ တွေ့ကြုံကြသည်။

တူညီသော အရာများနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲကြသည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ထိတွေ့မှုသည် သာမန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မိမိတို့ ပုံသွင်းခံနေရသည်ကိုပင် မခွဲခြားသိတော့နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ထိတွေ့မှုသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း အကြိမ်များဆုံး ဆရာများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ကျွန်ုပ် ဘာနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ထိတွေ့နေရသနည်း။

ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ လက်ခံနေသနည်း။

ဘာနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနေသနည်း။

ဘာက သာမန်ဖြစ်လာသနည်း။
အနာဂတ်မျိုးဆက်များအား ဘာသင်ပေးနေသနည်း။
ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
နှိုင်းယှဉ်မှု၊ အဆင့်အတန်းနှင့် ကိုယ်တန်ဖိုး
လူများသည် မိမိတို့ကို အခြားသူများနှင့် စတင်နှိုင်းယှဉ်နိုင်သည်။
နှိုင်းယှဉ်မှုသည် လူသားအပြုအမူကို ပုံသွင်းနေသော အကြီးမားဆုံး သက်ရောက်မှုများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူများ နှိုင်းယှဉ်နိုင်သည် -
အသွင်အပြင်။
ငွေ။
လူနေမှုပုံစံ။
လူကြိုက်များမှု။
အဆင့်အတန်း။
အောင်မြင်မှု။
ပိုင်ဆိုင်မှုများ။
ဆက်ဆံရေးများ။
အရေးကြီးမှု။
နောက်ဆုံးတွင် မိမိတို့၏ ကိုယ်တန်ဖိုးကို ဤနှိုင်းယှဉ်မှုများနှင့် ချိတ်ဆက်နိုင်သည်။
တစ်ဦးတွင် ပိုများသလို ပေါ်သောကြောင့် မိမိသည် တန်ဖိုးနည်းသည်ဟု ယုံကြည်စတင်နိုင်သည်။
မိမိတွင် ပိုများသည့်အရာများ ရှိသောကြောင့် မိမိသည် တန်ဖိုးပိုရှိသည်ဟု ယုံကြည်စတင်နိုင်သည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားကို မထင်ဟပ်သော ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် မိမိ
တန်ဖိုးကို စတင်တိုင်းတာနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
နှိုင်းယှဉ်ရန် ကျွန်ုပ်အား ဘယ်သူ သင်ပေးခဲ့သနည်း။
ကျွန်ုပ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာနှင့် နှိုင်းယှဉ်နေသနည်း။
နှိုင်းယှဉ်မှုက ဘာဖန်တီးနေသနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်နေသနည်း။
ဘယ်ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
အခြားသူများနှင့် မိမိကိုယ်ကို တိုင်းတာခြင်းပေါ် အာရုံစိုက်သွား
သောကြောင့် နှိုင်းယှဉ်မှုက လူများကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူခြင်း
မှ ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။
အပေါ်ယံဆန်မှု၊ သရုပ်ဆောင်မှုနှင့် မုသားဘဝ နေထိုင်ခြင်း
လူများသည် မိမိတို့၏ မူကွဲများကို စတင်သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ပျော်ရွှင်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အောင်မြင်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ယုံကြည်ချက်ပြင်းပြမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
ပြည့်စုံမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အရေးကြီးမှုကို သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
အမှန်တကယ် ခံစားနေရသည့်အရာကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။
ရုန်းကန်နေရမှုများကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။
ဒုက္ခခံစားမှုကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။

မသေချာမှုကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။
ကြောက်ရွံ့မှုကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။
အထီးကျန်မှုကို ဖုံးကွယ်နိုင်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် သရုပ်ဆောင်မှုကိုယ်တိုင်အတွင်း စတင်နေထိုင်နိုင်သည်။
ထို့နောက် အခြားသူများက ထိုသရုပ်ဆောင်မှုကို ကူးယူနိုင်သည်။
ဤအရာက စက်ဝန်းတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
သရုပ်ဆောင်မှုက ကူးယူမှုကို ဖန်တီးသည်။
ကူးယူမှုက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို ဖန်တီးသည်။
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုက သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်းကို ဖန်တီးသည်။
သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်းက သရုပ်ဆောင်မှုကို လက်တွေ့အမှန်တရားအဖြစ် အမွေဆက်ခံသည့် အနာဂတ်မျိုးဆက်များကို ဖန်တီးသည်။
လှည့်ဖြားမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ သာမန်ဖြစ်အောင် လုပ်သည့်အခါ လူများသည် လှည့်ဖြားမှုကိုယ်တိုင်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။
လူများ မေးသင့်သည် -
ဘာကို ပြနေသနည်း။
ဘာကို ဖုံးကွယ်နေသနည်း။
ကျွန်ုပ် ဘာဖြစ်ဟန်ဆောင်နေသနည်း။
ဘာကို ဖော်ပြရန် ကြောက်နေသနည်း။
သင်ယူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် သရုပ်ဆောင်နေသလား။
တင်ပြပုံသည် အလိုအလျောက် လက်တွေ့အမှန်တရား မဟုတ်
ကြောင်း လူများ သင်ယူရမည်။
လူမှုရေး ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် အချင်းချင်း ကူးယူခြင်း
လူများသည် အချင်းချင်းမှ သင်ယူကြသည်။
ဤအရာက အကျိုးရှိနိုင်သည်။
သို့သော် အန္တရာယ်လည်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။
လူများ ကူးယူနိုင်သည် -
စကားလုံးများ။
အမြင်များ။
အပြုအမူများ။
လူနေမှုပုံစံများ။
အသွင်အပြင်များ။
ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများ။
ယုံကြည်ချက်များ။
တို့ပြန်မှုများ။
စိတ်ခံစားမှုများ။
အလေ့အကျင့်များ။
နောက်ဆုံးတွင် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားခြင်းကို ရပ်တန့်နိုင်သည်။
အစားထိုး၍ လိုက်နာစတင်နိုင်သည်။
သူတို့ မေးနိုင်သည် -
အခြားသူအားလုံး ဘာလုပ်နေကြသနည်း။

အဲဒီအစား မေးသင့်သည် -

ဘာက အမှန်လဲ။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

သင်ယူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ကူးယူနေသလား။

နားလည်နေသလား။

ဒါမှမဟုတ် လိုက်နာနေသလား။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် အများနှင့် ကိုက်ညီနေသလား။

ဤအရာသည် လူသားများ တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးရသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှု၊ စိုးရိမ်ပူပန်မှုနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရှင်သန်ရပ်တည်ခြင်း လူများသည် မကျန်းမာသော ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

၎င်းက ကြောက်ရွံ့မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

၎င်းက စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

၎င်းက ဖိအားကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

၎င်းက မသေချာမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

လူများသည် ပတ်ဝန်းကျင်များမှ သင်ယူမည့်အစား ထိုပတ်ဝန်းကျင်များအတွင်း ရှင်သန်ရပ်တည်နေရုံသာ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာနိုင်သည်။

လူများ အလွန်အကျွံဖိအားခံစားလာနိုင်သည်။
လူများ မှီခိုလာနိုင်သည်။
လူများ စိတ်ခံစားမှုအရ ကင်းကွာလာနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဤပတ်ဝန်းကျင်မှ ငါ သင်ယူနေသလား။
ဒါမှမဟုတ် ၎င်းအတွင်း ရှင်သန်ရပ်တည်နေရုံလား။
ဤအခြေအနေများကို ဘာက ဖန်တီးနေသနည်း။
ဤစိတ်ခံစားမှုများကို ဘာက ဖန်တီးနေသနည်း။
ဘယ်လို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။
လူများအား မှန်ကန်စွာ နားလည်ရန် မသင်ပေးထားသည့် ပတ်ဝန်းကျင်များအတွင်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရှင်သန်ရပ်တည်နေရန် မလိုအပ်သင့်ပါ။

လောဘ၊ မနာလိုမှုနှင့် လူသားအသိစိတ်
လူများသည် တန်ဖိုးကို ငွေကြေးဖြင့် စတင်တိုင်းတာနိုင်သည်။
လူများသည် တန်ဖိုးကို အဆင့်အတန်းဖြင့် စတင်တိုင်းတာနိုင်သည်။
လူများသည် တန်ဖိုးကို ပိုင်ဆိုင်မှုများဖြင့် စတင်တိုင်းတာနိုင်သည်။
လူများသည် တန်ဖိုးကို အပြင်အဆင်ဖြင့် စတင်တိုင်းတာနိုင်သည်။
လူများသည် တန်ဖိုးကို လူကြိုက်များမှုဖြင့် စတင်တိုင်းတာနိုင်သည်။
ငင်းက လောဘကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ငင်းက မနာလိုမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ငင်းက ပြိုင်ဆိုင်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။
ငင်းက မလုံခြုံမှုကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လူများသည် ကမ္ဘာမှ သင်ယူခြင်းကို ရပ်ပြီး ၎င်း အတွင်း ပြုင်ဆိုင်ရှိသာ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘာကို လိုက်ရှာနေသနည်း။

ဘာကြောင့် လိုက်ရှာနေသနည်း။

၎င်းကို တန်ဖိုးထားရန် ငါ့ကို ဘယ်သူ သင်ပေးခဲ့သနည်း။

၎င်းက ဘယ်လိုအပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်လို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

လူများကို နားလည်ရန် သင်ပေးမည့်အစား ပြိုင်ဆိုင်ရန် သင်ပေးနေ သရွေ့ လူသားအသိစိတ်သည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကလေးများနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမွေဆက်ခံမှု

ကလေးများသည် သတင်းအချက်အလက်ကိုသာ အမွေဆက်ခံနေကြ သည် မဟုတ်ပါ။

ကလေးများသည် ပတ်ဝန်းကျင်များကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် အပြုအမူများကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် ကြောက်ရွံ့မှုများကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် ဖိအားကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် နှိုင်းယှဉ်မှုကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် အပေါ်ယံဆန်မှုကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် သရုပ်ဆောင်မှုကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် မှီခိုမှုကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာပြဿနာများကို အမွေဆက်ခံနေကြသည်။

ကလေးများသည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူကြီးများထံမှလည်း သင်ယူနေကြသည်။

ကလေးများသည် အတုအယောင် ပျော်ရွှင်မှုကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် နှိုင်းယှဉ်မှုကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် လူမှုဖိအားကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် သရုပ်ဆောင်မှုကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် ဒုက္ခကို မည်သို့ ဖုံးကွယ်ရမည်ကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများသည် ရှင်သန်ရပ်တည်နေရုံကိုပင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကလေးများသည် ထိုဒုက္ခကို ဘာက ဖန်တီးခဲ့သနည်းကို မနားလည်မီကတည်းက ဒုက္ခကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ဤအရာသည် လူသားများ တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးရသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤသက်ရောက်မှုများ အလွန်အမင်း သာမန်ဖြစ်လာမီ ကလေးများအား လုံခြုံစွာ မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ပေးသင့်သည်။

လူသားအသိစိတ်နှင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်

လူသားအသိစိတ်ကို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က ပုံသွင်းသည်။

လူသားများ မည်သို့ ပုံသွင်းခံနေရသည်ကို မနားလည်မီကတည်းက လူသားအသိစိတ်သည် ပုံသွင်းခံနေရသည်။

ကြောက်ရွံ့မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသပါက ကြောက်ရွံ့မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

နှိုင်းယှဉ်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသပါက နှိုင်းယှဉ်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

မှီခိုမှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသပါက မှီခိုမှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

သရုပ်ဆောင်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသပါက သရုပ်ဆောင်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

အပေါ်ယံဆန်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသပါက အပေါ်ယံဆန်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသပါက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် ဤအခြေအနေများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူမည့်အစား ၎င်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်အောင် အချိန်များစွာ ကုန်ဆုံးနေသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် မိမိတို့ ဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုပင် မေ့လျော့နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဤပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများအား ဘာသင်ပေးနေသနည်း။

ဘယ်လိုအသိစိတ်ကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်လိုနားလည်မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။

ဘယ်လိုကမ္ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်နေခြင်းကို ရပ်ပြီး ၎င်းမှ ဓာတ်သင်ယူသည့် အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

ငွေကြေးယန္တရားနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ခြင်း
ငွေကြေးယန္တရားက သတင်းအချက်အလက်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေကြေးယန္တရားက မှီခိုမှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေကြေးယန္တရားက ကြောက်ရွံ့မှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေကြေးယန္တရားက အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေကြေးယန္တရားက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေကြေးယန္တရားက တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေကြေးယန္တရားက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ခြင်း ကိုယ်တိုင်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
လူများသည် ထိုရလဒ်များနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်သွားနိုင်ပြီး ၎င်းတို့ကို ဖန်တီးနေသည့် ယန္တရားမှ မည်သည့်အရာကိုမျှ မသင်ယူဘဲ နေနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ငွေက ဘာကို လွှမ်းမိုးနေသနည်း။
ငွေက ဘယ်လိုအပြုအမူကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ငွေက ဘယ်လိုကြောက်ရွံ့မှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ငွေက ဘယ်လိုမှီခိုမှုကို ဖန်တီးနေသနည်း။
ငွေက ဘယ်တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ငွေက ဘယ်လို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုနှင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုသည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသို့ ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ နားမလည်သော ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကလေးများအား ကမ္ဘာပြဿနာများမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို မှန်ကန်စွာ မသင်ပေးဘဲ ထိုပြဿနာများနှင့် ထိတွေ့နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် အတုအယောင် လက်တွေ့အမှန်တရားများနှင့် မိမိတို့ ကိုယ်ကို နှိုင်းယှဉ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို နားလည်မည့်အစား မိမိတို့၏ မူကွဲများကို သရုပ်ဆောင်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မကျန်းမာသော ပတ်ဝန်းကျင်များကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်မည့်အစား ၎င်းတို့အတွင်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရှင်သန်ရပ်တည်နေရုံသာ ဖြစ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ပြဿနာများကို ဖန်တီးနေသည့်အရာမှ သင်ယူမည့်အစား ထိုပြဿနာများနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဌေးကြေးယန္တရားက သတင်းအချက်အလက်၊ မီဒီယာ၊ ကြော်ငြာမှု၊ အပြုအမူ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုနှင့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ဆက်လက်ပံ့ပိုးနေပြီး လူများက အကြောင်းရင်းများမှ သင်ယူမည့်အစား ရလဒ်များနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ၎င်းကို ပံ့ပိုးခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ၎င်းဆက်လက်တည်ရှိခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆို
ထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ဘာက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်သနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက လက်ခံမှုကို ပုံသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက ဘယ် ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြနေသနည်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ယခု မေးသည် –

ဤပတ်ဝန်းကျင်က လူစိတ်ကို ဘာလုပ်နေသနည်း။

ဤပတ်ဝန်းကျင်က ကလေးများကို ဘာလုပ်နေသနည်း။

ဤပတ်ဝန်းကျင်က နားလည်မှုကို ဘာလုပ်နေသနည်း။

ဤပတ်ဝန်းကျင်က လူသားအသိစိတ်ကို ဘာလုပ်နေသနည်း။

ဘယ်လို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ခြင်းမှ နားလည်မှုဆီသို့ စတင်ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်းမှ စစ်ဆေးခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

စစ်ဆေးခြင်းမှ မြင်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

မြင်ခြင်းမှ နားလည်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

နားလည်ခြင်းမှ သင်ယူခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

သင်ယူခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်လာခြင်းမှ ကမ္ဘာ
ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြ
သည်။

အပိုင်း ၉ – နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချပါ

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်း ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဘာလဲ

အပိုင်း ၁ တွင် လူများသည် အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ၎င်းကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်းကို သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂ တွင် အဆိုထားသည့်အရာကို အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဆိုသည်ကို လူများ သင်ယူရမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၃ တွင် လူများအား တူညီသော ကမ္ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် လှုံ့ဆော်မှုများက ထပ်ခါတလဲလဲ ဆွလာဘ်ပေးနေသောကြောင့် လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနေကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၄ တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ အပြုအမူသည် စကားလုံးများထက် မကြာခဏ ပိုမိုဖော်ပြပေးကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၅ တွင် သင်ယူခြင်း မစတင်မီပင် လူများ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ မကြာခဏ အားမပေးခံရကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၆ တွင် နားလည်မှု မဖို့ဖြိုးမီ စိတ်ခံစားမှုက ယုံကြည်မှု၊ ယုံကြည်ချက်၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ တုံ့ပြန်မှု၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် အပြုအမူကို ပုံသွင်းနိုင်ကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၇ တွင် လူသားများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို ခုပေါင်းဖန်တီးနိုင်၊ အမွေဆက်ခံနိုင်၊ ကာကွယ်နိုင်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့ကို လက်တွေ့အမှန်တရားကိုယ်တိုင်ဟု မှားယွင်းယူဆနိုင်ကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၈ တွင် လူသားများ မည်သို့ ပုံသွင်းခံနေရသည်ကို မနားလည်မီကတည်းက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူသားများကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသွင်းနေကြောင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု အပိုင်း ၉ သည် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

လူသားများသည် မတူညီသော လူများ၊ စနစ်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် အခြေအနေများအပေါ် မတူညီသော စံနှုန်းများကို မကြာခဏ အသုံးပြုသောကြောင့် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်း ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို ကာကွယ်ထားရင်း အခြားသူများအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အာဏာပိုင်မှုကို ကာကွယ်ထားရင်း စနစ်များအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ မှီခိုရာကို ကာကွယ်ထားရင်း အာဏာပိုင်မှုအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အရာတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ပြီး အခြားတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ငြင်းဆန်နိုင်သည်။

လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ပြီး အခြားဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုအတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်သည်။

လူများသည် စနစ်တစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ပြီး အခြားစနစ်တစ်ခုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းက သင်ယူမှုအတွင်း စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းကို ဖယ်ရှားရန် လူများအား သင်ပေးသည်။

သို့သော် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းသည် စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းထက် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည်။

ပထမနေရာမှာပင် မတူညီသော စံနှုန်းများကို ဘာကြောင့် အသုံးပြုနေကြသနည်းကို နားလည်ရန် လူများအား သင်ပေးသည်။

လူများ သင်ယူရန် ဆန္ဒရှိသည့် နေရာကို မိဘိုမှ၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု၊ ကိုယ်ပိုင်အမှတ်သညာ၊ ငွေကြေး၊ အာဏာပိုင်မှု၊ စိတ်ခံစားမှုနှင့် အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများက လွှမ်းမိုးနေသောကြောင့် လူများသည် မတူညီသော စံနှုန်းများကို မကြာခဏ အသုံးပြုကြသည်။

လူသားများသည် မတူညီသော စံနှုန်းများကို မကြာခဏ အသုံးပြုကြသည်လူသားများက တူညီသော ကမ္ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးရသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခုမှာ လူများ မတူညီသော စံနှုန်းများကို မကြာခဏ အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

လူများသည် ရွေးချယ်အသုံးချတတ်လာနိုင်သည်။

ရွေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း။

ရွေးချယ်၍ အထောက်အထား အသုံးပြုခြင်း။

ရွေးချယ်၍ ယုံကြည်ခြင်း။

ရွေးချယ်၍ သံသယထားခြင်း။

ရွေးချယ်၍ စိတ်ခံစားခြင်း။

ရွေးချယ်၍ ဒေါသထွက်ခြင်း။

ရွေးချယ်၍ ဇာတ်ကြောင်း လက်ခံခြင်း။

ရွေးချယ်၍ ခွင့်ပြုခြင်း။

ရွေးချယ်၍ သင်ယူခြင်း။

လူများသည် တစ်စုံတစ်ရာက မိမိတို့ကို ခြိမ်းခြောက်သည့်အခါ ခက်ခဲသော မေးခွန်းများ မေးနိုင်သော်လည်း မိမိတို့ အကျိုးခံစားရသည့် အခါ မေးခွန်းမေးခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ မကြိုက်သော အရာတစ်ခုအပေါ်
အထောက်အထား စံနှုန်းများကို အသုံးပြုနိုင်သော်လည်း မိမိတို့ မှီခိုရ
သော အရာတစ်ခုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများသည် အခြားသူများထံမှ တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို တောင်းဆို
နိုင်သော်လည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို ရှောင်ရှား
နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချနေသလား။

ငါ တစ်ခုံတစ်ရာကို ကာကွယ်နေသလား။

ငါ တစ်ခုံတစ်ရာကို ရှောင်ရှားနေသလား။

ငါ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် မလိုလားသနည်း။

ငါ ဘာအပေါ် မှီခိုနေသနည်း။

ငါ ဘာနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ ခွဲလမ်းနေသနည်း။

ဒီနေရာမှာ တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချသည့်အခါ ဘာက မသက်
မသာ ဖြစ်လာသနည်း။

စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာ
ပြဿနာများ ဆက်လက်တည်ရှိခွင့်ပြုသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရား
များထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

တူညီသော စံနှုန်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်
ဘယ်သူကို စစ်ဆေးနေသနည်းပေါ်မူတည်၍ အမှန်တရားသည် မ
တူညီသော စံနှုန်းများ မလိုအပ်ပါ။

တူညီသော စံနှုန်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။

တူညီသော စံနှုန်းသည် အောက်ပါတို့အပေါ် အသုံးချရမည် -

လူများ။

ကလေးများ။
လူကြီးများ။
မိဘများ။
ဆရာများ။
ကျောင်းများ။
အစိုးရများ။
မီဒီယာ။
ရဲတပ်ဖွဲ့။
စနစ်များ။
အဖွဲ့အစည်းများ။
အဖွဲ့များ။
အာဏာပိုင်မှူ။
ကျွမ်းကျင်သူများ။
ဇာတ်ကြောင်းများ။
သတင်းအချက်အလက်။
ဇာတ်လမ်းများ။
ယုံကြည်ချက်များ။
တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အပေါ်လည်း အသုံးချရမည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ဒီစံနှုန်းကို ငါ့ကိုယ်ငါလည်း အသုံးချမလား။
ငါ ထောက်ခံသောသူတစ်ဦးအပေါ်လည်း ဒီစံနှုန်းကို အသုံးချမလား။

ငါ သဘောမတူသောသူတစ်ဦးအပေါ်လည်း ဒီစံနှုန်းကို အသုံးချမလား။

စနစ်တစ်ခုအပေါ်လည်း ဒီစံနှုန်းကို အသုံးချမလား။

အာဏာပိုင်မှုအပေါ်လည်း ဒီစံနှုန်းကို အသုံးချမလား။

ငါ မှီခိုရသော အရာအပေါ်လည်း ဒီစံနှုန်းကို အသုံးချမလား။

လူများသည် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချတတ်ရန် မသင်ယူမချင်း လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် အပြည့်အဝ မဖွံ့ဖြိုးနိုင်ပါ။

မသက်မသာ ဖြစ်လာသည့်နေရာတွင် လူများ မကြာခဏ သင်ယူခြင်း ရပ်တန့်ကြသည်သင်ယူခြင်းက မိမိတို့ မှီခိုရာကို စိန်ခေါ်စပြုသည့် တိကျသော နေရာတွင် လူများ မကြာခဏ သင်ယူခြင်း ရပ်တန့်ကြသည်။

ငွေကြေး ပါဝင်လာသည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု ခြိမ်းခြောက်ခံရသည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

အာဏာပိုင်မှု ပါဝင်လာသည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အမှတ်သညာ စိန်ခေါ်ခံရသည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ အခန်းကဏ္ဍ ဖော်ထုတ်ခံရသည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အပြုအမူကို စစ်ဆေးရမည့်အခါ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်နိုင်သည်။

အကြောင်းမှာ သက်သောင့်သက်သာမှ အဆုံးသတ်သည့်နေရာတွင် သင်ယူခြင်း မကြာခဏ စတင်သောကြောင့် ဤအရာ အရေးကြီးသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘယ်နေရာမှာ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရပ်သနည်း။

ငါ ဘယ်နေရာမှာ မသက်မသာ ဖြစ်လာသနည်း။

ဒီမသက်မသာမှုက ဘာကို ဖော်ပြသနည်း။

ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ဆက်လက် မေးခွန်းထုတ်ပါက ငါ ဘာကို နားလည်ရနိုင်သနည်း။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းက မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မသက်မသာ ဖြစ်လာသည့်အခါ သင်ယူခြင်း မရပ်ရန် လူများအား သင်ပေးသည်။

ငွေကြေးယန္တရားနှင့် မတူညီသော စံနှုန်းများ

မှိုခိုမှုက လူများ မေးခွန်းထုတ်ရန် ဆန္ဒရှိသည့် နေရာကို လွှမ်းမိုးနိုင်သောကြောင့် ငွေကြေးယန္တရားသည် လူများ နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်း အသုံးချခြင်းကို ရပ်တန့်စေသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်သည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာကို ရှောင်ရှားသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာကို ကာကွယ်သည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာကို ထောက်ခံကာကွယ်သည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာအကြောင်း တိတ်ဆိတ်နေသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။

ငွေက လူများ ဘာကို စစ်ဆေးရန် ဆန္ဒရှိသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
လူများသည် ငွေ မပါဝင်မီ စံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်ပြီး မိုခိုမှု
ပေါ်လာပြီးနောက် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ဒီနေရာမှာ ငွေက ဘာကို လွှမ်းမိုးနေသနည်း။
ဘယ်လိုမိုခိုမှု ရှိသနည်း။
ငါ ဘာကို ထပ်ပြောရန် လစာရနေသနည်း။
ငါ ဘာကို ကာကွယ်ရန် လစာရနေသနည်း။
ငွေကြောင့် ငါ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ကြောက်နေသနည်း။
ငွေ ပါဝင်လာသည့်အခါ ဘယ်စံနှုန်း ပြောင်းလဲသနည်း။
ငွေကြေးယန္တရားက အသုံးပြုနေသည့် စံနှုန်းကို ပြောင်းလဲစေပါက
ထိုစံနှုန်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချနေခြင်း မဟုတ်ပါ။
လူများသည် မိမိတို့ မကြိုက်သောအရာကို မေးခွန်းထုတ်သော်လည်း
မိမိတို့ မှိခိုရာကို ကာကွယ်လေ့ရှိသည်လူများသည် ချွေးချယ်သင်ယူမှု
အတွင်း ပိတ်မိနိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ မကြိုက်သောအရာကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ အကျိုးခံစားရသောအရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ မှိခိုရသောအရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လူများသည် လုံခြုံသည်ဟု ခံစားရသောအရာကို ကာကွယ်နိုင်သည်။
လူများသည် မိမိတို့ အမွေဆက်ခံထားသောအရာကို ကာကွယ်
နိုင်သည်။
လူများသည် အခြားသူအားလုံး ကာကွယ်နေသောအရာကို ကာကွယ်
နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –
ငါ ဘာကြောင့် ဒီအရာကို မေးခွန်းထုတ်နေသနည်း။
ငါ ဘာကြောင့် အဲဒီအရာကို မမေးခွန်းထုတ်သနည်း။
ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ငါ ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နေသနည်း။
ငါ ဘာမြင်ရမည်ကို ကြောက်နေသနည်း။
ငါ ဘယ်စံနှုန်းကို အသုံးချရန် ငြင်းဆန်နေသနည်း။
နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းက သင်ယူမှုမှ စိတ်ခံစားမှုအရ ဘက်လိုက်မှုကို ဖယ်ရှားရန် လူများအား သင်ပေးသည်။
ယခင် အပိုင်းရှစ်ပိုင်းလုံးအပေါ် တူညီသော စံနှုန်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချပါနေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းသည် ယခင်အပိုင်းရှစ်ပိုင်းကို အတူတကွ ချိတ်ဆက်ပေးသည့် အပိုင်းဖြစ်သည်။
အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
အထောက်အထား စံနှုန်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်ကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ဒီကိရိယာတွေကို ငါ နေရာတိုင်းမှာ အသုံးပြုနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် မသက်မသာ မဖြစ်သည့် နေရာများမှာသာ အသုံးပြုနေသလား။

အပိုင်းတိုင်းအပေါ် တူညီသော စံနှုန်းကို ငါ အသုံးချနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ကိရိယာအစုံကို ရွေးချယ်ပြီးသာ အသုံးပြုနေသလား။

ပညာရေးသည် တသမတ်တည်း စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို သင်ပေး ရမည်ပညာရေးသည် လူများအား ဘာသာရပ်များကို ခွဲခြားစဉ်းစား ရန် မကြာခဏ သင်ပေးသည်။

သို့သော် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် ချိတ်ဆက်နေသည်။

လူများအား တူညီသော စံနှုန်းများကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရန် သင်ပေးသင့်သည်။

မဟုတ်ပါက လူများသည် နယ်ပယ်တစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်လာနိုင်သော်လည်း အခြားနယ်ပယ်တစ်ခုကို ဘယ်တော့မှ မမေးခွန်းထုတ်ဘဲ နေနိုင်သည်။

လူများသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများ မဖြစ်ဘဲ ဗဟုသုတများသူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် တူညီသော ကမ္ဘာကို ဆက်လက် ပြန်လည်ဖန်တီးနေ သော်လည်း သတင်းအချက်အလက်များစွာ သိထားသူ ဖြစ်လာ နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ပညာရေးသည် လူများအား စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းကို ခွဲခြားသိမြင်ရန် သင်ပေးသင့်သည်။

ပညာရေးသည် ကလေးများအား ရွေးချယ်၍ အမှန်တရား အသုံးပြု ခြင်းကို ခွဲခြားသိမြင်ရန် သင်ပေးသင့်သည်။

ပညာရေးသည် ကလေးများအား ရွေးချယ်၍ ဒေါသထွက်ခြင်းကို ခွဲခြားသိမြင်ရန် သင်ပေးသင့်သည်။

ပညာရေးသည် ကလေးများအား ရွေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ခွဲခြားသိမြင်ရန် သင်ပေးသင့်သည်။

ပညာရေးသည် ကလေးများအား ရွေးချယ်၍ သင်ယူခြင်းကို ခွဲခြားသိမြင်ရန် သင်ပေးသင့်သည်။

ကလေးများသည် စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်း ဆိုသည်မှာ ဘာလဲကို မနားလည်မီကတည်းက ၎င်းကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်သည် လူများကို တိုက်ခိုက်ရန် မဟုတ်ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု ဖန်တီးရန် ဖြစ်သည်။

ဤအပိုင်းသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အပေါ်လည်း အသုံးချရမည်

လူများလုပ်လေ့ရှိသည့် အကြီးမားဆုံး အမှားများထဲမှ တစ်ခုမှာ ဤအပိုင်းများသည် အခြားသူများအပေါ်သာ အသုံးချသည်ဟု ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အပေါ်လည်း အသုံးချရမည်။

လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘာကို ပါဝင်ကူညီနေသနည်း။

ငါ ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်နေသနည်း။

ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ငါ ဘာကို ရှောင်ရှားနေသနည်း။

ငါ ဘာကို အမွေဆက်ခံထားသနည်း။

ငါ ဘာကို ဘယ်တော့မှ ကိုယ်တိုင် လွတ်လပ်စွာ မစစ်ဆေးဖူးသနည်း။

ဒီစံနှုန်းကို ငါ့ကိုယ်ငါလည်း အသုံးချမလား။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းက သင်ယူမှုမှ ခြွင်းချက်များကို ဖယ်ရှားသည်။

မည်သူမျှ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ အလိုအလျောက် ကင်းလွတ်ခွင့် မရှိသင့်ပါ။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းနှင့် လူသားအသိစိတ်ဘဝ၏ မတူညီသော နယ်ပယ်များအပေါ် မတူညီသော စံနှုန်းများ အသုံးပြုနေသရွေ့ လူသားအသိစိတ်သည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့အပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုး၊ အခြားသူများအပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုပါက အသိစိတ် မတိုးတက်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ မကြိုက်သော စနစ်များအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုးနှင့် မိမိတို့ မိခိုရသော စနစ်များအပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုပါက အသိစိတ် မတိုးတက်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ ငြင်းပယ်သော ဇာတ်ကြောင်းများအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုးနှင့် မိမိတို့ စိတ်ခံစားမှုအရ ကာကွယ်နေသော ဇာတ်ကြောင်းများအပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုပါက အသိစိတ် မတိုးတက်ပါ။

လူများသည် အခြားနေရာရှိ အာဏာပိုင်မှုအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုပြီး မိမိတို့အနီးရှိ အာဏာပိုင်မှုအပေါ် မအသုံးပြုပါက အသိစိတ် မတိုးတက်ပါ။

လူများသည် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချတတ်လာသည့်အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်း အရေးကြီးသည့် အကြောင်းမတူညီသော လူများ၊ စနစ်များ၊ ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်များအပေါ် မတူညီသော စံနှုန်းများ အသုံးပြုနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ်သည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်သောကြောင့် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်း အရေးကြီးသည်။

လူများသည် အခြားသူများကို မေးခွန်းထုတ်သော်လည်း မိမိတို့ကိုယ်ကို မမေးခွန်းထုတ်သရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် အာဏာပိုင်မှုတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ပြီး အခြားအာဏာပိုင်မှုတစ်ခုကို မမေးခွန်းထုတ်သရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်သော်လည်း အခြားတစ်ခုကို ကာကွယ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် အမှန်တရားကို ရှေးချယ်အသုံးချနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် သင်ယူမှုကို ရှေးချယ်အသုံးချနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မသက်မသာ ဖြစ်လာသည့်နေရာတွင် လူများသင်ယူခြင်း ရပ်တန့်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ဥဒ္ဓေကြေးယန္တရားက လူများ အသုံးချရန် ဆန္ဒရှိသည့် စံနှုန်းကို ပြောင်းလဲနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းကို သာမန်အဖြစ် ဆက်လက် လက်ခံထားသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ၎င်းကို ပိုသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ၎င်းဆက်လက်တည်ရှိခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆို
ထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ဘာက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်သနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက လက်ခံမှုကို ပုံသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက ဘယ် ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြနေသနည်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူ့စိတ်ကို ဘာလုပ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းက ယခု မေးသည်
-

ငါ နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချနေသလား။

ငါ ဘာကို ခွင်းချက်ထားနေသနည်း။

ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ငါ ဘာကို စစ်ဆေးရန် မလိုလားသနည်း။

မသက်မသာမှုက ဘယ်နေရာမှာ ငါ့မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေသနည်း။

ငွေက ဘယ်နေရာမှာ စံနှုန်းကို ပြောင်းလဲစေသနည်း။

မတူညီသော စံနှုန်းများ အသုံးပြုသည့်အခါ ဘယ်လို ကမ္ဘာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ရွေးချယ်သင်ယူမှုမှ တသမတ်တည်း သင်ယူမှုဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ရွေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

စံနှုန်းနှစ်မျိုးနှင့် လူသားမျိုးနွယ်

ဤအပိုင်း၏ ပထမပိုင်းတွင် လူသားများသည် မတူညီသော လူများ၊ စနစ်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် အခြေအနေများအပေါ် မတူညီသော စံနှုန်းများကို မကြာခဏ အသုံးပြုကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယခု ဤအပိုင်းသည် မတူညီသော စံနှုန်းများက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို မည်သို့ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးသနည်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းသည် မမြင်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ အသုံးပြုနေကြောင်းပင် မသိနိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့အပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုးနှင့် အခြားသူများအပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အာဏာပိုင်မှုအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုးနှင့် သာမန်လူများအပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုးနှင့် အခြားအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုအပေါ် စံနှုန်းတစ်မျိုးနှင့် အခြားဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုအပေါ် အခြားစံနှုန်းတစ်မျိုး အသုံးပြုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ တသမတ်တည်း ဖြစ်နေသလား။

ငါ ဘယ်စံနှုန်းတွေကို ပြောင်းလဲနေသနည်း။

ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။

ငါ ဘယ်လို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်းသည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာပြဿနာများ ဆက်လက်တည်ရှိရသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု၊ ကိုယ်ပိုင်အမှတ်သညာနှင့် လုံခြုံသည်ဟု ခံစားရသော အရာကို ကာကွယ်ခြင်းလူများသည် မိမိတို့ မှီခိုရသောအရာနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ အမွေဆက်ခံထားသောအရာနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အမှတ်သညာနှင့် ဆက်စပ်ယူဆထားသောအရာနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုနှင့် စိတ်ခံစားမှုအရ စွဲလမ်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူမည့်အစား ကိုယ်ပိုင် အမှတ်သညာများကို ကာကွယ်စပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အပြုအမူမှ သင်ယူမည့်အစား အဖွဲ့များကို ကာကွယ်စပြုနိုင်သည်။

လူများသည် အထောက်အထားမှ သင်ယူမည့်အစား ယုံကြည်ချက်များကို ကာကွယ်စပြုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

ငါ့ကိုယ်ပိုင်အမှတ်သညာ၏ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းကို ငါ ကာကွယ်နေသနည်း။

ငါ့အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှု၏ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းကို ငါ ကာကွယ်နေသနည်း။

ငါ ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နေသနည်း။

ငါ ဘာမြင်ရမည်ကို ကြောက်နေသနည်း။

ဒီနေရာမှာ တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချပါက ငါ ဘာသင်ယူရမည်နည်း။

လူများသည် မိမိတို့ကို လုံခြုံသည်ဟု ခံစားစေသောအရာကို မကြာခဏ ကာကွယ်ကြသည်။

ၵင်းက သင်ယူမှုကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်။

အုပ်စုစွဲမှု၊ ကွဲပြားမှုနှင့် ခွဲခြားယဉ်ထားသော အမှန်တရား လူများသည် မိမိတို့ကို အဖွဲ့များအဖြစ် ခွဲခြားနိုင်သည်။

အဖွဲ့များသည် သင်ယူမှုထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

အဖွဲ့များသည် အမှန်တရားထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

အဖွဲ့များသည် နားလည်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာနိုင်သည်။

လူများသည် မိမိတို့ဘက်ကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများသည် အခြားဘက်ကို တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

ဘယ်သူ တင်ပြသနည်းပေါ်မူတည်၍ လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို ငြင်းပယ်နိုင်သည်။

ဘယ်သူ တင်ပြသနည်းပေါ်မူတည်၍ လူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို လက်ခံနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် –

အခြားသူတစ်ဦးက ဒီအရာကို ပြောခဲ့ရင် ငါ ယုံမလား။

ငါ ထောက်ခံသူတစ်ဦးက ဒီအရာကို ပြောခဲ့ရင် ငါ ငြင်းပယ်မလား။

ငါ သင်ယူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ဘက်ခွဲးနေသလား။

ခွေးချယ်ထားသော အမှန်တရားသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစား
တွေးခေါ်ခြင်းကို တားဆီးသည့် အကြီးမားဆုံး ယန္တရားများထဲမှ
တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

မှီခိုမှုကို ကာကွယ်ခြင်း

လူများသည် ကိုယ်တိုင် လွတ်လပ်စွာ မစစ်ဆေးဖူးသော
ပတ်ဝန်းကျင်များအပေါ် မှီခိုလာနိုင်သည်။

လူများသည် စနစ်များအပေါ် မှီခိုလာနိုင်သည်။

လူများသည် အာဏာပိုင်မှုအပေါ် မှီခိုလာနိုင်သည်။

လူများသည် ဒွေးကြေးအပေါ် မှီခိုလာနိုင်သည်။

လူများသည် အတည်ပြုမှုအပေါ် မှီခိုလာနိုင်သည်။

လူများသည် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုအပေါ် မှီခိုလာနိုင်သည်။

ထို့နောက် လူများသည် ထိုမှီခိုမှုများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘာအပေါ် မှီခိုနေသနည်း။

ငင်းကို ဆုံးရှုံးရပါက ငါ မေးခွန်းထုတ်မလား။

ငင်းက အခြားသူတစ်ဦးကို ထိခိုက်ပါက ငါ မေးခွန်းထုတ်မလား။

ငါ အကျိုးမခံစားရပါက ငါ မေးခွန်းထုတ်မလား။

လူများသည် မိမိတို့ ထိုသို့ လုပ်နေကြောင်း မသိဘဲ မှီခိုမှုကို
မကြာခဏ ကာကွယ်ကြသည်။

ဒွေးကြေးယန္တရားနှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု

ဒွေးကြေးယန္တရားသည် လူများ နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်း
အသုံးချခြင်းကို ရပ်တန့်စေသည့် အကြီးမားဆုံး အကြောင်းရင်းများ
ထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

မိုခိုမှုက လူများ သင်ယူရန် ဆန္ဒရှိသည့် နေရာကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။
မိုခိုမှုက လူများ မေးခွန်းထုတ်ရန် ဆန္ဒရှိသည့် နေရာကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။
ငွေက လူများ ဘာကို ကာကွယ်ထောက်ခံသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေက လူများ ဘာကို ရှောင်ရှားသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေက လူများ ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ငွေက လူများ ဘာအကြောင်း တိတ်ဆိတ်နေသည်ကို ပုံသွင်းနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -
ငွေ ပါဝင်လာသည့်အခါ ဘယ်စံနှုန်း ပြောင်းလဲသနည်း။
ဘယ်လိုမိုခိုမှု ရှိသနည်း။
ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ငါ ဘာဆုံးရှုံးမည်ကို ကြောက်နေသနည်း။
ဒီအခြေအနေမှ ငွေကို ဖယ်ရှားလိုက်ပါက ငါ ဘာသင်ယူရမည်နည်း။
ငွေကြေးယန္တရားက အသုံးပြုနေသည့် စံနှုန်းကို ပြောင်းလဲစေပါက ထိုစံနှုန်းကို နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချနေခြင်း မဟုတ်ပါ။
လူများသည် ရွေးချယ်သင်ယူသူများ ဖြစ်လာနိုင်သည်
လူများသည် အခွိုုန်ှယ်ပယ်များကို မေးခွန်းထုတ်ရာတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သော်လည်း အခြားနယ်ပယ်များကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ငြင်းဆန်နိုင်သည်။
လူများသည် အခြားနေရာရှိ ပြဿနာများကို မြင်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သော်လည်း မိမိတို့၏ ပါဝင်ကူညီမှုကို မြင်ရန် ငြင်းဆန်နိုင်သည်။

လူများသည် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို ဖော်ထုတ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သော်လည်း မိမိတို့၏ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများသည် ဇာတ်ကြောင်းများကို မေးခွန်းထုတ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သော်လည်း အမွေဆက်ခံထားသော ဇာတ်ကြောင်းများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

လူများသည် စနစ်များကို မေးခွန်းထုတ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လာနိုင်သော်လည်း မိမိတို့ မှီခိုရသော စနစ်များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ သင်ယူနေသလား။

ဒါမှမဟုတ် ငါ သင်ယူရန် ဆန္ဒရှိသည့် နေရာကို ရွေးချယ်နေသလား။

ဘာက ငါ့ကို သင်ယူခြင်း ရပ်တန့်စေသနည်း။

ဘာက ငါ့ကို မသက်မသာ ဖြစ်စေသနည်း။

သင်ယူခြင်းက မိမိတို့ မှီခိုရာကို စိန်ခေါ်စဉ်းစားသည့် တိကျသော နေရာတွင် လူများ မကြာခဏ သင်ယူခြင်း ရပ်တန့်ကြသည်။

ရွေးချယ်သင်ယူမှုသည် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းအတွက် အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ကလေးများသည် မတူညီသော စံနှုန်းများကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်

ကလေးများသည် လူကြီးများထံမှ သင်ယူကြသည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများ ဘာလုပ်သည်ကို ကြည့်ကြသည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများ ဘာကို ရှောင်ရှားသည်ကို ကြည့်ကြသည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများ ဘာကို ကာကွယ်သည်ကို ကြည့်ကြသည်။

ကလေးများသည် လူကြီးများ ဘာကို ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်သည်ကို ကြည့်ကြသည်။

ကလေးများသည် စံနှုန်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုခြင်း ဆိုသည်မှာ ဘာလဲကို မနားလည်မီကတည်းက ၎င်းကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည်။

ကလေးများသည် အောက်ပါတို့ကို အမွေဆက်ခံနိုင်သည် -

ရွေးချယ်ထားသော အမှန်တရား။

ရွေးချယ်ထားသော ဒေါသ။

ရွေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း။

ရွေးချယ်၍ သင်ယူခြင်း။

ရွေးချယ်၍ အထောက်အထား အသုံးပြုခြင်း။

ရွေးချယ်၍ ယုံကြည်ခြင်း။

ကလေးများသည် အောက်ပါတို့ကို သင်ယူနိုင်သည် -

အခြားသူများကို မေးခွန်းထုတ်ပါ၊ မိမိကိုယ်ကို မမေးခွန်းထုတ်ပါနှင့်။

အချို့စနစ်များကို မေးခွန်းထုတ်ပါ၊ အခြားစနစ်များကို မ မေးခွန်းထုတ်ပါနှင့်။

အချို့အာဏာပိုင်မှုကို မေးခွန်းထုတ်ပါ၊ အခြားအာဏာပိုင်မှုကို မ မေးခွန်းထုတ်ပါနှင့်။

အချို့ဇာတ်ကြောင်းများကို မေးခွန်းထုတ်ပါ၊ အခြားဇာတ်ကြောင်း များကို မမေးခွန်းထုတ်ပါနှင့်။

အချို့လူများကို မေးခွန်းထုတ်ပါ၊ အခြားလူများကို မမေးခွန်းထုတ်ပါ နှင့်။

ထို့နောက် အနာဂတ်မျိုးဆက်များသည် ဘာကြောင့် ဖြစ်နေသနည်းကို မနားလည်ဘဲ တူညီသော ကမ္ဘာကို ပြန်လည်ဖန်တီးနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးများအား အစကတည်းက တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို သင်ပေးသင့်သည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုသည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသို့ အကြီးမားဆုံး လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်တသမတ်တည်းဖြစ်မှု မရှိဘဲ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် မှန်ကန်စွာ မဖြစ်ပေါ် နိုင်ပါ။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ခြွင်းချက်များကို ဖယ်ရှားသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ဘက်လိုက်မှုကို ဖယ်ရှားသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ရွေးချယ်သင်ယူမှုကို ဖယ်ရှားသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ရွေးချယ်ထားသော အမှန်တရားကို ဖယ်ရှားသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ရွေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ဖယ်ရှားသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက လူများအား လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားသူများ ဖြစ်လာရန် ကူညီသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ဒီစံနှုန်းကို နေရာတိုင်းမှာ ငါ အသုံးချမလား။

လူတိုင်းအပေါ် ငါ အသုံးချမလား။

ငါ့ကိုယ်ငါလည်း အသုံးချမလား။

ငါ ထောက်ခံသောအရာအပေါ်လည်း အသုံးချမလား။

ငါ မှီခိုရသောအရာအပေါ်လည်း အသုံးချမလား။

လူများသည် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချတတ်ရန် မသင်ယူမချင်း လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ် ခြင်းသည် အပြည့်အဝ မဖွံ့ဖြိုးနိုင်ပါ။

လူသားအသိစိတ်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှု

ဘဝ၏ မတူညီသော နယ်ပယ်များအပေါ် မတူညီသော စံနှုန်းများ အသုံးပြုနေသရွေ့ လူသားအသိစိတ်သည် မှန်ကန်စွာ မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် တသမတ်တည်း မဖြစ်တဲ့ ဗဟုသုတ အလွှာများသူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် တသမတ်တည်း မဖြစ်တဲ့ သတင်းအချက်အလက် အလွှာများသူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

လူများသည် တသမတ်တည်း မဖြစ်တဲ့ ပညာတတ်သူ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ဘက်လိုက်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာသည့် အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်မှုထက် ပိုအားကောင်းလာသည့် အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက မိုခိုမှုထက် ပိုအားကောင်းလာသည့်အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက ကြောက်ခြံမှုထက် ပိုအားကောင်းလာသည့် အခါ လူသားအသိစိတ် တိုးတက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် လူများ မေးသင့်သည် -

ငါ ဘယ်တသမတ်တည်းဖြစ်မှုကို ရှောင်ရှားနေသနည်း။

ငါ ဘယ်စံနှုန်းကို အသုံးချရန် မလိုလားသနည်း။

ငါ ဘယ်လို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးရန် ကူညီနေသနည်း။

တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အပေါ်လည်း အသုံးချရမည် ဤအပိုင်းသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အပေါ်လည်း အသုံးချရမည်။

မည်သူမျှ ကင်းလွတ်ခွင့် မရှိသင့်ပါ။

တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အပေါ် အသုံးချရမည်။

တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့၏ အလုပ်အပေါ် အသုံးချရမည်။

တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့၏ ယုံကြည်ချက်များအပေါ် အသုံးချရမည်။

တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့၏ အပြုအမူအပေါ် အသုံးချရမည်။

တူညီသော စံနှုန်းသည် မိမိတို့၏ ပါဝင်ကူညီမှုများအပေါ် အသုံးချရမည်။

တူညီသော စံနှုန်းသည် နေရာတိုင်းတွင် အသုံးချရမည်။

ဤအရာသည် ရိုးသားမှုသို့ အကြီးမားဆုံး လမ်းကြောင်းများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းနှင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုနေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းသည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသို့ ပျော်က်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။

မတူညီသော လူများ၊ စနစ်များ၊ အာဏာပိုင်မှ၊ ဇာတ်ကြောင်းများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်များအပေါ် မတူညီသော စံနှုန်းများ အသုံးပြုနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် အရာတစ်ခုကို မေးခွန်းထုတ်ပြီး အခြားတစ်ခုကို ကာကွယ်နေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် အမှန်တရားကို ရွေးချယ်အသုံးချနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် သင်ယူမှုကို ရွေးချယ်အသုံးချနေသရွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

လူများသည် မိမိတို့ မိုခိုရသောအရာကို ကာကွယ်နေသဖွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

ကလေးများသည် မတူညီသော စံနှုန်းများကို အမွေဆက်ခံနေသဖွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

တသမတ်တည်း မဖြစ်မှုကို သာမန်အဖြစ် ဆက်လက် လက်ခံထားသဖွေ့ လူသားမျိုးနွယ် မတိုးတက်နိုင်ပါ။

အရင်းအမြစ်နှင့် မူလအစက အရာတစ်ခု ဘယ်ကလာသနည်းနှင့် ဘာက ၎င်းကို ပုံသွင်းခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။

အထောက်အထား စံနှုန်းက အဆိုထားသည့်အရာကို
အထောက်အထားက ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အကျိုးအမြတ်က ၎င်းဆက်လက်တည်ရှိခြင်းမှ ဘယ်သူ အကျိုးခံစားသနည်းဟု မေးသည်။

အကျင့်စရိုက်နှင့် တသမတ်တည်းဖြစ်မှုက အပြုအမူသည် အဆို
ထားသည့်အရာနှင့် ကိုက်ညီသလားဟု မေးသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရန် ခွင့်ပြုမှုက ဘာက မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်သနည်းဟု မေးသည်။

စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ဘယ်စိတ်ခံစားမှုက လက်ခံမှုကို ပုံသွင်းနေသနည်းဟု မေးသည်။

ဇာတ်ကြောင်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းက ဘယ် ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြနေသနည်းနှင့် လက်တွေ့အမှန်တရားက ၎င်းကို ထောက်ခံသလားဟု မေးသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်ရောက်မှုက ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က လူ့စိတ်ကို ဘာလုပ်နေသနည်းဟု မေးသည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချခြင်းက ယခု မေးသည်
–

ငါ နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချနေသလား။
ငါ ဘာကို ခြွင်းချက်ထားနေသနည်း။
ငါ ဘာကို ကာကွယ်နေသနည်း။
ငါ ဘာကို စစ်ဆေးရန် မလိုလားသနည်း။
မသက်မသာမှုက ဘယ်နေရာမှာ ငါ့မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေသနည်း။
ငွေက ဘယ်နေရာမှာ စံနှုန်းကို ပြောင်းလဲစေသနည်း။
မတူညီသော စံနှုန်းများ အသုံးပြုသည့်အခါ ဘယ်လို ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်း။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ချွေးချယ်သင်ယူမှုမှ တသမတ်တည်း သင်ယူမှုဆီသို့ ချွေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ချွေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းဆီသို့ ချွေ့ပြောင်းကြသည်။
ဤနည်းဖြင့် လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များ ဖြစ်နေခြင်းမှ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်၏ တိုက်ရိုက်ရလဒ် ဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် ပညာရေးတွင် မရှိသေးသော လမ်းကြောင်းကို ဖွင့်ဖြိုးခဲ့သည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် အထောက်အထားစာအုပ်ကို ပညာရေး လမ်းကြောင်းတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် World Education Online၊ Q2L နှင့် Young Questioners တို့ ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်သည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကိုသာ ပိုကောင်းစေရန် မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် ပညာရေးကိုသာ ပိုကောင်းစေရန် မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် သတင်းအချက်အလက် ပိုမိုပေးရန်သာ မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု ဖြစ်သည်။

အထောက်အထားစာအုပ်သည် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်၏ ကိုယ်တွေ့

အတွေ့အကြုံများ၊ အချိန်မှတ်တမ်းပါ အထောက်အထားများ၊ အများပြည်သူ မှတ်တမ်းများ၊ ဗီဒီယိုများ၊ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်မှုများ၊ စိန်ခေါ်မှုများ၊ စနစ်များနှင့် အပြန်အလှန် ဆက်ဆံမှုများ၊ ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများ၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ချေပချက်မရှိခြင်းနှင့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို စောင့်ကြည့်ခြင်းတို့ကိုသာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။

၎င်းက ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

သတင်းအချက်အလက် ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

အထောက်အထား ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

ပညာရေး ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

သို့သော် တူညီသော ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသည့် ကမ္ဘာ ဆက်လက် တည်ရှိခဲ့သည်။

လူသားမျိုးနွယ်သည် မှန်ကန်စွာ မြင်ရန်၊ နားလည်ရန်နှင့် ၎င်းမှ သင်ယူရန် ပျက်ကွက်နေသောအရာကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေခဲ့သည်။

သတင်းအချက်အလက် ရှိနေသော်လည်း။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိနေသော်လည်း။

အထောက်အထား ရှိနေသော်လည်း။

ပညာရေး ရှိနေသော်လည်း။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့သည်။

၎င်းက ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ပြဿနာသည် သတင်းအချက်အလက် မရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်း မရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာသည် အထောက်အထား မရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာသည် ပညာရေးစနစ်များ မရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရမည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို သင်ယူရန် ဖွဲ့စည်းတကျ အထောက်အထားအခြေပြု လမ်းကြောင်း မရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသားမျိုးနွယ်သည် မမြင်နိုင်သော သို့မဟုတ် နားမလည်နိုင်သော အရာမှ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။

အထောက်အထားစာအုပ်က ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာကို မြင်နိုင်ပြီး နားလည်နိုင်အောင် ကူညီပေးခဲ့သည်။

လူသားမျိုးနွယ် သင်ယူရာ အရင်းအမြစ်နှင့် လူသားမျိုးနွယ်သည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဘာဖြစ်လာနေသနည်းတို့ကြား ဆက်နွယ်မှုကို ဖော်ထုတ်ရန် ကူညီပေးခဲ့သည်။

အချိန်တစ်လျှောက် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသခဲ့သည့်အရာကို ဖော်ထုတ်ရန် ကူညီပေးခဲ့သည်။

ငင်းက ဘာတွေ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသနည်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဘာတွေ ဆက်လက်တည်ရှိနေသနည်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဘာတွေ ကာကွယ်ထားသနည်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဘာတွေ ဖုံးကွယ်ထားသနည်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းတစ်ခုတည်းက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို ဘာကြောင့် မရပ်တန့်နိုင်ခဲ့သနည်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်ကို ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။ L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်ကို အရင်ဖန်တီးပြီးနောက် ကမ္ဘာအပေါ် အသုံးချခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

ကမ္ဘာက ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသခဲ့သည့်အရာမှ ငင်းကို ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။ အထောက်အထားစာအုပ်က ဖော်ထုတ်ခဲ့သည့်အရာမှ ငင်းကို ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ရှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု ဆက်လက်တည်ရှိနေသောကြောင့် ငင်းကို ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။

သတင်းအချက်အလက် ရှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု ဆက်လက်တည်ရှိနေသောကြောင့် ငင်းကို ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။

အထောက်အထား ရှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု ဆက်လက်တည်ရှိနေသောကြောင့် ၎င်းကို ဖွဲ့ဖြိုးခဲ့သည်။

ပညာရေး ရှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု ဆက်လက်တည်ရှိနေသောကြောင့် ၎င်းကို ဖွဲ့ဖြိုးခဲ့သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်းသည် သတင်းအချက်အလက် ပိုမို ရရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်းသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်း ပိုမိုရှိလာ ခြင်း မဟုတ်ပါ။

ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းကြောင်းသည် ဖွဲ့စည်းတကျ အထောက်အထားအခြေပြု ပညာရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခုမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရ မည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို သင်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်က ထိုလမ်းကြောင်းကို ပေးသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်၊ မြင်ရ မည်၊ နားလည်ရမည်နှင့် ၎င်းမှ မည်သို့ သင်ယူရမည်ကို သင်ယူရန် ဖွဲ့စည်းတကျ အထောက်အထားအခြေပြု လမ်းကြောင်းကို ပေးသည်။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်က လူများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင် ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူရန် ကူညီ ပေးသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို သင်ယူခြင်းက လူများအား မိမိတို့ သင်ယူရာ အရင်းအမြစ်ကို မြင်ရန် ကူညီ ပေးသည်။

မြင်ခြင်းက လူများအား နားလည်ရန် ကူညီပေးသည်။

နားလည်မှုက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းက လက်တွေ့အမှန်တရားကို အစားထိုးရန် ဖန်တီးထားသည့်အရာမှ သင်ယူမည့်အစား လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူနိုင်သည့် လူသားမျိုးနွယ်၏ စွမ်းရည်ကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် ထိုလုပ်ငန်းစဉ်၏ ရလဒ် ဖြစ်သည်။

လူသားများက ကမ္ဘာ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြဿသည့်အရာမှ သင်ယူပြီး ၎င်းကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ မလုပ်တော့သည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် ထိုလုပ်ငန်းစဉ်၏ ရလဒ် ဖြစ်လာသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို သတင်းအချက်အလက် တိုးမြှင့်ခြင်း တစ်ခုတည်းဖြင့် မရရှိနိုင်ပါ။

သတင်းအချက်အလက်သည် နားလည်မှုကို အလိုအလျောက် မဖန်တီးပါ။

မိမိတို့ သင်ယူနေသည့်အရာကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို မသင်ယူဘဲ နားလည်မှုသည် အလိုအလျောက် မဖွံ့ဖြိုးနိုင်ပါ။

နားလည်မှုက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေပြီး လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းက လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူနိုင်သည့် လူသားမျိုးနွယ်၏ စွမ်းရည်ကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု ရရှိသည်။

ယခင်အပိုင်းများက လူသားမျိုးနွယ်သည် တူညီသော ပြဿနာများ၊ အပြုအမူများ၊ စနစ်များ၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ မှီခိုမှုများ၊ ကန့်သတ်ချက်များနှင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပုံစံများကို မျိုးဆက်ပြီး မျိုးဆက် ဘာကြောင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖန်တီးနေသနည်းကို ပြသပြီးဖြစ်သည်။

သတင်းအချက်အလက်တစ်ခုတည်း ဘာကြောင့် မလုံလောက်သနည်းကို ပြသပြီးဖြစ်သည်။

မေးခွန်းထုတ်ခြင်းတစ်ခုတည်း ဘာကြောင့် မလုံလောက်သနည်းကို ပြသပြီးဖြစ်သည်။

လူသားမျိုးနွယ်သည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူရန် ဖွဲ့စည်းတကျ အထောက်အထားအခြေပြု လမ်းကြောင်းတစ်ခု ဘာကြောင့် လိုအပ်သနည်းကို ပြသပြီးဖြစ်သည်။

ယခု ထိုလမ်းကြောင်း ရှိနေပြီ။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူနိုင်သည့် လူသားမျိုးနွယ်၏ စွမ်းရည်ကို တဖြည်းဖြည်း ပိုမို ကောင်းမွန်စေခြင်း ဖြစ်သည်။

နားလည်မှုက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။

နားလည်မှု တိုးတက်လာသည့်အခါ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်လာသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်လာသည့်အခါ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုက မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုက လမ်းကြောင်းဆုံးရှုံးသည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ်သည် လက်တွေ့အမှန်တရားကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်မည့်အစား ၎င်းမှ တဖြည်းဖြည်း သင်ယူနိုင်သည့် စွမ်းရည် ရရှိလာသည်။

လူတိုင်း တူညီသော ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်ကြသည်။

လူတိုင်း ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။

လူတိုင်း ၎င်းအပေါ် ပါဝင်ကူညီကြသည်။

လူတိုင်း ၎င်း၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံရသည်။

လူတိုင်း ၎င်းကို လွှမ်းမိုးသည်။

လူတိုင်း အနာဂတ်မျိုးဆက်များ အမွေဆက်ခံမည့်အရာကို ပုံသွင်းရန် ကူညီကြသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် လူတိုင်းအတွက် အကျိုးရှိသည်။

အကြောင်းမှာ လူတိုင်း တူညီသော ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျှဝေပြီး ၎င်း ဘာဖြစ်လာမည်ကို ပုံသွင်းရန် ကူညီကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် အခြားသူတစ်ဦး၏ တာဝန် မဟုတ်ပါ။

လူသားမျိုးနွယ်ကို ပုံသွင်းသည့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် လူတိုင်း ပါဝင်ကူညီနေသောကြောင့် ၎င်းသည် လူတိုင်း၏ တာဝန် ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည် မိမိတို့ အမွေဆက်ခံသည့် ကမ္ဘာကို မဖန်တီးကြပါ။

လူကြီးများက ဖန်တီးကြသည်။

ကလေးများသည် ပညာရေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မဖန်တီးကြပါ။

လူကြီးများက ဖန်တီးကြသည်။

ကလေးများအတွက် မည်သည့် သင်ယူရေးလမ်းကြောင်းများ ရရှိနိုင်မည်ကို ကလေးများ မဆုံးဖြတ်ကြပါ။

လူကြီးများက ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

လူများ သိသိ မသိသိ အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ၎င်းမှ သင်ယူရမည့် ကမ္ဘာ့

ပတ်ဝန်းကျင်ကို သူတို့ ပုံသွင်းရန် ကူညီနေကြသည်။

ကလေးများ အမွေဆက်ခံသည့် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ယခင် မျိုးဆက်များ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် ရွေးချယ်သနည်း၊ ဘာကို လျစ်လျူရှုရန် ရွေးချယ်သနည်း၊ ဘာကို စိန်ခေါ်ရန် ရွေးချယ်သနည်း၊ ဘာကို ကာကွယ်ရန် ရွေးချယ်သနည်းနှင့် ဘာကို ရှေ့ဆက်ပေးပို့ရန် ရွေးချယ်သနည်းတို့က ပုံသွင်းသည်။

လူသားမျိုးနွယ် မည်သည့်အရာမှ သင်ယူသနည်းက
လူသားမျိုးနွယ် ဘာဖြစ်လာသနည်းကို လွှမ်းမိုးသည်။

ကလေးများ မည်သည့်အရာမှ သင်ယူသနည်းက
အနာဂတ်မျိုးဆက်များ ဘာဖြစ်လာသနည်းကို လွှမ်းမိုးသည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်း မည်သည့်အရာမှ သင်ယူသနည်းက လူ့အဖွဲ့အစည်း
ဘာဖြစ်လာသနည်းကို လွှမ်းမိုးသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် လူများ
မည်သည့်အရာမှ သင်ယူနေသနည်းနှင့် ထို့အရာမှ မည်သို့
သင်ယူနေသနည်းကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေခြင်းအပေါ် မူတည်သည်။

၎င်းကြောင့် မိဘများ၊ ဆရာများ၊ စောင့်ရှောက်သူများ၊ ပညာပေး
သူများ၊ ကျောင်းများ၊ ပညာရေးပတ်ဝန်းကျင်များ၊ လူမှု
အသိုင်းအဝိုင်းများနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအားလုံးတွင် နှောက်မျိုးဆက်
က ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှထက် ပိုကောင်းသောအရာတစ်ခု ရရှိစေရန်
ကူညီပေးရမည့် တာဝန် ရှိသည်။

သို့သော် တာဝန်သည် နှောင့်နှေးမှု မဖြစ်သင့်ပါ။

ကလေးများ စောင့်ရန် မလိုသင့်ပါ။

လူကြီးများ စောင့်ရန် မလိုသင့်ပါ။

ပညာရေး စောင့်ရန် မလိုသင့်ပါ။

လူသားမျိုးနွယ် အတူတကွ သင်ယူသည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ်
တိုးတက်မှုသည် အမြန်ဆုံး တိုးတက်သည်။

ကလေးများ သင်ယူခြင်း။

လူကြီးများ သင်ယူခြင်း။

မိဘများ သင်ယူခြင်း။

ဆရာများ သင်ယူခြင်း။

စောင့်ရှောက်သူများ သင်ယူခြင်း။

ပညာပေးသူများ သင်ယူခြင်း။

လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းများ သင်ယူခြင်း။

လူ့အဖွဲ့အစည်း သင်ယူခြင်း။

ရည်ရွယ်ချက်သည် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က အခြားအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဧောင့်ရန် မဟုတ်ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် လူသားမျိုးနွယ်က ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ အတူတကွ သင်ယူနိုင်သည့် ဧွမ်းရည်ကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေရန် ဖြစ်သည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းဖြင့် မရရှိနိုင်ပါ။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို သင်ယူခြင်းဖြင့် ရရှိသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို နားလည်ခြင်းဖြင့် ရရှိသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးစေခြင်းဖြင့် ရရှိသည်။

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုနေသည့်အရာကို လူများက ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်မည့်အစား ၎င်းမှ သင်ယူသည့် အခါ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို ရရှိသည်။

နားလည်မှု တိုးတက်လာသည်နှင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းလည်း တိုးတက်လာသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်လာသည်နှင့် လူများသည် လက်တွေ့အမှန်တရားကို အစားထိုးရန် ဖန်တီးထားသည့် အရာများမှ သင်ယူမည့်အစား လက်တွေ့အမှန်တရားမှ ပိုမို သင်ယူလာကြသည်။

မျက်စိမှိတ်လက်ခံခြင်းကို နားလည်မှုက အစားထိုးလာသောကြောင့်
ဖန်တီးထားသော မုသားများသည် မိမိတို့၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံး
လာသည်။

အခြားသူများက မိမိတို့အစား စဉ်းစားပေးမည်ဟု မှီခိုနေခြင်းကို
လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းက အစားထိုးလာသောကြောင့်
လိုက်နာခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

လူများသည် မှန်ကန်စွာ မေးခွန်းထုတ်ထားခြင်းမရှိသည့်အရာအပေါ်
မှီခိုမည့်အစား လက်တွေ့အမှန်တရားမှ ပို၍ သင်ယူလာသောကြောင့်
မှီခိုမှုသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

အတုယူခြင်းကို သင်ယူခြင်းက အစားထိုးလာသောကြောင့် ထပ်ခါတ
လဲလဲ ဖြစ်မှုသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချလာသောကြောင့် စံနှုန်း
နှစ်မျိုး သုံးခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

လူများသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း ယုံကြည်ရန် ပြောထား
သည့်အရာထက် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က အမှန်တကယ် ပြသသည့်
အရာမှ သင်ယူလာသောကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု
တိုးတက်လာသည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်သည်
အရေးကြီးသည်။

ၚင်းသည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်က ထပ်ခါတလဲလဲ ပြသသည့်အရာကို
လူများ မြင်ရန်၊ နားလည်ရန်၊ ၚင်းမှ သင်ယူရန်နှင့် အသုံးချရန် ကူညီ
ပေးသည့် ဖွဲ့စည်းတကျ အထောက်အထားအခြေပြု လမ်းကြောင်းကို
ပေးသည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် အရင်းအမြစ်များသည် အရေးကြီးသည်။
ၚင်းတို့ကို ပိုင်ဆိုင်ရန် ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်ပါ။
ၚင်းတို့ကို ကန့်သတ်ရန် ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်ပါ။

ငင်းတို့ကို ထိန်းချုပ်ထားသော စနစ်တစ်ခု ထပ်မံဖြစ်လာရန် ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်ပါ။

ငင်းတို့သည် လူတိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ငင်းတို့ကို ဖတ်နိုင်သည်။

ငင်းတို့ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

ငင်းတို့ကို မျှဝေနိုင်သည်။

ငင်းတို့ကို ပုံနှိပ်နိုင်သည်။

ငင်းတို့ကို ဖြန့်ဝေနိုင်သည်။

ငင်းတို့ကို အသုံးချနိုင်သည်။

ငင်းတို့မှ သင်ယူနိုင်သည်။

ကလေးများကို ကူညီရန် ငင်းတို့ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူကြီးများကို ကူညီရန် ငင်းတို့ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

ပညာရေးကို ကူညီရန် ငင်းတို့ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ကူညီရန် ငင်းတို့ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

ကန့်သတ်ချက်သည် ပိုင်ဆိုင်မှု မဟုတ်ပါ။

ကန့်သတ်ချက်သည် အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းတကျ အထောက်အထားအခြေပြု မေးခွန်းထုတ်ခြင်း လမ်းကြောင်းသည် မပျက်မစီး ရှိနေရမည်။

အရင်းအမြစ်များ၏ မှန်ကန်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောင်းလဲခြင်း၊ အားနည်းစေခြင်း၊ လွဲမှားစွာ ကိုယ်စားပြုခြင်း၊ ပျော့ပျောင်းစေခြင်း၊ ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်း သို့မဟုတ် ဖယ်ရှားခြင်း မပြုရပါ။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် အဓိပ္ပာယ် ရှင်းလင်းစွာ ကျန်ရှိနေခြင်းအပေါ် မူတည်သည်။

အခြားအရာတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲထားသည့်အရာမှ လူများမှနကန်စွာ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။

အားနည်းစေထားသည့်အရာမှ မှန်ကန်စွာ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။

လွဲမှားစွာ ကိုယ်စားပြုထားသည့်အရာမှ မှန်ကန်စွာ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် လမ်းကြောင်း၏ ပြောင်းလဲထားသော မှုကွဲများထက် လမ်းကြောင်းကိုယ်တိုင်မှ လူများ သင်ယူခြင်းအပေါ် မူတည်သည်။

အဓိပ္ပာယ် ပြောင်းလဲလျှင် သင်ယူမှု ပြောင်းလဲသည်။

သင်ယူမှု ပြောင်းလဲလျှင် ရလဒ် ပြောင်းလဲသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် လမ်းကြောင်းကိုယ်တိုင်၏ ပြည့်စုံမှုနကန်မှုကို ထိန်းသိမ်းခြင်းအပေါ် မူတည်သည်။

ဤအကြောင်းကြောင့် တရားဝင် World Education Online နှင့် Q2Lလမ်းကြောင်းများသည် အရေးကြီးသည်။

ငင်းတို့က လူများအား အကြောင်းအရာအပြည့်အစုံနှင့် မှန်ကန်သော ဆက်စပ်အခြေအနေအတွင်း အကြောင်းအရာများကို ရရှိစေသည်။

ငင်းတို့က အရင်းအမြစ်များကို အသုံးပြုရန်၊ မျှဝေရန်၊ ပုံနှိပ်ရန်၊ ဖြန့်ဝေရန်၊ အသုံးချရန်နှင့် ငင်းတို့မှ သင်ယူရန် ခွင့်ပြုထားစဉ် အဓိပ္ပာယ်ကို ကာကွယ်ရန် ကူညီပေးသည်။

ရည်ရွယ်ချက်သည် ကန့်သတ်ရန် မဟုတ်ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် အဓိပ္ပာယ်ကို ကာကွယ်ရန် ဖြစ်သည်။

သင်ယူရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ငင်းက ရပ်တန့်ရန် ဖန်တီးခဲ့သည့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုတစ်မျိုးအဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်ပါက ထိုလမ်းကြောင်းသည် လူသားမျိုးနွယ်ကို တိုးတက်စေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ဤအကြောင်းကြောင့် Q2L သည်လည်း အရေးကြီးသည်။

Q2L သည် ပညာရေးလမ်းကြောင်းကို လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်လျှောက် ပို့နှံ့စေရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းသည် လူများအား အကြောင်းအရာများကို မျှဝေရန်၊ အသုံးပြုရန်၊ ဖြန့်ဝေရန်၊ ဖန်တီးရန်၊ အသုံးချရန်နှင့် ၎င်းတို့မှ သင်ယူရန် ခွင့်ပြုသည်။

၎င်းက လူကြီးများမှ လူကြီးများထံ ရောက်ရှိရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက လူကြီးများအား ကလေးများကို ကူညီရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက မိသားစုများ၊ ကျောင်းများ၊ ပညာပေးသူများနှင့် လူမှု အသိုင်းအဝိုင်းများကို တူညီသော မူဘောင်မှ သင်ယူရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက နားလည်မှုကို လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်လျှောက် ပို့နှံ့စေရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်လျှောက် ပို့နှံ့စေရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက လူများအား တူညီသော ဖွဲ့စည်းတက္ကဿ အထောက်အထား အခြေပြု လမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်လျှောက် ပို့နှံ့စေရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက အနာဂတ်မျိုးဆက်များအား ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို အမွေဆက်ခံမည့်အစား သင်ယူရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခုကို အမွေဆက်ခံရန် ကူညီပေးသည်။

၎င်းက လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို အယူအဆမှ လက်တွေ့အသုံးချမှုဆီသို့ ကူးပြောင်းစေရန် ကူညီပေးသည်။

ငင်းက သင်ယူမှုကို လုပ်ဆောင်မှုဆီသို့ ဦးတွေ့လျှောခေရန် ကူညီပေးသည်။

ငင်းက နားလည်မှုကို လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းသို့ ဦးတွေ့လျှောခေရန် ကူညီပေးသည်။

ငင်းက လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းသို့ ဦးတွေ့လျှောခေရန် ကူညီပေးသည်။

ငင်းက လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို နေ့စဉ်ဘဝအတွင်းသို့ ဦးတွေ့လျှောခေရန် ကူညီပေးသည်။

ကလေးများ ပါဝင်သည့်နေရာတွင် အကြောင်းအရာများသည် မိဘများ၊ ဆရာများ၊ စောင့်ရှောက်သူများ၊ ကျောင်းများ၊ ပညာရေးပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် တာဝန်ရှိသော လူကြီးများမှတစ်ဆင့် ရောက်ရှိသင့်သည်။

ဤအချက်သည် ကလေးများ စောင့်ရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။

ကလေးများသည် မူဘောင်ကို ဘေးကင်းစွာ၊ တာဝန်ရှိစွာနှင့် ဖြစ်နိုင်သမျှ စောဦးစွာ ရရှိသင့်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

Young Questioners သည် ဤအတွက် အချက်အချာကျသည်။

Young Questioners သည် ကလေးများအား အကြောင်းအရာများ ပေးရုံသာ မဟုတ်ပါ။

လူများ သင်ယူနေသည့်အရာမှ ဖန်တီးခြင်းအားဖြင့် သင်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

မိဘများ သင်ယူကြသည်။

ဆရာများ သင်ယူကြသည်။

စောင့်ရှောက်သူများ သင်ယူကြသည်။

ပညာပေးသူများ သင်ယူကြသည်။

ကျောင်းများ သင်ယူကြသည်။

လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းများ သင်ယူကြသည်။

လူများသည် မူဘောင်မှ ဘေးကင်းပြီး အသက်အရွယ်နှင့် သင့်တော်သော Young Questioners အကြောင်းအရာများကို ဖန်တီးသည့် အခါ ကလေးများ သင်ယူရန် ကူညီပေးနေရှိသာ မဟုတ်ပါ။

သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း သင်ယူနေကြသည်။

ကလေးများ ဘာကို မေးခွန်းထုတ်ရန် လိုအပ်သနည်းကို စဉ်းစားနေကြသည်။

ကလေးများ မည်သို့ သင်ယူသနည်းကို စဉ်းစားနေကြသည်။

ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်က ကလေးများကို မည်သို့ ပုံသွင်းသနည်းကို စဉ်းစားနေကြသည်။

ကလေးများ၏ စိတ်ကို မည်သို့ ကာကွယ်ရမည်ကို စဉ်းစားနေကြသည်။

ကလေးများ မြင်ရန်၊ နားလည်ရန်၊ သင်ယူရန်နှင့် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ် ခြင်း ဖွံ့ဖြိုးရန် မည်သို့ ကူညီရမည်ကို စဉ်းစားနေကြသည်။

ဖန်တီးခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်သည် သင်ယူခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။

လူများသည် အသုံးချခြင်းမှတစ်ဆင့် သင်ယူကြသည်။

လူများသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမှတစ်ဆင့် သင်ယူကြသည်။

လူများသည် ဖန်တီးခြင်းမှတစ်ဆင့် သင်ယူကြသည်။

လူများသည် အခြားသူများ သင်ယူရန် ကူညီခြင်းမှတစ်ဆင့် သင်ယူကြသည်။

ထို့ကြောင့် Young Questioners သည် ကလေးများနှင့် လူကြီးများ အတူတကွ သင်ယူရန် ကူညီပေးသည်။

ဆရာများနှင့် ပညာပေးသူများသည် ကလေးများ၏ သင်ယူရေး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပုံသွင်းရန် ကူညီပေးသောကြောင့် အထူးအရေးကြီး သည်။

L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်သည် ဆရာများနှင့် ပညာပေးသူများ အား ကလေးများကို ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် ကူညီပေးစဉ် သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဆက်လက် သင်ယူနိုင်ရန် ဖွံ့စည်းတက္ကသိုလ် အထောက်အထားအခြေပြု နည်းလမ်းတစ်ခု ပေးသည်။

အလားတူပင် မိဘများ၊ ဓောင့်ရှောက်သူများ၊ ကျောင်းများ၊ ပညာရေး

ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် တာဝန်ရှိသော လူကြီးများအတွက်လည်း သက်ဆိုင်သည်။

မူဘောင်သည် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တည်းအတွက်သာ လိုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။

ကလေးများအတွက် လိုအပ်သည်။

လူကြီးများအတွက် လိုအပ်သည်။

မိဘများ၊ ဆရာများ၊ ဓောင့်ရှောက်သူများ၊ ပညာပေးသူများ၊ ကျောင်းများ၊ ပညာရေးပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း များအတွက် လိုအပ်သည်။

လူများ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူနေပြီး အခြားသူများကိုလည်း ၎င်းမှ သင်ယူရန် ကူညီနေသည့် နေရာတိုင်းတွင် လိုအပ်သည်။

ပညာရေးသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်ကို မည်သို့ မေးခွန်းထုတ်ရမည်ကို လူများအား သင်ပေးရန် မအောင်မြင်ခဲ့သည့် တူညီသော ချဉ်းကပ်ပုံကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်း ဖြင့် ပိုမိုကောင်းမွန်လာ၍ မရနိုင်ပါ။

ကလေးများနှင့် လူကြီးများကို L2Q လမ်းကြောင်း ပေးပြီး ၎င်းမှ အတူတကွ သင်ယူသည့်အခါ ပညာရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် စာအုပ်တစ်အုပ်၊ လူတစ်ဦး၊ ဝတ်ဆိုဒ်တစ်ခု၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု သို့မဟုတ် မျိုးဆက်တစ်ဆက်အတွင်း ပိတ်မိနေရမည် မဟုတ်ပါ။

ငင်းသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်လျှောက် ခွေ့လျားရမည်။

ငင်းကို အသုံးပြုရမည်။

ငင်းကို မျှဝေရမည်။

ငင်းမှ သင်ယူရမည်။

ငင်းသည် ကလေးများထံ ရောက်ရှိရမည်။

ငင်းသည် လူကြီးများထံ ရောက်ရှိရမည်။

ငင်းသည် ပညာရေးထံ ရောက်ရှိရမည်။

ငင်းသည် လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းများထံ ရောက်ရှိရမည်။

နားလည်မှု တိုးတက်လာသည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု တိုးတက်လာသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်လာသည့်အခါ ငင်း တိုးတက်လာသည်။

လူများသည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို အမွေဆက်ခံရုံသာ မဟုတ်ဘဲ ငင်းမှ သင်ယူသည့်အခါ ငင်း တိုးတက်လာသည်။

အနာဂတ်မျိုးဆက်များအား လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူနိုင်စွမ်း ပေးပြီး ငင်းကို ရိုးရိုး ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းမှ လွတ်မြောက် စေသည့်အခါ ငင်း တိုးတက်လာသည်။

မျက်စိမှိတ်လက်ခံခြင်းကို နားလည်မှုက အစားထိုးသည့်အခါ ငင်း တိုးတက်လာသည်။

လိုက်နာခြင်းကို လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းက အစားထိုး သည့်အခါ ငင်း တိုးတက်လာသည်။

ဖန်တီးထားသော မှုသားများကို လက်တွေ့အမှန်တရားက အစားထိုးသည့်အခါ ၎င်း တိုးတက်လာသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို သင်ယူခြင်းက အစားထိုးသည့်အခါ ၎င်း တိုးတက်လာသည်။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု တိုးတက်လာသည်နှင့် လူသားမျိုးနွယ်သည် လက်တွေ့အမှန်တရားကို အစားထိုးရန် ဖန်တီးထားသည့်အရာများမှ သင်ယူမည့်အစား လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူနိုင်သည့် စွမ်းရည်ကို တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေသည်။

နားလည်မှု တိုးတက်လာသည်နှင့် ဖန်တီးထားသော မှုသားများ၏ ရှင်သန်နိုင်စွမ်း ဆုံးရှုံးလာသည်။

လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်လာသည်နှင့် လိုက်နာခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

လူများသည် နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို မည်သို့ အသုံးချရမည်ကို သင်ယူလာသည်နှင့် စံနှုန်းနှစ်မျိုး သုံးခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

လူသားမျိုးနွယ်သည် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူလာသည်နှင့် စနစ်များ၊ အပြုအမူများ၊ ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ယူဆချက်များနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံများသည် လှည့်ဖြားမှုထက် လက်တွေ့အမှန်တရားနှင့် ပိုမို ကိုက်ညီလာသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကိုသာ ပိုမိုကောင်းမွန်စေခြင်း မဟုတ်ပါ။

၎င်းသည် လူသားမျိုးနွယ်၏ သင်ယူနိုင်စွမ်း၊ နားလည်နိုင်စွမ်း၊ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားနိုင်စွမ်း၊ အမှန်တရားကို ခွဲခြားသိမြင်နိုင်စွမ်း၊ တရားမျှတမှုကို အသုံးချနိုင်စွမ်းနှင့် မိမိဖန်တီးပြီး ရွေ့ဆက်ပေးပို့သည့် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုကောင်းမွန်စေနိုင်စွမ်းတို့ကို တိုးတက်စေသည်။

လူသားမျိုးနွယ်သည် လှည့်ဖြားမှုအပေါ် တည်ဆောက်မည့်အစား အမှန်တရားအပေါ် ပိုမို တည်ဆောက်နိုင်လာသည်နှင့် မတရားမှုသည် မိမိ၏ အခြေခံများကို ဆုံးရှုံးလာသည်။

မတရားမှုက မိမိ၏ အခြေခံများကို ဆုံးရှုံးလာသည်နှင့် လူအဖွဲ့အစည်းသည် လူများ၊ အနာဂတ်မျိုးဆက်များနှင့် အသက်ရှင်မှုကိုယ်တိုင်အတွက် ပိုမို အကျိုးပြုနိုင်လာသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် အသိပညာ တိုးတက်မှုသာ မဟုတ်ပါ။

၎င်းသည် လက်တွေ့အမှန်တရားမှ သင်ယူပြီး လက်တွေ့အမှန်တရားအပေါ် အခြေခံ၍ တည်ဆောက်နိုင်သည့် လူသားမျိုးနွယ်၏ စွမ်းရည် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည် အနာဂတ် ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို သယ်ဆောင်သွားမည့်သူများ ဖြစ်လာသောကြောင့် အချက်အချာကျနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည် မိဘများ ဖြစ်လာကြသည်။

ကလေးများသည် ဆရာများ ဖြစ်လာကြသည်။

ကလေးများသည် ဓောင့်ရှောက်သူများ ဖြစ်လာကြသည်။

ကလေးများသည် အလုပ်သမားများ ဖြစ်လာကြသည်။

ကလေးများသည် ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်လာကြသည်။

ကလေးများသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

ကလေးများသည် ကမ္ဘာအတွက် ပါဝင်ကူညီသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

ယနေ့ ကလေးများ သင်ယူသည့်အရာသည် မနက်ဖြန်ကမ္ဘာ၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာသည်။

အနာဂတ်မျိုးဆက်များ အမွေဆက်ခံမည့် ကမ္ဘာကို ယခင်မျိုးဆက်များ သင်ယူခဲ့သည့် အရင်းအမြစ်က ပုံသွင်းသည်။

အနာဂတ်မျိုးဆက်များ ဖန်တီးမည့် ကမ္ဘာကို သူတို့ သင်ယူမည့် အရင်းအမြစ်က ပုံသွင်းမည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် ယနေ့ ကလေးများအား မည်သည့်အရာမှ သင်ယူရန် သင်ပေးထားမှုအပေါ် မူတည်သည်။

ကလေးများ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုကို အမွေဆက်ခံလျှင် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာ ဆက်လက်တည်ရှိမည်။

ကလေးများ မှီခိုမှုကို အမွေဆက်ခံလျှင် မှီခိုမှု ဆက်လက်တည်ရှိမည်။

ကလေးများ လိုက်နာခြင်းကို အမွေဆက်ခံလျှင် လိုက်နာခြင်း ဆက်လက်တည်ရှိမည်။

ကလေးများ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို အမွေဆက်ခံလျှင် တိတ်ဆိတ်နေခြင်း ဆက်လက်တည်ရှိမည်။

ကလေးများ ကြောက်ရွံ့မှုကို အမွေဆက်ခံလျှင် ကြောက်ရွံ့မှု ဆက်လက်တည်ရှိမည်။

ကလေးများ ဖန်တီးထားသော မုသားများကို အမွေဆက်ခံလျှင် ဖန်တီးထားသော မုသားများ ဆက်လက်တည်ရှိမည်။

ကလေးများ L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်ကို အမွေဆက်ခံလျှင် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု ဆက်လက်တိုးတက်မည်။

ကလေးများ ဖွဲ့စည်းတည်ဆဲ အထောက်အထားအခြေပြု မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို အမွေဆက်ခံလျှင် နားလည်မှု တိုးတက်လာမည်။

ကလေးများ ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ်တိုင်မှ သင်ယူနိုင်စွမ်းကို အမွေဆက်ခံလျှင် လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်လာမည်။

ကလေးများ အမှန်တရားကို ခွဲခြားသိမြင်နိုင်စွမ်းကို အမွေဆက်ခံလျှင် ဖန်တီးထားသော မုသားများသည် မိမိတို့၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာမည်။

ကလေးများ နေရာတိုင်းတွင် တူညီသော စံနှုန်းကို အသုံးချနိုင်စွမ်းကို အမွေဆက်ခံလျှင် ထပ်ခါတလဲလဲ စံနှုန်းနှစ်မျိုး သုံးခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးလာမည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ်၏ အနာဂတ်သည် ကလေးများအား မည်သည့်အရာမှ သင်ယူရန် သင်ပေးထားသနည်းနှင့် ခွဲမရနိုင်ပါ။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် ယခင်မျိုးဆက်များ မမေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည့်အရာကို အနာဂတ်မျိုးဆက်များ ဖြေရှင်းပေးရန် စောင့်ဆိုင်းခြင်းဖြင့် ဖန်တီးလာခြင်း မဟုတ်ပါ။

လက်ရှိနှင့် အနာဂတ်မျိုးဆက်များအား လမ်းကြောင်းကို အတူတကွ ပေးသည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု ဖန်တီးလာသည်။

ကလေးများနှင့် လူကြီးများ အတူတကွ သင်ယူခြင်း။

မိသားစုများနှင့် ကျောင်းများ အတူတကွ သင်ယူခြင်း။

ဆရာများနှင့် ကျောင်းသားများ အတူတကွ သင်ယူခြင်း။

လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းများ အတူတကွ သင်ယူခြင်း။

လူ့အဖွဲ့အစည်းက ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ အတူတကွ သင်ယူခြင်း။

လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုကို လူတစ်ဦးတည်း သင်ယူခြင်းဖြင့် ဖန်တီးလာခြင်း မဟုတ်ပါ။

လူသားမျိုးနွယ်သည် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ အတူတကွ သင်ယူနိုင်သည့် စွမ်းရည်ကို တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုကောင်းမွန်စေသည့်အခါ လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု ဖန်တီးလာသည်။

ထိုနည်းဖြင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်သော ထိခိုက်မှုသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် ဖန်တီးထားသော မုသားများသည် မိမိတို့၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် မှီခိုမှုသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် လိုက်နာခြင်းသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ဆုံးရှုံးသည်။

ထိုနည်းဖြင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် မိမိ၏ လမ်းကြောင်းကို ရရှိသည်။

လမ်းကြောင်း ရှိနေပြီ။

မူဘောင် ရှိနေပြီ။

အရင်းအမြစ်များ ရှိနေပြီ။

နောက်မျိုးဆက် ရှိနေပြီ။

တာဝန် ရှိနေပြီ။

မေးခွန်းသည် လမ်းကြောင်း ရှိသလားဟူ၍ မဟုတ်တော့ပါ။

မေးခွန်းသည် လူသားမျိုးနွယ်က ၎င်းကို အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်မည်လား ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ဆင့် ဘာဖြစ်မည်နည်းသည် လူသားမျိုးနွယ်က ၎င်းတို့နှင့် ဘာလုပ်ရန် ရွေးချယ်သနည်းအပေါ် မူတည်သည်။

ယနေ့ကလေးများသည် မနက်ဖြန်ကမ္ဘာ ဖြစ်လာကြသည်။

ယနေ့ ကလေးများအား သင်ယူရာ အရင်းအမြစ်အဖြစ် သင်ပေးထားသည့်အရာသည် မနက်ဖြန် သူတို့ ဖန်တီးရန် ကူညီမည့် ကမ္ဘာ၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ်၏ အနာဂတ်သည် ကလေးများ၏ ပညာရေးနှင့် ခွဲမရနိုင်ပါ။

အကြောင်းမှာ ယနေ့ကလေးများသည် မနက်ဖြန်ကမ္ဘာ ဖြစ်လာကြပြီး လူသားမျိုးနွယ်၏ အနာဂတ်ကို နောက်ဆုံးတွင် အနာဂတ်မျိုးဆက်များက ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာကို အမွေဆက်ခံမည်လား သို့မဟုတ် ၎င်းမှ သင်ယူနိုင်စွမ်းကို အမွေဆက်ခံမည်လားဆိုသည့် အရာက ဆုံးဖြတ်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူသားမျိုးနွယ်၏ အနာဂတ်ကို နောက်ဆုံးတွင် နားလည်မှု တိုးတက်မည်လား သို့မဟုတ် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှု တိုးတက်မည်လားဆိုသည့် အရာက ဆုံးဖြတ်မည်။

လုတ်လပ်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း တိုးတက်မည်လား သို့မဟုတ် လိုက်နာခြင်း တိုးတက်မည်လား။

လက်တွေ့အမှန်တရား တိုးတက်မည်လား သို့မဟုတ် ဖန်တီးထားသော မုသားများ တိုးတက်မည်လား။

လူသားမျိုးနွယ်သည် ကမ္ဘာကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်မည်လား သို့မဟုတ် ၎င်းမှ တဖြည်းဖြည်း သင်ယူမည်လား။

လူတိုင်း တူညီသော ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်သောကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှုသည် လူတိုင်းအတွက် အကျိုးရှိသည်။

လူတိုင်း ၎င်းမှ သင်ယူကြသည်။

လူတိုင်း ၎င်းအပေါ် ပါဝင်ကူညီကြသည်။

လူတိုင်း ၎င်း၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံရသည်။

လူတိုင်း ၎င်း ဘာဖြစ်လာမည်ကို ပုံသွင်းရန် ကူညီကြသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တိုးတက်မှု၏ အကျိုးကျေးဇူးများသည် လူတစ်ဦး၊ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၊ စနစ်တစ်ခု သို့မဟုတ် မျိုးဆက်တစ်ဆက် အတွက်သာ ကန့်သတ်ထားခြင်း မဟုတ်ပါ။

လူတိုင်း တူညီသော ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျှဝေပြီး ၎င်းမှ ပေါ်ထွက်လာမည့် အနာဂတ်အပေါ် ပါဝင်ကူညီကြသောကြောင့် ထို အကျိုးကျေးဇူးများသည် လူတိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ဘာကြောင့် ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်ဘဲ မနေနိုင်ခဲ့သလဲ

ကလေးဘဝတွင် ကမ္ဘာသည် လူများ ပြောသည့်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

အမှန်တရားသည် အရေးကြီးမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

စနစ်များသည် မိမိတို့ ဆိုထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

အရေးကြီးသော ကိစ္စများ တင်ပြလာသည့်အခါ လူများက အမှန်ကို ပြောမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

အထောက်အထားသည် အရေးကြီးမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် အသက်ကြီးလာပြီး ကမ္ဘာကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံလာသည့်အခါ အလွန်ကွဲပြားသော အရာတစ်ခုကို ထပ်ခါတလဲလဲ ကြုံတွေ့ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့သည့် ကမ္ဘာသည် ကျွန်တော် မျှော်လင့်ရန် သင်ပေးခံခဲ့ရသည့် ကမ္ဘာ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော် မြင်နေသည့်အရာကို မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ အဖြေများ ရမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

အထောက်အထား တင်ပြသည့်အခါ အထောက်အထားဖြင့် ပြန်လည် တုံ့ပြန်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

မုသားများကို ဖော်ထုတ်သည့်အခါ အမှန်တရားသည် ဝင့်ကြွေး၊ ရာထူး၊ အာဏာပိုင်မှု၊ အဆင့်အတန်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားထက် ပိုအရေးကြီးမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ခဲ့ပါ။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ တစ်စုံတစ်ဦးက အမှန်ကို ပြောမည်ဟု ဆက်လက် မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

မည်သူမျှ ဘယ်တော့မှ မပြောခဲ့ပါ။

ထိုအရာက လူများ အမှန်ကို ပြောနေသလားဟု မေးနေခြင်းကို ရပ်ပြီး ဘာကြောင့် မပြောကြသလဲဟု စတင်မေးရန် ကျွန်တော့်ကို အတင်းအကျပ် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

နှစ်သုံးဆယ်ကျော် မှတ်တမ်းတင်ထားသော အတွေ့အကြုံများမှ တစ်ဆင့် တူညီသော ပြဿနာများ ဘာကြောင့် ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသနည်းကို ကျွန်တော် နားလည်လာခဲ့သည်။

လူများ ဘာကြောင့် တိတ်ဆိတ်နေကြသနည်း၊ မိမိတို့ မှီခိုနေသည့် အရာကို ဘာကြောင့် ကာကွယ်ကြသနည်းနှင့် ငွေကြေးက ဆုံးဖြတ်ချက်များ၊ လုပ်ဆောင်ချက်များ၊ တိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ ရလဒ်များနှင့် စနစ်တစ်ခုလုံးကို ပုံသွင်းရာတွင် လူသားအပြုအမူအပေါ် မည်သို့ လွှမ်းမိုးသနည်းကို ကျွန်တော် နားလည်လာခဲ့သည်။

ပိုမို နားလည်လာသည်နှင့် လူများသည် မိမိတို့ သင်ယူနေသည့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထုတ်ကုန်များအဖြစ် အဆက်မပြတ် ဖြစ်လာနေကြသော်လည်း ၎င်းမှ မှန်ကန်စွာ မသင်ယူကြောင်း ပိုမို သိမြင်လာခဲ့သည်။

၎င်းက သူတို့ကို ပုံသွင်းနေသည်။

သူတို့က ၎င်းကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်နေကြသည်။

သူတို့က ၎င်းကို ရှေ့ဆက် ပေးပို့နေကြသည်။

ထိုသိမြင်မှုက အခြားအရာအားလုံးထက် ကျွန်တော့်ကို ပိုမို စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ကလေးများသည် တူညီသော ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသည့် ကမ္ဘာကို အမွေဆက်ခံနေကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းကို ထပ်မံ ရှေ့ဆက်ပေးပို့ရမည့် လူကြီးများ ဖြစ်လာမည်ကို ကျွန်တော် သိမြင်လာခဲ့သည်။

လူများသည် မမြင်နိုင်သည့်အရာမှ သင်ယူ၍ မရနိုင်ကြောင်း ကျွန်တော် သိမြင်လာခဲ့သည်။

လက်တွေ့အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်ထားလျှင် လူများ ၎င်းမှ မှန်ကန်စွာ သင်ယူ၍ မရနိုင်ပါ။

လူများ ၎င်းမှ မှန်ကန်စွာ မသင်ယူနိုင်လျှင် ၎င်းကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ကြမည်။

ထိုအရာကို ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော် မြင်ခဲ့သည့်အရာကို မြင်ပြီး တိတ်ဆိတ်နေရန် လက်မခံနိုင်ခဲ့ပါ။

အနည်းဆုံး တစ်ခုခု လုပ်ရန် မကြိုးစားဘဲ အနာဂတ်မျိုးဆက်များကို တူညီသော ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်နေသည့် ကမ္ဘာကို အမွေဆက်ခံစေရန် ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ခဲ့ပါ။

အခြားလူများက လက်ခံသောကြောင့်သာ မှားဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိသည့်အရာကိုလည်း လက်မခံနိုင်ခဲ့ပါ။

၎င်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေ မဖြစ်နိုင်ခဲ့ပါ။

အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရန်အတွက် ၎င်းက အမှန်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်မနေနိုင်ခဲ့ပါ။

အလွယ်ဆုံး ခွေးချယ်မှုမှာ ၎င်းကို လက်ခံရန်၊ ၎င်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ရန်နှင့် ၎င်း၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာရန် ဖြစ်မည်။

သို့သော် ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ ထိုသို့ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။

လက်ခံခံရရန်အတွက် မဟုတ်ပါ။

အတည်ပြုခံရရန်အတွက် မဟုတ်ပါ။
သက်သောင့်သက်သာအတွက် မဟုတ်ပါ။
ငွေကြေးအတွက် မဟုတ်ပါ။
မည်သည့် အဖိုးအခနှင့်မျှ မဟုတ်ပါ။
မုသားဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိသည့်အရာကို လက်ခံခြင်းထက် တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ခြင်းက ကျွန်တော့်အတွက် ပိုလွယ်ခဲ့သည်။
ထိုအရာကို နားလည်ပြီးသည့်အခါ ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေခြင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် လက်ခံနိုင်စရာ မဟုတ်တော့ပါ။
လူများအား ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် ကူညီခြင်းသည် ကျွန်တော့်၏ ခဏတာဘဝထက် ပိုအရေးကြီးလာခဲ့သည်။
ကလေးများအား ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုထက် ပိုကောင်းသောအရာတစ်ခု အမွေဆက်ခံရန် ကူညီခြင်းသည် ကျွန်တော့်၏ သက်သောင့်သက်သာထက် ပိုအရေးကြီးလာခဲ့သည်။
ကျွန်တော်လည်း တိတ်ဆိတ်နေခဲ့လျှင် ဆယ်စုနှစ်များစွာ မြင်တွေ့ခဲ့သည့် တူညီသော တိတ်ဆိတ်မှု၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားမည်ကို သိမြင်လာခဲ့သည်။
ထိုသို့ ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။
လူများ မြင်နိုင်စေရန် ဖုံးကွယ်ထားသည့်အရာကို
ဖော်ထုတ်ရန် ကျွန်တော့်တွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု ခံစားခဲ့သည်။
အကြောင်းမှာ လူများသည် မမြင်နိုင်သည့်အရာမှ သင်ယူ၍ မရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုနားလည်မှုက နောက်ဆုံးတွင် အထောက်အထားစာအုပ်၊ World Education Online၊ L2Q မေးခွန်းထုတ်ခြင်းစနစ်၊ Q2L၊ Young Questioners နှင့် နောက်ဆက်တွဲ ပညာရေးအကြောင်းအရာများဆီသို့ ဦးတည်စေခဲ့သည်။

ငွေကြေးက ကျွန်တော့်ကို လှုံ့ဆော်ခြင်း မပြုပါ။

လူများအား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် ကူညီရန် ရည်ရွယ်သည့် သတင်းအချက်အလက်သည် ကျွန်တော်ပိုင်ဆိုင်သင့်သည်ဟု မ ယုံကြည်ပါ။

၎င်းသည် လူတိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သင့်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည် သည်။

ထို့ကြောင့် သတင်းအချက်အလက်၊ အရင်းအမြစ်များနှင့် ပညာရေး အကြောင်းအရာများကို လူများ ဖတ်ရန်၊ အသုံးပြုရန်၊ မျှဝေရန်၊ ဖြန့် ဝေရန်နှင့် ၎င်းတို့မှ သင်ယူရန် အခမဲ့ ရရှိနိုင်အောင် ပြုလုပ် ထားသည်။

ရည်ရွယ်ချက်သည် ဘယ်တော့မှ ငွေကြေး မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်သည် လူများအား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူရန် ကူညီရန် ဖြစ်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်သည် ကလေးများအား ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်မှုထက် ပို ကောင်းသောအရာတစ်ခု အမွေဆက်ခံရန် ကူညီရန် ဖြစ်သည်။

လူများ ဘာကြောင့် ဒုက္ခခံကြရသနည်းနှင့် တူညီသော ပြဿနာများ မျိုးဆက်ပြီး မျိုးဆက် ဆက်လက်ဖြစ်နေသနည်းကို ကျွန်တော် မြင်သည်။

ကလေးများသည် ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန် မှန်ကန်စွာ သင်ယူရမည့် ကမ္ဘာထဲသို့ ရောက်လာသော်လည်း အဓိကအားဖြင့် ၎င်းနှင့်

လိုက်လျောညီထွေ နေတတ်ရန်သာ သင်ပေးခံရသည့်အကြောင်းကို ကျွန်တော် မြင်သည်။

ဤအရာကို ပြောင်းလဲရန် ကူညီနိုင်သည့် လမ်းကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော် မြင်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် လူများကို ကူညီရန် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ကလေးများကို ကူညီရန် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားခဲ့သည်။

လူသားမျိုးနွယ်အား ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင်ယူစေရန်နှင့် ၎င်းကို ဆက်လက် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လုပ်ခြင်းမှ ရပ်တန့်စေရန် ကျွန်တော် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားခဲ့သည်။

လူများ ထိုအခွင့်အရေးကို အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်မည်လားဆိုသည်မှာ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်၏ တာဝန်သည် ကြိုးစားရန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်၏ အခွယ်ရောက်ဘဝကို အသုံးပြုခဲ့သည့်အရာအတွက် နောင်တမရပါ။

အချိန်၊ အားထုတ်မှု၊ စွန့်လွှတ်မှုများ သို့မဟုတ် အန္တရာယ်များအတွက် နောင်တမရပါ။

အားလုံးကို ထပ်မံလုပ်မည်။

၎င်းက ဘာကိုမျှ ဘယ်တော့မှ မကူညီခဲ့လျှင်ပင် ထပ်မံလုပ်မည်။

အကြောင်းမှာ ကျွန်တော် နားလည်လာခဲ့သည့်အရာကို နားလည်ပြီး သည့်နောက် ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေခြင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် ဘယ်တော့မှ ရွေးချယ်စရာ မဟုတ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်ဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ပါ။

WORLD EDUCATION ONLINE

မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ယူပါ
သင်ယူရန် မေးခွန်းထုတ်ပါ
ပညာရေးက လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ပုံသွင်းသည်။
မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက ပညာရေးကို ပုံသွင်းသည်။

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

အရင်းအမြစ်များသည် လူတိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်ပြီး ၎င်းတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မပြောင်းလဲသရွေ့ အသုံးပြု၊ မျှဝေ၊ ဖြန့်ဝေပြီး အသုံးချသင့်သည်။

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

အခြားစာအုပ်များ
လူတိုင်း ဤကမ္ဘာမှ သင်ယူရန် လိုအပ်သည်
ပညာရေး ဘာကြောင့် ပိုမိုကောင်းမွန်ရမည်နည်း
အံ့ဖွယ်ကလေးများ – ပိုမိုကောင်းမွန်သော ကမ္ဘာဆီသို့ ခရီးစဉ်

လူသားမျိုးနွယ်သည် မိမိ မနားလည်သည့်အရာမှ တိုးတက်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ

မေးခွန်းထုတ်ရန် သင်ယူပါ

သင်ယူရန် မေးခွန်းထုတ်ပါ